

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Punjabi
June 2019

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਲਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਦਾ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਦੈਵੀਗੁਣ ਆਉਂਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਆਸੁਰੀ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਕੇ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਆਯੁਸ਼ਵਾਨ ਭਵ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਮਿਲਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਦੇ ਲਈ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰੋ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗੇ ਉਤਨਾ ਹੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇਗੇ ਅਤੇ ਉਮਰ ਵੱਡੀ ਹੋਵੇਗੀ ਫਿਰ ਮੌਤ ਦਾ ਡਰ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਫੁੱਲ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਗੁਪਤ ਕਮਾਈ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਹਲਕੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਮਰ ਲੰਬੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਰੁਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਪੜ੍ਹਾ ਵੀ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੀ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ? ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਤਾਂ ਉਮਰ ਲੰਬੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਉਮਰ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਸੀ। 150 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਸੀ, ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ? ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਨਾਲ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਉਮਰ ਬਹੁਤ ਲੰਬੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਉਮਰ ਛੋਟੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਵੀ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਰੋਗੀ ਬਣ ਗਏ ਸੀ। ਇਹ ਜੀਵਨ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ ਨਵੇਂ ਨਾਲ ਭੇਂਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਦਸਦੇ ਹਨ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਿਵੇਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਵਾਲੇ, ਤੰਦਰੁਸਤ ਸੀ, ਇਵੇਂ ਦੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਉਮਰ ਘੱਟ ਹੋਣ ਨਾਲ ਮਰਨ ਦਾ ਡਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਗਰੰਟੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਅਚਾਨਕ ਕਦੇ ਮਰੇਗੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਉਮਰ ਵੱਡੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖ ਵੀ ਦੂਰ ਜੋ ਜਾਣਗੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਹੋਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉੱਚ ਪਦ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਵੇਂ ਦਾ ਪਦ ਵੀ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਯੁਕਤੀ ਦਸਦੇ ਹਨ - ਇਵੇਂ ਕਰੋ। ਏਮ ਅਬਜੈਕਟ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਵੇਂ ਦਾ ਪਦ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਵਗੁਣ ਤਾਂ ਨਹੀਂ? ਅਵਗੁਣ ਵੀ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਨ। ਸਿਗਰੇਟ ਪੀਣਾ, ਛੀ - ਛੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖਾਣੀਆਂ ਇਹ ਅਵਗੁਣ ਹੈ। ਸਭਤੋਂ ਵੱਡਾ ਅਵਗੁਣ ਹੈ ਵਿਕਾਰ ਦਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਹੀ ਬੈਡ ਕਰੈਕਟਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਵਾਈਸਲੈਸ ਬਣਨ ਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯੁਕਤੀ ਦਸਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ, ਅਵਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜੇ ਸੁਧਰਣਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਸੁਧਾਰ 21 ਜਨਮਾਂ ਤਕ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲ ਹੈ ਵਾਈਸਲੈਸ ਬਣਨਾ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤੁ ਦਾ ਜੋ ਬੋਝ ਸਿਰ ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਹੀ ਉਤਰੇਗਾ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤੁ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਫਿਰ ਕਦੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨਹੀਂ ਬਣਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਤਾਂ ਸੋ ਗੁਣਾਂ ਸਜਾ ਵੀ ਖਾਣੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਦ ਵੀ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿੰਦਾ ਕਰਵਾਈ ਨਾ, ਤਾਂ ਗੋਇਆ ਉਸ ਤਰਫ਼ (ਵਿਸ਼ਵ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵੱਲ) ਚਲਾ ਗਿਆ। ਇਵੇਂ ਬਹੁਤ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਹਾਰ ਖਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਧੰਧਾ ਵਿਕਾਰ ਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਚਰਿਆ ਵਿੱਚ ਰਹਾਂਗੇ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਅਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪਵਿੱਤਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਵੀ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਫੈਰਨ ਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ ਕਈਆਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੇਣਾ, ਲੜਨਾ - ਝਗੜਨਾ ਵੀ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕੰਮ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤੁ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਹੁਣ ਮਿਟਾਉਣੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚੇ - ਸੱਚੇ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸੱਚੇ - ਸੱਚੇ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਹੀ ਹਨ ਹੋਰ ਕੋਈ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਬਣ ਨਾ ਸਕਣ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ। ਗਲਾਨੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਗੁਪਤ ਪਾਪ, ਦੂਸਰੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪਾਪ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸਭ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਭਤੋਂ ਚੰਗੀ ਸਮਝ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਗੁਣ ਵੀ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਆਏ ਹੋ, ਹੁਣ ਇਵੇਂ ਦਾ ਤੁਸੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਗੁਲ - ਗੁਲ ਫੁੱਲ ਸੀ ਫਿਰ ਕੰਢੇ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਉਮਰ ਲੰਬੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਾਪ ਵੀ ਭਸਮ ਹੋਣਗੇ। ਸਿਰ ਤੋਂ ਬੋਝਾ ਹਲਕਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਪਣੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੀ - ਕੀ ਅਵਗੁਣ ਹਨ ਉਹ ਕਢਣੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਨਾਰਦ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਲਾਇਕ ਹੋ? ਉਸਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਬਰੇਬਰ ਅਸੀਂ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਚ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੋ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਬਾਪ ਮਹਾਰਾਜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ

ਕਹਾਂਗੇ ਨਾ ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਮਹਾਰਾਜਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਜੇ ਚੰਗੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਤਾਂ ਹੇਲੇ - ਹੇਲੇ ਸਭ ਦੀਆਂ ਕਲਾਵਾਂ ਉਤਰਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਅਵਗੁਣ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਗਏ ਹਨ। ਕਲਾ ਘੱਟਦੀ ਗਈ ਹੈ। ਤਮੇਂ ਹੁੰਦੇ ਗਏ ਹਨ। ਤਮੇਂਪ੍ਰਧਾਨ ਦੀ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਅੰਤ ਆਕੇ ਹੋਈ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਦੁੱਖੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਵਿਨਾਸੀ ਸਰਜਨ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਡੀ ਦਵਾਈ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ 5 ਵਿਕਾਰ ਤਾਂ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤਾਉਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋਗੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ, ਓਨਾ ਹੀ ਮਾਇਆ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਡਿਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਅਵਸਥਾ ਇਵੇਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ ਮਾਇਆ ਦਾ ਤੂਫਾਨ ਹਿਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਰਾਵਣ ਕੋਈ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ। 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਰੂਪੀ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਹੀ ਮਾਇਆ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਸੂਰੀ ਰਾਵਣ ਸੰਪਰਦਾਇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣ ਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਆਖਿਰ ਇਹ ਹੈ ਕੌਣ? ਇਹ ਬੀ. ਕੇ. ਕੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ? ਰਿਆਲਟੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇਹ ਬੀ. ਕੇ. ਕਿਉਂ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਿਸ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹੈ? ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਵਾਪਿਸ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਬੈਠ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਯੁਸ਼ਵਾਨ ਭਵ, ਧਨਵਾਨ ਭਵ...ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਭ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਦੇ, ਵਰਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਸਿਰਫ਼ ਵਰਦਾਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਸਮਝਣ ਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਰਾਜਤਿਲਕ ਦੇਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਕਰੇ। ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੇ। ਮਨੁੱਖ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਯਾਦ ਵੀ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਈਸ਼ਵਰ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਗੇ! ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਪੁਛੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਕਉਪੇਸ਼ਨ ਦਸੋ? ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਭਗਵਾਨ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਹੈ। ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਰਹਿਮ ਮੰਗਦੇ ਹਨ, ਮੰਗਦੇ ਹੋਏ ਫਿਰ ਕੋਈ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਫਿਰ ਚਿੱਤਰ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਲਾ ਕਾਇਆ ਹੀ ਚੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀਆਂ ਭੁੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਭਗਤੀ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਨਿਰਜਲ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਹ ਭਗਤ ਲੋਕ ਕੀ - ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਹਾਸਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਕਦਮ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਉਪਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਚੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ, ਜਿਸਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਟੀਚਰ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਦਾ ਸਰਵੈਂਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ, ਸਟੂਡੈਂਟ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ! ਗੈਰਮਿੰਟ ਸਰਵੈਂਟ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ- ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਵੀ ਹਾਂ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਵੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਵੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕੋਈ ਸਿੱਖਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣੀਏ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨੇ ਤਮੇਂਪ੍ਰਧਾਨ ਬੁੱਧੀ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਖੇਡਨਾਕ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਉਹ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਖੂਨ, ਡਾਕਾ ਆਦਿ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤਮੇਂਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਯੁਕਤੀ ਦਸੀ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਕੇ ਮਿਲਣਗੇ। ਭਗਵਾਨ ਆਉਂਦੇ ਕਿਵੇਂ ਹਨ ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਰਥ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਥਰੂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਧਾਰਨ ਕਰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਦਿਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਡਾਇਰੈਕਟ ਸੁਣੀਏ। ਬਾਪ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਈਏ। ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਮਾਂ ਵੀ ਹੈ, ਬੱਚੇ ਵੀ ਹਨ। ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਆਸੂਰੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਆਸੂਰੀ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਤੰਗ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਰਿਫਰੈਸ਼ ਹੋਣ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮਣ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਸ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹੋ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਵੇਂ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ, ਉਸ ਗੋਰਖਧੰਦੇ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਸਬੰਧ ਛੱਡੋ। ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁੱਲ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਫੁੱਲ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ਬੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਚੁੱਕ ਕੇ ਖੁਸ਼ਬੂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਕ ਦੇ ਫੁੱਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਣਗੇ। ਤਾਂ ਫੁੱਲ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਵੀ ਫੁੱਲ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਘਰ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਦੇਹ ਦੇ ਸਬੰਧੀ ਤਾਂ ਖਲਾਸ ਜੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਗੁਪਤ ਕਮਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਰੀਰ ਛਡਣਾ ਹੈ, ਕਮਾਈ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਹਰਸ਼ਿਤਮੁੱਖ ਹੋ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਘੁੰਮਦੇ ਫਿਰਦੇ ਵੀ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਥਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਹੋ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਚੱਕਰ ਲਗਾਓ, ਭਾਵੇਂ ਇਥੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆਬੂਰੇਡ ਤੱਕ ਚਲੇ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਥਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਹਲਕੇ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਫਾਇਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਤਾਂ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਤਮਾ ਕਿਵੇਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਪਤਿਤ ਨੂੰ ਫਿਰ ਮੱਥਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਟੇਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੱਥਾ ਪਾਵਨ ਦੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੰਨਿਆ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਹੈ - ਜਦੋਂ ਵਿਕਾਰੀ ਬਣਦੀ ਤਾਂ ਸਭ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਿਰ ਝੁਕਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੁਕਾਰਦੀ ਹੈ ਹੋ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਆਓ। ਅਰੇ, ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹੀ ਕਿਉਂ ਜੇ ਪੁਕਾਰਨਾ ਪਵੇ। ਸਭਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਪੈਦਾਇਸ਼ ਹੈ ਨਾ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਰਾਵਣ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਆਏ ਹੋ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ -

ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਰਾਮਰਾਜ ਵਿਚ ਜਾਣ ਵਾਸਤੇ। ਸਤਯੁੱਗ ਹੈ ਰਾਮ ਰਾਜ। ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਰਾਮਰਾਜ ਕਹਿੰ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸੁਰਜਵੰਸ਼ੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਕਿਥੇ ਗਿਆ? ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਗਿਆਨ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਲਾਇਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਸੰਗ ਇਵੇਂ ਦਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਫਿਰ ਲਾਇਕ ਤੋਂ ਨਾਲਾਇਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਬਣਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂਕਿ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ, ਮਾਇਆ ਐਸੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਹੈ ਜੋ ਪਤਿਤ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਰੱਖਿਆ ਕਰੋ। ਵਾਹ, ਲੜਾਈ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਢੇਰ ਮਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕੀ! ਇਹ ਮਾਇਆ ਦੀ ਗੋਲੀ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਗੋਲੀ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੜੀ ਹੈ। ਕਾਮ ਦੀ ਸੱਟ ਵੱਜੀ ਤਾਂ ਗੋਇਆ ਉਪਰ ਤੋਂ ਡਿੱਗੇ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਪਵਿੱਤਰ ਗੁਹਿਸਤ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਕਿਵੇਂ ਆਏ ਹਨ, ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਵੇਂ ਆਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਰਜੁਨ ਦੇ ਰਥ ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ? ਬਾਪ ਜੋ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਉਹ ਆਪ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀਆਂ ਜੋ ਵੀ ਗੰਦੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਹਨ, ਉਹ ਮਿਟਾ ਦੇਣੀਆਂ ਹਨ। ਦੁੱਖ ਦੇਣਾ, ਲੜਨਾ - ਝਗੜਨਾ... ਇਹ ਸਭ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕਰਤੱਵ ਹਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਰਾਜਤਿਲਕ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

2. ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਸਭ ਗੋਰਖਧੰਦੇ ਤੋਂ, ਦੇਹਧਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਕੱਢ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁੱਲ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਗੁਪਤ ਕਮਾਈ ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਵਿ੍ਰਤੀ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਸਭ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਭਵ: ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੇ ਲਗਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਸਭ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ - ਦੋ ਦਾ ਨਹੀਂ। ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਵਿ੍ਰਤੀ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਾਲਾ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਸ੍ਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪਰਮਾਤਮ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਾਹਕ ਹੈ। ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਮਤਲਬ ਡਬਲ ਲਾਈਟ, ਸ੍ਰਵ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਜੁਟਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਦੇਹ ਤੇ ਦੇਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸ੍ਰਵ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚਲਣ ਅਤੇ ਚਿਹਰੇ ਦੁਆਰਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਸ੍ਰਵ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਹੀ ਸਭ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੂਰਤ ਤੋਂ ਬਾਪ ਦੀ ਸੀਰਤ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ ਉਦੋਂ ਸਮਾਪਤੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਸਨੇਹ ਦਾ ਮਹੱਤਵ

ਅੱਜ ਸਨੇਹ ਦੇ ਸਾਗਰ ਆਪਣੇ ਸਨੇਹੀ ਚਾਤਰਕ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਏ ਹਨ। ਅਨੇਕ ਜਨਮਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਸੱਚੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਸਨੇਹ ਦੇ ਪਿਆਸੇ ਰਹੇ। ਜਨਮ - ਜਨਮ ਦੀ ਪਿਆਸੀ ਚਾਤਰਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸੱਚੇ ਸਨੇਹ, ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਨੇਹ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਗਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਸਨੇਹ ਦੇ ਭਿਖਾਰੀ ਬਣ ਗਏ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਭਿਖਾਰੀ ਤੋਂ ਸਨੇਹ ਦੇ ਸਾਗਰ ਦੇ ਵਰਸੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸਭ ਦੀ ਦਿਲ ਤੋਂ ਹੁਣ ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਆਪੇ ਹੀ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਸਨੇਹ ਸਾਡਾ ਜਨਮ ਸਿੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਤਾਂ ਭਿਖਾਰੀ ਤੋਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਗਏ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੀਜ਼ ਸਨੇਹ ਹੀ ਹੈ। ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸਨੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜੀਵਨ ਨੀਰਸ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਨੇਹ ਇੰਨੀ ਉੱਚੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਅੱਜ ਦੇ ਸਧਾਰਨ ਲੋਕ ਸਨੇਹ ਨੂੰ ਹੀ ਭਗਵਾਨ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਪਿਆਰ ਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਨੇਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਇਸਲਈ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਸਨੇਹ ਜਾਂ ਪਿਆਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਿਉਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਜਦੋਂ ਇਸ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਤੋਂ ਆਏ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸਾਕਾਰ ਰੂਪ ਨਾਲ ਸਨੇਹ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਇਹ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਨੇਹ ਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਦੇਣ ਸਨੇਹ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭਨੂੰ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਸੇਵਾ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਨੇ ਸਹਿਜ ਯੋਗੀ, ਕਰਮਯੋਗੀ ਸਵਤਾ ਯੋਗੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਨੇ ਹੋਂਦ ਦੇ ਤਿਆਗ ਨੂੰ ਭਾਗਿਆ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ। ਤਿਆਗ ਨਹੀਂ ਭਾਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਨੁਭਵ ਸੱਚੇ ਸਨੇਹ ਨੇ ਕਰਵਾਇਆ ਨਾ। ਇਸੇ ਸਨੇਹ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੁਫਾਨ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਤੋਹਫਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ। ਸਨੇਹ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨੂੰ ਅਤਿ ਸਹਿਜ ਅਨੁਭਵਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਸਨੇਹ ਨੇ ਅਨੇਕ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗੀ ਹੋਈ ਦਿਲ ਨੂੰ, ਕਈ ਟੁੱਕੜੇ ਹੋਏ ਦਿਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਲ ਜੋੜ ਲਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਇੱਕ ਦਿਲ ਇੱਕ ਦਿਲਾਰਾਮ ਹੈ। ਦਿਲ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਨੇਹ ਨੇ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਨੇ ਹੀ ਸਦਾ ਸਾਥ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਕਾਰਨ ਸਦਾ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਸਨੇਹ ਨੇ ਯੁਗ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਲਿਆ। ਕਲਯੁੱਗੀ ਤੋਂ ਸੰਗਮਯੁੱਗੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਸਨੇਹ ਨੇ ਹੀ ਦੁੱਖ ਦਰਦ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਸੁੱਖ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਲਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਹੱਤਵ ਹੈ ਇਸ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਸਨੇਹ ਦਾ। ਜੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਮਹਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਮਹਾਨ ਬਣੇ ਹੋ ਨਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਸੌਖਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵੀ ਇਹ ਹੀ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਸਮਾਏ ਰਹੋ। ਲਵਲੀਨ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਦੇ ਸਵਪਨ ਮਾਤਰ ਵੀ ਮਾਇਆ ਦਾ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਲਵਲੀਨ ਅਵਸਥਾ ਮਾਇਆ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ ਅਵਸਥਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਸਹਿਜ ਹੈ ਨਾ। ਸਨੇਹ ਨੇ ਸਭ ਨੂੰ ਮਧੂਬਨ ਨਿਵਾਸੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋ ਨਾ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਵਰਦਾਨ ਦਿੰਦੇ " ਸਦਾ ਸਨੇਹੀ ਭਵ"। ਸਨੇਹ ਇਵੇਂ ਦਾ ਜਾਦੂ ਹੈ ਜਿਸਤੋਂ ਜੇ ਮੰਗਾਂਗੇ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸੱਚੇ ਸਨੇਹ ਨਾਲ, ਦਿਲ ਦੇ ਸਨੇਹ ਨਾਲ, ਸਵਾਰਥੀ ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਸਮੇਂ ਤੇ ਸਨੇਹੀ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦਾ ਵਕਤ ਆਵੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮਿੱਠਾ ਬਾਬਾ, ਪਿਆਰਾ ਬਾਬਾ ਕਹਿ ਕੇ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ। ਸਦਾ ਹੀ ਇਸ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਹੋਏ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਦਾ ਹੀ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਤੇ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਮਤਲਬ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਇਵੇਂ ਦੇ ਨੂੰ ਵੀ ਯਥਾਸ਼ਕਤੀ, ਯਥਾ ਸਨੇਹ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਯਥਾਸ਼ਕਤੀ ਸੰਪੰਨ ਸੰਪੂਰਨ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਸ੍ਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਰੂਪ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸੱਚੀ ਦਿਲ ਦੇ ਸਨੇਹੀ ਬਣੋ। ਸਮਝਾ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਮਧੂਬਨ ਘਰ ਦੇ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਨੇਹ ਦੀ ਵਧਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਬੱਚਾ ਬਾਪ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਮਧੂਬਨ ਬੇਹੱਦ ਘਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਰੌਣਕ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਕ੍ਰਿਸਮਿਸ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿੱਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ। ਵੱਡਾ ਦਿਨ, ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਬਾਪ ਨਾਲ ਵੱਡੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਲਈ।

ਇਹ ਵੱਡਾ ਦਿਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਾਪ ਅਤੇ ਦਾਦਾ ਦੇਵਾਂ ਦੀ ਯਾਦਗਾਰ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਦਿਨ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਾਤਾ ਰੂਪ ਨਾਲ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਅਤੇ ਬੁੱਢਾ ਸਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਵੱਡੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ। ਕਦੇ ਵੀ ਜਵਾਨ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਉਣਗੇ। ਕ੍ਰਿਸਮਿਸ ਫਾਦਰ ਬੁੱਢਾ ਹੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਦੋ ਰੰਗ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਵਿਖਾਉਣਗੇ। ਸਫੇਦ ਅਤੇ ਲਾਲ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਅਤੇ ਦਾਦਾ ਦੇਵਾਂ ਦੀ ਇਹ ਹੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ, ਉਸ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਬੜੇ ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਿਨ ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਪਸੰਦ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕ੍ਰਿਸਮਿਸ ਫਾਦਰ ਤੋਂ ਮੰਗਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਸੰਕਲਪ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿ

ਉਹ ਜਰੂਰ ਪੂਰੀ ਕਰੇਗਾ। ਤਾਂ ਇਹ ਯਾਦਗਾਰ ਵੀ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਪੁਰਾਣੇ ਸੂਦਰ ਜੀਵਨ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਬਜ਼ੁਰਗ ਹੋਣ ਲੇਕਿਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਹੀ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਜੋ ਵੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਾਮਨਾ ਕਰਦੇ ਉਹ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਯਾਦ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਆਖਰੀ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚਲੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਦੇ ਵੱਡੇ ਦਿਨ ਦੀ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸੁਗਾਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲ ਗਈਆਂ ਹਨ ਨਾ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਹ ਵੱਡਾ ਦਿਨ ਸੰਗਾਤਾਂ ਦਾ ਦਿਨ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸੁਗਾਤ ਸਵਰਾਜ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦਾ ਰਾਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ। ਸੂਰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਵਰੂਪ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਵੱਡਾ ਦਿਨ ਮਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬੜੇ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਵੱਡੇ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਹੋਏ ਨਾ। ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਦੇ ਵੱਡੇ ਦਿਨ ਦੀ ਵੱਡੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵਧਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਲੋਕ 12 ਵਜੇ ਤੋਂ ਬਾਦ ਮਨਾਉਣਗੇ, ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਨੰਬਰ ਅੱਗੇ ਹੋ ਨਾ। ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮਨਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਪਿੱਛੋਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਮਨਾਉਣਗੇ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਅੱਜ ਬਹੁਤ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਨਾਲ ਯਾਦ ਸੰਗਾਤ ਬਾਪ ਪ੍ਰਤੀ ਸੂਖਸ਼ਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਸਾਰੇ ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਨੇਹ ਦੀ ਸੰਗਾਤ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਪਦਮਗੁਨਾ, ਸਦਾ ਸਨੇਹੀ ਸਾਥੀ ਰਹਿਣਗੇ, ਸਦਾ ਸਨੇਹ ਦੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਹੋਏ ਲਵਲੀਨ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਗੇ, ਇਵੇਂ ਵਰਦਾਨ ਭਰੀ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੰਗਾਤ ਅਮਰ ਪਿਆਰ ਦੀ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਸੰਗਾਤ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਦਾ ਗਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੱਚਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਸਦਾ ਮੁੱਖ ਮਿੱਠਾ ਰਹੇਗਾ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਸਨੇਹੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਹਿਜਯੋਗੀ, ਸਵਤ: ਯੋਗੀ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਦੀ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ।

ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਾਤਾ ਅਤੇ ਵਿਧਾਤਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਨੇਹ ਸੰਪੰਨ ਸਦਾ ਸਮਰੱਥ ਸਵਰੂਪ ਨਾਲ ਸਹਿਜ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੀ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਸਭ ਨੂੰ ਯਾਦਗਾਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ:- 1 ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਪਿਆਰੇ, ਇਵੇਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਜਿੰਨਾ ਨਿਆਰੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹਨੇ ਹੀ ਆਪੇ ਹੀ ਪਿਆਰੇ ਹੋਣਗੇ। ਨਿਆਰੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਿਆਰੇ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਨਿਆਰੇ ਹੋ ਜਾਂ ਪਿਆਰੇ ਹੋ ਜਾਂ ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਲਗਾਵ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਲਗਾਵ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਇੱਕ ਬਾਪ ਵੱਲ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਦੂਸਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਬਣੇਗੇ ਤਾਂ ਕਦੋਂ ਬਣੇਗੇ? ਇੰਨੀ ਸਹਿਜ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ, ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੁਣ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਫਲ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਜਾਂ ਸਦਾ ਦੇ ਰਾਜਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਬੱਚੇ ਸਦਾ ਬਾਪ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਮੀਪ ਹਨ। ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇ ਸਮੀਪ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਜੇ ਸਾਥ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਸਦਾ ਹੈ। ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਸਹਾਰਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਘਨ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਜਿਥੇ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਾਪ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਆਪੇ ਹੀ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਕਤ ਵਾਲੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਨਿਰਬਲ ਕੀ ਕਰੇਗਾ? ਕਿਨਾਰਾ ਕਰੇਗਾ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਮਾਇਆ ਵੀ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਲਵੇਗੀ, ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਇਆ ਜੀਤ ਹੋ? ਵੱਖ - ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ, ਨਵੇਂ- ਨਵੇਂ ਰੂਪ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਘਬਰਾਉਂਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਮਾਇਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰੂਪਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਾਨਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਮਾਇਆ ਜੀਤ ਬਣ ਗਏ ਤਾਂ ਕਦੇ ਕੋਈ ਹਿਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਹਿਲੋ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਤੋਂ ਰਾਤ ਤੱਕ ਬਾਪ ਤੇ ਸੇਵਾ ਇਸ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਲਗਨ ਨਾ ਰਹੇ। ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਵੰਡਾਂਗੇ ਉਹਨਾ ਹੀ ਹੋਰ ਵਧੇਗਾ। ਇੱਕ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਪਦਮ ਪਾਓ। ਇਹ ਹੀ ਯਾਦ ਰੱਖੋ - ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਭੰਡਾਰਿਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹਾਂ, ਭਰਪੂਰ ਭੰਡਾਰੇ ਹਾਂ। ਜਿਸਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਲਭ ਰਹੀ ਹੈ ਉਸਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਦੁੱਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਸੁਖ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਸੁੱਖ ਦੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਲਹਿਰਾਉਂਦੇ, ਸਭਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਕਰੋ। ਅੱਛਾ।

ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਅਵਿਆਕਤ ਮਹਾਵਾਕਿਆ

"ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸੱਭਿਅਤਾ ਰੂਪੀ ਕਲਚਰ ਨੂੰ ਅਪਣਾਓ"

ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਫਸਟ ਨੰਬਰ ਦਾ ਕਲਚਰ ਹੈ " ਸਭਿਅਤਾ" । ਤਾਂ ਹਰੇਕ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਚਲਣ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਲਚਰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋਵੇ। ਹਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਹਰੇਕ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਵੇ। ਕੋਈ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਵੀ ਹੋਵੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਕਲਚਰ ਕਦੇ ਨਾ ਛੱਡੇ। ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਸਭਿਅਤਾ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਵਿਖਾਓ। ਘੱਟ ਬੋਲੋ, ਹੌਲੀ ਬੋਲੋ ਅਤੇ ਮਿੱਠਾ ਬੋਲੋ। ਜੇਕਰ ਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਕਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਜਾਂ ਚਿੜਚਿੜਾਪਨ ਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਦਿਲ ਨਾਲ ਕਹੋ "ਮਿੱਠਾ ਬਾਬਾ", ਤਾਂ ਐਕਸਟਰਾ ਮਦਦ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਅੰਦਰ ਤੋਂ ਸੁਭ ਭਾਵ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਾਵ ਇਮਰਜ ਕਰੋ ਤਾਂ ਕ੍ਰੋਧ ਮਹਾਸ਼ਤਰੂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ।

ਕਈ ਬੱਚੇ ਅੱਜਕਲ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਾਸ਼ਾ ਯੂਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਝੂਠ ਵੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਝੂਠ ਸੁਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਇਸਲਈ ਝੂਠ ਨੂੰ ਵੇਖ ਝੂਠ ਨੂੰ ਸੁਣਕੇ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਜੋਸ਼ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਜੇਕਰ ਉਹ ਝੂਠ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਝੂਠ ਸੁਣਕੇ ਜੋਸ਼ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਜੋਸ਼ ਵੀ ਝੂਠ ਹੈ ਨਾ! ਅਸੱਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਨ ਕਰੋ। ਸੱਤ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਸੱਭਿਅਤਾ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚੇ ਹੋ ਸੱਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਸੱਭਿਅਤਾ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡੋ, ਸੱਤ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਕਰੋ ਪਰ ਸੱਭਿਅਤਾਪੂਰਵਕ ਜੇਕਰ ਸੱਭਿਅਤਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਸੱਭਿਅਤਾ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਸੱਤ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਹ ਸੱਤ ਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੱਭਿਅਤਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਜ਼ਿਦ ਅਤੇ ਸੱਭਿਅਤਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਨਿਰਮਾਣ। ਸੱਤ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਦਾ ਖੁਦ ਨਿਰਮਾਣ ਹੋਕੇ ਸੱਭਿਅਤਾਪੂਰਵਕ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰੇਗਾ। ਜੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸੱਤ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਅਸੱਤ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਈ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ, 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੱਚ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਸੱਤ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੱਤ ਇਵੇਂ ਦਾ ਸੂਰਜ ਹੈ ਜੋ ਛਿੱਪ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਵੀ ਦੀਵਾਰਾਂ ਕੋਈ ਅੱਗੇ ਲਿਆਵੇ ਲੇਕਿਨ ਸਤਿਆਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਦੇ ਛਿੱਪ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸੱਭਿਅਤਾਪੂਰਵਕ ਬੋਲ, ਸੱਭਿਅਤਾਪੂਰਵਕ ਚਲਣ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਫਲਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਅਸੱਤ ਗੱਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਸੁਣਦੇ ਵੀ ਹੋ ਤਾਂ ਅਸੱਤ ਦਾ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਨਹੀਂ ਫੈਲਾਓ। ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਪਾਪਕਰਮ ਹੈ ਨਾ, ਪਾਪਕਰਮ ਵੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਲੇਕਿਨ ਵਾਯੂ ਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਅਸੱਤ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਫੈਲਾਉਣਾ ਵੀ ਤਾਂ ਪਾਪ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਦੀ ਗੱਲ ਵੇਖੀ ਜਾਂ ਸੁਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਫੈਲਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾਇਆ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਫੈਲਾਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਪਾਪ ਦਾ ਅੰਸ਼ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਨਿੱਕੇ - ਨਿੱਕੇ ਪਾਪ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਗਹਿਣ ਗਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਕੇ ਸੱਭਿਅਤਾਪੂਰਵਕ ਵਿਉਂਤਾਰ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਰਾਇਲ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਚਿਹਰਾ ਅਤੇ ਚਲਣ ਦੇਵੇਂ ਹੀ ਸੱਤ ਦੀ ਸੱਭਿਅਤਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਵੇ। ਉਦਾਂ ਵੀ ਰਾਇਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੱਭਿਅਤਾ ਦੀ ਦੇਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੋਲਣਾ, ਵੇਖਣਾ, ਚਲਣਾ, ਖਾਣਾ - ਪੀਣਾ, ਉੱਠਣਾ - ਬੈਠਣਾ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਸੱਭਿਅਤਾ ਸਤਿਆਤਾ ਆਪੇ ਹੀ ਵਿਖਾਈ ਦੇਂਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਮੈਂ ਤਾਂ ਸੱਤ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੱਭਿਅਤਾ ਹੋਵੇ ਹੀ ਨਾ। ਤਾਂ ਇਹ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਦਾਂ ਕ੍ਰੋਧ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕ੍ਰੋਧ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ, ਤੁਸੀਂ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿੱਚ ਬੋਲਿਆ ਤਾਂ ਦੇਵਾਂ ਵਿਚੋਂ ਠੀਕ ਕੌਣ? ਕਈ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਕ੍ਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਡੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ, ਆਵਾਜ਼ ਹੀ ਇਵੇਂ ਦੀ ਤੇਜ਼ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਜਦੋਂ ਸਾਇੰਸ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਨਾਲ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਘੱਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਿ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਪਾਵਰ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਗਤੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਜਾਂ ਤੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਜਿਵੇਂ ਕ੍ਰੋਧ ਅਗਿਆਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਇਵੇਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ, ਸਹਿਣ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਅਗਿਆਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕ੍ਰੋਧ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੰਸਕਾਰ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਮਾਫ਼ੀ ਵੀ ਲੈਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਹੁਣ ਹਰ ਗੁਣ ਨੂੰ, ਹਰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸੰਸਕਾਰ ਰੂਪ ਬਣਾਓ। ਤਾਂ ਸੱਭਿਅਤਾ ਆਉਂਦੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੋਈ - ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸ਼ਾਇਦ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਸ਼ਸਤਰ ਹੈ, ਵਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਕ੍ਰੋਧ ਗਿਆਨੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਲਈ ਮਹਾਸ਼ਤਰੂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕ੍ਰੋਧ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕ੍ਰੋਧ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕਰਕੇ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਬਹੁਤ ਗਲਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਹਿਣ ਵਾਲੇ ਇਹ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵੇਖ ਲਿਆ ਗਿਆਨੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਇਸਲਈ ਇਸਦੇ ਅੰਸ਼ ਮਾਤਰ ਨੂੰ ਵੀ ਖਤਮ ਕਰੋ। ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਸੱਭਿਅਤਾ ਪੂਰਵਕ ਵਿਉਂਤਾਰ ਕਰੋ।

ਵਰਦਾਨ:- ਡਾਇਰੈਕਟ ਪਰਮਾਤਮਾ ਲਾਈਟ ਦੇ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਦਵਾਰਾ ਅੰਧਕਾਰ ਨੂੰ ਭਜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਲਾਈਟ ਹਾਊਸ ਭਵ:
ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਡਾਇਰੈਕਟ ਪਰਮਾਤਮਾ ਲਾਈਟ ਦਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਸਮਾਨ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਸਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟ ਲਾਇਨ ਨਾਲ ਆਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਲਾਈਟ ਆ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਗਹਿਰਾ ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਵੀ ਛੁਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਾਲਾ ਬੱਦਲ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਵੀ ਭੱਜ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਨਾਲ ਆਪ ਤਾਂ ਲਾਈਟ ਵਿੱਚ ਰਹਾਂਗੇ ਹੀ ਲੇਕਿਨ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਲਾਈਟ ਹਾਊਸ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ ਹੋਵੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਇਬਰੇਸ਼ਨਜ਼ ਨਾਲ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੀ ਮਾਇਆ ਸਹਿਜ ਹੀ ਭੱਜ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ - ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਨਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਾਪਸ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸੰਪੂਰਨ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਕੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਸੰਪੂਰਨ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੂਰਾ ਬੈਗਰ ਬਣੇ, ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤੱਦ ਪਾਵਨ ਬਣਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਜੇ ਕੁਝ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਇਹ ਸਭ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਧਨ, ਸੰਪਤੀ, ਵੈਭਵ ਆਦਿ ਸਭ ਭੁੱਲ ਬੈਗਰ ਬਣੋ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਬੈਗਰ ਹੀ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਇਹ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਹੀ ਪਾਵਨ ਸੀ, ਪਤਿਤ ਅਤੇ ਪਾਵਨ ਇਹ ਆਤਮਾ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਪਾਵਨ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁੱਖ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਂਗੇ ਤੇ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਸਦੇ ਲਈ ਹੀ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਸੀ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਸੀ, ਬਾਕੀ ਰਿਹਾ ਅੱਧਾਕਲਪ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪਤਿਤ ਅਤੇ ਪਾਵਨ, ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਦੁੱਖ, ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤ ਅੱਧਾ - ਅੱਧਾ ਹੈ। ਜੇ ਚੰਗੇ ਸਮਝਦਾਰ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਉ, ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਸੀ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਜੇ ਇੰਨੇ ਸਭ ਹਨ ਉਹ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਅਸੀਂ ਪਾਵਨ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸੀ ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੌਣ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ? ਬਾਪ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੰਗਮ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਕੁੱਝ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਇਸ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ 4 ਯੁੱਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪੰਜਵਾਂ ਇਹ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਲੀਪ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਉਮਰ ਛੋਟੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਾਣਪ੍ਰਸਤ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਵੀ ਅੰਤ ਵਿੱਚ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਖਾਤਿਰੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਬਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀ ਦੱਸੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਹੀ ਇਕੱਠਾ ਪਾਰਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੀਵ ਆਤਮਾ। ਪਵਿੱਤਰ ਜੀਵ ਆਤਮਾ, ਅਪਵਿੱਤਰ ਜੀਵ ਆਤਮਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਵੀ ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਜੀਵ ਆਤਮਾ ਜੇ ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਪਾਵਨ ਸੀ ਉਹ ਫਿਰ 84 ਜਨਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਦ ਪਤਿਤ ਬਣੀ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ, ਪਾਵਨ ਤੋਂ ਪਤਿਤ - ਇਹ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਵੀ ਉਸ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਬਾਬਾ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਆਕੇ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਇੱਕ ਹੈ, ਜਰੂਰ ਉਹ ਹੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਫਿਰ ਨਵੇਂ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣਾ ਕੌਣ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ? ਰਾਵਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਵਣ ਹੀ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਜਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮਿੱਤਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਰਵ ਦਾ ਮਿੱਤਰ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਸਭਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਹੈ 5 ਵਿਕਾਰ ਰੂਪੀ ਰਾਵਣ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਰਾਮਰਾਜ, ਅੱਧਾਕਲਪ ਰਾਵਣਰਾਜ। ਸਵਾਸਤਿਕਾ ਕੱਢਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਵੀ ਬਾਪ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਚੋਥਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਰਾ ਵੀ ਘੱਟ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬੜਾ ਐਕਚਰੇਟ ਹੈ। ਕਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਇਸ ਡਰਾਮੇ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਈਏ, ਬਹੁਤ ਦੁੱਖੀ ਹਾਂ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਤੇ ਜਾਕੇ ਜੇਤੀ ਜੇਤ ਸਮਾਂ ਜਾਈਏ ਜਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਈਏ। ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕੀ - ਕੀ ਖਿਆਲਾਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣਗੇ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਸਵਰਗ ਵਾਂ ਬੈਠੁੰਠ ਪਧਾਰਿਆ। ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ ਕਹਿਣਗੇ ਫਲਾਣਾ ਸਵਰਗ ਪਧਾਰਿਆ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਯਾਦ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਯਾਦ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਵਾਂ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਦਾ ਪਤਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਭ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੂਪੀ ਬ੍ਰਿਖ ਹੈ। ਬ੍ਰਿਖ ਦਾ ਜਰੂਰ ਬੀਜ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਵੇਂ ਪਤਿਤ ਬਣਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਮੈਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਵਰਗ। ਸਵਰਗ ਪਾਸਟ ਹੋ ਗਿਆ ਫਿਰ ਜਰੂਰ ਰਪੀਟ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਮਤਲਬ ਵਰਲਡ ਹੀ ਪੁਰਾਣੀ ਤੋਂ ਨਵੀਂ, ਨਵੀਂ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰਪੀਟ ਮਤਲਬ ਹੀ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ‘ਡਰਾਮਾ’ ਅੱਖਰ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਸ਼ੋਭਦਾ ਹੈ। ਚੱਕਰ ਹੂਬਹੂ

ਫਿਰਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਨਾਟਕ ਨੂੰ ਹੂਬਹੂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਕੋਈ ਬੀਮਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਛੁੱਟੀ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਪੂਜੀਯ ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਫਿਰ ਪੂਜਾਰੀ ਬਣੇ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਹੋਣ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਦਸਦੇ ਹਨ ਜੋ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੋਂ ਦਸੀ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਓ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਪਹਿਲੋਂ - ਪਹਿਲੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮਾ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੋਂ - ਪਹਿਲੋਂ ਇਹ ਸਬਕ (ਪਾਠ) ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ।

ਇੰਨਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ! ਭੁੱਲਦੇ ਹੀ ਰਹੋਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਅੰਤ ਆਵੇ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦਿਉਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਸੱਪ ਵੀ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਖੱਲ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਹੋ, ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਰਹੋ। ਪਹਿਲੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੋ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ 5 ਵਿਕਾਰ ਫੜ੍ਹ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਕਾਰ ਫੜ੍ਹੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ। ਇਸਨੂੰ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਆਕੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਬਾਪ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂਕਿ ਸਭਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਪਤਿਤ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਾਬਾ ਕਿਵੇਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਤਕ ਬਣਾਉਣ ਨਹੀਂ ਉਦੋਂ ਤਕ ਕੀ ਜਾਨਣ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਆਤਮਾ ਛੋਟਾ ਸਿਤਾਰਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਛੋਟਾ ਸਿਤਾਰਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਸਭ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਇਹ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਣਗੇ ਕੀ? ਨਹੀਂ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਤਾਂ ਸਭ ਦੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਬਾਪ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰੰਤੂ ਤੁਸੀਂ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਇਆ ਦੇ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਫਿਰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਇਆ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ, ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੁਲਾ ਦੇਂਦੀ ਹੈ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਮੁੱਖ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰੀ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰੀ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਪੁਨਯ ਆਤਮਾ, ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਇਆ। ਬਸ ਫਿਰ ਕੀ ਆਕੇ ਕਰਨਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਪੂਰੇ ਟਾਈਮ ਤੇ ਆਇਆ। ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਰਾਤਰੀ ਕਿਉਂ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਕਿਸਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸ਼ਿਵਰਾਤਰੀ ਦੀ ਹੋਲੀਡੇ ਆਦਿ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਸਭ ਦੀ ਹੋਲੀਡੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇੰਨਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ। ਅਰਥ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਅਗਿਆਨ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੱਤਾ, ਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ ਫਿਰ ਉਹ ਨਰ ਤੋਂ ਨਰਾਇਣ ਬਣਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਸੁਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੀ ਹੈ, ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੋਭਦਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬਣਨਾ ਹੈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ। ਇਹ ਹੈ ਨਰ ਤੋਂ ਨਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ ਕਥਾ। ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੋਰ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤੇ, ਸਭ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹਨ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਉਸ ਪਦ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫਿਰ ਰਪੀਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉੱਚ ਪਾਰਟਧਾਰੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਕੌਣ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਵਾ ਰਹੇ ਹਨ? ਬਾਬਾ। ਤੁਸੀਂ ਉੱਚ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਕਦੇ ਯਾਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਾਪ ਹੈ, ਫਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਵੀ ਉੱਚ ਹਨ। ਨਾਰਾਇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੈ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਇਵੇਂ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣੇ? ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਰ ਤੋਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਣੇ? ਪਹਿਲੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਬਣਾਂਗੇ? ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਿੰਸ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਣਾਂਗੇ ਨਾ। ਬੱਚਾ ਤਾਂ ਫੁੱਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਯੁਗਲ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਹਿਮਾ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੋਂ - ਪਹਿਲੋਂ ਜਰੂਰ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਾਂਗੇ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਬੈਗਰ ਟੁ ਪ੍ਰਿੰਸ। ਬੈਗਰ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਗਰ ਜਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਰੇ ਬੈਗਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਵੇਲੇ ਹੀ ਬੈਗਰ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਸਮੇਤ। ਪਾਈ ਪੈਸੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹਨ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬੈਗਰ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਸਭ ਕੁਝ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਧਨ ਦੌਲਤ ਆਦਿ ਸਭ ਛੱਡ ਕੇ ਬੈਗਰ ਬਣ ਅਸੀਂ ਘਰ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਕੇ ਆਵਾਂਗੇ। ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਸਭ ਕੁਝ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਚੀਜ਼ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਆਏਗੀ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੋਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ

ਧਾਰਨ ਕਰੇਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਮਿਲੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਵੇਲੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੋਲ 5 ਕਰੋੜ ਵੀ ਹਨ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਤਸੰਗ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਮਝਣ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲੋਂ ਬੈਗਰ ਬਣਾਕੇ ਫਿਰ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧ ਛੱਡੋ ਤਾਂ ਬੈਗਰ ਠਹਿਰਿਆ ਨਾ। ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਹੁਣ ਬੈਗਰ, ਇੰਸਾਲਵੇਂਟ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਾਲਵੇਂਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਉਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ? ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਵੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਵੀ ਇੰਸਾਲਵੇਂਟ ਹਨ, ਰਾਜੇ - ਰਾਣੀ ਦਾ ਤਾਜ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾ ਉਹ ਤਾਜ ਹੈ, ਨਾ ਰਤਨ ਜੜਤ ਤਾਜ ਹੈ। ਅੰਧੇਰੀ ਨਗਰੀ ਹੈ, ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਗੋਇਆ ਸਭ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਹਨ। ਸਭ ਇਕ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਕੁੱਤੇ - ਬਿੱਲੀ ਸਭ ਵਿੱਚ ਹਨ ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਅੰਧੇਰ ਨਗਰੀ... ਤੁਹਾਡੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਰਾਤ ਸੀ। ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਗਿਆਨ ਦਿਨ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਜਗਦੀ ਜੋਤ ਹਨ। ਹੁਣ ਦੀਵਾ ਬਿਲਕੁਲ ਡਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦੀਵਾ ਜਗਾਉਣ ਦੀ ਰਸਮ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਦੀਵਾ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਜੋਤ ਉਝਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ, ਉਹ ਤਾਕਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦੇ - ਹੁੰਦੇ ਹੁਣ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਕਤ ਦੇਣ। ਬੈਟਰੀ ਭਰਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਹੀ ਬੈਟਰੀ ਭਰਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਹੁਣ ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ, ਪਾਵਨ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੁਣ ਹੀ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਇਸ ਦੇਹ ਤੋਂ ਵੀ ਪੂਰਾ ਬੈਗਰ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਬੈਗਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਲਵ ਵਿੱਚ ਲਵਲੀਨ ਹੋ ਮੰਜਿਲ ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਾਲੇ ਸਰਵ ਅਕਰਸ਼ਣ ਮੁਕਤ ਭਵ:
ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਗੋਦੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾ ਕੇ ਮੰਜਿਲ ਤੇ ਲੈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਾਰਗ ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਜਦ ਹਾਈ ਵੇ ਦੇ ਬਜਾਏ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੰਜਿਲ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਤੋਂ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵਾਪਿਸ ਆਉਣ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ ਇੱਕ ਦੀ ਮੁਹਬਤ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਲਵ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋਕੇ ਹਰ ਕੰਮ ਕਰੋ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਵੇਗਾ। ਸਰਵ ਅਕਰਸ਼ਣਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਚਲਣ ਤੋਂ ਕਰਾਓ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ - ਬਾਪ ਉਸ ਰਥ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਭਗਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਨੰਬਰਵਨ ਪੂਜਯ ਸੀ ਫਿਰ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਰਾਜ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਕੇ ਸੁਣਾਓ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਵਾਰਿਸ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਆਏ ਹਨ?

ਉੱਤਰ:- ਬਾਪ ਸੁੱਖ, ਸ਼ਾਂਤੀ, ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਸਾਰਾ ਖਜਾਨਾ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਵਿਲ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ 21 ਜਨਮਾਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਖਾਂਦੇ ਰਹੋ, ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਫ਼ੀ ਤੋਂ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦਾ ਸਾਰਾ ਖਜਾਨਾ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਯੋਗ ਦੇ ਬਿਨਾ ਖਜਾਨਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਹੁਣ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨ ਨਿਰਾਕਾਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਇਕ ਹੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸ਼ਿਵ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਸਾਰੇ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਜੋ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਕਾਰ ਰੂਪ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਨਿਰਾਕਾਰ ਆਤਮਾ ਸੀ ਫਿਰ ਸਾਕਾਰ ਬਣੀ ਹੈ। ਸਾਕਾਰ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪਾਰੂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਐਕਟਰਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹਨ ਤਾਂ ਨਾਟਕ ਦਾ ਪਾਰੂ ਨਹੀਂ। ਸਟੇਜ ਤੇ ਆਉਣ ਤੇ ਹੀ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਾਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਕੁਪੇਸ਼ਨ ਕੀ ਹੈ, ਉਹ ਜਾਣਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਹਨ, ਰਾਜਾ ਹਨ, ਇਹ ਆਤਮ ਦਾ ਆਕੁਪੇਸ਼ਨ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇਵਤਾ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਲਿਕ ਬਣੇ ਹਨ। ਕਿਸਨੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ? ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਨੇ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੀਆਂ ਹੋ। ਵਡਿਆਈ ਇਹ ਹੈ ਜੋ ਬਾਪ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਜਯੋਗ ਵੀ ਸਿਖਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਾਜਯੋਗ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਫਲ ਦੁੱਧ ਆਦਿ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਜਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਿਵ ਤੇ ਦੁੱਧ, ਫੁੱਲ ਆਦਿ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ। ਅੱਛਾ, ਸ਼ਿਵ ਤੇ ਕਿਉਂ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਉਸ ਨੇ ਕੀ ਕਰਤਵਿਆ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇੰਨਾ ਪੂਜਦੇ ਹੋ? ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਪਤਾਪਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਹਨ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਪੂਜਾ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਪਰ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀ ਇਹ ਰੱਬ ਹੈ। ਰੱਬ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੈ ਸਾਰੇ ਅਨਜਾਣ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਪਹਿਲੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਕੁਪੇਸ਼ਨ ਕੀ ਹੈ, ਕੀ ਸੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੀ ਇਹ ਦੇਵਤਾ ਸੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ? ਭਾਵੇਂ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ, ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਇਵੇਂ ਦਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਨਾ। ਬਲਿਹਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਰਾਜਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪੂਜਾ ਵੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਕੋਈ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਕਰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਤਾਂ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ। ਬਾਪ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੇਰੇ ਲਿੰਗ ਦੀ ਤੁਸੀਂ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਸ, ਸਿਰਫ ਕਹਿ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਉਹ ਸਰਵ ਵਿਆਪੀ ਹੈ। ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸ ਤੇ ਦੁੱਧ ਆਦਿ ਚੜ੍ਹਾਉਣਾ, ਸ਼ੋਭਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਕਾਰ ਹੈ ਤੱਦ ਤਾਂ ਉਸ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਾਕਾਰ ਤਾਂ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਆਰਗਿਊ (ਬਹਿਸ) ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਾਬਾ ਦੇ ਅੰਗੇ ਵੀ ਆਕੇ ਆਰਗਿਊ ਹੀ ਕਰਨਗੇ। ਫਾਲਤੂ ਮੱਥਾ ਖਪਾਉਣਗੇ। ਫਾਇਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਟੀਚਰ ਬਣ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਹੈ ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ। ਕਲਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਰਾਮ ਰਾਜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿ ਸਕਣ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਫਿਰ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਜਿਵੇਂ ਚਿੱਤਰ ਦਿਖਾਏ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ। ਜਗਨਨਾਥ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋਗੇ ਕਾਲੇ ਚਿੱਤਰ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਇਆ ਜਿੱਤੇ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣੇ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਫਿਰ ਜਗਤ - ਨਾਥ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਗੰਦੇ ਚਿੱਤਰ ਦਿਖਾਏ ਹਨ, ਦੇਵਤਾ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਗਏ ਤਾਂ ਕਾਲੇ ਬਣ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ - ਦੋਕਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪੂਜਯ ਸੀ? 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਪੂਜਯ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਰਘੁਨਾਥ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਕਾਲਾ ਚਿੱਤਰ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਰਥ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਗੋਰੇ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਕਾਲੇ ਬਣ ਪੈਂਦੇ ਹੋ। ਦੇਵਤਾ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਵਿਕਾਰੀ ਬਣ ਪੈਂਦੇ

ਹਨ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਦੇਵਤਾ ਤਾਂ ਰੱਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਨਾਲ ਕਾਲੇ ਬਣ ਪੈਂਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵਿਖਾਈ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਾਲਾ, ਰਾਮ ਵੀ ਕਾਲਾ, ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਲਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤਾਂ ਕਾਲਾ ਬਣਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੀਰਾ ਹੈ, ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਹੀਰੋ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਦੇ ਕਾਲਾ ਬਣਦੇ ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਕਾਲਾ ਕਿਉਂ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ! ਕੋਈ ਕਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਸਨੇ ਬੈਠ ਕਾਲਾ ਬਣਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਮੈਂ ਕੀ ਦੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਕਾਲਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਹਾਂ ਸਭਨੂੰ ਗੋਰਾ ਬਣਾਉਣ, ਮੈਂ ਤੇ ਸਦੈਵ ਗੋਰਾ ਹੀ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਇਵੇਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਸਭਨੂੰ ਹੀਰਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਐਵਰ ਗੋਰਾ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਕਾਲਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਗੋਰਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣ ਲਈ। ਉੱਚ ਪਦ ਕਿਵੇਂ ਪਾਉਣਾ ਹੈ? ਉਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ। ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਨੇ (ਬਾਬਾ ਨੇ) ਸਭ - ਕੁਝ ਬਾਪ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਾਦਰ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਭਾਵੇਂ ਸਾਧਾਰਨ ਸੀ, ਨਾ ਬਹੁਤ ਗਰੀਬ, ਨਾ ਬਹੁਤ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਹੁਣ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡਾ ਖਾਣ ਪੀਣ ਵਿੱਚ (ਮਧਿਆ) ਦਾ ਸਾਧਾਰਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਬਹੁਤ ਉੱਚ, ਨਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ। ਬਾਪ ਹੀ ਸਾਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਸਾਧਾਰਨ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਰੱਬ, ਵਿਖਾਓ। ਅਰੇ, ਆਤਮਾ ਬਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖਣਗੇ ਕੀ! ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਰੱਬ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕੋਈ ਸ਼ਰੀਰਧਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਕਿਵੇਂ ਪੜ੍ਹਾਉਣਪੜ੍ਹਾਗੇ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹੋ, ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਵੀ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਬੋਲਦੀ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ। ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਵਾਚ। ਪਰ ਆਤਮਾ ਵਾਚ ਸੋਭਦਾ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਵਾਣਪ੍ਰਸਤ, ਵਾਨੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ, ਵਾਚ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਹੀ ਕਰੇਗੀ। ਵਾਣੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਿਰਫ ਆਤਮਾ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਾਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ ਤੇ ਜਰੂਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਅਧਾਰ ਲਵੇਗਾ ਨਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਬ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਸੁਣਾਵੇ ਕਿਵੇਂ? ਬਾਪ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਉਹ ਆਏ ਕਿਵੇਂ? ਕਿਸ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਏ? ਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਹੀ। ਕਿਸ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਆਉਣ? ਕੋਈ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਤੁਹਾਡੇ। ਰਚਿਅਤਾ ਖੁਦ ਹੀ ਬੈਠ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ। ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਰੱਬ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਪ ਦਾ ਰੱਬ ਕਿਹੜਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਮਨੁੱਖ ਮੁੰਝੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕਿਸ - ਕਿਸ ਦਾ ਰੱਬ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਾਨਵਰ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਿਸ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਆਉਣਾ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਸ ਦੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂ, ਕੀ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਅਤੇ ਸਾਧੂ ਮਹਾਤਮ ਦੇ ਰੱਬ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂਗਾ? ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਰੱਬ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਦੂਰ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ।

ਇਹ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖੰਡ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਕਦੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬਾਪ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਭਾਰਤ ਖੰਡ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਖੁਦ ਹੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੋਈ ਸਾਧੂ ਮਹਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆ ਨਾ ਸਕਣ। ਉਹ ਹੈ ਹੱਠਯੋਗੀ, ਨਿਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ। ਬਾਕੀ ਰਹੇ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਭਗਤ। ਹੁਣ ਭਗਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਸ ਭਗਤ ਵਿੱਚ ਆਏ? ਭਗਤ ਪੁਰਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਬਹੁਤ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਰੱਬ ਨੂੰ ਦੇਣ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਭਗਤ ਤਾਂ ਢੇਰ ਹਨ। ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਬੜਾ ਭਗਤ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਭਗਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਲ ਵੀ ਕੋਈ ਨੂੰ ਵੈਰਾਗ ਆਏ ਭਗਤ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਇਸ ਜਨਮ ਦਾ ਭਗਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਨਾ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਭਗਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਦੁਆਪਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਭਗਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਭਗਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨੰਬਰਵਨ ਜੋ ਪੂਜਯ ਸੀ ਉਹ ਹੀ ਹੁਣ ਨੰਬਰਵਨ ਪੁਜਾਰੀ ਵੀ ਬਣੇਗਾ। ਖੁਦ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਰੱਬ ਹੀ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਵੀ ਇਹ ਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੀ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਵੀ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਨ ਰਾਜਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਬਹੁਤ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਾਪ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿ ਵੇਖੋ ਇਹ ਮੇਰੇ ਤੇ ਵਾਰੀ ਕਿਵੇਂ ਗਿਆ। ਸਭ ਕੁੱਝ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਇੰਨੇ ਢੇਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਧਨ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਯੱਗ ਰਚਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਖੁਦ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਰੁਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯੱਗ ਰਚਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰੁਦ੍ਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਜੋ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ ਉਸਨੇ ਯੱਗ ਰਚਿਆ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ। ਅੱਖਰ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹਨ। ਰਾਜਸਵ, ਸਵਰਾਜ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਯੱਗ। ਇਸ ਨੂੰ ਯੱਗ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਯੱਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਉਹ ਲੋਕ ਅਹੁਤੀ ਆਦਿ ਬਹੁਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ, ਅਹੁਤੀ ਕੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ? ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਫਿਰ ਇਹ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਵਾਹ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਯੱਗ ਵਿੱਚ ਪਿਛਾੜੀ ਦੇ ਟਾਈਮ ਜੋ ਵੀ ਸਮਗਰੀ ਹੈ, ਸਭ ਪਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਧਾਰਨ। ਮਨੁੱਖ ਕੀ ਜਾਨਣ। ਉਹ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ

ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਮਹਿਮਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਧਾਰਨ ਸਿੰਪਲਸਿੰ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇ। ਇਹ ਦਾਦਾ ਤਾਂ ਜੇਹਰੀ ਸੀ। ਸ਼ਕਤੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਸਿਰਫ ਇੰਨਾ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਬਸ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਾਪ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਆਈ ਕਿੱਥੋਂ? ਬਾਪ ਨੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਨਾ। ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਉਹ ਇਵੇਂ ਥੋੜੀ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ ਹੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿੱਥੇ ਚਲੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਕਿਉਂ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਜੰਕ ਚੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ - ਪੁਰਾਣਾ ਦੇਸ਼, ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ, ਉਸਦੇ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਕਟ ਜੋ ਚੜ੍ਹੀ ਹੈ ਉਹ ਕੋਈ ਉਤਾਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਕਟ ਉਤਾਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ, ਉਹ ਏਵਰ ਪਿਓਰ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਟਾਈਮ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਸਭ ਵਿਲ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਸਾਰਾ ਵਿਲ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ। ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਵੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਹੀਰੋ ਵਰਗਾ ਸੀ ਫਿਰ ਕੋੜੀ ਵਰਗਾ ਬਣਿਆ। ਉਹ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕਰੋੜਪਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ। ਸਭ ਦਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਰਥ ਪੈਂਡ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕਟ ਚੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਜੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਪੜ੍ਹਦੇ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਟ ਚੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਤਿਤ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਫਿਰ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਰੀਅਲ ਗੱਲ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੈ ਟੁਥ। ਉਹ ਕਦੀ ਵੀ ਉਲਟਾ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਮਨੁੱਖ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਬਗੈਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪੂਰਾ ਫਾਲੋ ਫਾਦਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਬਾਪ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਟ੍ਰਸਟੀ ਹੋ ਸਾਂਭਣਾ ਹੈ, ਪੂਰਾ ਵਾਰੀ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਖਾਣ - ਪਾਉਣ, ਰਹਿਣ - ਸਹਿਣ ਵਿੱਚ (ਮੱਧ) ਦਾ ਸਧਾਰਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਨਾ ਬਹੁਤ ਉੱਚ, ਨਾ ਬਹੁਤ ਨੀਚ।

2. ਬਾਪ ਨੇ ਜੋ ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਵਿਲ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਰਵ ਸਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਾਥੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਹਿਜ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਭਵ:
ਬਾਪ ਆਪ ਸਭ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਆਫ਼ਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਉਵੇਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹੋ ਅਤੇ ਸਾਥੀ ਬਣਾਓ। ਜਿੱਥੇ ਸਦਾ ਸਾਥ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਥੀ ਵੀ ਹੈ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਜਦੋਂ ਕਦੇ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਸ ਵਕਤ ਬਾਪ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਰੂਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇ, ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਲਿਸਟ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਵੇ, ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸਮੇਂ ਦੇ ਰਮਣੀਕ ਅਨੁਭਵ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉ ਸਰਵ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਰਸ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇ ਤਾਂ ਮਿਹਨਤ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸਹਿਜ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਬਹੁਰੂਪੀ ਬਣ ਮਾਇਆ ਦੇ ਬਹੁਰੂਪਾਂ ਨੂੰ ਪਰਖ ਲੈ ਤਾਂ ਮਾਸਟਰ ਮਾਇਆਪਤੀ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਪਹਿਲੇ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਤਰ ਕੁੱਟ - ਕੁੱਟ ਕੇ ਪੱਕਾ ਕਰਵਾਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਪ ਕੱਟਣਗੇ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ ਕੀ ਹੈ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?

ਉੱਤਰ:- ਭਾਰਤ ਜੋ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ - ਇਹ ਹੀ ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਲੋਕ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਸੋ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਉਹ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣੇ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜੇ ਪੀਸ ਪ੍ਰਾਸਪਰਟੀ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਅਸੀਂ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਪਹਿਲਾ - ਪਹਿਲਾ ਸਬਕ (ਪਾਠ) ਹੈ - ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੇ ਅਥਵਾ ਮਨਮਨਾਭਵ, ਇਹ ਹੈ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਅੱਖਰ। ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਜਦੋਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਲਫ਼ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਆਵੇ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਅੱਗੇ ਲੈ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਚਿੱਤਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਦੇ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਹੈ - ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਬਾਪ ਵੀ ਹਾਂ, ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹਾਂ, ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਗੁਰੂ ਵੀ ਹਾਂ। ਸਭਨੂੰ ਇਹ ਪਾਠ ਸਿਖਾਉਣਾ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਹੀ ਉਥੋਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹੋ ਫਿਰ ਪਾਵਨ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬਕ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਆ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਅੱਗੇ ਲੈ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਬਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ ਤਾਂ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੈ। ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਹੀ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਬਕ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਮਿੰਟ ਤੱਕ ਪੱਕਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ? ਬਾਬਾ, ਬਾਬਾ ਵੀ ਹੈ, ਰਚਨਾ ਦਾ ਰਚਿਅਤਾ ਵੀ ਹੈ। ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰਵਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਬਾਪ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਨਾਲੇਜ਼ ਲੀਤੀ ਹੈ, ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਮੰਤਰ ਪੱਕਾ ਕਰਵਾਉਣਾ ਹੈ - ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਧਨਕੇ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਇਸਦੇ ਉਪਰ ਹੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪੈਰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਦੇ ਪਰਿਚੈ ਤੇ ਦੇ - ਚਾਰ ਚਿੱਤਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਸ ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਣ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ - ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਤਾਂ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਜਰੂਰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਦੇਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ। ਮੈਂ ਸਿੱਖ ਹਾਂ, ਫਲਾਣਾ ਹਾਂ ... ਇਹ ਛੱਡ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਬਿਠਾਓ। ਉਹ ਬਾਪ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਸੁੱਖ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਕਰੈਕਟਰਜ਼ ਸੁਧਾਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਖਿਆਲ ਆਇਆ - ਪਹਿਲਾ ਪਾਠ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜੇ ਹੈ ਬਿਲਕੁਲ ਜਰੂਰੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੱਟਣਗੇ ਉਹਨਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਰਹੇਗਾ। ਬਾਪ ਦੇ ਪਰਿਚੈ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ 5 ਮਿੰਟ ਲਗ ਜਾਣ, ਹਟਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਰੁਚੀ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਸੁਣਨਗੇ। ਇਹ ਬਾਪ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਹੈ ਮੁੱਖ। ਕਿਉ (ਲਾਈਨ) ਸਾਰੀ ਇਸ ਚਿੱਤਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਪੈਗਾਮ ਸਭਨੂੰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਹੈ ਰਚਨਾ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਕੀ ਇਹ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਮਸਾਲਾ ਕੁੱਟ - ਕੁੱਟ ਕੇ ਇੱਕਦਮ ਬਾਰੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਮਿਸ਼ਨ ਹੋ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਗੱਲ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਉਣੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਭ ਨਿਧਨ ਦੇ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ - ਬਾਬਾ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਬਾਪ ਹੈ, ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਟੀਚਰ ਹੈ, ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਗੁਰੂ ਹੈ। ਤਿੰਨੇ ਹੀ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਫਿਰ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਦੀ ਗੱਲ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਓ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਸਕੋਗੇ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਦਵਾਓਗੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਮਨਮਨਾਭਵ ਰਹੋਗੇ।

ਤੁਸੀਂ ਪੈਗੰਬਰ ਹੋ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੀ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਬਾਬਾ ਸਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਉਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਗੀਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਫਿਰ ਮਹਾਭਾਰਤ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵੀ ਵਿਖਾਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੋਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਲੜਾਈ ਦੀ ਗਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਲੜਾਈ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਵੱਖ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਲੜਾਈ ਹੈ

ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਹਨ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਬਣਦੇ ਹੋ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਪੱਕਾ ਕਰਵਾਓ, ਉਹ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਣੀਏ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੁਣੀਏ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ ਸੋਸ਼ਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਹੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸਵਰੀਏ ਮਤ ਤੇ ਚਲੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸਿਸਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਜੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੱਤ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋਗੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਬਾਬਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਰੂਹਾਨੀ ਪੰਡਾ ਵੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਹੇ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ, ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਕੇ ਇਸ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਲੈ ਚਲੇ। ਉਹ ਹਨ ਜਿਸਮਾਨੀ ਪੰਡੇ, ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਪੰਡਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਚਲਦੇ, ਫਿਰਦੇ, ਉਠਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਥਕਾਉਣ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਦੇਖਦੇ ਹਨ - ਕਦੇ - ਕਦੇ ਬੱਚੇ ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਆਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਥੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਰਸਤਾ ਹੈ। ਹੱਠ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬੈਠਣਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਚੱਕਰ ਲਗਾਓ, ਘੁੰਮੋ - ਫਿਰੇ ਬਹੁਤ ਰੁਚੀ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਅੰਦਰੋਂ ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਦੀ ਬਹੁਤ ਉਛਲ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉੱਛਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਵੇਗੀ ਜੇ ਹਰਦਮ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਜੋ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤਿ ਪਿਆਰ ਰਹੇ, ਤੇ ਅਤਿੰਦਰੀਏ ਸੁੱਖ ਭਾਸਦਾ ਰਹੇ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਲਗ ਜਾਵੋਗੇ ਉਦੋਂ ਹੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾਵਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਵਰਨਣ ਇੱਥੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ - ਅਤਿੰਦਰੀਏ ਸੁੱਖ ਗੋਪੀ - ਗੋਪੀਆਂ ਤੋਂ ਪੁਛੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੱਸਣੀ ਹੈ। ਸਦਗਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸਭਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜਰੂਰ। ਪਹਿਲਾਂ ਸਭ ਜਾਣਗੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁੱਖਧਾਮ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਸਵੀਟ ਹੋਮ, ਸਾਈਲੈਂਸ ਹੋਮ। ਟਾਵਰ ਆਫ ਸਾਈਲੈਂਸ। ਉਸਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਇੰਸ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਚੀਜ਼ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਉਸ ਤੇ ਹੀ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਕਿਸਨੇ ਕਿਹਾ? ਪੂਰਾ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਵਿਭਚਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਭਗਤੀ ਫਿਰ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਭਗਤੀ...ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਤਾਂ ਹੈ ਭਗਵਾਨ। ਉਹ ਵੀ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਬਣਨ ਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵ ਵੰਸ਼ੀ ਬਣ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਮਾਲਾ ਬਣਦੀ ਹੀ ਉਦੋਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾ ਪਾਠ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਕੋਈ ਮਾਸੀ ਦਾ ਘਰ ਨਹੀਂ। ਮਨ - ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਸਭ ਪਾਸਿਓਂ ਹਟਾਕੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੁੱਝ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਉਸ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਹਟਾ ਦੇ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਇਸ ਰਥ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਉਹ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਇਹ ਯਾਦ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਮਨਮਨਾਭਵ ਹੋ ਰਹੇ। ਗੋਇਆ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੇ ਉਪਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਖਾਣਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਕਰ ਭੋਜਨ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਸੁੱਧ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਵਾਉਣਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਵਕਤ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਬੈਠਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ 10 ਮਿੰਟ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ, 5 ਮਿੰਟ ਵੀ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੋਗੇ। ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਸਦਾ ਸਭਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪਿਆਰ ਦੇ ਸਾਗਰ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਇਸਲਈ ਸਭ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਿਆਰ ਹੀ ਪਿਆਰ। ਬਾਪ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਰੂਰ ਇਵੇਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਰਹੇਗਾ। ਰਾਜੇ - ਰਾਣੀ ਦਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਿਆਰ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ। ਏਥੋਂ ਤਾਂ ਪਿਆਰ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਮਾਰ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਦੀ ਹਿੰਸਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਇਸਲਈ ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਪਰਮਪਾਰ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਰਗਾ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇਸ਼ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਤੀਰਥ ਹੈ। ਬਾਪ ਇੱਥੇ (ਭਾਰਤ) ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਸਭ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਭਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਭਾਰਤ ਦੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਬੇਲੋ, ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਭਾਰਤ ਪਾਵਨ ਹੋਵੇ, ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਹੈ ਨਾ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਸਭਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਇਹ ਅਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਭਾਰਤ ਜੋ ਸਿਰਤਾਜ ਸੀ, ਪੀਸ ਪ੍ਰਾਸਪਰਟੀ ਸੀ ਉਹ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੋਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਫਿਰ ਡਰਾਮਾ ਪਲੈਨ ਅਨੁਸਾਰ। ਇਹ ਅੱਖਰ ਪੂਰੇ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮਨੁੱਖ ਚਾਹੁੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਵਰਲਡ ਪੀਸ ਹੋਵੇ। ਸੋ ਅਸੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ

- ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਥੋੜੀ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਨੂੰ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਆਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋ ਉਹ ਸਭ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਨਾਲ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਬਾਪ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਜੋ ਨਾਲ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਘੱਟ ਨਾ ਸਮਝੋ। ਜਿੰਨੇ ਛੋਟੇ ਉਹਨਾ ਬਹੁਤ ਨਾਮ ਨਿਕਾਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਛੋਟੀਆਂ - ਛੋਟੀਆਂ ਬੱਚੀਆਂ ਬੈਠ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਕਮਾਲ ਕਰ ਵਿਖਾਉਂਗੀਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛੇ ਤਾਂ ਰਿਸਪਾਂਸ (ਸਮਝਾ) ਦੇ ਸਕਣ, ਐਸੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਜਿੱਥੇ - ਜਿੱਥੇ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਹੋਣ ਜਾਂ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਹੋਣ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦੇ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਗਰੁੱਪ ਤਿਆਰ ਕਰੋ। ਟਾਈਮ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰੋ। ਵੱਡੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਛੋਟੀਆਂ ਬੱਚੀਆਂ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਣ ਤਾਂ ਕਮਾਲ ਹੈ। ਕੋਈ ਪੁੱਛੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ? ਬੋਲੋ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਹੀ ਅਸੀਂ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਤਯੁੱਗ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਵਾ ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਦੇ ਕਿਸਨੇ ਬਣਾਇਆ? ਜਰੂਰ ਇਵੇਂ ਦੇ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਕਰਮ, ਅਕਰਮ, ਵਿਕਰਮ ਦੀ ਗਤੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ ਗੁਰੂ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੂਲ ਇੱਕ ਗੱਲ ਤੇ ਹੀ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਕੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਅਲਫ਼, ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇੰਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਆਦਿ ਪੁੱਛਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਅਲਫ਼ ਸਮਝਣ ਬਗ਼ੈਰ ਤੁਸੀਂ ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਚਿੰਤਰਾਂ ਤੇ ਸਮਝਾਓਗੇ ਤਾਂ ਮੱਥਾ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਅਲਫ਼ ਦੀ। ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਦੇ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਵੀ ਨਿਕਲਣ ਗੇ ਜੋ ਕਹਿਣਗੇ ਅਲਫ਼ ਸਮਝ ਲਿਆ, ਬਾਕੀ ਇਹ ਚਿੰਤਰ ਆਦਿ ਕੀ ਵੇਖਣ ਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੈ। ਭਿਖਿਆ ਮਿਲੀ, ਇਹ ਗਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਫਸਟ ਕਲਾਸ ਭਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣ ਨਾਲ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਤੇ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣਾਂਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਅਤਿੰਦਰੀਏ ਸੁੱਖ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਅੰਦਰ ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਦੀ ਉੱਛਲ ਆਉਂਦੀ ਰਹੇ। ਹਠ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਅੰਦਰੋਂ ਦਿਲ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਯਾਦ ਕਰੋ ਬੁੱਧੀ ਸਭ ਪਾਸਿਓਂ ਹਟਾ ਕੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਲਗਾਓ।

2. ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੇ ਉਪਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਸਭਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਬਣ ਦੁੱਖ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਨਾਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਰੂਪ ਭਵ:
ਜੋ ਸਦੈਵ ਇੱਕ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇੱਕਰਸ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇੱਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ, ਸਰਵ ਸਬੰਧ, ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ। ਜੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਰਵ ਸਬੰਧ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਬਣਾਕੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਵਰੂਪ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਹਿਜ ਹੀ ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਕਮਾਉਣ ਵਿੱਚ, ਧਨ ਸੰਭਾਲਣ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਬੀਮਾਰ ਹੋਣ ਨਾਲ ...ਦੁੱਖ ਦੀ ਲਹਿਰ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ। ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਮਤਲਬ ਦੁੱਖ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਸਦਾ ਬੇਫਿਕਰ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਰਹਿਮਦਿਲ ਬਣ ਸਭ ਨੂੰ ਦੁਆਵਾਂ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿਣ ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਲਗਾਤਾਰ ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ, ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ, ਇਹ ਯਾਦ ਹੀ ਮਨਮਨਾਭਵ ਹੈ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਮਾਇਆ ਦੀ ਧੂਲ ਜਦੋਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗਫਲਤ ਕਿਹੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਮਾਇਆ ਪਹਿਲੀ ਗਫਲਤ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਜੋ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ। ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੀ ਬਾਪ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਵੰਡਰ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਾਲੇਜ ਇਵੇਂ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅੰਦਰ ਹੀ ਅੰਦਰ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੱਚਦੇ ਰਹੀਏ, ਪਰੰਤੂ ਮਾਇਆ ਦਾ ਅਸਰ ਕੋਈ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ ਹੀ ਛੁਡਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਛੱਡੀ ਮਤਲਬ ਗੈਰ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਾਉਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਕੁਝ ਘੱਟ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਬੜਾ ਵੰਡਰਫੁਲ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਪਰ ਅੰਦਰੋਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਸਾਡਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਬਾ ਵੀ ਹੈ, ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ- ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਫਿਰ ਨਾਲ ਜਰੂਰ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ, ਇਥੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕਿੱਥੇ? ਘਰ। ਜਿਵੇਂ ਕੰਨਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਾਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਸੁਰ ਘਰ ਵਾਲੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਆਉਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡਾ ਬਾਬਾ ਓਨੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵੀ ਵੱਡੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ -ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਇਸ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਅੰਦਰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮਨਮਨਾ ਭਵ ਹੀ ਹੈ। ਚਲਦੇ -ਫਿਰਦੇ ਉਠਦੇ - ਬੈਠਦੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੀ ਯਾਦ ਰਹੇ। ਵੰਡਰਫੁਲ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ, ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਟੀਚਰ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਾਡਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਸਹਿਜ ਯਾਦ ਦਵਾਉਣ ਲਈ ਬਾਬਾ ਤਰੀਕੇ ਦਸਦੇ ਹਨ - ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਸ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਅਧਾਕਲਪ ਦੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਜਨਮ - ਜਨਮੰਤ੍ਰ ਭਗਤੀ ਜਪ, ਤਪ ਆਦਿ ਬਹੁਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਮੰਦਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਪਰਮਪਰਾ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਾਂ। ਸ਼ਾਸਤਰ ਕਦੇ ਤੋਂ ਸੁਣੇ ਹਨ? ਕਹਿਣਗੇ ਪਰੰਪਰਾ ਨਾਲ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤੇ ਵੰਡਰ ਖਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਂ-ਬਾਪ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਯਾਦ ਰਹਿਣ - ਇਹ ਹੀ ਮਨਮਨਾ ਭਵ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਖੁਦ ਕਿਧਰੋਂ ਵੀ ਪੜ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਚੈਤਨ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਭ ਕੁਝ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚਿਓ ਮੈਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਦਿ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸਾਰਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਅੰਤ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪਿੱਛੇ ਕਰਾਂਗੇ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਜਾਵੋਗੇ - ਹੁਣ ਅੰਤ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਅਸਾਰ ਵੀ ਵੇਖੋਗੇ। ਪੁਰਾਣੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਈ ਵਾਰੀ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵੇਖਦੇ ਰਹਾਂਗੇ। ਪੜ੍ਹਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਪੜ੍ਹੇ ਸੀ। ਰਾਜ ਲਿਆ ਫਿਰ ਗਵਾਇਆ ਫਿਰ ਹੁਣ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਫਿਰ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸੱਚੇ - ਸੱਚੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਫਿਰ ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਗਿਆਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ -ਇਵੇਂ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਬਾਬਾ ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਕਦੇ ਭੁਲਾਂਗੇ ਕੀ! ਟੀਚਰ ਦੁਆਰਾ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਤੋਂ ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਗਫਲਤ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕਦਮ ਜਿਵੇਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿੱਟੀ ਪਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ! ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੀ ਮੁਖਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਕੌਣ ਛੱਡਦੇ ਹਨ? ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨਾਲੇਜ ਵੀ ਹਰ ਗੱਲ ਦੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਹੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਵੰਡਰਫੁਲ ਬਾਪ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਬਾਬਾ ਹੈ ਦਸੋ?

ਸਿਵਬਾਬਾ ਕਿਸ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹੈ? ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਵੰਡਰਫੁਲ ਹੈ। ਜੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਕਦੇ ਪੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਅਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਜਾਵਾਂ ਭੁਗਤਨੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ। ਗਰਭ ਜੇਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਜਾਵਾਂ ਭੁਗਤਨੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਫਿਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਬੈਠਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਿਨਾਂ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਮੁੰਡਾ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਸਜ਼ਾ ਸਾਨੂੰ ਕਿਉਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ! ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਤਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੇ ਇਹ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਭੁੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਇਵੇਂ ਲਗਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਜਿਵੇਂ ਸਾਰੇ ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਇੱਜਤ ਗਈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਚੰਗੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। 16 ਕਲਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਯਾਦ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ? ਸੁਖਦਾਤਾ ਬਾਪ ਦੇ ਅਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹਾਂ ਨਾ? ਬਹੁਤ ਗੁਲਗੁਲ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਬੈਰਿਸਟਰ ਆਦਿ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਨਿਆਰੀ ਅਤੇ ਸੱਚੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ ਪਾਂਡਵ ਗੌਰਮਿੰਟ, ਗੁਪਤ। ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਦੂਸਰੇ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੰਡਰਫੁਲ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸੁਣਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ ਕਦੇ ਛੱਡਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਛੁੜਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਾ ਕਰੋ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਛੱਡੋ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਰਿਪੋਟ ਤਾਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਸਭ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿੰਨੇ ਦਿਨ ਗ਼ੈਰਹਾਜ਼ਿਰ ਰਿਹਾ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਭੁੱਲਣ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਵੰਡਰਫੁਲ ਬਾਪ ਹੈ। ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਖੇਲ ਹੈ। ਖੇਲ ਦੀ ਗੱਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਣਾਉਣ ਨਾਲ ਝੱਟ ਯਾਦ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਕਦੇ ਭੁੱਲਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਣਾ ਅਨੁਭਵ ਵੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਛੋਟੇਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਵੈਰਾਗੀ ਖਿਆਲਾਤ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਹੋ ਜਾਣ ਤਾਂ ਫਿਰ 50 ਰੁਪਏ ਵਿਆਜ਼ ਮਿਲੇਗਾ, ਇਤਨਾ ਬਸ ਹੈ। ਆਜ਼ਾਦ ਰਹਾਂਗੇ। ਘਰ - ਬਾਰ ਸੰਭਾਲਣਾ ਤਾਂ ਮੁਸੀਬਤ ਹੈ। ਅੱਛਾ, ਫਿਰ ਇੱਕ ਬਾਈਸਕੋਪ ਵੇਖਿਆ ਸੇਭਾਗਿਆ ਸੁੰਦਰੀ ਦਾ ...ਬਸ ਵੈਰਾਗ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਟੁੱਟ ਗਈਆਂ। ਖਿਆਲ ਕੀਤਾ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰਾਂਗੇ, ਇਹ ਕਰੋਗੇ। ਇੱਕ ਹੀ ਥੱਪੜ ਮਾਰਿਆ ਮਾਇਆ ਨੇ, ਕਲਾ ਕਾਇਆ ਚੱਟ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ - ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਦੇਜਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜੇ ਨਾਟਕ (ਸਿਨੇਮਾ) ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਦੇਜਕ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਣ ਨਾਲ ਹੀ ਸਭ ਦੀਆਂ ਫ੍ਰੀਤੀਆਂ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਖਬਾਰਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚੰਗੀਆਂ - ਚੰਗੀਆਂ ਮਾਈਆਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫ੍ਰੀਤੀ ਉਸ ਵੱਲ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬੜੀ ਅੱਛੀ ਖੂਬਸੂਰਤ ਹੈ, ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਨਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਖਿਆਲ ਵੀ ਚਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਣੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਬਾਕੀ ਸਭ ਭੁੱਲ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਆਦਿ ਕਿਉਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ? ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਫ੍ਰੀਤੀ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਲੈ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਜੇ ਕੁਝ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਇਹ ਤਾਂ ਕਬੂਦਾਖਿਲ ਹੋਣੇ ਹਨ। ਜੇ ਕੁਝ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਨਾ ਕਰੋ, ਇਸ ਤੋਂ ਮਮਤਾ ਮਿਟਾ ਦੇਵੋ। ਇਹ ਸਭ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਛੀ - ਛੀ ਹਨ ਨਾ। ਭਾਵੇਂ ਆਤਮਾ ਸੁੱਧ ਬਣਦੀ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਛੀ-ਛੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਕੀ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਦੇਖਣਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ ਮੰਜ਼ਿਲ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਤਾਂ ਟਰਾਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆ ਸਕੇ। ਮਾਇਆ ਦਾ ਅਸਰ ਕੋਈ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਂਇੰਸ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਬੁੱਧੀ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਫਿਰ ਹੈ ਸਾਈਲੈਂਸ, ਸਭ ਚਾਹੁੰਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਮੁਕਤੀ ਪਾਈਏ। ਤੁਹਾਡੀ ਫਿਰ ਏਮ ਹੈ। ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੀ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਆਦਿ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਰਜਾਈ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਵੇਸਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਭੁਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਭੁੱਲ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਬੇਸਮਝ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਪੱਥਰ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਤਾਂ ਬੜੀ ਵੰਡਰਫੁਲ ਨਾਲੇਜ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਕੀ ਤੋਂ ਕੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਪਾਰਸ ਬੁੱਧੀ। ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਵੀ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਬਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਬਾਪ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਟੀਚਰ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਟੀਚਰ ਨਹੀਂ। ਕਹਿਣਗੇ ਕਿਥੋਂ ਸਿੱਖਿਆ! ਵੰਡਰ ਖਾਣਗੇ ਨਾ। ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਹੋਰ ਵੀ ਚੇਲੇ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਚੇਲਾ ਸੀ ਕੀ? ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਚੇਲੇ ਤਾਂ ਢੇਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਗਾਖਾਂ ਦੇ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੇ ਚੇਲੇ ਹਨ। ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੋਲਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਐਸੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਨਾਲ ਵਜ਼ਨ ਕਰਾਓਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸਤਗੁਰੂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਜ਼ਨ ਕਿੰਨਾ ਹੈ! ਇੱਕ ਹੀਰਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ।

ਇਵੇਂ - ਇੰ੍ਵੇਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਰੀਕ ਗੱਲ ਹੋਈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੇ ਈਸ਼ਵਰ। ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਧਾਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੈਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਪਰ ਸੰਦਲੀ ਤੇ ਵੀ ਇਸਲਈ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁਖੜਾ ਵੇਖ ਸਕਣ। ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਪਿਆਰ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਦਦਗਾਰ ਬੱਚਿਆਂ ਬਗ਼ੈਰ ਸਥਾਪਨਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਰਨਗੇ। ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਦਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਜ਼ਿਆਦਾ

ਪਿਆਰ ਕਰਨਗੇ। ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਮਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬੱਚਾ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਪਦ ਲੈਣਗੇ। ਉਸਤੇ ਪਿਆਰ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ - ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਬੱਚੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੇ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਕਲਪ - ਕਲਪਾਂਤਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਜੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿਤੇ ਵੀ ਬੈਠੇ ਰਹੇ, ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹੇ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਬਾਪ ਨਹੀਂ, ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਟੀਚਰ ਨਹੀਂ। ਖੁਦ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਹਨ ਜਿਸਨੂੰ ਹੀ ਸਭ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ, 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਸ, ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬਾਪ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰੋ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਵੋ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਇਹ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਭਨੂੰ ਨਾਲ ਵੀ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਅਰਥ ਦਾ ਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਬਾਬਾ ਸਾਡਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਬਾ ਵੀ ਹੈ, ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਰਾਜ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਨਾਲ ਵੀ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਓਗੇ ਫਿਰ ਕੋਈ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਉਹ ਬਾਪ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਹੈ ਤਾਂ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੀ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ ਭੁੱਲੇ ਨਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਪਰਮਪਿਤਾ ਹੈ, ਪਰਮ ਟੀਚਰ ਹੈ, ਪਰਮ ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਇੰਡ - ਇੰਡ ਦੀਆਂ ਵੰਡਰਫੁਲ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਬੋਲੇ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਖੇਲ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਐਕਟਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਾਰਟ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਹੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਹੀ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਬੈਕੁੰਠ ਹੋਕੇ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਹੁਣ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਫਿਰ ਜਰੂਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣੇਗਾ। ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਹੁਣ ਸਾਡੀ ਲੱਤ ਨਰਕ ਵੱਲ, ਮੂੰਹ ਸਵਰਗ ਵੱਲ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਅੰਤ ਮਤਿ ਸੇ ਗਤੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ - ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਜੇ ਕੁਝ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨਾਲ ਮਮਤਾਵ ਮਿਟਾਉਣਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਫ੍ਰੀਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਛੀ - ਛੀ ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਵੱਲ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਧਿਆਨ ਨਾ ਜਾਵੇ।

2. ਬਾਪ ਜੋ ਨਿਆਰੀ ਅਤੇ ਸੱਚੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨੀ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣੀ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਦੇ ਮਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੇ ਮਸਤਕ ਤੇ ਸਦਾ ਬਾਪ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਦਾ ਹੱਥ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਵਿਘਨ ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਭਵ: ਗਣੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਿਘਨ ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਘਨ ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਉਹ ਹੀ ਬਣਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਸ੍ਰਵਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਓ ਤਾਂ ਵਿਘਨ ਠਹਿਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਰੂਪਾਂ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਆਵੇ ਲੇਕਿਨ ਤੁਸੀਂ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਬਣੋ। ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਆਤਮਾ ਕਦੇ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਹਾਰ ਖਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਜਦੋਂ ਮੱਥੇ ਤੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਦਾ ਹੱਥ ਹੈ ਤਾਂ ਜਿੱਤ ਦਾ ਟਿਕਾ ਲਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਹੱਥ ਅਤੇ ਸਾਥ ਵਿਘਨ - ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਖੁਦ ਵਿੱਚ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਣਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਗੁਣਮੂਰਤ ਹਨ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ - ਮਾਇਆਜੀਤ ਬਣਨ ਲਈ ਗਫ਼ਲਤ ਕਰਨਾ ਛੱਡੋ, ਦੁੱਖ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਲੈਣਾ - ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਗਫ਼ਲਤ ਹੈ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਪ ਦੀ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਹੜੀ ਇੱਕ ਆਸ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਬਾਪ ਦੀ ਆਸ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਮੇਰੇ ਸਮਾਨ ਏਵਰ ਪਿਓਰ ਬਣ ਜਾਣ। ਬਾਪ ਏਵਰ ਗੋਰਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਇਆ ਹੈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਲੇ ਤੋਂ ਗੋਰਾ ਬਣਾਉਣ। ਮਾਇਆ ਕਾਲਾ ਬਣਾਉਂਦੀ, ਬਾਪ ਗੋਰਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਗੋਰੇ ਹਨ, ਤੱਦ ਕਾਲੇ ਪਤਿਤ ਮਨੁੱਖ ਜਾਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਨੀਚ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਹੁਣ ਮਿਲਦੀ ਹੈ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਹੁਣ ਗੋਰਾ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬਾਪ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ? ਬਾਪ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਜੋ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਗੋਲਡਨ ਏਜਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਖਿਆਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਕਾਲੀ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਫਿਰ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਕਾਲਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਜਰਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵੇਖਦੇ ਸੀ ਇਹ ਤਾਂ ਸਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਹਨ, ਗੋਰੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਕਾਲੇ ਭੂਤ ਹਾਂ। ਪਰ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਸਮਝਣਗੇ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਸਰਵ ਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਸੀ, ਹੁਣ ਕਾਲੇ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਕਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਪੀ ਹਾਂ। ਵਿਆਹ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਪਹਿਲੇ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਸੀ ਹੁਣ ਵਿਕਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਕਾਰੀ ਪਤਿਤ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਨਾਲ ਹੀ ਫਿਰ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅੱਜਕਲ੍ਹ ਤਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਕੰਗਨ ਬੰਨਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਗੋਰੇ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਕੰਗਨ ਬੰਨਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਗੋਰਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਰੱਬ ਦੇ ਭ੍ਰੂਟੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ, ਉਹ ਏਵਰ - ਪਿਓਰ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਹ ਹੀ ਆਸ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚੇ ਵੀ ਪਿਓਰ ਗੋਰਾ ਬਣ ਜਾਣ। ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰ ਪਿਓਰ ਹੋ ਜਾਣ। ਆਤਮਾ ਨੇ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਬਾਪ ਨੂੰ। ਬਾਪ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ - ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖ - ਵੇਖ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਈਏ ਤਾਂ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਇਵੇਂ ਦੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਹ ਏਮ - ਆਬਜੈਕਟ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੜੀ ਖਬਰਦਾਰੀ ਨਾਲ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਬਸ ਬਾਬਾ ਕੋਲ ਆਏ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਹੀ ਧੰਦੇ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਹੋ ਜਾਓ ਇਸ ਲਈ ਇੱਥੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭ੍ਰੂਟੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਕਾਲ ਆਤਮਾ ਦਾ ਇਹ ਤਖਤ ਹੈ, ਜੋ ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਹ ਇਸ ਤਖਤ ਤੇ ਬੈਠੇ ਹਨ ਖੁਦ ਆਤਮਾ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ ਤਾਂ ਤਖਤ ਵੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨਾ ਕੋਈ ਮਾਸੀ ਦਾ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗੇ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਕੇ ਹੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਕਹਾਉਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਇਵੇਂ ਦੇ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਇਵੇਂ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਇੱਥੇ ਸੁਣ ਕੇ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੱਕਾ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ, ਜਿੰਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਣ ਹਨ ਉਹ ਅਸੀਂ ਧਾਰਨ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲ ਕੇ? ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ.....। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲ ਭਗਤ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਜਦ ਤੱਕ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀ ਮਤ ਨਾ ਲਈਏ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕਣ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਸ਼੍ਰੀ ਮਤ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਇਹ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋਣਗੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਪਾਏ ਨਹੀਂ।

ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਤਾਂ ਗੋਰੇ ਹੋ ਨਾ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਸਾਂਵਰੇ ਬਣਾ ਰੱਖੇ ਹਨ। ਰਘੁਨਾਥ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਰਾਮ ਨੂੰ ਕਾਲਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ - ਕਿਉਂ? ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਗੱਲ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਹੈ। ਰਾਮ ਤਾਂ ਹੈ ਤ੍ਰੇਤਾ ਦਾ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਫਰਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੋ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੋਈ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਖੁਬਸੂਰਤ। ਪੂਜਾ ਵੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਸਜਾਵਾਂ ਖਾਕੇ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਜਿੰਨ੍ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਜਾ ਓਨਾ ਪਦ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਪਾਪ ਕੱਟਦੇ ਨਹੀਂ। ਪਦ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਲੀਅਰ ਕਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਗੋਰਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪਰ ਮਾਇਆ ਬੜੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ,

ਜਿਸਨੇ ਕਾਲਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਗੋਰਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ ਮਾਇਆ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਮੁੱਖ ਮੋੜ ਹੋਰ ਤਰਫ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਇਹ ਹੀ ਯੁੱਧ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਗੋਰੇ ਤੋਂ ਕਾਲੇ ਤੋਂ ਕਾਲੇ ਤੋਂ ਗੋਰੇ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਖੇਡ ਹੈ। ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਹਨ ਜਿਸ ਨੇ 84 ਜਨਮ ਲੀਤੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ 84 ਜਨਮ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਇਹ ਟਾਈਮ ਮੇਸੂ ਵੈਲਏਬਲ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਦਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਸਿਰਫ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚਿਓ, ਹੁਣ ਇਵੇਂ ਦੀ ਗਫਲਤ ਨਾ ਕਰੋ। ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਲਗਾਓ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਵਾਰੀ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਜਨਮ-ਜਨਮੰਤ੍ਰ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ - ਬਾਬਾ, ਤੁਸੀਂ ਆਉਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਤ ਤੇ ਹੀ ਚੱਲਾਂਗੇ। ਪਾਵਨ ਬਣ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਜੇਕਰ ਯੁਗਲ ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਥ ਨਹੀਂ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ। ਯੁਗਲ ਸਾਥੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਤਾਂ ਜੋੜੀ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗੀ। ਜਿਸਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕੀਤੇ ਹੋਣਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਜੋੜੀ ਬਣੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਵੇਖੋ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਸਰਸਵਤੀ ਨੇ ਚੰਗਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋੜੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਗੁਣ ਹੈ ਨਾ। ਗੋਪਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਕਈ ਆਪ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਮਾਇਆ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਜੰਜੀਰ ਟੁੱਟਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਰ - ਬਾਰ ਨਾਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫਸਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਾ ਫਸੋ। ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਫਸੋ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੋ, ਮੈਂ ਵੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਾਂਗੂੰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਟੀਚਰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣਗੇ ਨਾ। ਸਰਜਨ, ਸਰਜਨ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੈ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਆਤਮਾ ਬੁਲਾਉਂਦੀ ਹੈ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ - ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੀਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਕਾਲੇ ਦਾਗੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਅਲਾਏ ਪਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਕੱਢ ਫਿਰ ਸੱਚਾ ਸੋਨਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਓਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਹੋਰ ਸਤਸੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਡਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ ਇਹ ਬਣਨ ਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸੀਂ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਰਾਵਣ ਦੇ ਸੰਗ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਰੀ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਇਹ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬਿੱਲਾ (ਬੈਲ) ਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਤਿਤ ਹੀ ਫਿਰ ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਮੰਜ਼ਿਲ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਉੱਚੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਗਿਆਨ ਹੈ ਹੀ ਬਾਬਾ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਕਿੱਥੋਂ ਆਇਆ? ਨਹੀਂ, ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਨਾਲੇਜਫੁਲ। ਉਹ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਗੰਗਾ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਪੂਜਾ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਾਗਰ ਦੇਵਤਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਨਦੀਆਂ ਜੋ ਬਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ। ਕਦੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੀ। ਬਾਕੀ ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਸੀ। ਬਾੜ ਆਦਿ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਦੀ ਮਨੁੱਖ ਡੁੱਬਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਸੀ, ਫਿਰ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਲਯੁੱਗ ਦੇ ਅੰਤ ਤਕ ਕਿੰਨੇ ਮਨੁੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਉਮਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਲੰਬੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਘੱਟ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣਗੇ। ਫਿਰ 2500 ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਵਾਧਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾੜ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਵਿਸਤਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਸਾਡਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਇਵੇਂ ਕਹੋਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਵਾਰੀਅਰਸ ਯੋਗਬਲ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਮਾਇਆ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਇਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਜੇਈ ਬਣਾਂਗੇ। ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੈ ਹੀ ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਣਨ ਲਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੋਇਆ ਦਲਾਲ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ ਦਲਾਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਬਾਬਾ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲਾਲ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਡਾ ਯੋਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨਾਲ, ਬਾਕੀ ਸਗਾਈ ਆਦਿ ਨਾਮ ਨਾ ਲਉ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਬੱਚਿਓ, ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਤੇ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹੋਗੇ - ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਓਗੇ - ਬਾਬਾ ਇਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅੱਗੇ ਚਲ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਣਗੇ ਫਿਰ ਦਿਲ ਅੰਦਰ ਖਾਂਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੇਖੋਗੇ। ਜਦੋਂ ਰਿਹਰਸਲ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋਗੇ ਇਵੇਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵੇਖੋਗੇ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਕੁੰਠ ਦਾ ਵੀ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਭ ਜਲਦੀ - ਜਲਦੀ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਗਿਆਨ

ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਹਨ ਰੀਅਲ, ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਇਮਿਟੇਸ਼ਨ। ਸਿਰਫ਼ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਬਣਿਆ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਫਿਰ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਾਂਗੇ। ਵਿਨਾਸ਼ ਵੇਖਣਾ ਕੋਈ ਮਾਸੀ ਦਾ ਘਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੈ, ਗੱਲ ਨਾ ਪੁਛੋ। ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੂਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੋ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਤਾਲੀ ਵੱਜੇਗੀ ਨਾ। ਦੋ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਲੜੋ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦੋ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਨਾਲ ਲੜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਰੂਦ ਵਿਕਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਕਮਾਈ ਹੋਈ ਨਾ। ਪਰੰਤੂ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਘਰ ਬੈਠੇ ਬੰਬ ਸੁੱਟਣਗੇ ਅਤੇ ਖਤਮ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਨਾ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਸਥਾਪਨਾ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜੋ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਓਣਗੇ। ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਭਗਵਾਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਨਾ ਚਲਾਓ। ਕਾਮ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਨਾਲ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤੀਰ ਲੱਗੇਗਾ ਜਰੂਰ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਹ ਸਮਾਂ ਮੇਸਟ ਵੈਲੁਏਬਲ ਹੈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਬਾਪ ਤੇ ਪੂਰਾ ਵਾਰੀ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਫ਼ਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ।

2. ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖ ਬਹੁਤ ਖ਼ਬਰਦਾਰੀ ਨਾਲ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵੀ ਦਾਗ਼ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਕੱਢਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਖਾਣ ਅਤੇ ਵੰਡਣ ਵਾਲੇ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬ ਭਵ:
ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਰਗਾ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬ ਕੋਈ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਦਿਲਤਖ਼ਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਖਾਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੀ ਵੰਡਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਬੋਫ਼ਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੋ। ਐਸੀ ਬੋਫ਼ਿਕਰ ਜੀਵਨ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਬੋਫ਼ਿਕਰ ਹੋਵੇਗੇ ਲੇਕਿਨ ਉੱਥੇ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਹੈ ਇਸਲਈ ਦਿਲ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਵਰਗਾ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।

ਸਲੋਗਨ:- ਗਮਯੁੱਗ ਦੇ ਸਵਰਾਜਿਆ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੀ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ - ਯਾਦ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਹੀ ਡਬਲ ਤਾਜ ਮਿਲੇਗਾ, ਇਸਲਈ ਆਪਣੀ ਏਮ ਓਬਜੈਕਟ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰੋ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਵਿਸ਼ਵ ਰਚਤਾ ਬਾਪ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਹੜੀ ਖ਼ਿਦਮਤ (ਸੇਵਾ) ਕਰਦੇ ਹਨ?

ਉੱਤਰ:- 1. ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇ ਸੁੱਖੀ ਬਣਾਉਣਾ ਇਹ ਖ਼ਿਦਮਤ ਹੈ। ਬਾਪ ਵਰਗੀ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੇਵਾ ਕੋਈ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। 2. ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਿਰਾਏ ਤੇ ਤਖਤ ਲੈ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਤਖਤ ਨਸ਼ੀਨ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਪ ਤਾਂ ਉਸੀ ਤਖਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦੇ ਪਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਉਸੀ ਤਖਤ ਤੇ ਬਿਠਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੇ ਤਾਂ ਜੜ੍ਹ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਟੇਸਟ ਆਉਣਗੇ। ਮਜ਼ਾ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੈ ਜੇ ਸ੍ਰਗ ਦਾ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਬੋਲਦੇ ਹਨ, ਤੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਵਧਰਮ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਤੋਂ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ, ਫਿਰ 84 ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਦੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਯਾਦ ਹੈ ਨਾ। ਬੱਚੇ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ, ਜੀਵ ਆਤਮਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਜੀਵ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਟੈਂਪਰੇਰੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਧਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੇ ਕਿੱਦਾਂ? ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਮਨਮਨਾਭਵ, ਆਪਣੀ ਰਾਜਾਈ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ? ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੈਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਰਾਜਾਈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਹੀ ਦੇਣਗੇ। ਬਾਪ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਇਸ ਦੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਦਵੇ। ਜੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸ੍ਰਗ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਸਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਓਗੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਹਿਜ ਯਾਦ। ਜਿਵੇਂ ਬੱਚੇ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਦੁੱਖਧਾਮ ਤੋਂ ਕੱਢ ਸੁੱਖਧਾਮ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮੇ - ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ। ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਜੇ ਬਾਪ ਦਾ ਘਰ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਘਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖੀ ਕਰ ਫਿਰ ਵਾਣਪ੍ਰਸਤ, ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪਰਮਧਾਮ ਦੇ ਵਾਸੀ ਹੋ। ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰਵਾਨ ਧਾਮ, ਵਾਣਪ੍ਰਸਤ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਖ਼ਿਦਮਤ ਕਰਨ ਮਤਲਬ ਵਰਸਾ ਦੇਣ। ਇਹ ਖੁਦ ਵੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤਾਂ ਹੈ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਰੱਬ, ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵੀ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਬਾਪ ਜਾਂ ਟੀਚਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ, ਮੱਧ, ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਕਿੱਥੋਂ ਆਇਆ? ਕੀ ਕੋਈ ਵੇਦ - ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹੇ? ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸੁੱਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ। ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਦੈਵੀਗੁਣਾਂ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰ ਇਹ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲੇ ਆਸੂਰੀ ਗੁਣ ਸੀ। ਅਸੂਰ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣਾ, ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਹੀ ਕੰਮ ਹੈ। ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਇਵੇਂ ਦੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ਹੋਣਗੇ। ਕਰਮ - ਅਕਰਮ - ਵਿਕਰਮ ਦੀ ਗਤਿ ਤੇ ਹਰ ਗੱਲ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੈਕੇਂਡ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਰੁ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਨਾਦਿ, ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰੀ ਸੁੱਖ - ਦੁੱਖ ਦੇ ਖੇਲ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ। ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਜੋ ਸੁਪਰੀਮ ਸੋਲ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਛੋਟਾ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਤੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਸਾਗਰ, ਸੁੱਖ ਦੇ ਸਾਗਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਹੈ। ਕਦੀ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਤੇ ਬਾਪ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਦਾ ਬਣਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਖੇਡ ਸਥੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਫਿਰ ਇਸਲਾਮੀ, ਬੋਧੀ ਆਦਿ ਨੰਬਰਵਾਰ ਇਸ ਮਾਂਡਵੇ ਵਿੱਚ ਮਤਲਬ ਨਾਟਕਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। 84 ਜਨਮ ਤੁਸੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੱਖ ਰਹੇ.....। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਉ, ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਣ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਵਾਸਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਜੁੱਤੀ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਇਸਤਰੀ ਮਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪੁਰਾਣੀ ਜੁੱਤੀ ਗਈ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਪੁਰਾਣਾ ਤਨ ਹੈ ਨਾ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਾਇਆ ਹੈ। ਤਤੁਮ, ਤੇ ਮੈਂ ਆਕੇ ਇਸ ਰੱਬ ਦਾ ਅਧਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਦੀ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਹੋ, ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ।

ਅਖਰੀਨ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦ ਫਲੀਭੂਤ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਜਦ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤੱਦ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਨਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਮਤਲਬ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਪਹਿਲੇ ਚੋਟੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਫਿਰ ਖੱਤਰੀ..... ਤਾਂ ਬਾਜੇਲੀ ਖੇਡਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਛੱਡ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤਨ ਦਾ ਲੇਨ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਿਰਾਏ ਤੇ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਕਾਨ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਛੱਡ ਦਿਆਂਗੇ। ਕਿਰਾਇਆ ਤਾਂ ਦੇਣਾ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਮਕਾਨ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਕੁਝ ਤਾਂ ਕਿਰਾਇਆ ਦਿੰਦੇ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਇਹ ਤਖਤ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ। ਇਵੇਂ ਦਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਤਖਤਨਾਸ਼ੀਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਹਾਂ। ਤਖਤਨਾਸ਼ੀਨ ਮਤਲਬ ਤਾਂ ਉਸੀ ਤਖਤ ਤੇ ਬਿਠਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੋਮਨਾਥ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਟੇਸਟ ਆਏਗੀ। ਜੜ੍ਹ ਪੁਤਲਾ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਜ਼ਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਜੱਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਦਿਰ ਆਦਿ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਖਰਚ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਚੋਰ ਲੁੱਟ ਲੈ ਗਏ। ਰਾਵਣ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਧਨ - ਦੌਲਤ ਆਦਿ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਤਾਂ ਉਸੀ ਤਖਤ ਹੈ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਸਾਡਾ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਮੁਹੰਮਦ ਗਜ਼ਨਵੀ ਆਕੇ ਲੁੱਟ ਲੈ ਗਏ।

ਭਾਰਤ ਵਰਗਾ ਸਾਲਵੇਂਟ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗਾ ਤੀਰਥ ਹੋਰ ਕੋਈ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਅੱਜ ਤਾਂ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦੇ ਕਈ ਤੀਰਥ ਹੋ ਪਏ ਹਨ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਜੋ ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੀਰਥ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਪਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਸ਼੍ਰੰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਉੱਤਮ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਪੁਰਸ਼ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉੱਚ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਡਾ ਹੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਬਲ ਤਾਜਧਾਰੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਨੇ ਫਿਰ ਦੋਨੇ ਹੀ ਤਾਜ ਲਾ ਦਿੱਤੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਨੇ ਤਾਜ, ਨਾ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਤਾਜ, ਨਾ ਧਨ ਦਾ ਤਾਜ, ਦੋਵੇਂ ਰਾਵਣ ਨੇ ਲਾ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋਨੇ ਤਾਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਸ ਯਾਦ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਇਸਲਈ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਓ ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਸਾਡੇ ਗਾਈਡ ਬਣੇ, ਲਿਬਰੇਟ ਵੀ ਕਰੋ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਵੀ ਪੰਡਾ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਾਂਡਵ, ਕੋਰਵ, ਯਾਦਵ ਕਿ ਕਰਦੇ ਭਏ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਛੁਡਾ ਕੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਓ। ਬਾਪ ਹੀ ਸੱਚਖੰਡ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਵਰਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਝੂਠ ਖੰਡ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਨਾਮ ਬਦਲ ਲਿਆ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੇ ਬਦਲ ਲਿਆ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹਨ, ਵਿਦੇਹੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਈਟ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸਾਰਾ ਅਸਮਾਨ ਧਰਤੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਖੋਹ ਸਕੇ, ਪੈਣਾ ਕਲਪ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤੇ ਜਦੋਂ ਵਾਧਾ ਹੋਕੇ ਕਰੋੜਾਂ ਦੀ ਤਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਲਸ਼ਕਰ ਲੈ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਿੱਤਣ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਾਇਨ ਹੀ ਹੈ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ, ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ। ਇਸ ਵਕਤ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਮ- ਅਕਰਮ -ਵਿਕਰਮ ਦੀ ਗਤੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਰਮ ਵਿਕਰਮ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸਤਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਪਤੀਆਂ ਦਾ ਪਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਤੀ ਲੋਕ ਵੀ ਸਭ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੰਡਰਫੁਲ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਇਤਨੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਾਰਟ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਦੇ ਮਿਟਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਅਨਾਦਿ - ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਡਰਾਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਾਡ ਇਸ ਵਨ। ਰਚਨਾ ਅਥਵਾ ਸੀੜੀ ਅਤੇ ਚੱਕਰ ਸਭ ਇੱਕ ਹੀ ਹਨ। ਨਾ ਕੋਈ ਰਚਤਾ ਨੂੰ, ਨਾ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ। ਰਿਸ਼ੀ- ਮੁਨੀ ਵੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਇਆ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਹੈ। ਉਹ ਛੱਡਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਦਾ ਥੱਪੜ ਲਗ ਗਿਆ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਕੀਤੀ ਕਮਾਈ ਚਟ ਕਰ ਦਿੱਤੀ! ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਫਿਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਬਾਦ ਮਿਲੇਗੀ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਸ ਦੁੱਖਧਾਮ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਨਿਕਾਲ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ।
2. ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁੱਖ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਰਮ, ਅਕਰਮ, ਅਤੇ ਵਿਕਰਮ ਦੀ ਗਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣ ਸਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਕਰਨੇ ਹਨ।

ਵਰਦਾਨ:- ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਵੀ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਮਨ - ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇਕਾਗਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀ ਸੰਪੰਨ ਭਵ:
ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਰਸੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਯਾਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ - ਮਨ
ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਜਿੱਥੇ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੇ ਉੱਥੇ ਲਗ ਜਾਵੇ। ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਵੀ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮਨ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਸੈਕਿੰਡ ਦੇ
ਵਿੱਚ ਇਕਾਗਰ ਕਰ ਲਵੇ। ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਹਲਚਲ ਦੀ ਹੋਵੇ, ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਤਮੋਗੁਣੀ ਹੋਵੇ, ਮਾਇਆ ਆਪਣਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ
ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇਕਾਗਰ ਹੋ ਜਾਵੇ - ਇਵੇਂ ਦੀ ਕੰਟ੍ਰੋਲਿੰਗ ਪਾਵਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ
ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਪੰਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਲਾਈਟ ਦਾ ਤਾਜ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਡਬਲ ਤਾਜਧਾਰੀ ਬਣਦੇ
ਹਨ।

ਮਾਤੋਸ਼ਵਰੀ ਜੀ ਦੇ ਮਹਾਵਾਕਿਆ - " ਜੀਵਨ ਦੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਸੁਹਾਵਣਾ ਸਮਾਂ"

ਅਸੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇਹ ਆਸ ਸੀ ਕਿ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਸੁੱਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲੇ, ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਜਨਮ ਦੀ ਆਸ
ਕਦੇ ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਸਾਡਾ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ, ਉਸ ਅੰਤ ਦੇ ਜਨਮ ਦਾ ਵੀ ਅੰਤ ਹੈ। ਇੰ ਵੇਂ ਕੋਈ ਸਮਝੇ ਨਹੀਂ ਮੈਂ ਤਾਂ
ਹਾਲੇ ਛੋਟਾ ਹਾਂ, ਛੋਟੇ ਵੱਡੇ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ, ਪਰੰਤੂ ਦੁੱਖ ਕਿਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਗਿਆਨ
ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਲੇਜ਼ ਮਿਲੀ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜ ਵਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਇਹ ਜਿਹੜਾ ਕਰਮਬੰਧਨ ਬਣਿਆ
ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਯਾਦ ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਭਸਮ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਰਮਬੰਧਨ ਤੋਂ ਛੁੱਟਣ ਦਾ ਸਹਿਜ ਉਪਾਏ। ਇਸ
ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਸਵਾਸ- ਸਵਾਸ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਇਹ ਉਪਾਏ ਦਸਣ ਦੀ ਮਦਦ ਖੁੱਦ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਕੇ
ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੇ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਕੇ
ਸਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਬਾਪ ਦਾ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਟੀਚਰ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਜਨਮ - ਜਨਮੰਤ੍ਰ
ਸੁੱਖ ਦੀ ਪਰਾਲਬਧ ਬਣੇਗੀ ਮਤਲਬ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀ ਪਦ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਮਰਤਬਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ
ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾ ਮੁਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਮਝ ਇਵੇਂ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਵਕਤ ਹੈ ਪੁਰਾਣਾ ਖਾਤਾ ਖਤਮ
ਕਰ ਨਵੀਂ ਜੀਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਵਾਂਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਸੁੱਧ
ਰਿਕਾਰਡ ਭਰਾਂਗੇ ਫਿਰ ਸਾਰਾ ਕਲਪ ਚਲੇਗਾ, ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਦਾ ਮਦਾਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਤੇ ਹੈ। ਵੇਖੋ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ
ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸੋ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਹੈ ਫਿਰ ਉਥੇ ਜਾਕੇ ਪਰਾਲਬਧ
ਭੇਗਾਂਗੇ। ਉੱਥੇ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਦ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਗਿਰਾਂਗੇ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਸੁੱਖ ਭੋਗਣਾ ਫਿਰ ਗਿਰਣਾ
ਹੈ ਤਾਂ ਡਿੱਗਣ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ ਵੀ ਭੋਗ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਕਾਇਦਾ ਰਚਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਸਦਾ
ਚੜ੍ਹਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਸੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਕਮਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਅੱਧਾ - ਅੱਧਾ ਪਾਰਟ ਬਣਿਆ
ਪਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਪਰੰਤੂ ਜਿਸ ਵਕਤ ਸੁੱਖ ਦੀ ਵਾਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਸੁੱਖ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ
ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੀ ਖੂਬੀ। ਐਕਟਰ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਐਕਟ ਕਰਦੇ ਵਕਤ ਸੰਪੂਰਨ ਖੂਬੀ ਨਾਲ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣਾ ਜੋ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਹੇਅਰ
ਹੇਅਰ (ਵਾਹ ਵਾਹ) ਕਰਨ, ਇਸਲਈ ਹੀਰੋ ਹੀਰੋਇਨ ਦਾ ਪਾਰਟ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਚਿੱਤਰ ਗਾਇਆ
ਅਤੇ ਪੂਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਪ੍ਰਵਿੱਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕਮਲਫੁਲ ਅਵਸਥਾ ਬਣਾਉਣਾ, ਇਹ ਹੀ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਖੂਬੀ ਹੈ। ਇਸ
ਖੂਬੀ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਨਾਲ ਹੀ ਭਾਰਤ ਦੀ ਐਸੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਇਵੇਂ ਦੀ ਜੀਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਖੁਦ ਪਰਮਾਤਮਾ
ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜਨ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਨਈਆ ਪਾਰ ਹੋਵੇਗੀ।

" ਪੁਰਾਣੇ ਖਾਤੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ "

"ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਕਾਰ ਤਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਲੈ ਸਾਕਾਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਕਾਰ ਰੂਪਧਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹਨ। ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਦੀ ਹਲਚਲ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਮਤਲਬ ਦੁੱਖ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਾਲੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਪਣੇ ਅਚਲ ਅਡੋਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਕਮਲ ਪੁਸ਼ਪਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਡਰ ਦੇ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਨਿਡਰ, ਸ਼ਕਤੀ ਸਰੂਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਕ ਬੇਫ਼ਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। । ਇਵੇਂ ਦੇ ਬੇਫ਼ਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੋ ਜੋ ਚਾਰੇ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਫਿਕਰਾਤ ਦੇ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਦਾ ਅਸਰ ਅੰਸ਼ ਮਾਤਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਡਰ ਅਤੇ ਫਿਕਰ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਖਾਸ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਿਲ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਜਿੰਨੇ ਹੀ ਉਹ ਫਿਕਰ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਚਿੰਤਾ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਉਨੇ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਸੁਭ ਚਿੰਤਕ ਹੋ। ਚਿੰਤਾ ਬਦਲ ਸੁਭ ਚਿੰਤਕ ਦੇ ਭਾਵਨਾ ਸਰੂਪ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਡਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸੁੱਖ ਦੇ ਗਾਣੇ ਗਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਇੰਨਾ ਬਦਲਾਵ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ! ਸਦਾ ਸੁਭ ਚਿੰਤਕ ਬਣ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ, ਸੁਭ ਕਾਮਨਾ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਵੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਆਂਚਲੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਾ! ਅਕਾਲੇ ਮੌਤ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਅਕਾਲ ਮੂਰਤ ਬਣ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਾ ਕਿਉਂਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਸੀਜਨ ਹੀ ਅਕਾਲੇ ਮੌਤ ਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹਵਾ ਦਾ, ਸਮੁੰਦਰ ਦਾ ਤੁਫ਼ਾਨ ਅਚਾਨਕ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਇਹ ਅਕਾਲੇ ਮੌਤ ਦਾ ਵੀ ਤੁਫ਼ਾਨ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕੋਵਾਰੀ ਅਨੇਕਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੂ ਦਾ ਤੁਫ਼ਾਨ ਹਾਲੇ ਤਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਿਵਿਲ ਵਾਰ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਆਫ਼ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਹਰ ਕਲਪ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਵਿਦੇਸ਼ ਦੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੀ ਦੋਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਮਿਤ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਰਿਹਰਸਲ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਨਾਲ- ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਇੱਕ ਹੀ ਸਮੇਂ ਇਕੱਠਾ ਮੌਤ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦੀ? ਇਸਦਾ ਕੀ ਕਾਰਣ ਹੈ? ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਹੁਣ ਸੰਪੰਨ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ, ਦਵਾਪਰ ਯੁੱਗ ਤੇ ਕਲਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਵਿਕਰਮਾਂ ਤੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਖਾਤਾ ਜੋ ਵੀ ਰਿਹਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਹੁਣ ਪੂਰਾ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਨੇ ਹੁਣ ਵਾਪਿਸ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਕਰਮ ਅਤੇ ਵਿਕਰਮ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਫਲ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਦੂਸਰੇ ਜਨਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚੁਕਤੁ ਦਾ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਹੁਣ ਅੰਤਿਮ ਸਮਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਹੀ ਜਲਦੀ - ਜਲਦੀ ਜਨਮ ਅਤੇ ਜਲਦੀ - ਜਲਦੀ ਮੌਤ - ਇਸ ਸਜਾ ਦੁਆਰਾ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਪੁਰਾਣਾ ਖਾਤਾ ਖਤਮ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਮੌਤ ਵੀ ਦਰਦਨਾਕ ਅਤੇ ਜਨਮ ਵੀ ਮੈਜ਼ਾਰਟੀ ਦਾ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਨਾ ਸੌਖੀ ਮੌਤ, ਨਾ ਸੌਖਾ ਜਨਮ ਹੈ। ਤਾਂ ਦਰਦਨਾਕ ਮੌਤ ਅਤੇ ਦੁੱਖਦਾਈ ਜਨਮ ਇਹ ਜਲਦੀ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੁ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀੜੀਆਂ, ਕੀੜੇ, ਮੱਛਰ ਆਦਿ ਮਾਰਨ ਦੇ ਲਈ ਤਰੀਕੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਇਕੋ ਵਾਰੀ ਕੀੜੀਆਂ, ਮੱਛਰ ਜਾਂ ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੀਟਾਣੂ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਅੱਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਾਨਵ ਵੀ ਮੱਛਰਾਂ ਕੀੜੀਆਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਕਾਲੇ ਮੌਤ ਦੇ ਵਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕੀੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਅਤੇ ਸਦਾ ਲਈ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਇਕੱਠਾ ਅਕਾਲੇ ਮੌਤ ਦਾ ਤੁਫ਼ਾਨ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮੇਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਉਵੇਂ ਧਰਮਰਾਜ ਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਜਾਵਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਸਜਾਵਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਭੋਗਦੀ ਅਤੇ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੁ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤਿੰਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਨ - ਇੱਕ ਹੈ ਆਤਮਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਭੋਗਣ ਵਾਲੇ ਹਿਸਾਬ, ਜਿਵੇਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਰੋਗ ਦੁਆਰਾ ਹਿਸਾਬ ਚੁਕਤੁ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਹੋਰ ਵੀ ਦਿਮਾਗ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਣਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭੂਤ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ। ਇਸ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਜਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਭੋਗਦੀ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਹਿਸਾਬ ਹੈ ਸੰਬੰਧ ਸੰਪਰਕ ਦੁਆਰਾ ਦੁੱਖ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ ਨਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਹੈ! ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਹੈ ਕੁਦਰਤੀ ਆਪਦਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੁ ਹੋਣਾ। ਤਿੰਨਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨਾਲ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੁ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਧਰਮਰਾਜ ਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧ ਅਤੇ ਸੰਪਰਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਆਫ਼ਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੁ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਇੱਥੇ ਸਾਕਾਰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਖਾਤੇ ਸਭ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣੇ ਹੀ ਹਨ। ਇਸਲਈ ਇਹ ਹਿਸਾਬ - ਚੁਕਤੁ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਹੁਣ ਤੇਜ਼ ਗਤੀ ਨਾਲ ਚਲਨੀ ਹੀ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ

ਇਹ ਸਭ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਮਝਾ। ਇਹ ਹੈ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ। ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰੋ - ਕਿ ਮੇਰਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾ ਦਾ ਤੇਜ਼ ਗਤੀ ਦੇ ਤੇਜ਼ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਪੁਰਾਣੇ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੁ ਹੋਏ ਹਨ ਜਾਂ ਹਾਲੇ ਵੀ ਕੁਝ ਭਾਰ ਰਿਹਾ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਪੁਰਾਣਾ ਖਾਤਾ ਹਾਲੇ ਕੁਝ ਰਿਹਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੀ ਬੋਲ ਨਿਕਲਦੇ ਜਾਂ ਸੰਕਲਪ ਮਨ ਵਿੱਚ ਚਲਦੇ ਕਿ ਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਚਾਹੁਣਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੁੰਦੇ, ਹਿੰਮਤ ਹੁਲਾਸ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਪਰਵਸ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ ਕਰਨਾ ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸੋਚਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸੁਭਾਅ ਸੰਸਕਾਰ ਦੇ ਪਰਵਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸੰਗਦੇਸ਼ ਦੇ ਪਰਵਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਵਾਈਬਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪਰਵਸ। ਇਹ ਤਿੰਨਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਰਵਸ ਸਥਿਤੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਹੋਣਾ, ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਨਾ ਹੋਣਾ ਜਾਂ ਪਰਵਸ ਬਣ ਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਕਰਨਾ - ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਪਿਛਲੇ ਪੁਰਾਣੇ ਖਾਤੇ ਦੇ ਬੋਝ ਦੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰੋ - ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੋਝ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਲੈ ਆਉਂਦਾ। ਹਿਸਾਬ ਚੁਕਤੁ ਮਤਲਬ ਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ। ਕਦੇ - ਕਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ, ਕਦੇ ਹੈ ਤਾਂ ਹੁਣ ਰਿਹਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰੋ। ਦੁੱਖਦਾਈ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਪਹਾੜ ਫੱਟਨੇ ਹੀ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਬਚਾਓ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ ਹੀ "ਬਾਪ ਦੀ ਛੱਤਰਛਾਇਆ"। ਛੱਤਰਛਾਇਆ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਨਾ। ਅੱਛਾ!

ਮਿਲਣ ਮੇਲਾ ਮਨਾਉਣ ਸਭ ਆਏ ਹਨ। ਇਹ ਹੀ ਮਿਲਣ ਮੇਲਾ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਦਰਦਨਾਕ ਸੀਨ ਹੋਏ ਲੇਕਿਨ ਮੇਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਖੇਲ ਲਗੇਗਾ। ਡਰਨਗੇ ਨਹੀਂ। ਮਿਲਣ ਦੇ ਗਾਣੇ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੱਚਣਗੇ। ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਹਸ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਣਗੇ। ਸਥੂਲ ਨੱਚਣਾ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਨੱਚਣਾ ਹੈ। ਮੇਲਾ ਸਦਾ ਮਨਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ! ਰਹਿੰਦੇ ਹੀ ਮਿਲਣ ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਫਿਰ ਵੀ ਮਧੁਬਨ ਦੇ ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ, ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਇਵੇਂ ਮੇਲਾ ਮਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮਧੁਬਨ ਦੇ ਸਿੰਗਾਰ ਮਧੁਬਨ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਇਵੇਂ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਸਰਵ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੁ ਕਰ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਵੀ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੁ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਵਰੂਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਦੁੱਖ ਦਰਦਨਾਕ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਰੂਹਾਨੀ ਕਮਲ ਪੁਸ਼ਪਾਂ ਨੂੰ, ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਭ ਚਿੰਤਕ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਟੀਚਰ ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ :- ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਹਨ, ਟੀਚਰਜ਼ ਨਹੀਂ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਤਿਆਗ, ਤਪੱਸਿਆ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਬਣਨਾ ਮਾਨਾ ਖਾਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨਾ। ਸੇਵਾ ਐਸੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਹਰ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਭਰਪੂਰ ਹੀ ਭਰਪੂਰ। ਇੰਨੇ ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਜੋ ਅਧਾਕਲਪ ਖਾਂਦੇ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ। ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ - ਇਵੇਂ ਦੇ ਸੇਵਾਦਾਰੀ। ਉਹ ਵੀ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਰੂਹ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋ ਰੂਹ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾਦਾਰੀ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਦਾ ਰੂਹਾਨੀ ਗੁਲਾਬ ਦਾ ਟਾਈਟਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਰੂਹਾਨੀ ਗੁਲਾਬ ਹੋ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਰਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ। ਸਦਾ ਆਪਣੀ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨਾਲ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਫਰੈਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ।

2. ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਬਣਨਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ ਹੈ। ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਸਮਾਨ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਹੈ ਉਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਨਿਮਿਤ ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਹੋ। ਬਾਪ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਟੀਚਰ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਨਿਮਿਤ ਟੀਚਰ ਹੋ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਵਾਂਗੂੰ ਬਣਨ ਦਾ ਭਾਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਸਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਭਾਗਿਆ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਦਵਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਖ਼ਾਸ ਕਿਸਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਦੇ ਸਮਰੱਥ ਬਣ ਸਮਰਥ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਉਡਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਸਦਾ ਖੁਦ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵਧਾਓ। ਅੱਛਾ!

"ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਅਵਿਅਕਤ ਮਹਾਵਾਕਿਆ - ਮਾਇਆਜੀਤ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਜੀਤ ਬਣੇ"

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਮਾਇਆ ਜੀਤ ਤਾਂ ਬਣ ਹੀ ਰਹੇ ਹੋ ਲੇਕਿਨ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਜੀਤ ਵੀ ਬਣੇ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਲੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਹਲਚਲ ਬਹੁਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਕਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦਾ ਪਾਣੀ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿਖਾਏਗਾ ਤਾਂ ਕਦੇ ਧਰਤੀ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿਖਾਏਗੀ। ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਜੀਤ ਹੋਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਹਲਚਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਿਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗੀ। ਸਦਾ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਸਾਰੇ ਖੇਡ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਤਲਬ ਉੱਚੀ ਸਟੇਜ ਤੇ ਹੋਵੋਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਲਚਲ ਨਾਲ ਆਪੇ ਹੀ ਪਰੇ ਰਹੋਗੇ। ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਜੀਤ ਬਣਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂਜੀਤ ਬਣੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਜੀਤ ਸੋ ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਆਸਨਧਾਰੀ ਸੋ ਵਿਸ਼ਵ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਸਕਣਗੇ। ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁਛੋ - ਹਰ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ "ਜੀ ਹਜ਼ੂਰ" "ਹਾਜ਼ਿਰ" ਕਰਦੀ ਹੋਈ ਚਲਦੀ ਹੈ? ਤੁਹਾਡੇ ਮੰਤਰੀ, ਉਪਮੰਤਰੀ

ਕਿਤੇ ਧੋਖਾ ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ?

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀ ਪਵਿੱਤਰ ਮਨਸਾ ਮਤਲਬ ਸੁੱਧ ਵਿੱਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮਨਸਾ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ - ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਵੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤਮੇਗੁਣੀ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਤਮੇਗੁਣੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਵਾਯੂਮੰਡਲ, ਵਾਈਬਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਸਹਿਜ ਸਾਧਨ ਇਹ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਮਰਿਆਦਾਵਾਂ ਹਨ। ਮਰਿਆਦਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹੋ ਤਾਂ ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਬਚੇ ਰਹੋਗੇ। ਮਿਹਨਤ ਉਦੋਂ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਰਿਆਦਾਵਾਂ ਦੀ ਲਕੀਰ ਨਾਲ ਸੰਕਲਪ, ਬੋਲ ਤੇ ਕਰਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਪੂਰਵਜ- ਪਨ ਦੀ ਪੁਜੀਸ਼ਨ ਤੇ ਰਹਿ ਕੇ ਸੰਕਲਪ ਦੁਆਰਾ ਆਰਡਰ ਕਰੋ ਕਿ ਪੰਜ ਵਿਕਾਰ ਤੁਸੀਂ ਅਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਵਿਦਾਈ ਲੈ ਜਾਵੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਸੁਖਦਾਈ ਬਣ ਸਭਨੂੰ ਸੁੱਖ ਪਹੁੰਚਾਓ। ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਆਰਡਰ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ। ਫਿਰ ਇਹ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਧੋਖਾ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਪਰੰਤੂ ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣੋ, ਸੁਭਾਅ - ਸੰਸਕਾਰ ਦੇ ਵੀ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ, ਜਦੋਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਆਰਡਰ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਸਾਇੰਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਅਰਥਾਤ ਤਤਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਜ ਵੀ ਆਪਣੇ ਕੰਟਰੋਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਸੰਤਾਨ ਮਾਸਟਰ ਰਚਤਾ, ਮਾਸਟਰ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਦਾਸੀ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ! ਜਦੋਂ ਸਾਇੰਸ ਦੀ ਅਣੂ ਸ਼ਕਤੀ ਮਹਾਨ ਕਾਰਜ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਆਤਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀ, ਪਰਮਾਤਮਾ - ਸ਼ਕਤੀ ਕੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸਹਿਜ ਹੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਦਾ ਰੂਪ ਅਤੇ ਗੁਣ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਰਵ ਵਿਘਣਾਂ ਅਤੇ ਸਰਵ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਜਾਂ ਤਮੇਗੁਣੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀਆਂ ਆਫ਼ਤਾਂ ਤੋਂ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵਿਜੇਈ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗੱਲ ਨਿਸ਼ਚੇ ਅਤੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹੋ - ਕਿ " ਵਾਹ ਰੇ ਮੈਂ", ਮੈਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਤਾਂ ਸਮਰਥੀ ਸਵਰੂਪ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ।

ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੁਦਰਤ ਵਲੋਂ ਕੋਈ ਪੇਪਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਉਂ, ਇਹ ਕੀ ... ਇਸ ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਓ। ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਮਤਲਬ ਫੇਲ ਹੋਣਾ। ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਪਰੰਤੂ ਅੰਦਰੋਂ ਸਦਾ ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਕਲੇ ਵਾਹ ਡਰਾਮਾ 'ਹਾਏ ਕੀ ਹੋਇਆ' ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਾ ਆਵੇ, ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਓ। ਮਾਇਆਜੀਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਜੀਤ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਸਮੇਟਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰੋ, ਇਸਦੇ ਲਈ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਨਾ ਵੇਖੋ ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਨਾ ਸੁਣੋ। ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ - ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਸਕਾਰੀ, ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਆਕਾਰੀ ਅਤੇ ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਨਿਰਾਕਾਰੀ, ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਹਲਚਲ ਵੇਖ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਪਤੀ ਬਣ, ਆਪਣੇ ਫੁੱਲ ਸਟਾਪ ਦੀ ਸਟੇਜ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਹਲਚਲ ਨੂੰ ਸਟਾਪ ਕਰੋ। ਤਮੇਗੁਣੀ ਤੋਂ ਸਤੇਗੁਣੀ ਸਟੇਜ ਵਿੱਚ ਬਦਲੋ - ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਵਧਾਓ।

ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਪਾਰਟ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਵੋਗੀ। ਸਾਰੇ ਪਾਸਿਓਂ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਪਤੀ ਦਾ ਅਤੇ ਮਾਸਟਰ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਪਤੀ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰੋਗੀ। ਸਭ ਪਾਸਿਓਂ ਆਫ਼ਰੀਨ ਅਤੇ ਆਫ਼ਰ ਹੋਵੋਗੀ ਇਸਲਈ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਹਰ ਤੱਤਵ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਦੇਵਤਾ ਮਤਲਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ। ਤਾਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਤੱਤਵ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦਾਤਾ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਚਾਰੋਂ ਪਾਸਿਓਂ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਕਿਸੇ ਤੱਤਵ ਦੁਆਰਾ ਹਲਚਲ ਹੋਵੇ ਲੇਕਿਨ ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹੋਵੋਗੇ। ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾਸੀ ਬਣ ਸੇਵਾ ਕਰਗੀ। ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਜੀਤ ਬਣ ਜਾਵੋ। ਫਿਰ ਇਹ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਆਪਣੇ ਮਾਲਿਕਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਮਾਲਾ ਪਾਵੇਗੀ। ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਜੀਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਪੈਰ ਹੋਵੋਗਾ, ਸਥਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਫਿਰ ਸਭ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲ ਸਥੂਲ- ਸੂਖਸ਼ਮ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਭੱਜਣਗੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਥਾਨ ਇੱਕਦਮ ਐਸਲਮ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੋਰ ਸਭ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ, " ਓਹੋ ਪ੍ਰਭੂ, ਤੁਹਾਡੀ ਲੀਲਾ ਅਪਰੰਮਪਾਰ ਹੈ" ਇਹ ਬੋਲ ਨਿਕਲਣਗੇ। " ਧੰਨ ਹੋ, ਧੰਨ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪਾਇਆ, ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ, ਗਵਾਇਆ" ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸਿਓਂ ਆਵੇਗੀ। ਅੱਛਾ -

ਵਰਦਾਨ:- ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸੰਸਾਰ ਬਣਾਕੇ ਸਦਾ ਇੱਕ ਦੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਕਰਮਬੰਧਨ ਮੁਕਤ ਭਵ: ਸਦਾ ਇਸੇ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੂਸਰਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਬਸ ਇੱਕ ਬਾਬਾ ਹੀ ਸੰਸਾਰ ਹੈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਆਕਰਸ਼ਣ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਕਰਮ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ। ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੰਸਕਾਰ ਦਾ ਵੀ ਬੰਧਨ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਤੇ ਮੇਰੇਪਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧ ਜਾਂ ਅਭਿਮਾਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਵੀ ਕਰਮ ਬੰਧਨ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਜਦੋਂ ਬਾਬਾ ਹੀ ਮੇਰਾ ਸੰਸਾਰ ਹੈ, ਇਹ ਸੰਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭ ਮੇਰਾ - ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਮੇਰੇ ਬਾਬਾ ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਮਬੰਧਨ ਤੋਂ ਸਹਿਜ ਹੀ ਮੁਕਤ ਹੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ - ਅਵਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ, ਜਿਹੜੇ ਗੁਣ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਰੱਖੋ, ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਣਵਾਨ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਗੁਣਵਾਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਪਹਿਲੀ-ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ - ਗੁਣਵਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ - 1. ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਦੇਹ ਨੂੰ ਨਾ ਵੇਖੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸੁਣੋ, ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖੋ। 2. ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਵਸ਼ ਇਵੇਂ ਦੀ ਕੋਈ ਐਕਟੀਵਿਟੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦਾ ਜਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਨਾਮ ਹੋਵੇ। ਉਲਟੀ ਚਲਣ ਵਾਲੇ ਗੁਣਵਾਨ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਲ ਕਲੰਕਿਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। (ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਮੇਤੀਏ ਦੇ ਫੁੱਲ ਸੀ) ਬਾਬਾ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਦੇ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁੱਲ ਬਣਨ ਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਫੁੱਲ ਬਣੇ ਸੀ ਜਰੂਰ। ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਫੁੱਲ, ਮੇਤੀਏ ਦੇ ਫੁੱਲ ਵੀ ਬਣੇ ਅਤੇ ਹੀਰੇ ਵੀ ਬਣੇ ਸੀ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਹਨ ਸੱਚੇ, ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਸੀ ਝੂਠੇ। ਝੂਠ ਹੀ ਝੂਠ, ਸੱਚ ਦੀ ਰੱਤੀ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚੇ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸੱਚੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਗੁਣ ਵੀ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜਿੰਨੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੁਣ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਗਿਆਨ ਦੇ ਆਪਸਮਾਨ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਪੋਤਾਮੇਲ ਰੱਖੋ, ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਵਗੁਣ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਦੈਵੀ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਮੀ ਹੈ? ਰਾਤ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ ਆਪਣਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਕੱਢੋ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਵੱਖ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਭਾਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਹਨ। ਪਰ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ, ਚਲਣ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਗੁਣਵਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬੜੇ ਰਿਲੀਜਸ ਮਾਈਂਡੇਡ, ਨਰਮ ਦਿਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਵੈਰਾਇਤੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਰਤਬੇ ਘੱਟ ਹੋ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਅਵਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸੁਦਰ ਕੁਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਮੱਤ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਦੱਸਦੇ ਹੋ ਕਿ ਫਲਾਣਾ ਆਰਗਿਊ (ਬਹਿਸ) ਕਰਦਾ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ, ਲਿੱਖ ਦਿਉ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬੀ.ਕੇ. ਹਾਂ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਮੱਤ ਤੇ ਤਾਂ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹੈ ਰੱਬ, ਤੇ ਅਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ ਤੇ ਅਸੀਂ ਚੱਲਦੇ ਨਹੀਂ, ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲ ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ ਬਿਲਕੁਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਆਰਗਿਯੂ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਕੋਈ ਕਹੇ ਇਹ ਕਿੱਥੋਂ ਸੁਣਿਆ, ਕਿਸਨੇ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮੱਤ ਤੇ। ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਈਸ਼ਵਰ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਸਮਝੇ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਬੇਲੇ, ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਮੱਤ ਤੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਚੱਲੇ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲੀ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਉਣਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮੱਤ ਤੇ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ ਤੇ ਅਸੀਂ ਚੱਲਦੇ ਨਹੀਂ, ਸੁਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਈਸ਼ਵਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਹਿਅਰ ਨੇ ਈਵਲ, ਸੀ ਨੇ ਈਵਲ... ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖੋ, ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਵੇਖਣਾ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਵੇਖੋ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਦਾ ਪਤਿਤ ਹੀ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਦੇ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਸੁਧਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ ਹੋਰ ਹੀ ਪੁਰਾਣੇ ਹੋਣੇ ਹਨ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਸੁਧਰਦੀ ਹੈ ਆਤਮਾ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੀ ਨੇ ਈਵਲ। ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਦੇਹ ਦੇ ਜੇ ਵੀ ਸੰਬੰਧ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖੋ, ਇੱਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸੁਣੋ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਫੀਲ ਕਰਦੇ ਹੋ ਇਹ ਵੱਡੀ ਸਬਜੈਕਟ ਹੈ। ਜੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋਣਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਦ ਵੀ ਇੰਨਾ ਉੱਚਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਪੂਰਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਜਾਵਾਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਖਾਣੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਅੰਨਿਆਂ ਦੀ ਲਾਠੀ ਬਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਕਾਸ਼ ਤੱਤਵ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਕਿੱਥੇ ਆਉਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕੀ? ਆਤਮਾ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ - ਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗੀ! ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਝੁੰਡ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਆਤਮਾ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਹੈ, ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜਗ੍ਹਾ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਬਣੋ ਹੋ। ਬਾਪ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੱਸਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਨਵਾਂ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਰਹਿਮ ਮੰਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇ ਆਪਣੇ ਤੇ ਰਹਿਮ ਕਰਨ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲਿਆ ਹੈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੂੰ ਰਹਿਮਦਿਲ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕਦੀ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਰਹਿਮਦਿਲ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ, ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਪਰੰਪਾਰ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਪਾਰਾਵਾਰ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਹਿਮ ਦਾ ਪਾਰਾਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਜੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ, ਪਸ਼ੂ, ਪੰਛੀ ਸਭ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਉੱਚ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਫਰਨੀਚਰ ਵੀ ਇਵੇਂ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉੱਚੇ ਤੋਂ ਉੱਚਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਾਫ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਹਥੇਲੀ ਤੇ ਬਹਿਸਤ ਲੈ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਲੋਕ ਹਥੇਲੀ ਤੇ ਕੇਸਰ ਆਦਿ ਕੱਢਦੇ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਾਂ, ਪਾਠਸ਼ਾਲਾਵਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਖੇਲੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਐਕਟੀਵਿਟੀ ਨੂੰ ਦੇਖੋ। ਕੋਈ ਫਿਰ ਉਲਟੀ ਚਲਣ ਚਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਨਾਮ ਬਦਨਾਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਐਕਟੀਵਿਟੀ ਹੀ ਵੱਖ ਹੋਵੇਗੀ। ਵੇਖਣਗੇ ਇਵੇਂ ਦੀ ਐਕਟੀਵਿਟੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਜਿਵੇਂ ਸਾਰਿਆਂ ਤੇ ਕਲੰਕ ਲੱਗਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਐਕਟੀਵਿਟੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਗੋਇਆ ਬਾਪ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਾਈ ਨਾ। ਟਾਈਮ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਦੇਸ਼ ਉਸ ਤੇ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਨਰਸ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਕਰੈਕਟਰਜ਼ ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਰੈਕਟਰਜ਼ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵਿਖਾਈ ਵੀ ਦੇਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਬੈਠ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਮੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਕਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਖਾਮੀਆਂ ਤਾਂ ਸਭ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਭਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਤੀਜਾ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦਾ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਲਵ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਮੀ ਹੈ, ਇਸ ਕਾਰਣ ਇਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਖਾਮੀਆਂ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲੀਆਂ ਤਾਂ ਬੜਾ ਐੱਖਾ ਹੈ। ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਹੀ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਹਾਲੇ ਸਮਾਂ ਪਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ, ਬਾਪ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਦੇ ਗੁਣ ਤੇ ਪਏਗੀ। ਪੁੱਛਣਗੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਵਗੁਣ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਸੱਚ ਦੱਸ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਆਪੇ ਜੋ ਕਰੋ ਸੋ ਦੇਵਤਾ। ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਕਰੋ ਉਹ ਮਨੁੱਖ, ਜੋ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਵੀ ਨਾ ਕਰੇ.....। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਵੀ ਖਾਮੀਆਂ ਇਸ ਜਨਮ ਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪ ਦੱਸੋ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਖਾਮੀਆਂ ਸਰਜਨ ਨੂੰ ਦੱਸਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਨਹੀਂ, ਅੰਦਰ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦੱਸਣੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਕੀ - ਕੀ ਅਸੁਰੀ ਖਿਆਲਾਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਤਾਂ ਇਸ ਤੇ ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਣਗੇ। ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਾਂਗੇ, ਜਦ ਤੱਕ ਅਵਗੁਣ ਨਿਕਲਣ, ਅਵਗੁਣ ਬਹੁਤ ਨਿੰਦਾ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਵਹਿਮ ਪੈਂਦਾ ਹੈ - ਰੱਬ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰੱਬ ਤਾਂ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ, ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਲਣ ਕਿੰਦਾ ਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਤੁਹਾਡੇ ਗੁਣ ਕਿਵੇਂ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਅਵਗੁਣ ਲੁਕਾ ਦਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਤੀਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ ਇਸ ਲਈ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਜਿੰਨੇ ਅਵਗੁਣ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਦੇ ਜਾਵੇ। ਨੋਟ ਕਰੋ, ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਇਹ - ਇਹ ਖਾਮੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਦਿਲ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਖਾਏਗੀ। ਘਾਟਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦਿਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਪਾਰੀ ਲੋਕ ਆਪਣਾ ਖਾਤਾ ਰੋਜ਼ ਕੱਢਦੇ ਹਨ ਅੱਜ ਕਿੰਨਾ ਫਾਇਦਾ ਹੋਇਆ, ਰੋਜ਼ ਦਾ ਖਾਤਾ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰੋਜ਼ ਆਪਣੀ ਚਾਲ ਵੇਖੋ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਗੁਆ ਦੇਣਗੇ।

ਗੁਰੂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਠੇਰ ਨਾ ਪਾਏ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਠੇਰ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਣਗੇ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਚੰਗੀ ਠੇਰ ਪਾਉਣਗੇ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਸਾਰੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਸੁਧਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਤੋਂ ਜੋ ਕਰਤੱਵ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਨਾਲ ਪਾਪ ਜਰੂਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਦੇ ਰਹੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੰਮਦੇ ਹੀ ਰਾਜਾ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਟਾਈਮ ਤਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਬੱਚੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ 6 ਮਾਹ ਬਾਦ ਆਉਂਦੇ, ਕੋਈ 8 ਮਾਹ ਬਾਦ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਇੰਨੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਤਰੱਕੀ ਹੋਈ? ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਕੁਝ ਸੁਧਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਕੁਝ ਦਾਲ ਵਿੱਚ ਕਾਲਾ ਹੈ? ਕੋਈ ਚਲਦੇ - ਚਲਦੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਕੀ, ਰੱਬ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਭਗਵਤੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਇਵੇਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੁਸੀਂ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹੋ! ਅਰੇ! ਵਰਲਡ ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਐਬਸੋਟ! ਮਾਇਆ ਕਿੰਨੀ ਪ੍ਰਬਲ ਹੈ। ਫਸਟਕਲਾਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਮੁੱਖ ਮੋੜ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਚਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ ਲੱਤ ਮਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਸਾਡਾ ਮੁੱਖ ਸ੍ਰਰਗ ਵੱਲ ਹੈ, ਲੱਤ ਹੈ ਨਰਕ ਵੱਲ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸੰਗਮ ਯੁਗੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਰਾਵਣ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵਾਇਆ ਸਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁਖਦਾਮ ਵੱਲ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇ। ਟਾਈਮ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ, ਕਲ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰ ਛੁੱਟ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋਏਗੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਅੰਤਕਾਲ... ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਨਾਲੇਜ ਵੀ ਗੁਪਤ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਜਿਸਨੇ ਜਿੰਨਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਪ ਵੀ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਆਫਿਕ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦੇ

ਜਾਣਗੇ। ਸਜਾ ਨਹੀਂ ਖਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਜਾਵਾਂ ਬੈਠ ਖਾਣਗੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕੀ ਕਹਿਣਗੇ! ਤੁਸੀਂ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਵੀ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਮਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਪ ਉੱਥੇ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ - ਤੁਸੀਂ ਇਹ - ਇਹ ਕੀਤਾ ਫਿਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਰੋਣਗੇ, ਚਿਲਾਉਣਗੇ, ਅਫਸੋਸ ਵੀ ਕਰਣਗੇ। ਬਗ਼ੈਰ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਸਜਾ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕਹਿਣਗੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਸੀ ਫਿਰ ਇਵੇ - ਇਵੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਰਾਵਣ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਪੂਜਯ ਤੋਂ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣ ਪਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਰਵ ਵਿਆਪੀ ਕਹਿੰਦੇ ਆਏ। ਇਹ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਦੀ ਇੰਸਲਟ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਬਾਪ ਉਲਾਹਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਚੰਡ ਮਾਰੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਾਸੀ ਹੀ ਕਿੰਨਾ ਡਿੱਗੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਸਮਝ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਸੇ ਵੀ ਨੰਬਰ ਵਾਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ। ਪਹਿਲੋਂ ਵੀ ਇਵੇ ਹੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤਕ ਦੀ ਕਲਾਸ ਦੀ ਇਹ ਰਿਜ਼ਲਟ ਸੀ। ਬਾਪ ਦੱਸਣਗੇ ਤੇ ਸਹੀ ਨਾ। ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਆਪਣੀ ਤਰੱਕੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ। ਮਾਇਆ ਐਸੀ ਹੈ ਜੇ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹਿਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੱਡੀ ਸਬਜੈਕਟ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਣ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਪਾਪ ਜਰੂਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਨੂੰ ਠੇਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ, ਇਸਲਈ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮ ਬਾਪ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨਾ ਹੋਵੇ।

2. ਅੰਦਰ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸੱਚ - ਸੱਚ ਦੱਸਣੀਆਂ ਹਨ, ਅਵਗੁਣ ਛਿਪਾਉਣੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਜਾਚ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀ - ਕੀ ਅਵਗੁਣ ਹਨ? ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੁਣਵਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਬ੍ਰੇਕ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਨੈਗੇਟਿਵ ਨੂੰ ਪਾਜੇਟਿਵ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਵ ਪਰਿਵਰਤਕ ਭਵ:

ਜਦ ਨੈਗੇਟਿਵ ਜਾਂ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਚਲਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਗਤੀ ਬਹੁਤ ਫਾਸਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫਾਸਟ ਗਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਬ੍ਰੇਕ ਲਗਾਕੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਵੀ ਜਦ ਪਹਾੜੀ ਤੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਬ੍ਰੇਕ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਪ ਆਪਣੀ ਉੱਚੀ ਸਥਿਤੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰੇਕ ਦੇਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਵਧਾਓ। ਜਦ ਆਪਣੇ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਸੰਸਕਾਰ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਨੈਗੇਟਿਵ ਤੋਂ ਪਾਜੇਟਿਵ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਲੈਣਗੇ ਤੱਦ ਸਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਤੇ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸੱਚੇ ਕਰਮਯੋਗੀ ਹਨ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਸਭ ਤੋਂ ਮੂਲ ਸੇਵਾ ਹੈ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਵਾਉਣਾ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਪ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦੇਂਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਆਦਤ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਭੁੱਲ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਸਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਕੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਲੁਕਾਉਣ ਦੀ ਜਾਂ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਭੁੱਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੱਖ ਦਾ ਚੋਰ ਸੋ ਲੱਖ ਦਾ ਚੋਰ। ਲੋਭ ਦੇ ਕਾਰਣ ਭੁੱਖ ਲੱਗੀ ਤਾਂ ਲੁਕਾ ਕੇ ਬਿਨਾਂ ਪੁੱਛੇ ਖਾ ਲੈਣਾ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲੈਣਾ - ਇਹ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਆਦਤ ਹੈ। ਇਸ ਆਦਤ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਲਈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਟਰੱਸਟੀ ਬਣੇ। ਜੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਹਨ, ਉਹ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸੱਚ - ਸੱਚ ਦਸ ਦੇਵੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹਾਂ। ਈਸ਼ਵਰ ਨਿਰਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਹੁਣ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਂਇੰਸ ਘਮੰਡ ਜਾਂ ਹਠਯੋਗ ਆਦਿ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਕੰਮ। ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਕੁੱਝ ਵੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਠਯੋਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਕੰਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬੱਚੇ ਸਮਝ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਅਸੀਂ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਅਤੇ ਚੱਕਰ ਫਿਰਾਓ, ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਓ। ਬਾਪ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਨੂੰ ਬੈਠ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਥੂਲ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸੂਖਸ਼ਮ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਮੂਲ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਨੂੰ ਬਾਪ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ? ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਇਹ। ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਜਨਮ - ਜਨਮੰਤ੍ਰ ਦੇ ਪਾਪ ਮਿਟ ਜਾਣ। ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਭੇਂਟ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਰਵਿਸ ਕੌਣ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਰਵਿਸ ਕਰਾਂ! ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਦੌੜ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਵੇਖਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਮਾਚਾਰ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਕੀ - ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਕੋਈ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਸਮੇਂ ਵਿਅਰਥ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਹੀ ਇਹ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਆਰਫ਼ਨ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ-ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀ ਧਾਮ ਦੇਵੇਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਲਵਾਂਗੇ। ਬਾਕੀ ਫੇਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜੋ ਦੂਸਰੇ ਧਰਮ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਰਹਿਣਗੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ਼ ਅਸੀਂ ਹੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਹਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕੀ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ! ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਤਾਂ ਖਾਣ - ਪੀਣ ਵੀ ਸੁੱਧ ਪਵਿੱਤਰ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਸ੍ਵਰਗੁਣਸਪੰਨ, 16 ਕਲਾਂ ਸੰਪੂਰਨ, ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਮਹਿਮਾ ਸ਼ਰੀਰਧਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਦਾ ਪਾਰਟ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਵਜਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗੇ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ ਬੱਚੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ। ਪੁੱਛਣਗੇ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹੀਏ? ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫ਼ਾਨ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਕਿੱਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਛੱਡੀਏ? ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਤਾਂ ਚਲਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਚਲਦੀ। ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਵੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਬਾਦ ਅਸੀਂ ਹੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਹੋਰ ਇੰਨੇ ਸਭ ਧਰਮ, ਖੰਡ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਸਾਡਾ ਹੀ ਇੱਕ ਰਾਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ ਦਾ ਰਾਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਕੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੈਰਾਇਟੀ ਪਦ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ। ਸਾਡਾ ਕੀ ਪਦ ਹੋਵੇਗਾ? ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਬਾਪ ਵੀ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਬਾਬਾ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਹਰ ਇੱਕ ਖੁਦ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ? ਜਰੂਰ ਸਮਝਦੇ ਹੋਣਗੇ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਤਾਂ ਇਹ ਦਾਦਾ ਹੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ। ਬਾਰ - ਬਾਰ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਛੱਡੋ। ਆਤਮਾ ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ? ਇਹ ਪੱਕਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਹੀ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਬਾਕੀ ਘੱਟ ਵਕਤ ਹੈ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਮੁੱਖ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਹੈ - ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ, ਇਹ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਸੌਖੀ ਗੱਲ। ਸਥੂਲ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਭੋਜਨ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ, ਭੋਜਨ ਖਾਣ ਨੂੰ ਵੀ

ਮਿਹਨਤ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ, ਸ਼ਰੀਰ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸਾਰਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰੀ ਆਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਹੀ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਰਹੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗੀ? ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋਵੋਗੇ, ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹੋਵੋਗੇ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ੍ਰਗ ਨੂੰ ਅਨੇਕ ਨਾਮ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਰਕ ਨੂੰ ਵੀ ਅਨੇਕ ਨਾਮ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਹਨ - ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਹੈਲ, ਦੁੱਖਧਾਮ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਕੀਲੋਏ ਬੱਚੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਾਪ ਨਾਲ ਲਵ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਾਪ ਦਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਲਵ ਹੈ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕੰਢਿਆਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਆਪ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਆਏ ਹਨ। ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕਿਹੜਾ ਪਦ ਪਾਵਾਂਗੇ? ਅਸੀਂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਘਰ ਵਿੱਚ ਨੈਕਰ ਚਾਕਰ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਵੀ ਬਾਪ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਖੁਦ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ ਨਾ - ਅਬਲਾਵਾਂ ਦੀ ਗਰੀਬਾਂ ਦੀ, ਭੀਲਣੀਆਂ ਦੀ। ਗਰੀਬ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਉਹ ਸੁਧਰ ਜਾਣਗੇ। ਕੋਈ ਪਾਪ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਾਪ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਝੂਠ ਚੋਰੀ ਵੀ ਕਿੰਨੀ ਹੈ। ਨੈਕਰ ਲੋਕ ਵੀ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਹਨ ਤਾਲਾ ਕਿਉਂ ਲਗਾਈਏ। ਪਰੰਤੂ ਅੱਜਕਲ੍ਹ ਦੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਚੋਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਛੁਪਾ ਕੇ ਚੁੱਕ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਭੁੱਖ ਲਗਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਲਾਲਚ ਦੇ ਕਾਰਨ ਖਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਲੋਭ ਵਾਲਾ ਜਰੂਰ ਕੁਝ ਚੋਰੀ ਕਰ ਖਾਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਭੰਡਾਰਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਪਾਈ ਦੀ ਵੀ ਚੋਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਾਂ ਟਰੱਸਟੀ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਭਗਵਾਨ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਕੋਈ ਚੋਰੀ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ? ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦੈਵੀ ਕਰਮ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜੇਲ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਕੀ ਚੋਰੀ ਕਰਨਗੇ? ਕਦੇ ਅੰਬ ਚੁੱਕਿਆ, ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਚੁੱਕ ਕੇ ਖਾਧੀ - ਇਹ ਵੀ ਚੋਰੀ ਹੈ ਨਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਬਗੈਰ ਪੁੱਛੇ ਚੁੱਕਣੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੀ। ਹੱਥ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਡੇ ਬਾਪ ਹਨ, ਉਹ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਵਗੁਣ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਵਗੁਣ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁਣਾ ਦੇਵੇ। ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦੇਵੇ। ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਦੇਕੇ ਫਿਰ ਕੋਈ ਭੁੱਲ ਕਰੇਗੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਖਾਓਗੇ। ਚੋਰੀ ਦੀ ਆਦਤ ਬਹੁਤ ਬੁਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਮਝੋ, ਕੋਈ ਸਾਈਕਲ ਚੁੱਕਦੇ ਹਨ, ਫੜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਗਏ, ਬਿਸਕੁਟ ਦਾ ਡੱਬਾ ਲੁਕਾ ਲਿਆ ਜਾਂ ਕੋਈ ਛੋਟੀਆਂ - ਛੋਟੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲੁਕਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਦੁਕਾਨ ਵਾਲੇ ਬੜੀ ਸੰਭਾਲ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਸਰਕਾਰ ਹੈ, ਪਾਂਡਵ ਗੋਰਮਿੰਟ ਆਪਣਾ ਦੈਵੀ ਸਵਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਮੈਂ ਤਾਂ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਪਾਂਡਵ ਹੀ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਪਾਂਡਵਪਤੀ ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਾਂਡਵ ਪਿਤਾ ਕੌਣ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਖੁਦ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਸੁੱਖੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਚੰਗੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਸੇਵਾ ਹੈ - ਬਾਪਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ, ਇਹ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ (ਦੇਵਤਾ) ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਵੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਇਹ ਵੀ ਲੈਕਿਕ ਪਰਿਵਾਰ ਵਾਲਾ ਸੀ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਰਵਾਇਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਕਰੋ। ਸਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿਣਗੇ? ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੋਕੇ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਰਨ - ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਹੈ ਨਾ। ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਕਿਹਾ ਇਹ ਛੱਡੋ, ਇਹ ਤਾਂ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ, ਚਲੋ ਬੈਠੋ। ਹੁਣ ਬੈਠੋ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਸ, ਵੈਰਾਗ ਆ ਗਿਆ। ਸਭ ਸਮਝਦੇ ਸਨ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੰਗਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਫਾਇਦੇ ਵਾਲਾ ਵਪਾਰੀ ਇਹ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ! ਪਤਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਜਾਕੇ ਕੀ ਕਰਨਗੇ। ਛੱਡਣਾ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੈ। ਬਸ ਸਬ ਕੁਝ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਵੀ ਤਿਆਗ ਕਰਵਾਇਆ। ਬੱਚੀ ਨੂੰ ਵੀ ਤਿਆਗ ਕਰਵਾਇਆ। ਹੁਣ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਸਭ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ - ਅਸੀਂ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਣ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਨਾਮ ਮਾਤਾ ਦਾ ਲੈਂਦੇ ਸਨ। ਓਮ ਰਾਧੇ ਦੇ ਕੋਲ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਣ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਸਨੇ ਇਹ ਯੁਕਤੀ ਰਚੀ? ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਕਿੰਨੀ ਵਧੀਆ ਯੁਕਤੀ ਰਚੀ। ਜੋ ਕੋਈ ਆਵੇਗਾ, ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਗਾਇਨ ਹੈ ਕਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛੱਡ ਵਿਸ਼ ਕਾਹੇ ਕੇ ਖਾਏ। ਵਿਸ਼ ਛੱਡ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਕੇ ਪਾਵਨ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਪਾਵਨ ਬਣੋ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਬੈਕੁੰਠ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਝਗੜਾ ਚਲੇਗਾ ਨਾ। ਸ਼ੁਰੂ ਦੀ ਖਿਟਪਿਟ ਹੁਣ ਤੱਕ ਚਲਦੀ ਆਈ ਹੈ। ਅਬਲਾਵਾਂ ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਪੱਕੇ ਹੁੰਦੇ ਜਾਓਗੇ ਫਿਰ ਸਮਝਣਗੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਤੇ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਹੀ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ

ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਪਹਿਲੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵੀ ਕਰੈਕਟਰ ਕੀ ਸਨ? ਹੁਣ ਕੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ? ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਅਸੀਂ ਪਾਪੀ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹੇਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇਹ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ - ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਜਿਵੇਂ ਭੰਡਾਰੀ ਹੈ (ਭੋਜਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ) ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ! ਕਿੰਨਾ ਉਸਦਾ ਪੁੰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ! ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਉਸ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਮਹਿਮਾ ਲਿਖਦੇ ਹਨ। ਭੰਡਾਰੀ ਦੀ ਤਾਂ ਕਮਾਲ ਹੈ, ਕਿੰਨਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੋਈ ਸਥੂਲ ਸਰਵਿਸ। ਸੁਖਸ਼ਮ ਵੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ, ਇਹ 5 ਭੂਤ ਬੜੇ ਤਿੱਖੇ ਹਨ, ਜੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਭੋਜਨ ਬਣਾਓ। ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਨਾ ਸ਼ਰਣ ਪਈ ਮੈਂ ਤੇਰੇ... । ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਥੋੜੀ ਨਾ ਇਵੇਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਰਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਭੂਤ ਲਗਦੇ, ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਅਸੁੱਧ ਸੋਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਭੂਤ ਲਗੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕਾਮ, ਕ੍ਰੋਧ, ਲੋਭ, ਮੋਹ ... ਇਹ ਭੂਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਅਸੁੱਧ ਆਤਮਾ ਤੇ ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ - ਇਹ 5 ਭੂਤ ਤਾਂ 2500 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੋਂ ਚਲਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਤੰਗ ਹੋ ਗਏ ਹੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ 5 ਭੂਤਾਂ ਨੇ ਕੰਗਾਲ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦਾ ਭੂਤ ਹੈ ਨੰਬਰਵਨ। ਕਾਮ ਦਾ ਵੀ ਬੜਾ ਭੂਤ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸਤਾਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਬਾਪ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਭੂਤ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਉਵੇਂ ਪ੍ਰਜਾ, ਸਭ ਨੂੰ ਭੂਤ ਲਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਭੂਤਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਰਾਵਣ ਰਾਜਿਆ ਮਾਨਾ ਆਸੁਰੀ ਰਾਜ। ਸਤਯੁੱਗ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਭੂਤ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਵੀ ਭੂਤ ਕਿੰਨਾ ਤੰਗ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਰੂਪੀ ਰਾਵਣ ਦਾ ਭੂਤ ਹੈ, ਜਿਸਤੋਂ ਬਾਪ ਆਕੇ ਛੁਡਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ- ਕੋਈ ਸੈਸੀਬੁਲ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਦਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਚੋਰੀ ਦਾ, ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਆਇਆ ਤਾਂ ਨਤੀਜਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਪਦ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੁੱਝ ਨਾ ਕੁੱਝ ਚੁੱਕ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ ਕੱਖ ਦਾ ਚੋਰ ਸੇ ਲਖ ਦਾ ਚੋਰ। ਯੱਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਦਾ ਕੰਮ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਦਤ ਪੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਦੇ ਛੁੱਟਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਮੱਥਾ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਥੂਲ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸੁਖਸ਼ਮ ਅਤੇ ਮੂਲ ਸੇਵਾ ਵੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਭਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ, ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ, ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਇਹ ਹੈ ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ। ਇਸੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਵੇਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਸੈਸੀਬੁਲ ਬਣ ਵਿਕਾਰਾਂ ਰੂਪੀ ਭੂਤਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਚੋਰੀ ਵਾ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਦਤ ਕੱਢ ਦੇਣੀ ਹੈ। ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਵਾਪਿਸ ਨਹੀਂ ਲੈਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਕਰਮਯੋਗੀ ਬਣ ਹਰ ਸੰਕਲਪ, ਬੋਲ, ਅਤੇ ਕਰਮ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ ਭਵ:
ਕਰਮਯੋਗੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਹਰ ਕਰਮ ਯੋਗਯੁਕਤ, ਯੁਕਤੀਯੁਕਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮ ਯੁਕਤੀਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਸਮਝੋ ਯੋਗਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਸਧਾਰਣ ਜਾਂ ਵਿਅਰਥ ਕਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਕਰਮਯੋਗੀ ਮਤਲਬ ਹਰ ਸੈਕਿੰਡ, ਹਰ ਸੰਕਲਪ, ਹਰ ਬੋਲ ਸਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੋਵੇ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ - ਆਪ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ। ਐਸੀ ਆਤਮਾ ਹੀ ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ ਬਣਦੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪ ਪਿਆਰੀ, ਲੋਕ ਪਿਆਰੀ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪਿਆਰੀ ਆਤਮਾ ਹੀ ਵਰਦਾਨੀ ਮੂਰਤ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਹੁਣ ਮੁੱਠੀ ਛੇਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋ, ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣ ਬਾਪ ਦਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਕਰੋ" (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਲਈ)

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਇਸ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਸ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਸਦਾ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬੁੱਧੀ ਕਿਸੇ ਪਾਸੇ ਵੀ ਭਟਕਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਵਿਅਰਥ ਦੇ ਖਿਆਲਾਤ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ, ਬੁੱਧੀ ਇਕਾਗਰ ਹੈ, ਝੂਟਕਾ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ, ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਸਿੱਧ ਹੈ ਕਿ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚੇ ਇੰਨ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੀ ਯਾਦ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੂਰਗ ਵੀ ਯਾਦ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਰਹੇ, ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਾਣਾ ਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੇ ਬੈਠ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਿਵਾਲਾ ਕਹਾਂਗੇ, ਸੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਿਵਾਲਾ ਕਹਾਂਗੇ। ਦੋਵੇਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਯਾਦ ਵੀ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ਿਵਾਲਾ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ਿਵਾਲਾ ਹੈ ਸੁੱਖ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਹੈ ਦੁੱਖਧਾਮ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਤੋਂ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਭਾਵੇਂ ਕਿਤੇ ਵੀ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਧੰਧੇ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਯਾਦ ਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਦੁੱਖਧਾਮ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵੇਸ਼ਾਲਿਆ, ਦੁੱਖਧਾਮ ਹੁਣ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਝੂਟਕਾ ਆਦਿ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕਈਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਕਿਤੇ -2 ਹੋਰ ਪਾਸੇ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਮਨਮਨਾਭਵ। ਵੱਖ - ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਯੁਕਤੀਆਂ ਵੀ ਦਸਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਯਾਦ ਕਰੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ ਫਿਰ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂਗੇ। ਇਵੇਂ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਾਪ ਕੱਟਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਹਨਾਂ ਕਦਮ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਖਿਆਲਾਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਲਾਭ ਦੇ ਬਦਲੇ ਹੋਰ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲੇ ਜਦੋਂ ਬੈਠਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ - ਕੋਣ ਝੂਟਕਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਕੋਣ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਬੈਠਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਬੜਾ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਬਾਪ ਵੀ ਵੇਖਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਕਿੱਥੇ ਭਟਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਝੂਟਕਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਕੀ? ਇਵੇਂ ਦੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਲੈ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬੱਚੇ ਬੜੇ ਚੰਗੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਗਫ਼ਲਤ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰਹਿਣ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਸਧਾਰਣ ਟੀਚਰ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋਕੇ ਬੈਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ 15 ਮਿੰਟ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਘੰਟਾ - ਦੋ ਘੰਟੇ ਬੈਠਦੇ ਹੋ। ਸਾਰੇ ਤਾਂ ਮਹਾਂਰਥੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੇ ਕੱਚੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜਾਗ ਜਾਣਗੇ। ਜੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ, ਵਿਅਰਥ ਖਿਆਲਾਤ ਚਲਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਜਿਵੇਂ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬੁੱਧੀ ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਭਟਕਦੀ ਹੈ। ਮਹਾਂਰਥੀ, ਘੁੜਸਵਾਰ, ਪਿਆਦੇ ਸਭ ਬੈਠੇ ਹਨ।

ਬਾਬਾ ਅੱਜ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਕੇ ਆਏ ਸਨ - ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਅਥਵਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜੋ ਸ਼ਿਵਾਲੇ, ਵੇਸ਼ਾਲਿਆ ਅਤੇ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤਿੰਨੇ ਹੀ ਦਸਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਬਣਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਵੱਡਾ ਹਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਝੱਟ ਬੈਠੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇੰਮਪਰਵੂਟਮੈਂਟ ਕਿਵੇਂ ਲਿਆਈਏ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਅੱਛੀ ਸਮਝਾਉਣੀ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤਪੱਸਿਆ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ 5 - 6 ਨੂੰ ਬਿਠਾਉਂਦੇ ਹੋ ਪਰੰਤੂ ਨਹੀਂ, 10 - 15 ਨੂੰ ਤਪੱਸਿਆ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਚਿੰਤਰ ਬਣਾ ਕੇ ਕਲੀਅਰ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੰਨਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਨਾ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹੋ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ, ਪੱਥਰ ਬੁੱਧੀ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਖਿਆਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਰ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਮਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿੰਨਾ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਵਿੱਚ। ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਰ ਨਾਲ ਤੇ ਕੁੱਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ, ਭਾਵੇਂ ਛੋਟਾ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ਿਵਾਲਾ, ਵੇਸ਼ਾਲਿਆ ਅਤੇ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ

ਸੰਗਮਯੁਗ ਦਾ ਸੀਨ ਹੋਵੇ। ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਬੜੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ, ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਟੀਚਰ ਆਏ ਹਨ ਤਾਂ ਬੈਠ ਬੈਠੀ ਨਾ ਰਹਿਣਗੇ ਕਿ ਬੱਚੇ ਐਮ.ਏ., ਬੀ. ਏ. ਪਾਸ ਕਰ ਲੈਣ। ਬਾਪ ਬੈਠਾ ਬੈਠਾ ਨਾ ਰਹੇਗਾ। ਬੇੜੇ ਟਾਈਮ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਕੀ ਬੇੜਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਜਾਗਦੇ ਨਹੀਂ। ਚੰਗੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਬੱਚੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਉਹ ਕਹਿਣਗੀਆਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ 4- 5 ਸੌ ਰੁਪਏ ਦੇ ਲਈ ਅਸੀਂ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਟਾਈਮ ਕਿਉਂ ਬਰਬਾਦ ਕਰੀਏ। ਫਿਰ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕੀ ਪਦ ਪਾਵਾਂਗੇ! ਬਾਬਾ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਤਾਂ ਫ੍ਰੀ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਨਖਾਹ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਮੁੱਠੀ ਵਿੱਚ ਚਨੇ ਹਨ, ਇਹ ਸਭ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਕੁਝ ਵੀ ਰਹੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਚਨੇ ਮੁੱਠੀ ਹੁਣ ਛੁਡਾਉਣ ਆਏ ਹਨ ਪਰ ਛੁਡਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਹਨ ਚਨੇ ਮੁੱਠੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਪਾਈ ਪੈਸੇ ਦੇ ਚਨੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਤਾਂ ਫ੍ਰੀ ਹਨ ਉਹ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪਾਈ ਪੈਸੇ ਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਪੜ੍ਹਦੇ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਦਿਮਾਗ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹੇ। ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਨਿੱਕੀਆਂ - ਨਿੱਕੀਆਂ ਬੱਚੀਆਂ ਵੱਡਿਆਂ - ਵੱਡਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਨਾਲੇਜ ਦੇਣ, ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਥੇ ਦਾ ਸਭ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਚਨੇ ਵੀ ਨਸੀਬ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੁੱਠੀ ਵਿੱਚ 5 ਚਨੇ ਮਤਲਬ 5 ਲੱਖ ਹੋਣਗੇ, ਉਹ ਵੀ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਹੁਣ ਟਾਈਮ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਹਾਲਾਤ ਖ਼ਰਾਬ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਚਾਨਕ ਆਫ਼ਤਾਂ ਆ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੌਤ ਵੀ ਅਚਾਨਕ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੁੱਠੀ ਵਿੱਚ ਚਨੇ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਪ੍ਰਾਣ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਦਰਪਣ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਕਮਾਲ ਕਰ ਵਿਖਾਉਣਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਭੁੰਗਰਾ (ਚਨੇ) ਵੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਸੀਬ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਸਭ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਤਾਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈ ਲਵੇ। ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਫਿਰਾਉਣਾ ਹੈ। ਭੁੰਗਰੀਆਂ ਤੋਂ (ਚਨਿਆਂ) ਮੁੱਠੀ ਖ਼ਾਲੀ ਕਰ ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰਤਾਂ ਨਾਲ ਮੁੱਠੀ ਭਰਕੇ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਠੀ ਛੇਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਕਿਉਂ ਬਰਬਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਹਾਂ ਕੋਈ ਬਜ਼ੁਰਗ ਹਨ, ਬਾਲ ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਆਵੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਾਓ ਕਿ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਹੁਣ। ਤੁਹਾਡੀ ਮੁੱਠੀ ਹੀਰਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ 63 ਜਨਮ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਦੂਸਰਾ ਪਾਪ ਹੈ ਬਾਪ ਅਤੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨਾ। ਵਿਕਾਰੀ ਵੀ ਬਣੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਗਾਲੀਆਂ ਵੀ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਟਾਈਮ ਨਹੀਂ ਗਵਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਬੋਲੋ, ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਗੋਇਆ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ ਯਾਦ ਕਰੇਗੇ? ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਹੈ। ਸੋਖੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਹਾਂ, ਮਾਇਆ ਦਾ ਆਪੇਜਿਸ਼ਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮਨੁੱਖ ਗੀਤਾ ਆਦਿ ਭਾਵੇਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਅਰਥ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਹੈ ਹੀ ਮੁੱਖ ਗੀਤਾ। ਹਰੇਕ ਧਰਮ ਦਾ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹੈ। ਜੇ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਵੱਡੀ ਭੁੱਲ ਹੈ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਗੁਰੂ ਕਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਢੇਰ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਾਰਪੇਟਰ ਦਾ ਕੰਮ ਸਿਖਾਇਆ, ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦਾ ਕੰਮ ਸਿਖਾਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਗੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਹਰ ਇੱਕ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਗੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਉਹ ਸੱਚਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸੱਚਾ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗਫ਼ਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇੱਥੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੀਫਰੈਸ਼ ਹੋਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਸਭ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗਰਭਜੇਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਜਾਵਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਗਰਭ ਮਹਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਰਮ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਸਜਾਵਾਂ ਖਾਣੀਆਂ ਪੈਣ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸੁਮਣੇ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਹਰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਉੱਥੇ ਸਮਝਣਗੇ ਭਾਈ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸਮਝਾਉਣੀ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ- ਬੱਚੇ ਕਹਿ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਅਤੇ ਵੇਸ਼ਲਿਆ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਕਲੀਅਰ ਕਰਕੇ ਦਸੋ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੁੱਝ ਮਜ਼ਾ ਆਵੇ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੰਸੀ - ਮਜ਼ਾਕ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਸੀਰੀਅਸ ਹੋਕੇ ਸਮਝਾਓ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣ। ਰਹਿਮ ਕਰੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੇ ਕਿ ਇਸ ਵੇਸ਼ਾਲਿਆ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ! ਬਾਬਾ ਦੇ ਖਿਆਲਾਤ ਤਾਂ ਚਲਦੇ ਹਨ ਨਾ -ਕਿਵੇਂ -ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾਉਣ। ਬੱਚੇ ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਡੱਬੀ ਵਿੱਚ ਠੀਕਰੀ। ਹਾਂ - ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਜਾਂਦੇ, ਬਹੁਤ ਅੱਛਾ ਹੈ, ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਪੈਸੇ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਤਾਂ ਸਮਝਣਗੇ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਬਿਲਕੁਲ ਅਟੈਨਸ਼ਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ। ਉਹ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਫਿਰ ਟੂ ਲੇਟ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਨ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ ਨਾ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਕਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਹਾਂ, ਸੁਣਨਗੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚ

ਆਉਣਗੇ। ਗ਼ਰੀਬ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕੰਨਿਆਵਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਕੀ ਹੈ। ਕੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਗ਼ਰੀਬ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਸਾ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਕੰਨਿਆਂ - ਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫ਼ਿਰ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਹਿਣਗੇ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪੈਸੇ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਪਾਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਮਨੋਵ੍ਰਿਤੀ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਤੋਂ ਵੀ ਡਰੋ ਨਾ। ਖੁਲ੍ਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫੁਰਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁੱਗ। ਓਧਰ ਹੈ ਚਨੇ ਮੁੱਠੀ, ਇੱਧਰ ਹੀਰਿਆਂ ਦੀ ਮੁੱਠੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਾਂਦਰ ਤੋਂ ਮੰਦਿਰ ਲਾਇਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਜਨਮ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਕਲ ਵੀ ਬਹਾਦੁਰ ਸ਼ੇਰਨੀ ਵਰਗੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਕਲ ਜਿਵੇਂ ਰਿਤ ਬੱਕਰੀ ਵਰਗੀ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਆਵਾਜ਼ ਤੋਂ ਡਰ ਜਾਣਗੇ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਾਰਿਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੰਨਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਫ਼ੌਸਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਹੋਰ ਹੀ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਫਸਣਗੇ ਤਾਂ ਫ਼ਿਰ ਵਿਕਾਰ ਦੇ ਲਈ ਡੰਡੇ ਖਾਣਗੇ। ਗਿਆਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਨ ਕਰਨਗੀਆਂ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣਨਗੀਆਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੇਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਪਰੰਤੂ ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਸੀਬ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੈ ਹੀ ਗ਼ਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼। ਗ਼ਰੀਬ ਹਨ ਕੰਨਿਆਵਾਂ। ਮਾਂ-ਬਾਪ ਸ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਸਾ ਚੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਕੇ ਪਦ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਪਾਈਏ। ਅੱਛੇ ਸਟੂਡੈਂਟ ਜੋ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਪਾਸ ਵਿਦ ਆਨਰ ਹੋ ਜਾਈਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫ਼ਿਰ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ ਉਹ ਵੀ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ। ਇੱਥੇ ਹੈ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਸੁੱਖ। ਅੱਜ ਕੁਝ ਮਰਤਬਾ, ਕੱਲ ਮੈਤ ਆ ਗਈ, ਖ਼ਤਮ। ਯੋਗੀ ਅਤੇ ਭੋਗੀ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਕ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗ਼ਰੀਬਾਂ ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧਿਆਨ ਦੇਵੋ। ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਉਠਾਉਣਗੇ। ਸਿਰਫ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਬਹੁਤ ਅੱਛਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਸਥਾ ਬੜੀ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰੇਗੀ। ਆਪਣਾ ਕੁਝ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਬਹੁਤ ਅੱਛਾ ਕਿਹਾ, ਬਾਹਰ ਗਏ, ਖ਼ਤਮ। ਮਾਇਆ ਡੰਡਾ ਚੁੱਕ ਕੇ ਬੈਠੀ ਹੈ, ਜੇ ਹੌਸਲਾ ਹੀ ਗੁੰਮ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੀ ਥੱਪੜ ਮਾਰ ਕੇ ਅਕਲ ਚਟ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਭਾਰਤ ਦਾ ਹਾਲ ਵੇਖੋ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਡਰਾਮੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਚਣੇ ਮੁੱਠੀ ਛੱਡ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਡਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਿਡਰ ਬਣ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਇਸ ਦੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਅਰਥਾਤ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਿਘਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਯੋਗੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਭਵ:
ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਯੋਗੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟੀਚਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿੰਦੇ ਅਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯੋਗੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੂਸਰਿਆਂ ਤੇ ਆਪੇ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਾਂਇੰਸ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦਾ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਯੋਗੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਹਨ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ, ਦੂਸਰਾ - ਬਾਪ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਤੀਜਾ - ਲੋਕਿਕ ਅਲੋਕਿਕ ਪਰਿਵਾਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਵਰਾਜ ਦਾ ਟਿੱਕਾ, ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣ ਦਾ ਤਾਜ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਤਖ਼ਤ ਤੇ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਰਾਜਯੋਗੀ ਹਨ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਮੁੱਖ ਸੰਤਾਨ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਨ ਜੋ ਰਾਜਯੋਗ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਦੂਜੇ ਸਾਰੇ ਸਤਸੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਸਤਸੰਗ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਾਲਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਦੂਜੇ ਸਤਸੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਹੋਰ ਹੀ ਧਨ - ਦੌਲਤ ਆਦਿ ਗੁਆ ਕੇ ਭਟਕਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਤਸੰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਭਟਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਇਹ ਸਤਸੰਗ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸਕੂਲ ਵੀ ਹੈ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਟਕਣਾ ਨਹੀਂ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਮਾਨਾ ਕਮਾਈ। ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋ ਉਨੀ ਕਮਾਈ ਹੈ। ਇਸ ਸਤਸੰਗ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਮਤਲਬ ਫਾਇਦਾ ਹੀ ਫਾਇਦਾ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਇਹ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਭਟਕਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਸਥਿਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬੈਠ ਜਾਣਗੇ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਆਏ ਹਾਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ। ਅਸੀਂ ਅਡਾਪਟਿਡ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ। ਕੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ? ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਬੱਚੇ ਕਾਲੇਜ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਡਾਕਟਰ ਆਦਿ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਬੈਠਣ ਨਾਲ ਹੀ ਝੱਟ ਸਮਝਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਂਗੇ। ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ..... ਪਰ ਕੌਣ ਬਣਦੇ ਹਨ? ਹਿੰਦੂ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਧਰਮ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਤੋਂ ਵੀ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਕਿਸ ਨੇ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ? ਤਾਂ ਮੂੰਝ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਅਗਿਆਨਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਭਾਰਤ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ। ਭਾਰਤ ਖੰਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਖੰਡ। ਹੈ ਹੀ ਭਾਰਤ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਹੜਾ ਖੰਡ ਹੈ। ਅਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਤਾਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਧਰਮ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਚਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੁੱਧ ਦਾ ਬੋਧ ਧਰਮ, ਇਬ੍ਰਾਹਿਮ ਦਾ ਇਸਲਾਮ, ਕਰਾਇਸਟ ਦਾ ਕ੍ਰਿਸਚਨ। ਬਾਕੀ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਨਾਮ ਤਾਂ ਫਾਰਨਰਜ਼ (ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ) ਨੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਹੈ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ, ਪੁਰਾਣੇ ਤੇ ਪੁਰਾਣਾ। ਸ਼ੁਰੂ ਦਾ ਧਰਮ ਕਿਹੜਾ ਹੈ? ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ। ਹਿੰਦੂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦੇ ਅਡਾਪਟਿਡ ਬੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ ਗਏ ਹੋ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਫੇਰ ਧਰਮ ਹਨ। ਐਡ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿੱਥੇ ਭਾਸ਼ਣ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੈ ਕਲਯੁੱਗ, ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਹੁਣ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ। ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਓਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਹ ਘਮੰਡ ਟੁੱਟ ਜਾਏਗਾ - ਮੈਂ ਫਲਾਣਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਹਾਂ.....। ਸਮਝਣਗੇ, ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਾਂ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਫਿਰ ਵਿਖਾਉਣਾ ਹੈ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲਣੀ ਹੈ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਸ਼ੈਭਨੀਕ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਨਕਸ਼ੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਇਹ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਨ ਮੈਪ ਇਹ ਹੈ, ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਵੀ ਹੈ, ਦੋਨੇ ਗੋਲੇ ਵੀ ਹਨ ਸਤਯੁੱਗ ਅਤੇ ਕਲਯੁੱਗ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਏਗੀ। ਇੱਕ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ- ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ। ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਨੇ ਬ੍ਰਾਹਮ, ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਸਮਝ ਲੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਫਰਕ ਹੈ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਨਾਮ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਦੇਵਤਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਗੁਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਾਈ ਗੁਣ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੀ ਸਵਯੰਬਰ ਦੇ ਬਾਦ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਸਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਸਭ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਏਗਾ ਜਿਸ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵਿੱਚ ਰੱਬ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਹੁਣ ਰੱਬ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਦਾ ਵੀ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਵਾਧਾ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਅਤੇ ਹੋਰ ਖੰਡ ਆਉਂਦੇ ਗਏ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਖੰਡ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਬਾਕੀ ਕੋਈ ਖੰਡ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਹੁਣ ਉਹ ਇੱਕ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਖੜੇ ਹਨ। ਬਨਾਨਾ ਟ੍ਰੀ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਐਕੂਰੇਟ ਹੈ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤੇ ਧਰਮ ਦਾ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਹੈ ਨਹੀਂ, ਬਾਕੀ ਸਾਰਾ ਝਾੜ ਖੜਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਪਵੇ। ਸ਼ੁਦਰ ਵਰਨ ਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਰਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੁਦਰ ਡਾਈਨੈਸਟੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਰਾਜੇ - ਰਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਮਹਾਰਾਜਾ ਮਹਾਰਾਣੀ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਹਿੰਦੂ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ। ਭਾਰਤ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਫਿਰ ਉਹ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਗਏ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮੋ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੀ ਗੁੰਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਚਿੱਤਰ ਹਨ। ਨੰਬਰਵਨ ਹਨ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ। ਰਾਮ ਨੂੰ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਬਣਨ ਲਈ ਨਾ ਕਿ ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਰਾਜਯੋਗ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਂਗੇ। ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ - ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣਾਉਣ। ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਕਥਾ ਇਹ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਜਨਮ - ਜਨਮੰਤ੍ਰ ਤੁਸੀਂ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਉਹ ਕੋਈ ਸੱਚ ਕਥਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਪਾਉਂਦੇ ਜਰੂਰ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਅੱਜ ਵੀ ਆਤਮਾ ਆਏਗੀ ਤੇ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੀ, ਨਾ ਕਿ ਜੀਵਨਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਅੱਧਾ ਸਮੇਂ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ, ਅੱਧਾ ਸਮੇਂ ਜੀਵਨਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਖੇਲ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਖੇਲ ਦੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਐਕਟਰ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇੱਥੋਂ ਦੀਆਂ ਨਿਵਾਸੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ - ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇੱਥੇ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਸਾਰੇ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਉੱਪਰ ਬੈਠ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੁੱਛ ਬੁੱਧੀ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਤੁੱਛ ਬੁੱਧੀ ਸੀ ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ, ਮੱਧ, ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਗਰੀਬ ਸਧਾਰਨ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸਵੱਛ ਬੁੱਧੀ। ਸਵੱਛ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁੱਛ ਬੁੱਧੀ ਅਪਵਿੱਤਰ ਠਹਿਰੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਵੇਖੋ ਕੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ! ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਰਜਾਈ ਪਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਤਾਂ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਰਾਜਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਰਾਜਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਰਾਜਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਰਾਜਯੋਗ ਕੋਈ ਸਿੱਖਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਓਗੇ ਅਤੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਹੁਣ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਸਾਰੇ ਕਨਵਰਟ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਹੋਰ - ਹੋਰ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਓ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦਿਓ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ। ਬੋਧੀ, ਮੁਸਲਮਾਨ ਆਦਿ ਢੇਰ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਵੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਣੇ ਹਨ। ਬੋਧੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਬਣੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਹੀ ਸਪੀਚ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਬੋਧੀ ਬਣ ਗਏ। ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਲੋਕ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਆਕੇ ਸਪੀਚ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਆਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਇਸ ਵਕਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤੁੱਛ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਧਾਰੀ ਹੋ। ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ? ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੀ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਹੀ ਇੱਕ ਹਨ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲਈ ਹੈ। ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਧਾਰੀ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਕੋਈ ਮਾਰਨ - ਕੱਟਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਜਿੰਨਾ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਚੱਕਰ ਫਿਰੇਗਾ ਓਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਸਿਰ ਕੱਟਣ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚੱਕਰ ਕੋਈ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਹਿੰਸਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਿੱਥੋਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਿੱਥੇ ਲੈ ਗਏ ਹਨ। ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਾ ਸਕੇ।

ਤੁਸੀਂ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਥਾਹ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਵੀ ਭੁੱਲ ਗਏ ਤਾਂ ਘਰ ਵੀ ਭੁੱਲ ਗਏ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਠਿੱਕਰ - ਭਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਗਾਲੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਫਿਰ ਆਕੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਲਈ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕੀ ਠਿੱਕਰ - ਭਿੱਤਰ, ਕਣ - ਕਣ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਵੱਖ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਆਦਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਅਸੀਂ ਇੰਨੇ ਜਨਮ ਇਹ - ਇਹ ਬਣੇ ਹਾਂ। 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ 84 ਲੱਖ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨਾ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਿਆਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਗਟਿਆ.....। ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਦੁਆਪਰ - ਕਲਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਅੰਧਿਆਰਾ, ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਸਤਯੁੱਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼। ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ - ਅੰਧਿਆਰੇ ਦਾ ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀਆਂ ਠੇਕਰਾਂ ਖਾਧੀਆਂ, ਬਹੁਤ ਭਟਕਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਜੋ

ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਭਟਕਣਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਸੱਤਸੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨਾ ਭਟਕਦੇ ਹਨ। ਆਮਦਨੀ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੋਰ ਹੀ ਘਾਟਾ, ਇਸਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਭਟਕਣਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਟਕਦੇ - ਭਟਕਦੇ ਧਨ - ਦੌਲਤ ਆਦਿ ਸਭ ਗੁਆ ਕੰਗਾਲ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਜੋ ਜਿੰਨਾ - ਜਿੰਨਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਨ ਕਰਨਗੇ ਤੇ ਕਰਾਉਣਗੇ, ਫਾਇਦਾ ਹੀ ਫਾਇਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣ ਗਿਆ ਤਾਂ ਫਾਇਦਾ ਹੀ ਫਾਇਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਸ੍ਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਸ੍ਵਰਗਵਾਸੀ ਤਾਂ ਸਭ ਬਣਨਗੇ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ।

ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਵਾਨਪ੍ਰਸ਼ੁ ਅਵਸਥਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ - ਬਾਬਾ, ਸਾਨੂੰ ਵਾਨਪ੍ਰਸ਼ੁ ਜਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਓ, ਉਹ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਘੁੰਮਣ - ਫਿਰਨ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਵਿੱਡੀ ਜਮੀਨ ਹੈ। ਉਥੇ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ, ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ, ਪਾਰ੍ਵ ਨਹੀਂ। ਸਟਾਰ ਮਿਸਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਖੜੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਕੁਦਰਤ ਹੈ ਨਾ। ਸੂਰਜ, ਚੰਦ, ਸਿਤਾਰੇ ਕਿਵੇਂ ਖੜੇ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮ ਤੱਤਵ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਾਰ ਵਿੱਚ ਨੈਚੁਰਲ ਖੜੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਫਿਰਾਓਂਦੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟਣਾ ਹੈ। ਡਬਲ ਅਹਿੰਸਕ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਸਵੱਛ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾ ਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਇਹ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਕਥਾ ਸੁਣ ਕੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ।

ਵਰਦਾਨ:- ਪ੍ਰਤੱਖ ਫਲ ਦੁਆਰਾ ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀਆ ਸੁੱਖ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਨਿਸਵਾਰਥ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਭਵ:
ਸੱਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੰਗਮ ਦੇ ਕਰਮ ਦਾ ਫਲ ਮਿਲੇਗਾ ਪਰ ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੱਖ ਫਲ ਵਰਸੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਮਿਲੀ। ਜੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ, ਨਿਸਵਾਰਥ ਭਾਵ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਫਲ ਜਰੂਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੀ ਤਾਜਾ ਫਲ ਹੈ ਜੋ ਤਾਜਾ ਫਲ ਹੈ ਉਹ ਐਵਰਹੈਲਦੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਯੋਗਯੁਕਤ, ਯਥਾਰਥ ਸੇਵਾ ਦਾ ਫਲ ਹੈ ਖੁਸ਼ੀ, ਅਤਿੰਦ੍ਰਿਅ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀ ਚਲਣ ਦੁਆਰਾ ਰੂਹਾਨੀ ਰਾਇਲਟੀ ਦੀ ਝਲਕ ਅਤੇ ਫਲਕ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਏ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬਦਲਣ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਸੂਰੀ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦੇਵੀ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ, ਇਹ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕਿਹੜੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ, ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ?

ਉੱਤਰ:- ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ, ਅਪਵਿੱਤਰ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਕੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਇੱਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਹੀ ਸਹਿਜ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਰਾਜਯੋਗ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੁਆਰਾ ਪਵਿੱਤਰ ਪ੍ਰਵਿੱਤੀ ਮਾਰਗ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਬਾਪ ਹਨ, ਇੱਕ ਹੱਦ ਦਾ, ਦੂਸਰਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ। ਉਹ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਤਯੁੱਗ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਿਤੇ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸਤਸੰਗ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਭਗਤ ਸੀ ਨਾ। ਜ਼ਰੂਰ ਗੁਰੂ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਆਕੇ ਜਗਾਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲਣੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡਾ ਟੀਚਰ ਹਾਂ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਟੀਚਰ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਟੀਚਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇੱਥੇ ਦੇ ਲਈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਜੋ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ਡ ਵਰਲਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਆਸੂਰੀ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦੇਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬਦਲਣ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹੋ। ਕਰੈਕਟਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਇਵੇਂ ਦੇ ਹੋ, ਅਸੀਂ ਇਵੇਂ ਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਵਣ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਭ ਵਿਕਾਰੀ ਹੀ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਦੇ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਉਵੇਂ ਦੀ ਪੂਜਾ। ਹੁਣ ਤੇ ਹੈ ਪੰਚਾਇਤੀ ਰਾਜ। ਉਸਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਵੀ ਪਤਿਤ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਤਿਤ ਰਾਜਿਆਂ ਕੋਲ ਮੰਦਿਰ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਦੇਵਤਾ ਪਾਸਟ ਵਿੱਚ ਹੋਕੇ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਯਾਦ ਵੀ ਦਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਸਰੀਰ ਵਾਲੇ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦੋਵੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸਨ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬਾਪ ਆਕੇ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੋ।

ਬਾਬਾ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਕੱਢਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤਰੂ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਦਿ-ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ ਪਰੰਤੂ ਉੱਥੇ ਵਿਕਾਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ, ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਹੋਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਰਹੋ। ਆਪਣਾ ਭਵਿੱਖ ਇਵੇਂ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਜੇੜੀ ਸੀ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਵੱਖ ਨਾਮ ਰੂਪ ਲੈਕੇ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੀ ਆਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਹੈ ਅੰਤਿਮ ਪਾਰਟ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਲਈ ਬੜਾ ਮੁੰਡੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਕਰੀਏ, ਕਿਵੇਂ ਕਮਪੇਨੀਅਨ (ਸਾਥੀ) ਬਣਕੇ ਰਹੀਏ। ਕਮਪੇਨੀਅਨ ਹੋਕੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ? ਵਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਬੁੱਢੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਮਪੇਨੀਅਨ ਰੱਖਣ ਦੇ ਲਈ ਵਿਆਹ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਸੰਭਾਲ ਦੇ ਲਈ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਹੋਕੇ ਰਹਿਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਵੱਖ ਹੈ, ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਦੀ ਕਰਨਾ ਫਿਰ ਬਾਲ ਬੱਚੇ ਆਦਿ ਸੰਭਾਲਣਾ, ਇਵੇਂ ਦੀ ਜਾਲ ਕਿਉਂ ਵਿਛਾਈਏ ਜੋ ਖੁਦ ਹੀ ਫਸ ਜਾਈਏ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਬੜੇ ਇੱਥੇ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। 40 ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਰਹਿੰਦੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਕੀ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰਣਗੇ। ਆਜ਼ਾਦ ਰਹਿਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤ, ਬਾਕੀ ਰਿਹਾ ਸਰੀਰ ਦਾ ਬੰਧਨ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਸਭ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਹੈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਕਰਾਇਸਟ ਆਦਿ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਸ਼ਿਵ ਤਾਂ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਿਵ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵੀ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਾਰਟ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ 84 ਜਨਮ ਦਾ। ਇਹ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਡਰਾਮਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਵੀ ਬਦਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਸਾਡਾ ਧਰਮ, ਕਰਮ ਜੋ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੀ ਉਹ ਹੁਣ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਹੀ ਖਤਮ ਹੈ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਦੇਵਤੇ ਸ੍ਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਸਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੋਵੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਪ੍ਰਵਿੱਤੀ ਮਾਰਗ ਸੀ।

ਹੁਣ ਅਪਵਿੱਤਰ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਹੈ। 84 ਜਨਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਨਾਮ ਰੂਪ ਬਦਲਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ - ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਪਹਿਲੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ, ਹੁਣ ਵਿਕਾਰੀ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹੋ। ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਲੋਕ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਦੇ ਅੱਗੇ, ਬੋਧੀ ਲੋਕ ਬੁੱਧ ਦੇ ਅੱਗੇ, ਸਿੱਖ ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਹੜੇ ਪੰਥ ਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਹਿੰਦੂ ਹਨ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਕਿੱਥੇ ਗਿਆ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਤਕਰੀਬਨ ਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਚਿੱਤਰ ਤਾਂ ਅਥਾਹ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਵੀ ਅਨੇਕ ਮਤਾਂ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਵੀ ਅਨੇਕ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਨਾਮ ਸ਼ਿਵ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਉਸਨੇ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਮ ਫਿਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਅਨੇਕ ਮਤਾਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਨਾਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀਨਾਥ ਦਵਾਰੇ ਤੇ ਜਾਓ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਵੀ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਹਨ, ਜਗਨਨਾਥ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੂਰਤੀ ਉਹ ਹੀ ਹੈ। ਨਾਮ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰੱਖੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਸੀ ਤਾਂ ਪੂਜਾ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੋਂ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਸੁੱਖੀ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ। ਹ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੁੱਖਧਾਮ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵੀ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਕਿਲ੍ਹੇ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸੇਫਟੀ ਦੇ ਲਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਿਲ੍ਹੇ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਦੇਵੀ- ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਯੋਗ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਰਜਾਈ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕੋਈ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਲੜਾਈ - ਝਗੜੇ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਕਲਯੁੱਗ ਆਇਰਨ ਏਜ਼ਡ ਵਰਲਡ। ਤੁਸੀਂ ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ਡ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਆਏ ਹਨ, ਸਭ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਡਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਅਸੀਂ ਜਰੂਰ ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂਗੇ। ਬਾਕੀ ਜੋ - ਜੋ ਧਰਮ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਭ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਵੀ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਾਣੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਿਰਫ ਅਸਰੀਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਵਾਣੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਐਵੇਂ ਤੇ ਕੋਈ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ, ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹਾਲੇ ਇਹ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵਾਦ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ ਇਸਲਈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਇੱਥੇ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਕੀ ਆਕੇ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਕੋਈ ਦੱਸੇ। ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਰੱਥ ਤੇ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਉਹ ਘੋੜਗੱਡੀ ਨੂੰ ਰੱਥ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਕਿਸ ਰੱਥ ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਫਿਰ ਪਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਕੋਈ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਗਿਆਨ ਹੈ ਦਿਨ, ਭਗਤੀ ਹੈ ਰਾਤ। ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਸ਼ੇ ਹੈ, ਕਿੰਨੇ ਕੁੰਭ ਦੇ ਮੇਲੇ, ਫਲਾਣੇ ਮੇਲੇ ਲਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਕੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਬਾਪ ਹੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣੇ ਸੀ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਕੀਏ... ਜ਼ਰੂਰ ਬਾਪ ਹੀ ਬਣਾਉਨਗੇ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਅਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਸੀ, ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਕੇ ਫਿਰ ਪਵਿੱਤਰ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਹੈ ਸ਼੍ਰੀ - ਸ਼੍ਰੀ ਅਰਥਾਤ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੋਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਤ। ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼੍ਰੀ - ਸ਼੍ਰੀ ਦੇ ਅਰਥ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਹੀ ਇਹ ਟਾਈਟਲ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ - ਸ਼੍ਰੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਲਾ ਫੇਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਾਲਾ ਹੈ 108 ਦੀ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ 16108 ਦੀ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ 8 ਤਾਂ ਆਉਣੇ ਹੀ ਹਨ। ਚਾਰ ਜੋੜੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਾਪ। ਅੱਠ ਰਤਨ ਅਤੇ ਨੌਵਾਂ ਹਾਂ ਮੈਂ। ਉਸਨੂੰ ਰਤਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਇਵੇਂ ਦਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਬਾਪ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਪਾਰਸ ਬੁੱਧੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਰੰਗੂਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਾਲਾਬ ਹੈ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਰੀਆਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਸਨਾਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਉਹ ਸਭ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਦੇ ਹੋ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਰੀ ਬਣ ਜਾਣ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਕੀ - ਕੀ ਗੱਲਾਂ ਬਣਾ ਦਿਤੀਆਂ ਹਨ। ਕੁੱਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਤੁਹਾਡਾ ਹੀ ਯਾਦਗਾਰ ਦੇਲਵਾੜਾ, ਗੁਰੂ ਸ਼ਿਖਰ ਆਦਿ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਾਂ, ਉਹ ਹੈ ਮੂਲਵਤਨ। ਸੂਖਸ਼ਮ ਵਤਨ ਤੇ ਸਿਰਫ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਮਾਤਰ ਹੈ। ਉਹ ਕੋਈ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੂਖਸ਼ਮ ਵਤਨ ਜਾਂ ਮੂਲਵਤਨ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਵਰਲਡ ਹਿਸਟਰੀ ਰਪੀਟ। ਵਰਲਡ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ ਰਪੀਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਰਲਡ ਵਿੱਚ ਪੀਸ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਵਧਰਮ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਥੋੜੀ ਨਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਭ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ

ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਕਈ ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਲਈਏ, ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਕਤ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਾਂਗੇ। ਇੱਥੇ ਕਰਕੇ ਇੱਕ - ਦੋ ਜਨਮ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਉਹ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਜਿਵੇਂ ਮੱਛਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇੱਕ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਕੀ ਸੁੱਖ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਜਿਵੇਂਕਿ ਪਾਰਟ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਰਟ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੁੱਖ ਕੋਈ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਇਸਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਰਦੇ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਪਾਈ ਸੀ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਬਿਨਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਪਾ ਨਾ ਸਕੀਏ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਚਲ ਪਵੇਗਾ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਚਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਬਿਨਾਂ ਥੋੜੀ ਨਾ ਕੁੱਝ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਖਾਂਸੀ ਆਪੇਹੀ ਕਿਵੇਂ ਠੀਕ ਹੋਵੇਗੀ? ਦਵਾਈ ਲੈਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਤੇ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਵੇਂ ਦਾ ਉਲਟਾ ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਿਠਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਮਾਇਆ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਹਾਰ। ਲੜਾਈ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਵੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲ ਕੇ ਬਾਪ ਦਾ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਦੇਵਤੇ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ।
2. ਡਰਾਮੇ ਦੀ ਪੁਆਇੰਟਸ ਨੂੰ ਉਲਟੇ ਰੂਪ ਨਾਲ ਯੂਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਕਹਿਕੇ ਬੈਠ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਨੇਹ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਪੂਰਨ ਗਿਆਨੀ ਭਵ:
 ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਸਮਾਉਣਾ ਹੀ ਸੰਪੂਰਨ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਨਮ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਹੈ। ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਸਨੇਹ ਦਾ ਸਾਗਰ ਸਨੇਹ ਦੇ ਹੀਰੇ ਮੋਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਥਾਲੀਆਂ ਭਰਕੇ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਸੰਪੰਨ ਬਣੋ। ਸਨੇਹ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਰੂਪੀ ਪਹਾੜ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋ ਪਾਈ ਸਮਾਨ ਹਲਕਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਾਇਆ ਦਾ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਵੀ ਵਿਕਰਾਲ ਰੂਪ ਜਾਂ ਰਾਇਲ ਰੂਪ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਨੇਹ ਦੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਜਾਓ। ਤਾਂ ਸਨੇਹ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਤਨ-ਮਨ - ਧਨ, ਮਨ- ਵਾਣੀ ਅਤੇ ਕਰਮ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦੇ ਕਰਤੱਵ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਸਹਿਯੋਗੀ ਹੀ ਯੋਗੀ ਹਨ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ - ਹੁਣ ਇਸ ਛੀ - ਛੀ ਗੰਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾਉਣੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ - ਮੇਰਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ - ਇਸ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਦੁੱਖਧਾਮ ਤੋਂ ਨਫਰਤ ਕਿਉਂ ਦਵਾਉਂਦੇ ਹਨ?

ਉੱਤਰ:- ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ - ਸੁੱਖਧਾਮ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਗੰਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਰਹਿਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਆਤਮਾ ਦੇਹ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਕੇ ਘਰ ਜਾਏਗੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦੇਹ ਨੂੰ ਕੀ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਵਲ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾ ਜਾਏ। ਗੰਦੇ ਖਿਆਲ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਦ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਏਗਾ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਸ਼ਿਵ ਬਾਬਾ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ, ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸੁਣਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰਕੇ ਫਿਰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਕੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ। ਦੁੱਖ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾ ਸੁਖ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੰਬੰਧ ਸੁਖ ਨੂੰ, ਬੰਧਨ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਦੇ ਕੋਈ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਦਿਲ ਨਾ ਲਾਓ। ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਇਸ ਲਈ ਇੱਥੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਲਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਇੱਥੇ ਦੇ ਛੀ - ਛੀ ਬੰਧਨ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਦੇਹ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਹੱਥ ਨਾ ਲਾਏ, ਛੀ - ਛੀ ਖਿਆਲ ਨਾਲ। ਉਹ ਖਿਆਲ ਵੀ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ ਬਿਨਾ ਵਾਪਿਸ ਘਰ ਤੇ ਜਾ ਨਾ ਸਕੀਏ। ਫੇਰ ਸਜਾਵਾਂ ਖਾਣੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ, ਜੇਕਰ ਨਾ ਸੁਧਰੇ ਤਾਂ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸੁਧਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦੇਹ ਦੇ ਨਾਲ ਛੀ - ਛੀ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਛੀ - ਛੀ ਦੇਹਧਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਦਿਲ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਸਾਰੇ ਗੰਦੇ ਖਿਆਲ ਛੱਡੋ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦੇਹ ਨਾਲੋਂ ਅਲੱਗ ਹੋਕੇ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੀ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੀ ਵੀ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕਿਸੀ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨਾਲ ਦਿਲ ਨਾ ਲਾਓ। ਬਿਲਕੁਲ ਮਮਤਾਵ ਮਿੱਟ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਤਰੀ - ਪੁਰੁਸ਼ ਦਾ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਗੰਦੇ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਹੁਣ ਇਹ ਵੈਸ਼ਾਲਿਆ ਹੈ। ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਆਦਿ, ਮੱਧ, ਅੰਤ ਦੁੱਖ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਫਰਤ ਦਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਟੀਮਰ ਤੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਆਤਮਾ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ। ਇਸ ਸਾਰੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਨਰਕ ਵੈਸ਼ਾਲਿਆ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਰਹਿਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਗੰਦੇ ਖਿਆਲ ਆਉਣਾ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਪਦ ਵੀ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁਲ - ਗੁਲ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ, ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਵੈਸ਼ਾਲਿਆ ਤੋਂ ਕੱਢ ਸ਼ਿਵਾਲਿਆ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਹੁਣ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਅਰਥਾਤ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਧਾਰੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ ਬਣੋਗੇ। ਜੇਕਰ ਦੇਹਧਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਯੋਗ ਲਾਇਆ ਤਾਂ ਪਦ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਯਾਦ ਨਾ ਆਉਣ। ਇਹ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖ ਹੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਡਰਟੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਸਭ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਬੁੱਧੀ ਯੋਗ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨਾਲ ਲਾਉਣਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਉਣ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਛੀ - ਛੀ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਇਹ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਜੁੱਤੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਫਿਰ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ। ਅੰਤਕਾਲ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੂਜੀ ਚੀਜ਼ ਯਾਦ ਨਾ ਰਹੇ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹੀ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਗਿਆ ਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਗਿਆ। ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਮੇਰਾ - ਮੇਰਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਇਹ ਸਭ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾਈ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੁਣ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਲਾਉਣੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਕੇ ਰਹੋਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਮੂੰਹ ਉਸ ਵਲੋਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ, ਘਰ ਨੂੰ, ਸ੍ਰਰਗ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਦੁੱਖਧਾਮ ਤੋਂ ਨਫਰਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਤੋਂ ਨਫਰਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਵਿਆਹ ਕਰਕੇ ਫਿਰ ਦਿਲ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਦੇਹ ਨਾਲ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਜੁੱਤੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਸਨੇਹ ਨਾ ਰੱਖੇ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਵੈਸ਼ਾਲਿਆ। ਸਭ ਪਤਿਤ ਹੀ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਲਾਉਣੀ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ ਦੇ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕੱਟਣਗੇ। ਫਿਰ ਸਜਾਵਾਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੜੀਆਂ ਹਨ। ਪਦ ਵੀ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਕਿਉਂ ਨਾ

ਇਸ ਕਲਯੁਗੀ ਬੰਧਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਈਏ। ਬਾਬਾ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਦ ਰਜੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੰਨਿਆਸੀ ਸੀ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਗੰਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਣ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਮਨੁੱਖ ਉੱਥੇ ਜਾਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਪਹੁੰਚਾ ਆਉਂਦੇ ਸੀ। ਨਿਡਰ ਹੋ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਨਿਡਰ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹਿਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸੁੱਖ ਧਾਮ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਥੇ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਕਈ ਗੰਦੀ - ਗੰਦੀ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਗਰੰਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਥੇ ਦੁੱਖ, ਬਿਮਾਰੀ ਆਦਿ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ। ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈਲਦੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਥੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਦਿਲ ਲਾਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਜਾਵਾਂ ਖਾਣੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ।

ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ 3 ਮਿੰਟ ਸਾਈਲੈਂਸ। ਬੋਲੇ ਸਾਈਲੈਂਸ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣ। ਸਾਈਲੈਂਸ ਦਾ ਵਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤੇ ਬਗੈਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੇਗੀ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਹੀ ਵਰਸਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਟੀਚਰਸ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਹੈ। ਖੜਾ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਕੁਝ ਕਰੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਢਿੱਡ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਮਿਲੇਗਾ ਹੀ, ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਿਲੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਵੇਦਾਂਤੀ ਬੱਚੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦਿੱਤਾ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਇਕ ਪੁਆਇੰਟ ਸੀ - ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਕੌਣ ਹੈ? ਉਸਨੇ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸ਼ਿਵ ਲਿੱਖ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿਤਾ। ਹੋਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿਤਾ। ਬੱਚੀ ਨੇ ਸੱਚ ਦੱਸਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਨਣ ਕਾਰਨ ਨਾਪਾਸ ਕਰ ਦਿਤਾ। ਫਿਰ ਲੜਨਾ ਪਵੇ ਮੈਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸੱਚ - ਸੱਚ ਲਿਖਿਆ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਹੈ ਹੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇਹਧਾਰੀ ਤਾਂ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਪਰੰਤੂ ਬੱਚੀ ਦੀ ਦਿਲ ਸੀ ਇਹ ਰੁਹਾਨੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਂ ਛੱਡ ਦਿਤਾ।

ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਵੀ ਛੱਡ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੈਲਥ - ਵੈਲਥ ਦੇਣੇ ਹੀ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪੀਸ ਪ੍ਰਾਸਪੈਰਟੀ ਸੀ ਨਾ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਬੈਠ ਸਮਝਾਓ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕੋਈ ਵੀ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ। ਜੇ ਕੋਈ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਾਇਦੇ ਸਿਰ ਲੜੋ, ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਓ। ਕੀ ਕਰਨਗੇ? ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਖੀਆਂ ਮਰੇਗੀਆਂ। ਕੇਲੇ ਨਾਲ, ਦਹੀ ਨਾਲ ਰੋਟੀ ਖਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਢਿੱਡ ਲਈ ਕਿੰਨੇ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਕਰਨ, ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਦੀ ਕੋਈ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ 3/4 ਸੁਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਬਾਕੀ 1/4 ਦੁੱਖ ਭੋਗਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਪਾਏ ਨਹੀਂ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਧੌਕੇ ਖਾਂਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਪੂਜਾ ਤਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਹਰ ਮੰਦਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਥੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਿੱਤਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਸਾਡਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰਵਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਬਸ ਅਸੀਂ ਆਏ ਕੇ ਆਏ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਘਰ ਛੱਡੇ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਸੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਛੱਡੇ 63 ਜਨਮ ਹੋਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚੱਲੋ। ਇਸ ਦੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਓ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਹੋਰ ਕੋਈ ਡਿਫਿਕਲਟ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਹੁਣ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਮਝੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਲਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਹੈ।

ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਟਾਈਮ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਜਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਖਿਆਲ ਨਾ ਕਰੋ ਜੇ ਨਸੀਬ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਹੀ ਮਿਲੇਗਾ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਨਸੀਬ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ..... ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਨੈਕਰੀ - ਚਾਕਰੀ ਕਰਦੇ ਰਹਾਂਗੇ। ਰਜਾਈ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਜਿਆਦਾ ਕਰਕੇ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਤਾਜ ਰੱਖ ਦੇਣਗੇ, ਉਹ ਵੀ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ - ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ। ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਸੱਚੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਉਣਾ ਹੈ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ। ਦੋ ਬਾਪ ਹਨ, ਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਇਹ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਗੇ। ਪਰੰਤੂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਪਦ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਬੰਬਸ ਦੀ ਵੀ ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਮਦਦ ਦੇਣਗੇ। ਇਹ ਇੰਨੇ ਧਰਮ ਸੀ ਥੋੜ੍ਹੀ। ਫਿਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਰਹਿਮ ਕਰੋ ਨਾ - ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉੱਚ ਪਦ ਤਾਂ ਪਾਓ। ਬੱਚੀਆਂ 8 ਆਨਾ ਵੀ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ - ਸਾਡੀ ਇੱਕ ਇੱਟ ਲਗਾ ਦੇਣਾ। ਸੁਦਾਮਾ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਨਾ। ਚਾਵਲ ਮੁੱਠੀ ਬਦਲੇ ਮਹਿਲ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਗਰੀਬ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ ਹੀ 8 ਆਨਾ ਤਾਂ ਉਹ ਹੀ ਦੇਣਗੇ ਨਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਗਰੀਬ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਥੇ ਸਭ ਦੀ ਹੈ ਝੂਠੀ ਕਮਾਈ।

ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਆਦਿ ਜੋ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਪੁੰਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਪਾਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹਨ। ਪੈਸੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਹੀ ਪਾਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਕਰਦੇ ਸਾਰੇ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਉਹ ਹੈ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਰਾਵਣ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਗੰਦੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗੰਦੇ ਕਰਮ ਨਾ ਕਰੋ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਗੰਦੇ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸ੍ਰਰਗ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੀ, ਸ੍ਰਰਗ ਕਹਿਣ ਦੇ ਨਾਲ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਵਤਾ ਹੋਕੇ ਗਏ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਐਕਟਰਸ ਹਨ। ਕਿਤੇ ਤੇ ਬੈਠੇ ਹੋਣਗੇ, ਜਿੱਥੇ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਹੁਣ ਫਿਰ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਚਿੰਤਰ ਵਿੱਚ ਰਾਮ ਨੂੰ ਬਾਣ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਬਾਣ ਆਦਿ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਜਿਸਨੇ ਜੋ ਸਰਵਿਸ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਹੁਣ ਉਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੋ ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਜੋ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਜਿਆਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਲੜਦੇ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਥੋੜੀ ਹੀ ਪਿਆਰ ਕਰਨਗੇ, ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ।

ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਹੈ - ਦੇ ਬਿੱਲੇ ਲੜੇ, ਮੱਖਣ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਖਾ ਗਿਆ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਰੂਪੀ ਮੱਖਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਹੁਣ ਗਫ਼ਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਛੀ - ਛੀ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਰਜਾਈ ਨਾ ਗਵਾਓ। ਬਾਪ ਦੇ ਡਾਈਰੈਕਸ਼ਨ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਬੋਝ ਚੜ੍ਹਦਾ ਜਾਏਗਾ, ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਸਜਾਵਾਂ ਖਾਣੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ। ਜੋਰ - ਜੋਰ ਰੋਣਗੇ। 21 ਜਨਮ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਫੇਲ ਹੋਏ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਰੋਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਪੇਕਾ ਘਰ, ਨਾ ਸੌਹਰੇ ਘਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਭਵਿੱਖ ਨਵੇਂ ਘਰ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੇਖ ਲਵੋ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਫੁੱਲ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਦੇਵਤਾ ਫੁੱਲ ਸੀ, ਕਲਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਕੰਡੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਵੇਂ ਬਣਾਂਗੇ ਤਦ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਜਾਓਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਅੰਤਕਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਯਾਦ ਨਾ ਆਏ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਲਾਉਣਾ ਹੈ। ਛੀ - ਛੀ ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਲਯੁਗੀ ਬੰਧਨ ਤੋੜ ਦੇਣੇ ਹਨ।

2. ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਨਿਡਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਪ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਢਿੱਡ ਦੇ ਲਈ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ ਹੈ। ਚਾਵਲ ਮੁੱਠੀ ਸਫਲ ਕਰ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਜਮਾ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਰਹਿਮ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਦਾ ਸਨੇਹੀ ਬਣ ਉਡਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜੇਤੂ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਭਵ: ਸਨੇਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੁਆਰਾ ਉਡਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਡਦੀ ਕਲਾ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕੈਂਡ ਵਿੱਚ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਜਾਓ ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੋਈ ਮਾਇਆ ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੂ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗੀ। ਪਰਮਾਤਮ ਛੱਤਰ ਛਾਇਆ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਾਇਆ ਦੀ ਛਾਇਆ ਵੀ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਸਨੇਹ, ਮਿਹਨਤ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵਿਜੇਈ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਨੇਹੀ ਬੱਚੇ ਹਰ ਸਮੇਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਨਥਿੰਗ ਨਿਊ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਸਦਾ ਅਚਲ ਰਹੋ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਨੱਚਦੇ ਰਹੋਗੇ।

“ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼”

ਅੱਜ ਦਿਲਾਰਾਮ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਦਿਲਖੁਸ਼ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਏ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਦਿਲਖੁਸ਼ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਕਦੇ ਨਾ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਦਿਲ ਦੇ ਦਰਦ ਨਾਲ ਦੁੱਖੀ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਦਿਲ ਦੇ ਦਰਦ ਨੂੰ ਹਰਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਬਾਪ ਦੇ ਸੁੱਖ ਸਰੂਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਹੋਰ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਦੇ ਦਰਦ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਹਾਏ - ਹਾਏ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦਿਲ ਖੁਸ਼ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਵਾਹ - ਵਾਹ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਥੂਲ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਦਰਦ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਅੱਜ ਦੀ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਦੇ ਦਰਦ ਵੀ ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਨ। ਕਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਕਰਮ ਭੋਗ ਦਾ ਦਰਦ, ਕਦੇ ਸਬੰਧ ਸੰਪਰਕ ਨਾਲ ਦੁੱਖੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਰਦ, ਕਦੇ ਧਨ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਇਆ ਜਾਂ ਘੱਟ ਹੋ ਗਿਆ ਦੇਵਾਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਦਰਦ ਅਤੇ ਕਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਆਫ਼ਤਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਦੁੱਖ ਦਾ ਦਰਦ। ਇਵੇਂ ਇੱਕ ਦਰਦ ਨਾਲ ਅਨੇਕ ਦਰਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਵ ਹੀ ਦੁੱਖ ਦਰਦ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਟਾਈਮ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸੁੱਖਦਾਈ, ਸੁੱਖ ਸਵਰੂਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਕੀ ਹੈ? ਜਨਮ - ਜਨਮ ਦੇ ਦੁੱਖ ਦਰਦ ਦੇ ਕਰਜ਼ ਤੋਂ ਸਭ ਨੂੰ ਛੁਡਾਓ। ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਕਰਜ਼ ਦੁੱਖ ਦਰਦ ਦਾ ਮਰਜ਼ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਦਾਤਾ ਬਣ ਜਿਸ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ ਦਾ ਮਰਜ਼ ਲਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਕਰੋ। ਜਿਵੇਂ ਤਨ ਦੇ ਕ੍ਰਮਭੋਗ ਦੀ ਦੁੱਖ ਦਰਦ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਕਰਮ ਯੋਗੀ ਬਣ ਕਰਮਯੋਗ ਨਾਲ ਕਰਮ ਭੋਗ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ, ਇਵੇਂ ਦੇ ਕਰਮਯੋਗੀ ਬਣਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਮਹਾਦਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਵੇ। ਵਰਦਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਉ, ਆਪ ਤਾਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹਨ ਮਤਲਬ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ ਹਨ, ਖਾਲੀ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਰਮਯੋਗ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਦਿਉ। ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂ ਕਰੋ ਤਾਂ ਉਹ ਕਰਜ਼ ਦੇ ਮਰਜ਼ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮੇਂ ਜੋ ਡਾਇਰੈਕਟ ਬਾਪ ਦੇ ਵਾਰਿਸ ਬਣ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਵਰਸਾ ਜਮਾਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਜਮਾਂ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਫਰਾਖ ਦਿਲੀ ਨਾਲ ਦਾਨ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਦਿਲ ਦੇ ਦਰਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਕਰ ਸਕੋਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਅੰਤਿਮ ਸਮੇਂ ਕੋਲ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਸ੍ਵਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਭਗਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਰਜੇਗੁਣੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਵੀ ਦਾਨ ਪੁੰਨ, ਭਗਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਤਮ ਨਿਰਵਾਹ ਦੇ ਲਈ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਸਾਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਨ ਲੇਕਿਨ ਹੁਣ ਤਮੇਗੁਣੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇਸ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੁੱਖ ਦੇ ਆਤਮ ਨਿਰਵਾਹ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਖਾਲੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਭਗਤੀ ਦੇ ਫਲ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾ ਕੇ ਖਾਲੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਨਾਮਧਾਰੀ ਭਗਤੀ ਹੈ। ਫਲਸਵਰੂਪ ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਬ੍ਰਿਖ ਵਿਸਤਾਰ ਨੂੰ ਪਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਬ੍ਰਿਖ ਦੀ ਰੰਗ - ਬਿਰੰਗੀ ਰੰਗਤ ਦੀ ਰੇਣਕ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਸ਼ਕਤੀ ਹੀਣ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਫਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਸਥੂਲ ਦਰੱਖਤ ਜਦੋਂ ਪੂਰਾ ਵਿਸਤਾਰ ਨੂੰ ਪਾ ਲੈਂਦਾ, ਜੜ੍ਹਜੜ੍ਹੀਭੂਤ ਅਵਸਥਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਲਦਾਈ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਛਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਭਗਤੀ ਦਾ ਦਰੱਖਤ ਵੀ ਦਿਲ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਛਾਂ ਜਰੂਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਕਰ ਲਿਆ, ਮੁਕਤੀ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੀਰਥ ਯਾਤਰਾ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਕੀਤਾ, ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ - ਇਹ ਦਿਲ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਦਿਲਾਸੇ ਦੀ ਛਾਂ ਹਾਲੇ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ। " ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਦੇ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ", ਇਸੇ ਛਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਭੇਲੇ ਭਗਤ ਆਰਾਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਫਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਭਦੇ ਆਤਮ ਨਿਰਵਾਹ ਦੇ ਖਾਤੇ ਖਾਲੀ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਭਰਪੂਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਆਪਣੇ ਜਮਾਂ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਿਮੰਤ ਹੁਲਾਸ ਦਵਾਉਣਾ। ਜਮਾਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਹੀ ਕਮਾਇਆ ਅਤੇ ਖਾਇਆ। ਕਮਾਇਆ ਅਤੇ ਖਾਇਆ ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਰਾਜਾ ਦੇ ਭੰਡਾਰੇ ਸਦਾ ਭਰਪੂਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ ਪਾਲਣ ਦੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਰਾਜੇ ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮਤਲਬ ਸਭ ਖਜ਼ਾਨੇ ਭਰਪੂਰ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਖਜ਼ਾਨੇ ਭਰਪੂਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹੁਣ ਵੀ ਪ੍ਰਜਾ ਯੋਗੀ ਹਾਂ। ਰਾਜਯੋਗੀ ਨਹੀਂ। ਪ੍ਰਜਾ ਕਮਾਉਂਦੀ ਅਤੇ ਖਾਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਪ੍ਰਜਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਬਹੁਤ ਜਮਾਂ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਰਾਜਾ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਹੈ। ਤਾਂ ਰਾਜਯੋਗੀ ਅਰਥਾਤ ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂ ਦਾ ਖਾਤਾ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਕਿ ਖਜ਼ਾਨੇ ਭਰਪੂਰ ਹਨ। ਦਾਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸਭ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਸਤ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਮੇਂ ਬੀਤ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਲਈ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਖਜ਼ਾਨਾ ਭਰਪੂਰ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸੰਗਮ ਤੋਂ ਹੀ ਰੂਹਾਨੀ ਪਾਲਨਾ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਵਾਲੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ ਪਾਲਣਹਾਰ ਵਿਸ਼ਵ ਰਾਜਨ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਰਾਜਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਜਾ ਦੀ ਮੋਹਰ ਇਥੋਂ ਹੀ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਸਟੇਟਸ ਉੱਥੇ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਥੋਂ ਦੀ ਮੋਹਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਟੇਟਸ ਨਹੀਂ। ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਸਟੈਪ ਆਫ਼ਿਸ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਟੈਪ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖੋ। ਸਟਾਕ ਚੈਕ ਕਰੋ। ਇਵੇਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵੀ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾ ਦੇ ਦੇਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਸਥੂਲ ਸਟਾਕ ਜਮਾਂ ਕਰਦੇ, ਜੇਕਰ ਸਭ ਰਾਸ਼ਨ ਜਮਾਂ ਕਰ ਲਿਆ ਲੇਕਿਨ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਮਾਚਿਸ ਰਹਿ ਗਿਆ ਤਾਂ ਅਨਾਜ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ। ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਾਪਤੀ ਧੋਖਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਇੱਕ ਵੀ ਅਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸੰਪੰਨਤਾ ਦਾ ਸਟੈਪ ਲਗਾਉਣ ਦੇ

ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾ ਦੇ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚੋ - ਯਾਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤਾਂ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਗੁਣ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ। ਯਾਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਹਾਨ ਹੈ, ਨੰਬਰਵਨ ਹੈ ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਕ ਗੁਣ ਦੀ ਕਮੀ ਵੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਫੁੱਲ ਪਾਸ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਫੇਲ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਹ ਛੋਟੀ ਗੱਲ ਨਾ ਸਮਝੋ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਗੁਣ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਅਤੇ ਸਬੰਧ ਕੀ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਗਹਿਰਾ ਹਿਸਾਬ ਹੈ, ਉਹ ਫਿਰ ਕਦੇ ਸੁਣਾਵਾਂਗੇ।

ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਫਰਜ਼ - ਅਦਾਈ ਕੀ ਹੈ? ਅੱਜ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯਾਦ ਦਵਾਈ। ਸਮਝਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇਹਲੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਾਲੇ ਆਏ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਈਆਂ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਮਹਿਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਜਾਣਗੇ। ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਪੂਜਾ ਬਣਾਉਣੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਦਿੱਲੀ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਜ਼ੋਰ ਸ਼ੋਰ ਨਾਲ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਨਾ, ਦੂਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ ਨਾ।

ਗੁਜਰਾਤ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਹੁਣ ਵੀ ਨਾਲ ਹਨ। ਸੰਗਮ ਤੇ ਮਧੁਬਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹਾਂ ਤਾਂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਾਲ ਹੋਵਾਂਗੇ ਨਾ। ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੀਸਰਾ ਹੈ ਇੰਦੌਰ। ਇਨ - ਡੋਰ ਮਤਲਬ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਇੰਦੌਰ ਜ਼ੋਨ ਵਾਲੇ ਰਾਜਿਆ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ ਨਾ। ਹਾਲੇ ਵੀ ਬਾਪ ਦੇ ਦਿਲ ਰੂਪੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ। ਤਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਦੀ ਸਮੀਪਤਾ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਸਦਾ ਇਵੇਂ ਹੀ ਇਸ ਭਾਗ ਦੀ ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਵਿਸਤਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ। ਅੱਛਾ -

ਇਵੇਂ ਸਦਾ ਸੰਪੰਨ - ਪਨ ਦੀ ਫਰਜ਼ - ਅਦਾਈ ਪਾਲਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਆਪਣੇ ਦਾਤਾ - ਪਨ ਦੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਰਵ ਦੇ ਦਰਦ ਮਿਟਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਰੁਹਾਨੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸਰਵ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਭੰਡਾਰੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਮਾਸਟਰ ਦਾਤਾ ਵਰਦਾਤਾ ਇਵੇਂ ਦੇ ਰਾਜਯੋਗੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ ਅਵਿਅਕਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ - 1 ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਾਕਸ਼ੀਪਨ ਦੀ ਸੀਟ ਤੇ ਸਥਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਾਕਸ਼ੀਪਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸਭਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੀਟ ਹੈ। ਇਸ ਸੀਟ ਤੇ ਬੈਠ ਕਰਮ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸੀਟ ਚੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬੈਠਣ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸੀਟ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੈਠਣ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਾਕਸ਼ੀਪਨ ਦੀ ਸੀਟ ਸਭਤੋਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੀਟ ਹੈ। ਇਸ ਸੀਟ ਤੇ ਸਦਾ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ? ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅੱਜਕਲ ਸੀਟ ਦੇ ਲਈ ਭੱਜ - ਦੌੜ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਵਧੀਆ ਸੀਟ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਿਸ ਸੀਟ ਤੋਂ ਕੋਈ ਉਤਾਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਡਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅੱਜ ਸੀਟ ਹੈ ਕਲ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਸੀਟ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ ਨਿਡਰ ਹੋਕੇ ਬੈਠ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਸਾਕਸ਼ੀਪਨ ਦੀ ਸੀਟ ਤੇ ਸਦਾ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ? ਅਪਸੈਟ ਵਾਲਾ ਸੈਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸਦਾ ਇਸ ਸੀਟ ਤੇ ਸੈਟ ਰਹੋ। ਇਹ ਐਸੀ ਆਰਾਮ ਦੀ ਸੀਟ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਬੈਠਕੇ ਜੇ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੇ ਜੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।

2 ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਕੋਈ... ਐਸੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਸਮਝਦੇ ਹੋ? ਜੇ ਗਾਇਨ ਹੈ ਕੋਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਅਸੀਂ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ? ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਪਾ ਲਿਆ! ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਾਉਣਾ। ਦੁਨੀਆਂ ਲੱਭ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਣ ਗਏ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਅਧਿਆਤਮਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਸਦਾ ਕਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਇਸੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਓ। ਜੇ ਖਿਆਲ ਖਵਾਬ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਉਹ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਪਾ ਲਿਆ। ਬਾਪ ਨੇ ਹਰ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਕੇ ਆਪਣਾ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਤਾਂ ਇਸੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ।

3 ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਦੇ, ਇੱਕ ਹੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ, ਦੂਸਰਾ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਹੀ ਇੱਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਕਿੱਥੇ ਜਾਵੇਗੀ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਾਰਜਿਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ। ਜਿੱਥੇ ਦੇ ਚਾਰ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਸੋਚਣ ਦੀ ਮਾਰਜਿਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਹੀ ਰਸਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਇਹ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਸਹਿਜ ਵਿਧੀ ਹੈ - ਇੱਕ ਬਾਪ, ਇੱਕ ਮਤ, ਇੱਕਰਸ ਇੱਕ ਹੀ ਪਰਿਵਾਰ। ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਇੱਕ ਨੰਬਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ। ਇੱਕ ਦਾ ਹੀ ਹਿਸਾਬ ਜਾਨਣਾ ਹੈ, ਬਸ। ਕਿਤੇ ਵੀ ਰਹੇ ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਦੀ ਯਾਦ ਹੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹਾਂ, ਦੂਰ ਨਹੀਂ। ਜਿੱਥੇ ਬਾਪ ਦਾ ਸਾਥ ਹੈ ਉੱਥੇ ਮਾਇਆ ਦਾ ਸਾਥ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰਕੇ ਫਿਰ ਮਾਇਆ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਨਾ ਕਿਨਾਰਾ ਹੋਵੇ ਨਾ ਮਾਇਆ ਆਵੇ। ਇੱਕ ਦਾ ਹੀ ਮਹੱਤਵ ਹੈ।

ਅਧਰ ਕੁਮਾਰਾਂ ਨਾਲ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ

ਸਦਾ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਅਲੈਕਿਕ ਵਿ੍ਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ? ਗ੍ਰਹਿਸਤੀ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਪਰੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਟਰੱਸਟੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ। ਇਵੇਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਟਰੱਸਟੀ ਮਾਨਾ ਸਦਾ ਸੁੱਖੀ, ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ? ਸਦਾ ਸੁੱਖੀ। ਹੁਣ ਦੁੱਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਛੱਡ ਦੇਵੋ। ਉਸ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲ ਗਏ। ਹੁਣ ਸੰਗਮਯੁੱਗੀ ਸੁੱਖਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਅਲੈਕਿਕ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਵਾਲੇ ਹੋ, ਲੈਕਿਕ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਲੈਕਿਕ ਵਿ੍ਤੀ, ਅਲੈਕਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਹੇ।

ਟਰੱਸਟੀ - ਪਨ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਸਦਾ ਨਿਆਰਾ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰਾ। ਜੇਕਰ ਨਿਆਰਾ ਪਿਆਰਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਟਰੱਸਟੀ ਨਹੀਂ। ਗ੍ਰਹਿਸਤੀ ਜੀਵਨ ਅਰਥਾਤ ਬੰਧਨ ਵਾਲੀ ਜੀਵਨ। ਟਰੱਸਟੀ ਜੀਵਨ ਨਿਰਬੰਧਨ ਹੈ। ਟਰੱਸਟੀ ਬਣਨ ਨਾਲ ਸਭ ਬੰਧਨ ਸਹਿਜ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਹਨ ਤਾਂ ਸਦਾ ਸੁੱਖੀ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਦੁੱਖ ਦੀ ਲਹਿਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ। ਜੇਕਰ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ - ਮੇਰਾ ਘਰ, ਮੇਰਾ ਪਰਿਵਾਰ, ਮੇਰਾ ਇਹ ਕੰਮ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵੀ ਮਾਇਆ ਦਾ ਆਵਾਹਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਨੂੰ ਤੇਰਾ ਬਣਾ ਦੇਵੋ। ਜਿੱਥੇ ਤੇਰਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਦੁੱਖ ਖਤਮ। ਮੇਰਾ ਕਹਿਣਾ ਅਤੇ ਮੁੰਡਣਾ, ਤੇਰਾ ਕਹਿਣਾ ਅਤੇ ਮੈਂਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ। ਹੁਣ ਮੈਂਜ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਾਂਗੇ ਤਾਂ ਕਦੇ ਰਹਾਂਗੇ। ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਹੀ ਮੈਂਜਾਂ ਦਾ ਯੁੱਗ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਦਾ ਮੈਂਜ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਸੁਪਨੇ ਅਤੇ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਅਰਥ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਸਭ ਵਿਅਰਥ ਗਵਾਇਆ, ਹੁਣ ਗਵਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ। ਕਮਾਈ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਜਿੰਨੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵਾਂਗੇ ਉਤਨੀ ਕਮਾਈ ਜਮਾਂ ਕਰ ਸਕਾਂਗੇ। ਇੰਨਾ ਜਮਾਂ ਕਰੋ ਜੋ 21 ਜਨਮ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਖਾਂਦੇ ਰਹੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਟਾਕ ਹੋਵੇ ਜੋ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇ ਸਕੋ ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਜਿੰਨਾ ਜਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਉਤਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸਦਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੂਸਰਾ ਨਾ ਕੋਈ ਇਸੇ ਲਗਨ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਰਹੇ। ਜਿੱਥੇ ਲਗਨ ਹੈ ਉੱਥੇ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ। ਦਿਨ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਤ ਨਹੀਂ, ਰਾਤ ਹੈ ਤਾਂ ਦਿਨ ਨਹੀਂ। ਇਵੇਂ ਇਹ ਲਗਨ ਅਤੇ ਵਿਘਨ ਹੈ। ਲਗਨ ਐਸੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿਘਨ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦੀ ਲਗਨ ਵਾਲੀ ਨਿਰਵਿਘਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ? ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਵੱਡਾ ਵਿਘਨ ਹੋਵੇ, ਮਾਇਆ ਵਿਘਨ ਰੂਪ ਬਣਕੇ ਆਵੇ ਲੇਕਿਨ ਲਗਨ ਵਾਲੇ ਉਸਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਮੱਖਣ ਵਿਚੋਂ ਵਾਲ। ਲਗਨ ਹੀ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਬਾਪ ਹੈ ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜਰੂਰ ਹੈ, ਜੋ ਬਾਪ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਉਹ ਬੱਚੇ ਦਾ।

ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ:- ਸ਼ਕਤੀ ਦਲ ਹੈ ਨਾ। ਮਾਤਾਵਾਂ, ਜਗਤ ਮਾਤਾਵਾਂ ਬਣ ਗਈਆਂ। ਹੁਣ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਜਗਤ ਮਾਤਾ ਸਮਝੋ। ਹੱਦ ਦੀ ਗ੍ਰਹਿਸਤੀ ਵਿੱਚ ਫਸਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ। ਕਿੰਨਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਰਤਬਾ ਬਾਪ ਨੇ ਦਿਵਾ ਦਿੱਤਾ। ਦਾਸੀ ਤੋਂ ਸਿਰ ਦਾ ਤਾਜ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਵਾਹ ਮੇਰਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ! ਬਸ ਇਹ ਹੀ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੀਆਂ ਰਹੋ। ਬਸ ਇਹ ਹੀ ਇੱਕ ਕੰਮ ਬਾਪ ਨੇ ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਤਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਭਟਕ - ਭਟਕ ਕੇ ਥੱਕ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਥਕਾਵਟ ਵੇਖ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਥਕਾਵਟ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ ਆਏ ਹਨ। 63 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਥਕਾਵਟ ਇੱਕ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਅਤੇ ਥਕਾਵਟ ਖਤਮ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਝੂਲਣਾ ਅਤੇ ਝੂਲਾਣਾ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੇ ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਅਤਿੰਦਰੀਏ ਸੁੱਖ ਦਾ ਝੂਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਝੂਲੇ ਵਿੱਚ ਝੂਲਦੀ ਰਹੋ। ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣ ਬਣ ਗਈ। ਅਮਰ ਬਾਪ ਦੇ ਅਮਰ ਬੱਚੇ ਬਣ ਗਏ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਵਰਦਾਨ:- ਸੰਪੰਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਪਤੀਵਾਨ ਭਵ:

ਸਵਰਾਜਿਆ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਹੈ ਗਿਆਨ, ਗੁਣ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ। ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ ਉਹ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਅਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਨਾਮ - ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ। ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਅਵਿਦਿਆ - ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੰਪਤੀਵਾਨ। ਉਹ ਸਦਾ ਦਾਤਾ ਹੋਣਗੇ, ਮੰਗਤੇ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਅਖੰਡ ਸੁਖ - ਸ਼ਾਂਤੀਮਈ ਸਵਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਖੰਡ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਖੰਡਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਗਿਆਨ ਨੇਤਰ ਨਾਲ ਤਿੰਨਾਂ ਕਾਲਾਂ ਅਤੇ ਤਿੰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਹਨ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ - ਪੱਕਾ - ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਹਰ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬਾਪ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ, ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹੜੀ - ਕਿਹੜੀ ਮਿਹਨਤ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਰਨੀ ਹੈ? ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸਮੀਪਤਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਕਰਮਾਤੀਤ ਬਣਨ ਲਈ ਯਾਦ ਦੇ ਬਲ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਕਰਮ ਇੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰੋ। ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ ਮੈਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਆਤਮਾ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ। ਸਭ ਕਰਮ ਇੰਦਰੀਆਂ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਣ - ਇਹ ਹੈ ਜਬਰਦਸਤ ਮਿਹਨਤ। ਜਿੰਨਾ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਦੇ ਸਮੀਪ ਆਉਂਦੇ ਜਾਓਗੇ ਉਨਾ ਅੰਗ - ਅੰਗ ਸ਼ੀਤਲ, ਸੁਗੰਧਿਤ ਹੁੰਦਾ ਜਾਏਗਾ। ਉਸਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਵਿਕਾਰੀ ਭਾਂਸ ਨਿਕਲ ਜਾਏਗੀ। ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀਆ ਸੁੱਖ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ । ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ ਹੈ। ਤੇ ਜਰੂਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਅੱਖਰ ਨਾਲ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਉਸ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਫਾਦਰ ਆਖਦੇ ਹਨ! ਬਾਬਾ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਪੱਕੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਇਹ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਜੋ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਤਮਾ ਹੀ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਗਿਆਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਹ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਫਿਰ ਮੁੱਖ ਨਾਲ ਵਰਨਣ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ਆਤਮਾ ਹੀ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨਿਕਲ ਜਾਏ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਾ ਚਲੇ। ਆਤਮਾ ਸੰਸਕਾਰ ਲੈ ਗਈ, ਜਾਕੇ ਦੂਜੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠੀ। ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਪੱਕਾ - ਪੱਕਾ ਸਮਝਣਾ ਪਵੇ। ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਹੁਣ ਛੱਡਣਾ ਪਵੇ। ਆਤਮਾ ਸੁਣਦੀ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਹਿਲ ਵੀ ਨਾ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪੱਕਾ - ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਦੀਆਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ - ਇਹ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਦੇਹ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਸੰਸਕਾਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣਾ, ਛੀ - ਛੀ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨਾ..... ਇਹ ਵੀ ਆਤਮਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਆਰਗਨਸ ਦੁਆਰਾ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਰਗਨਸ ਦੁਆਰਾ ਇੰਨਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਫਿਰ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿੰਦਾਂ ਉਹ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਗਿਆਨ ਸਹਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਂਦਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗਿਆਨ ਸਹਿਤ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਆਉਣਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਰੂ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਭੋਗਣਾ। ਗਿਆਨ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਪੱਕਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਲਿਕ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਿਹਨਤ ਬਗੈਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਬਣਾਂਗੇ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਇਹ ਪੁਆਇੰਟ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਵੀਂ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਜੱਦ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਭੁੱਲ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਪਾਪ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਨਾਲ ਕਈ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਫਿਰ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਤੇ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਾ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ - ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ, ਦੇਹ ਨਹੀਂ। ਅੱਗੇ ਜਿਸਮਾਨੀ ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ ਮਿਲਦੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਬਾਪ ਸ੍ਰੀ ਮੱਤ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੀਂ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਨਵੇਂ ਬਣ ਜਾਓਗੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਕਈ ਵਾਰ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਾਣੇ ਤੋਂ ਨਵੇਂ, ਨਵੇਂ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਬਣਦੇ ਆਏ ਹੋ, ਇਸਲਈ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਰਮ ਇੰਦਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਾਂ। ਆਫਿਸ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਕਰਮ ਇੰਦਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਜਰੂਰ ਯਾਦ ਪਵੇਗਾ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਅੱਗੇ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰੱਬ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਸਮਝ ਨਿਰਾਕਾਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸਮਝ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਦੇ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੜੀ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਲਿੱਖਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ 2 ਘੰਟੇ

ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੋਈ ਯਾਦ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਜੇਕਰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਣ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਤਾਂ ਬੜੀ ਜਬਰਦਸਤ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਕਾਰੀ ਕਰਮ ਇੰਦਰੀਆਂ ਵਸ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕਰਮ ਇੰਦਰੀਆਂ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅੰਗ - ਅੰਗ ਸੁਗੰਧਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਸੀ ਛੀ - ਛੀ ਅੰਗ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਦੀ ਤਾਂ ਬੜੀ ਪਿਆਰੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹੈਵਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ, ਬੈਰੁੰਨ। ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਫੀਚਰ, ਤਾਜ ਆਦਿ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਬਣਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖ ਕੇ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਇੱਥੇ ਉਹ ਬਣਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਨੈਚਰਲ ਸੋਭਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾ ਲੈਣ ਤਾਂ ਸਭ ਕਰਮ ਇੰਦਰੀਆਂ ਸ਼ੀਤਲ ਹੋ ਜਾਣ। ਅੰਗ - ਅੰਗ ਸੁਗੰਧਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਬਦਬੂ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਰਮ ਇੰਦਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਦਬੂ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਬਣ ਨਾ ਸਕੇ। ਉਹ ਤੱਦ ਬਣੇ ਜਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਵਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਮਿਲੇ। ਅੰਗ - ਅੰਗ ਵਿੱਚ ਸੁਗੰਧ ਹੋਵੇ ਇਹ ਮਹਿਮਾ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗੇ। ਗੀਤਾ ਦੇ ਅੱਖਰ ਕਿੰਨੇ ਕਲੀਅਰ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਵੀ ਹੈ - ਮੇਰੇ ਜਿਹੜੇ ਭਗਤ ਹਨ, ਜੋ ਗੀਤਾ ਪਾਠੀ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਜਰੂਰ ਹੋਣਗੇ। ਤੱਦ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਸਰਵ ਵਿਆਪੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਲਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਮੰਦਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋਜ਼ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਫੇਰ ਦੇ ਫੇਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਸੀੜੀ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉੱਪਰ, ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਉੱਪਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੀ ਆਕੇ ਸੀੜੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉੱਚਾ ਨਾਮ, ਉੱਚਾ ਥਾਂਵ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਉੱਪਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਦਰੀਨਾਥ, ਅਮਰਨਾਥ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਹਨ ਉੱਚ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਗੁਰੂ ਸ਼ਿਖਰ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਵੀ ਉੱਚੀ ਪਹਾੜੀ ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉੱਚ ਬਾਪ ਬੈਠ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਸ਼ਿਵ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਰਵ ਵਿਆਪੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਵੀ ਖੜੀ ਹੈ। ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਣ ਕਹੇਗਾ - ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਥਾ ਵੀ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਜੋ ਪਾਸਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਥਾਵਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅੱਗੋਂ ਕੀ - ਕੀ ਹੋਇਆ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਹਾਣੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਾਪ ਵੱਡੀ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਦ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਅਤੇ ਮਿਊਜ਼ਿਅਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਰਤ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਾ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਇਹ ਹੈ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਕਹਾਣੀ, ਜੋ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰੀਅਲ ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਜੋ ਚੈਤਨ ਬ੍ਰਿਖਪਤੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਦੱਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਹੈ ਮੁੱਖ। ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ ਤਾਂ ਧਾਰਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸ਼ੇਰਨੀ ਦੇ ਦੁੱਧ ਲਈ ਸੋਨੇ ਦਾ ਭਾਂਡਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤੱਦ ਹੀ ਧਾਰਨਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੰਨ ਭਾਂਡੇ ਮਿਸਲ ਹਨ। ਇਹ ਸੋਨੇ ਦਾ ਭਾਂਡਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਪੱਥਰ ਦਾ ਹੈ। ਸੋਨੇ ਦਾ ਬਣੇ ਤੱਦ ਹੀ ਧਾਰਨਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬੜਾ ਇੰਟੈਲੈਂਸ ਨਾਲ ਸੁਣਨਾ ਅਤੇ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਹਾਣੀ ਤਾਂ ਇਜ਼ੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਾ ਕੇ ਕਮਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡੀ ਵੀ ਕਮਾਈ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਕਮਾਈਆਂ ਚਲਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੋਨੇ ਵਪਾਰ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਮਨਮਨਾ ਭਵ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਇਵੇਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ, ਨਾ ਮਨਮਨਾਭਵ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਇੱਥੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀ ਪੈਦਾਇਸ਼ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਕਲਯੁੱਗ ਅੰਤ ਤੱਕ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਾਵਨ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਨਿਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਧਰਮ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਹੀ ਰਾਜ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਨਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਕੋਈ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਸ਼ ਦੋਨਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਪਹਿਏ ਚਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ ਠੀਕ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਝਗੜਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਤੇ ਹੀ ਝਗੜਾ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਤਿਸੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਤੇ ਝਗੜਾ ਹੋਵੇ, ਇਵੇਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਇੱਕੋ ਵਾਰੀ ਬਾਪ ਜਦੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤੱਦ ਝਗੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਆਦਿ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਬਲਾਵਾਂ ਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਹੋਣਗੇ! ਇੱਥੇ ਬੱਚੀਆਂ ਪੁਕਾਰਦੀਆਂ ਹਨ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਬਚਾਓ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਨਗਨ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਮ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ ਨੇ ਸਭ ਨੂੰ ਵਰਥ ਨਾਟ ਏ ਪੈਣੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ 63 ਜਨਮ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਾਲੀਆ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹੋ, ਹੁਣ ਪਾਵਨ ਬਣ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤੇ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਚਲੋਗੇ। ਫਿਰ ਵੀ ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ ਕਿੰਨਾ ਜਬਰਦਸਤ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਸ਼ਿਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਨਿਕਾਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਕਿ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਕੋਈ ਬੈਠਾ ਥੋੜੀ ਰਹੇਗਾ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਚਲੇਗੀ। ਬਾਬਾ ਦੱਸ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਡਾ ਇਹ ਰੱਥ ਹੈ ਨਾ। ਰੱਥ ਦੀ ਹੀ ਉਮਰ

ਕਹਾਂਗੇ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸਦੈਵ ਅਮਰ ਹਾਂ ਸਾਡਾ ਤਾਂ ਨਾਮ ਹੀ ਅਮਰਨਾਥ ਹੈ। ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਇਸ ਲਈ ਅਮਰਨਾਥ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਲਈ ਅਮਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਉੱਪਰ। ਮੁੱਖ ਉਸ ਵੱਲ, ਲੱਤਾਂ ਇਸ ਵੱਲ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਇਸ ਤਰਫ ਮੁੱਖ ਕਿਓਂ ਫਿਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਭੁੱਲ ਹੋ ਗਈ, ਮੁੱਖ ਇਸ ਵੱਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਤੇ ਗੋਇਆ ਪੁੱਠੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪੁੱਠਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਮੰਗਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤਾਕਤ ਦਵੇ, ਸ਼ਕਤੀ ਦਵੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਯੋਗ ਬਲ ਨਾਲ ਇਵੇਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਯੋਗਬਲ ਦੇ ਨਾਲ ਇੰਨੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਦੇ ਹੋ ਕਿ 21 ਜਨਮ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕੋਲੋਂ ਮੰਗਣ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਅਥਾਹ ਕਮਾਈ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਜੇ ਚਾਹੇ ਉਹ ਲੈ ਲਵੇ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਹਨ ਹਾਈਐਸਟ ਫਿਰ ਜੇ ਚਾਹੇ ਸੇ ਲਵੇ। ਪੂਰਾ ਪੜ੍ਹਾਂਗੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਪੂਜਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਢੇਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਹਾਲ ਮਿਲਣਗੇ, ਕਾਲੇਜ ਮਿਲਣਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰੋਗੇ। ਇਹ ਜਿਹੜੇ ਵਿਆਵਾਂ ਲਈ ਹਾਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਮਿਲਣ ਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਓਗੇ - ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਟਰੱਸਟੀ ਹਾਲ ਦੇ ਦੇਣਗੇ। ਬੋਲੇ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤਰੂ ਹੈ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੁੱਖ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਪਾਵਨ ਬਣਕੇ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਾਲ ਮਿਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਫਿਰ ਕਹਿਣਗੇ ਟੂ ਲੇਟ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਵੇਂ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਲਵਾਂਗਾ ਜੇ ਫਿਰ ਭਰਕੇ ਦੇਣਾ ਪਵੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਪਾਈ -ਪਾਈ ਨਾਲ ਤਲਾਬ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸਰਾਫ਼ ਵੀ ਹੈ। ਸੁਨਿਆਰ, ਧੋਬੀ, ਕਾਰੀਗਰ ਵੀ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਜੇ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਣਨੀ ਤੇ ਧਾਰਨ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਮੰਗਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕਮਾਈ ਜਮਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਵਾਪਸ ਘਰ ਚਲਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਯੋਗ ਬਲ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਖਤਮ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕਰਮ ਇੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ੀਤਲ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇਹ ਦਾ ਭਾਨ ਛੱਡਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸ੍ਰਮਾਨ ਦੀ ਸੀਟ ਤੇ ਸੈੱਟ ਹੋ ਹਰ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਵਿਜੇਈ ਭਵ:
ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਇਸ ਸ੍ਰਮਾਨ ਦੀ ਸੀਟ ਤੇ ਸਥਿਤ ਰਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਵਿਜੇਈ ਰਤਨ ਹੈ, ਮਾਸਟਰ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹਾਂ - ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਸੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਦਾਂ ਲੱਛਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਤਾਂ ਸੈਕੰਡ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੀਟ ਤੇ ਸੈੱਟ ਹੋ ਜਾਓ। ਸੀਟ ਵਾਲੇ ਦਾ ਹੀ ਕਹਿਣਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੀਟ ਤੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਜੇਤੂ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ ਹੀ ਵਿਜੇਈ ਬਣਨ ਦਾ ਯੁੱਗ, ਇਸ ਯੁੱਗ ਨੂੰ ਵਰਦਾਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਰਦਾਨੀ ਬਣ ਵਿਜੇਈ ਬਣੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਭ ਆਸਕਤੀਆਂ ਤੇ ਵਿਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤੀ ਪਾਂਡਵ ਸੈਨਾ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਸਦਾ ਇਸੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਕਿ ਸਾਡਾ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗ ਹੈ, ਜੋ ਪਤਿਤ-ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਦੇ ਅਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਸੁੱਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਰਮ ਨਾਲ ਘ੍ਰਿਣਾ ਜਾਂ ਨਫ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਕਿਉਂ?

ਉੱਤਰ:- ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬੀਜ ਅਤੇ ਝਾੜ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੂਪੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਝਾੜ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਆਪਣਾ-ਆਪਣਾ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਐਕਟਰ ਇੱਕ-ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਘ੍ਰਿਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਹੀਰੋ-ਹੀਰੋਇਨ ਦਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾਇਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜੋ ਸੁੱਖ ਵੇਖੇ ਉਹ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਸੀਂ ਹਾਂ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀ ਨਾਲੇਜ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਰੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ? ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੂਪੀ ਝਾੜ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਲਪ ਬ੍ਰਿਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਦੀ ਪੈਦਾਇਸ਼, ਪਾਲਣਾ ਫਿਰ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਾਰਾ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਜੜ੍ਹ ਝਾੜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਚੈਤਨ। ਬੀਜ ਵੀ ਚੈਤਨ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸੱਤ ਹੈ, ਚੈਤਨ ਹੈ ਮਤਲਬ ਝਾੜ ਦੇ ਆਦਿ- ਮੱਧ-ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਕੁਪੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਨਹੀਂ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਆਕੁਪੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਅਜਮੇਰ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਹੈ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਚਿੱਤਰ ਛਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸ਼ੰਕਰ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵਤਾਏ ਨਮ: ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਇਸ ਸਮੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਨ ਤਾਂ ਦੇਵਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਏ। ਸੰਪੂਰਨ ਬਣ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਸੂਖਸ਼ਮ ਵਤਨ ਵਿੱਚ।

ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਪ ਦਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ? ਕਿਸਨੂੰ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ? ਆਤਮਾ ਕੋਲੋਂ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ। ਜਿਸਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਹ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਸਮਝ ਤਾਂ ਗਏ ਹਨ - ਦੋ ਬਾਪ ਸਭਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋਵੋਗੇ ਇਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਰੱਥ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਇਸ ਰੱਥ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਜਿਸਮਾਨੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦਾ ਰੱਥ। ਦੂਸਰਾ ਫਿਰ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦਾ ਇਹ ਰੱਥ ਹੈ। ਉਸ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਸੁੱਖ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ...। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗਾ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਆਓ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਬੁਲਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪਾਵਨ ਆਤਮਾ ਹੈ ਉਦੋਂ ਨਹੀਂ ਪੁਕਾਰਦੇ। ਪਤਿਤ ਹਨ ਤਾਂ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਇਸ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸੋਭਾਗਿਆ ਤਾਂ ਕੀ, ਪਦਮ ਭਾਗਿਆ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਕਿਉਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ - ਇਹ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਹਰ ਸਾਲ ਮਨਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। 16 ਕਲਾਂ ਤੋਂ 12 - 14 ਕਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਸਤਯੁੱਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ। ਉਥੇ ਸਭ ਕੁੱਝ ਨਵਾਂ ਹੀ ਨਵਾਂ ਹੈ। ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਨਾਮ ਵੀ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦੇਵਤੇ ਜਦੋਂ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਦੇਵਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਇੰਦਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਦੇ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਉਸ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਦੇ ਸਮਝਦੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ, ਆਪਣੀ ਨਿੰਦਾ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ? ਮਹਿਮਾ ਜਦੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਪਤਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਪਾਵਨ ਤੋਂ ਪਤਿਤ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਜੋ ਪਾਵਨ ਸਨ ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪਾਵਨ ਤੋਂ ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਫਸਟ, ਸੈਕਿੰਡ, ਥਰਡ ਕਲਾਸ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ।

ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਗੁਰੂ, ਮਹਾਤਮਾ, ਮਹਾਂਪੁਰਸ਼ ਆਦਿ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਧਾਰਣ ਮਨੁੱਖ ਤਨ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ। ਮਨੁੱਖ ਮੂੰਝਦੇ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਬਾਪ ਕੌਣ? ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸ਼ੰਕਰ - ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਰਚਿਅਤਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਉੱਪਰ

ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜੋ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਹ ਰਚਨਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸ਼ੰਕਰ ਦਾ ਆਕਉਪੇਸ਼ਨ ਵੱਖ ਹੈ। ਕੋਈ ਆਪਸ ਵਿੱਚ 3-4 ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸਭਦਾ ਆਕਉਪੇਸ਼ਨ ਆਪਣਾ- ਆਪਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਟ ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਆਪਣਾ-ਆਪਣਾ ਹੈ। ਇੰਨੀਆਂ ਕਰੋੜਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ - ਇੱਕ ਦਾ ਪਾਰਟ ਨਾ ਮਿਲੇ ਦੂਜੇ ਨਾਲ। ਇਹ ਵੰਡਰਫੁਲ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਹੁਣ ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਹੈ ਨਾ। ਸਾਰੇ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਗੇ, ਫਿਰ ਤੋਂ ਚੱਕਰ ਰਪੀਟ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਲਵਲੀ ਬਾਪ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬਾਪ ਦੇ ਲਵਲੀ ਬੱਚੇ ਹੋ ਨਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਭੇਦਭਾਵ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਭੇਦਭਾਵ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਮ ਦੇ ਭਗਤ ਹਨ, ਇਹ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਭਗਤ ਹਨ। ਰਾਮ ਦੇ ਭਗਤ ਧੂਫ਼ ਜਗਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨੱਕ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਹੀ ਕੁੱਝ ਗੱਲਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਉਹ ਕਹੇ ਸਾਡਾ ਰੱਬ ਵੱਡਾ, ਉਹ ਕਹੇ ਸਾਡਾ ਵੱਡਾ, ਦੇ ਭਗਵਾਨ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਗਲਤ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਸਭ ਅਣਰਾਈਟਿਅਸ ਕੰਮ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਭਗਤੀ ਭਗਤੀ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਉਹ ਸਭ ਹਨ ਭਗਤੀ ਦੇ ਸਾਗਰ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਗਿਆਨਵਾਨ ਬਣੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਚੱਕਰ ਦਾ ਵੀ ਪਰਿਚੈ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੇ ਨਾਂ ਸਕੇ। ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੋ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਬੱਚੇ ਹੀ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਜੇ ਚੰਗੇ ਸਮਝਦਾਰ ਮਨੁੱਖ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਐਕਟਰਸ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਛੋਟੇ ਨਾਟਕ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਅਨਾਦਿ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ। ਕਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਆਤਮਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡਾ ਪਾਰਟ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਸ਼ਰੀਰ ਲੈਣ ਅਤੇ ਛੱਡਣ ਦਾ ਅਤੇ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਦਾ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਗੁਰੂ ਨੇ ਸੁਣਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਵੀ ਫਾਲੋਅਰਜ਼ ਹੁੰਦੇ ਨਾ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਫਾਲੋਅਰ ਕੀ ਕੰਮ ਦਾ। ਫਾਲੋਅਰ ਤਾਂ ਉਹ ਜੋ ਪੂਰਾ ਫਾਲੋ ਕਰੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਡਰੈਸ ਆਦਿ ਤਾਂ ਉਹ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਕੋਣ ਕਹਿਣਗੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਫਾਲੋ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਬਾਰਾਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਵੀ ਬਾਰਾਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਾਡੀ ਬਾਰਾਤ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਭਗਤੀਆਂ ਹੋ, ਮੈਂ ਹਾਂ ਭਗਵਾਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਸਜਣੀਆਂ ਹੋ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਕੇ ਲੈਜਾਣ। ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਿਸਟੀ ਦੇ ਆਦਿ- ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਰਜਾਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਹਾਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ। ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਵਾਉਣ ਆਓ, ਇਸਲਈ ਮਹਾਕਾਲ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਹਾਕਾਲ ਦਾ ਵੀ ਮੰਦਿਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਾਲ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਤਾਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਕਾਲ ਕਹਾਂਗੇ ਨਾ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਿੰਨੀਆਂ ਢੇਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਆਏ ਹਨ। ਕਾਲ - ਕਾਲ ਮਹਾਕਾਲ, ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਗੁਲ - ਗੁਲ ਬਣਾਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗੁਲ -ਗੁਲ ਬਣ ਜਾਈਏ ਤਾਂ ਫਿਰ ਬਾਪ ਵੀ ਲੈ ਚਲਣਗੇ ਗੇਦ ਵਿੱਚ। ਜੇਕਰ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸਜਾਵਾਂ ਖਾਣੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ। ਫਰਕ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਪਾਪ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਜਾ ਖਾਣੀ ਪਵੇ। ਪਦ ਵੀ ਇਵੇਂ ਦਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਬਣੋ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਭ ਨੂੰ ਮਿੱਠਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਕਿੰਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਝੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਵੇਖ ਝੱਟ ਗੋਦੀ ਵਿੱਚ ਚੁੱਕ ਕੇ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੈਕੁੰਠ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚੈਤੰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬੈਕੁੰਠ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਣਾਗੇ। ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤੇ ਕਲੰਕ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਭ ਗਲਤ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੋਂ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਏ ਸਨ ਫਿਰ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੋਣਗੇ, ਗਿਆਨ ਕਿੰਨਾ ਰਮਣੀਕ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੁੱਝ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਭਗਤੀ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਸੁੱਖ ਹੈ, ਭੇਂਟ ਕਰ ਨਾ ਸਕਣ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ੀ, ਮੁਨੀ ਆਦਿ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਲੋਕਿਕ ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਗੁਰੂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਕਰੇ ਹੋ ਆਤਮਾਏਂ, ਬੱਚਿਓ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬੱਚੇ - ਬੱਚੇ ਕਹਿਣ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਾਡੀ ਰਚਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸਭ ਦਾ ਰਚਿਅਤਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰਟ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਉਹ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਾਰਾ ਪਾਰਟ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਆਉਂਦੇ ਹਨ 84 ਜਨਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਇੱਕ ਜਿਹੇ ਫੀਚਰਜ਼ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕਣ। ਥੋੜ੍ਹੀ-ਥੋੜ੍ਹੀ ਫਰਕ ਹੁੰਦੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ। ਤੱਤਵ ਵੀ ਸਤੇ, ਰਜੇ, ਤਮੇ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਜਨਮ ਦੇ ਫੀਚਰਜ਼ ਇੱਕ ਨਾ ਮਿਲਣ ਦੂਜੇ ਨਾਲ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਰੇਜ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਸੰਸ਼ੇ ਨਾ ਲਿਆਵੋ। ਸੰਸ਼ੇ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚੇ - ਦੇ ਅੱਖਰ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਪ ਮਾਨਾ ਬਾਪ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੇ ਤਾਂ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਬੱਚਾ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ ਕਿ ਮੈਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਘੜੀ

-ਘੜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ। ਯੋਗ ਅੱਖਰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਰਾਜਰਿਸ਼ੀ ਹੋ। "ਰਿਸ਼ੀ" ਅੱਖਰ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਰਿਸ਼ੀ ਹੋ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਵੋਗੇ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਣ ਨਾਲ ਫਿਰ ਰਜਾਈ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਕਿੰਨਾ ਘਾਟਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇੱਕ ਦਾ ਪਦ ਨਾ ਮਿਲੇ ਦੂਜੇ ਨਾਲ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਣਾ - ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ ਉਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ। ਬੀਜ ਅਤੇ ਝਾੜ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਝਾੜ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਨਾਨਾ ਟਰੀ (ਕੇਲੇ ਦਾ ਬੂਟਾ) ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਐਕੂਰੇਟ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਸਾਡਾ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਜੋ ਬੂਟਾ ਸੀ ਉਹ ਪੁਰਾਨਾ (ਤਕਰੀਬਨ) ਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਧਰਮਾਂ ਦੀਆਂ ਟਾਲ - ਟਾਲੀਆਂ ਆਦਿ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਸਭ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਫਰਤ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਐਕਟਰਜ਼ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਫਰਤ ਆਵੇਗੀ ਕੀ! ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹੋ ਫਿਰ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੁੱਖ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਉਹਨਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੀਰੋ - ਹੀਰੋਇਨ ਹੋ, ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਰਾਜ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਤਾਂ ਅਥਾਹ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ! ਕਿੰਨਾ ਰੈਗੂਲਰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਜਯੋਗ ਵੀ ਬਾਪ ਹੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਸ਼ਰੀਰਧਾਰੀ ਤਾਂ ਸਿਖਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਨੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਹੀ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪਾਰਟ ਵਜਾ ਕੇ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੇ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਦੇਵਤੇ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੇ। ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੋਂ ਬਾਪ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸੱਤ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਸਤਯੁੱਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਸੱਚਾ ਬਾਬਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟ ਭਗਵਾਨ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਕੇ, ਗਿਆਨਵਾਨ ਆਸਤਿਕ ਬਣਨਾ ਅਤੇ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਵੀ ਬਾਪ ਜਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ।

2. ਬਾਪ ਵਾਂਗ ਲਵਲੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਸਾਡਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਸ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਕਟਰ ਨਾਲ ਘ੍ਰਿਣਾ ਜਾਂ ਨਫਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਇਸ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਐਕੂਰੇਟ ਪਾਰਟ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਅਧਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤੇਜ਼ ਗਤੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਵਾਲੇ ਮਾਇਆਜੀਤ ਭਵ:
ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਧਾਰ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਹੈ, ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਅਧਾਰ ਸਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣ ਤਾਂ ਤੇਜ਼ ਗਤੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਰਹਾਂਗੇ। ਜੇਕਰ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਹੈ, ਯਾਦ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ ਜਾਂ ਯਾਦ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ, ਸੇਵਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਗਤੀ ਤੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ ਗਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਅਤੇ ਨਿਸਵਾਰਥ ਸੇਵਾ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਹੋਣ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਜੀਤ ਬਣਨਾ ਸੌਖਾ ਹੈ। ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ, ਕਰਮ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਦਾ ਵਿਜੇ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਅਲੌਕਿਕ ਖੇਲ੍ਹ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲੌਕਿਕ ਖਿਡੌਣੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਮਝ ਕੇ ਚਲੋ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਕੇ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਕੇ ਜਾਵੇਗੇ, ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖੋ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹੋ?

ਉੱਤਰ:- ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਕੁੱਝ ਇਸ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜਾਣ ਜਾਈਏ। ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਕੁੱਝ ਸੁਣ ਲਈਏ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪਿਆਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇੰਨੇ ਦਾ ਪਿਆਰ ਫਿਰ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ। ਬਾਕੀ ਜੇ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲੇ ਗਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਸਤੇ ਕਹਾਂਗੇ ਡਰਾਮਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਪਾਰਟ ਸੀ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚੇ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਹੋਰ ਸਤਸੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਵੀ ਆਏ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਸਤਸੰਗ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤ ਦਾ ਸੰਗ ਤਾਰੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਸਤਸੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਸੀ ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਰਾਤ ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਬਦਲੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਨਾ ਕੀ ਸ਼ਰੀਰ। ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਕਹੇਗਾ ਕਿ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ। ਆਤਮਾ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਸ਼ਰੀਰ। ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਮਹਾਤਮਾ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਆਏ। ਅੱਜਕਲ ਫਿਰ ਫੈਸ਼ਨ ਪਿਆ ਹੈ - ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ, ਮੇਹਰ ਬਾਬਾ ... ਉਹ ਵੀ ਸਭ ਜਿਸਮਾਨੀ ਹੋ ਗਏ। ਜਿਸਮਾਨੀ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਪਿਆਰ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਬੇਸਮਝ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਭਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਮੇਲ ਅਥਵਾ ਫੀਮੇਲ ਸਭ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਹੋ ਬੱਚਿਓ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਰਿਸਪਾਂਸ (ਜਵਾਬ) ਕਰਨਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਬਾਪ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਮੇਲ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਬਾਪ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਮੇਲ, ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਮੇਲ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। 'ਬਾਬਾ' ਅੱਖਰ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਹੀ ਵਰਸਾ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਛੋਟੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਬਾਪ ਦੀ ਸਮਝ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਕੀ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਤਾਂ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੋ ਬੱਚਿਓ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਬੱਚੇ ਆ ਗਏ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਘਰ ਤੋਂ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ। ਕੋਣ ਕਦੋਂ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਭਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹਨ, ਜਿਥੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਪਿੱਛੋਂ ਸਭ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸਭ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਭੇਜਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਆਟੋਮੈਟਿਕਲੀ ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧ ਦਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਉਸ ਧਰਮ ਦਾ ਆਵੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ - ਚੰਦ੍ਰਵਨਸ਼ੀ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ, ਚੰਦ੍ਰਵਨਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰੀਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਥੇ ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਤੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਆਕੇ ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨਾਲ ਸਮਝਣਗੇ ਕਿ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਦਾਖਿਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਬੁੱਢੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਜਾਕੇ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਲਵੇਗੀ। ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਹੁਣ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਪ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਬੱਚਾ ਆਇਆ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਦੀ ਆਤਮਾ ਆ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਦੂਸਰੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਦਾਖਿਲ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਜ਼ਰੂਰ ਉਥੋਂ ਦਾ ਕਾਇਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੱਚਾ ਕਿਸ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ, ਉਥੇ ਤਾਂ ਸਭ ਰੈਗੂਲਰ ਚਲਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਅੱਗੋਂ ਜਾਕੇ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਭ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ, ਇੰਨੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ 15 - 20 ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੱਚਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਇੱਥੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ। ਉਥੇ ਉਮਰ 150 ਸਾਲ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੱਚਾ ਉਦੋਂ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਅੱਧਾ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਅੱਗੇ ਹੋਵਣਗੇ। ਉਸ ਵਕਤ ਬੱਚਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਥੇ ਉਮਰ ਵੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਹੀ ਤਾਂ ਬੱਚਾ ਆਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਬੱਚੀ ਵੀ ਆਉਣੀ ਹੈ, ਕਾਇਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਹਿਲੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਫਿਰ ਬੱਚੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਮਝ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਪਹਿਲੇ ਬੱਚਾ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਮੇਲ ਪਿੱਛੋਂ ਫੀਮੇਲ। 8 - 10 ਸਾਲ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਆਉਣਗੇ। ਅਗੇ ਚੱਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਭ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਕਿਵੇਂ ਉਥੇ ਦੀ ਰਸਮ ਰਿਵਾਜ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਰਸਮ - ਰਿਵਾਜ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਅਗੇ ਚਲਕੇ ਬਹੁਤ ਸੁਣਾਉਣਗੇ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਬੱਚੇ ਕਿਵੇਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣਗੇ, ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ।

ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਇੰਨੇ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਜਿੱਥੇ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਜਾਣਾ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬੈਕੁੰਠ ਤਾਂ ਹੁਣ ਨੇੜੇ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਿੱਲਕੁਲ ਨੇੜੇ ਹੀ ਆਕੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋ। ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੇੜੇ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਅਨੇਕ ਵਾਰ ਤੁਸੀਂ ਪਾਰਟ ਵਜਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵੋਗੇ। ਉਥੇ ਦੀ ਕੀ ਰਸਮ - ਰਿਵਾਜ ਹੋਵੇਗੀ, ਸਭ ਪਤਾ ਚਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਸ ਵਕਤ ਹਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਅਲਫ਼ - ਬੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸੀ। ਫਿਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਰੂਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਭ ਵੇਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਮਝਨਗੇ ਕਿਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾ ਛੁੱਟ ਜਾਵੇ, ਸਭ ਕੁੱਝ ਵੇਖ ਕੇ ਜਾਈਏ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਮਰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਯੋਗਬਲ। ਜੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਭ ਕੁੱਝ ਸੁਣਨ, ਸਭ ਕੁੱਝ ਵੇਖਣ। ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਚਲੇ ਗਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਿੰਤਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪਿਆਰ ਲੈਣਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੇ ਲਗਦੇ ਹੋ। ਜਿੰਨੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਯਾਦ ਜਮਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਾ ਆਵੇਗਾ। ਹਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਬਣਦੇ ਹੋ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਸੰਤਾਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸੀ ਨਾ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਤੇ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਲਵ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ, ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਬਾਬਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਦੁੱਖੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੁੱਖ - ਸੁੱਖ ਆਤਮਾ ਹੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਾਪ ਆਤਮਾ, ਪੁਨਿਆ ਆਤਮਾ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਸੁਖੀ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਸੁਖੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਹੌਸਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਇੰਨੇ ਦੇ ਬਾਪ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਦੁੱਖਦਾਈ ਸੰਤਾਨ। ਤੁਸੀਂ ਦੁੱਖੀ ਹੁੰਦੇ, ਦੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੀ ਸੁਣਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਈ ਵਾਰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਚਕ੍ਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੋ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਇੰਨੇ ਦੇ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਜਿਵੇਂ ਸਾਨੂੰ ਰਸਤਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁੱਖ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦਸਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਪੈਣਾ ਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਵੀ ਕਈ ਕੁਰਬਾਨ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਦੇ ਕੇ ਸਭ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ।

ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇੰਨਾ ਨੂੰ (ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ) ਵੀ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਸੁਪਰੀਮ ਬਾਪ ਤੋਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਪੈਗਾਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪੈਗਾਮ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਗਿਆਨ ਨੀਂਦਰ ਤੋਂ। ਭਗਤੀ ਨੂੰ ਅਗਿਆਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸਿਖਲਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਬਾਬਾ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਡਾ ਜੋ ਦੀਵਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਘਿਓ ਬਾਕੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੀ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਫਿਰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਘਿਓ ਪਾਕੇ ਦੀਵਾ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਰੂਪੀ ਦੀਵਾ ਜਗਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤੇ ਜੋ ਕੱਟ ਚੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ ਉਹ ਉਤਰੇਗੀ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਾਇਆ ਦੀ ਲੜਾਈ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੱਟ ਉਤਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਚੜ੍ਹਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਗੋਂ ਜਿੰਨੀ ਉਤਰੀ ਸੀ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਕੱਟ ਉਤਰ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਖਿੱਚ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਸ਼ਰੀਰ ਸਮੇਤ ਤਾਂ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਾਂਗੇ। ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਕੇ ਹੀ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਕੱਟ ਉਤਰੇਗੀ, ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਕੱਟ ਚੜ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਕਦੇ ਚੜ੍ਹਦੀ, ਕਦੇ ਉਤਰਦੀ - ਇਹ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਹੇਠਾਂ, ਕਦੇ ਉਪਰ - ਬੜਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਰਸਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੁੰਦੇ - ਹੁੰਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਅੱਖਾਂ ਹੀ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਨਾ ਵੇਖੋ। ਸਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ - ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲਟਕੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਭੋਜਣ ਵੀ ਸੁੱਧ ਖਾਣਾ ਹੈ। ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਭੋਜਣ ਹੈ। ਵੈਸ਼ਨਵ ਅੱਖਰ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਤੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ। ਦੇਵਤੇ ਕਦੇ ਗੰਦੀ ਚੀਜ਼ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਖਾਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਨਰ - ਨਰਾਇਣ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਤਾਂ ਸਾਕਾਰੀ ਠਹਿਰੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰ ਬਾਹਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਚਾਰ ਬਾਹਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਅਗਿਆਨ। ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਚਾਰ ਬਾਹਵਾਂ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਦੋ ਬਾਹਵਾਂ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਦੋ ਬਾਹਵਾਂ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਬੇਟੀ ਸਰਸਵਤੀ, ਨੂੰ ਫਿਰ ਮਿਲਾਕੇ ਚਾਰ ਬਾਹਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਰਸਵਤੀ ਕੋਈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਬੇਟੀ ਹੈ। ਜਿੰਨੇ ਬੱਚੇ ਅੱਡਾਪਟ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਤਨੀਆਂ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬਾਹਵਾਂ ਵਧਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀਆਂ ਹੀ 108 ਬਾਹਵਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਜਾਂ ਸ਼ੰਕਰ ਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਬ੍ਰਹਮਾ

ਦੀਆਂ ਬਾਹਵਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੁੱਝ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਨੇ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਭਗਤ ਹਾਂ। ਅੱਛਾ, ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਕੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ? ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਵੀ ਹੈ - ਹੋ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਸਾਰੇ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸੀਤਾਰਾਮ। ਇਹ ਵੀ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ (ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ) ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਬਾਪ ਆਪੇ ਆਕੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ। ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਰ ਹੈ, ਕਦੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਇਹ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ! ਮੈਂ ਕਿਸਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਸ਼੍ਰਾਮਣੇ ਬੈਠਣ ਨਾਲ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸੀ। ਆਸਚਰਿਆ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਏ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ! ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਲਈ ਫਿਰ ਇਕਾਤ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੈਰਾਗ ਆਉਣ ਲੱਗਾ ਕਿੱਥੇ ਜਾਵਾਂ? ਅੱਛਾ, ਬਨਾਰਸ ਜਾਵਾਂ ਹਾਂ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ। ਜੇ ਇਸਨੂੰ ਵੀ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸਭ ਛੱਡ ਕੇ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ ਕਿ ਬਨਾਰਸ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ? ਫਿਰ ਉਥੇ ਬਗੀਚੇ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਠਹਿਰਿਆ। ਉਥੇ ਪੋਸ਼ਿਲ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈਕੇ ਕੰਧਾਂ ਤੇ ਚੱਕ੍ਰ ਬੈਠ ਕੇ ਬਣਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਕੀ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਕੁੱਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਸੀ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਨੀਂਦ ਆ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਕਿਤੇ ਉੱਡ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਜਿਵੇਂ ਹੇਠਾਂ ਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਕੁੱਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਬੱਚੀਆਂ ਬੈਠੀਆਂ - ਬੈਠੀਆਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਚਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਕੁੱਝ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਜੇ ਅਸੀਂ ਵੇਖਿਆ ਸੇ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ। ਫਿਰ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਾਬਾ ਬਹੁਤ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਵਾਉਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਨੇੜੇ ਹੁੰਦੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੁਣਾ ਕੇ ਸਭਦੇ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਸਭ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦਸਣਾ ਹੈ। ਹੱਦਾਂ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲ ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ।

2. ਅੰਤ ਦੇ ਸਭ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਗਿਆਨ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਦੂਸਰਿਆਂ ਦਾ ਚਿੰਤਨ ਨਾ ਕਰਕੇ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਵਧਾਉਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਲਕਸ਼ੇ ਨੂੰ ਲਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਉਧਾਰਣ ਬਣ ਸ੍ਰਵ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਭਵ: ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਮਿਤ ਉਦਾਰਣ ਬਣਾਇਆ, ਸਦਾ ਇਹ ਲਕਸ਼ੇ ਲਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ - ਜੇ ਓਟੇ ਸੇ ਅਰਜੁਨ, ਇਸੇ ਨਾਲ ਨੰਬਰ ਵਨ ਬਣੇ। ਤਾਂ ਇੰਵੇਂ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਕਰੇ। ਕਰਮ ਦੁਆਰਾ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਗੁਣ ਮੂਰਤ ਬਣ, ਪ੍ਰਤੱਖ ਸੈਮਪਲ ਬਣ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਵੇ - ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗੁਣਦਾਨ। ਦਾਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੀ ਹੈ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਣਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੁਣ ਸੁਣਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵੇਖਣਾ ਚਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੁਣਮੂਰਤ ਬਣਾਓ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸ੍ਰਵ ਦੀਆਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਅਨੁਰਾ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦੀਪਕ ਹਨ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਅੰਤਰਮੁੱਖੀ ਬਣੇ ਮਤਲਬ ਚੁੱਪ ਰਹੋ, ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਕੁੱਝ ਵੀ ਬੋਲੇ ਨਹੀਂ, ਹਰ ਕੰਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਕਰੋ, ਕਦੇ ਵੀ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਨਹੀਂ ਫੈਲਾਓ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੰਗਾਲ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਕੌਣ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਕ੍ਰੋਧ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕ੍ਰੋਧ ਹੈ ਉੱਥੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਮਟਕੇ ਵੀ ਸੁੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਮਟਕਾ ਜੋ ਹੀਰੋ-ਜਵਾਹਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਇਸ ਭੂਤ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਨਾਲ ਖਾਲੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਭੂਤਾਂ ਨੇ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੰਗਾਲ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਕ੍ਰੋਧੀ ਮਨੁੱਖ ਆਪ ਵੀ ਤਪਦਾ ਹੈ, ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਤਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਇਸ ਭੂਤ ਨੂੰ ਅੰਤਰਮੁੱਖੀ ਹੋਕੇ ਕੱਢੋ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਅੰਤਰਮੁੱਖੀ ਬਣੋ। ਅੰਤਰਮੁਖਤਾ ਮਤਲਬ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਾ ਬੋਲੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ। ਹੋਰ ਕੁੱਝ ਬੋਲਣ ਦਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ਼ ਸਮਝਾਉਣੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਇਹ ਹੈ ਪਹਿਲੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੋਧ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕ੍ਰੋਧ ਇਵੇਂ ਹੈ ਜੋ ਪਾਣੀ ਦਾ ਮਟਕਾ ਵੀ ਸੁਕਾ ਦੇਵੇ। ਕ੍ਰੋਧੀ ਮਨੁੱਖ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਫੈਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਭੋਜਨ ਖਾਕੇ ਆਪਣੇ ਧੰਧੇ ਅਥਵਾ ਦਫ਼ਤਰ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਾ, ਉੱਥੇ ਵੀ ਸਾਈਲੈਂਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣਾ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅੰਤਰਮੁੱਖੀ ਹੋ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਦਫ਼ਤਰ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਵੀ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੋਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਬਿਲਕੁੱਲ ਮਿੱਠਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਲੜਾਈ ਆਦਿ ਕਰਨਾ ਇਹ ਸਭ ਕ੍ਰੋਧ ਹੈ, ਸਭਤੋਂ ਵੱਡਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ ਕਾਮ। ਫਿਰ ਦੂਸਰਾ ਨੰਬਰ ਹੈ ਕ੍ਰੋਧ। ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਕਿੰਨੀ ਲੜਾਈ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੈ ਰਾਵਣਪਨ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ। ਕ੍ਰੋਧ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਆਸੂਰੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣਾ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਨਗੇ, ਕ੍ਰੋਧ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਨ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਲਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਬੜਾ ਸਖਤ ਭੂਤ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਭਜਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੂੰਹੋਂ ਕੋਈ ਕੈੜੇ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਕੱਢਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨਕਾਰਕ ਹਨ। ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕ੍ਰੋਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਬਹੁਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕ੍ਰੋਧ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦਾ ਨਾਮ ਬਹੁਤ ਬਦਨਾਮ ਕਰੋਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਭਜਾਉਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਭਜਾਇਆ ਤਾਂ ਫਿਰ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਭੂਤ ਹੋਣਗੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ 5 ਵਿਕਾਰ ਹਾਲੇ ਫੁੱਲ ਫੇਰਸ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਕਾਰ ਫੁੱਲ ਫੇਰਸ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਹ ਅੱਖਾਂ ਬੜੀਆਂ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਹਨ। ਮੂੰਹ ਵੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਹੈ। ਜੇਰ ਨਾਲ ਬੋਲਣ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਤਪ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਘਰ ਨੂੰ ਵੀ ਤਪਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਾਮ ਅਤੇ ਕ੍ਰੋਧ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਵੱਡੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਨ। ਕ੍ਰੋਧ ਵਾਲੇ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ। ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ - ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਭੂਤ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ? ਮੇਰਾ ਵੀ ਲੇਭ ਦਾ ਵੀ ਭੂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਲੇਭ ਦਾ ਭੂਤ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਭੂਤ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਵਣ ਸੈਨਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਬੱਚੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੰਝਦੇ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਭਗਤੀ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਨਾ। ਭਗਤੀ ਹੈ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ। ਅਧਾਕਲਪ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਾਹਰਮੁਖਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਜੇਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਪਰੰਤੂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਹੋਰ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਮੰਨਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਫਿਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਯਾਦ ਕਿਵੇਂ ਕਰੀਏ, ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਤਾਂ ਵਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਸ਼ਿਵ - ਸ਼ਿਵ ਬੋਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੰਦਰੋਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਾ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮੰਗਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਵਰਸਾ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਦੇਣਗੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਦੂਜਾ ਜਨਮ - ਜਨਮੰਤ੍ਰ ਦੇ ਵਿਕਰਮ ਵੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਲਿੰਗ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਛੋਟੀ ਹੈ, ਬਾਪ ਵੀ ਛੋਟਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਭਗਵਾਨ, ਹੇ ਗੰਡ। ਕੌਣ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ? ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ - ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ ਅੰਤਰਮੁੱਖੀ ਹੋਕੇ ਰਹੋ। ਇਹ ਜੋ ਕੁੱਝ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਉਹ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਆਤਮਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਹੀ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣੀ ਹੈ ਉਦੋਂ

ਤੱਕ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਰਿਸ਼ੀ ਮੁਨੀ ਆਦਿ ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਯੁਕਤੀ ਦਸਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜੋ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਬਿਲਕੁਲ ਸ਼ਾਂਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ। ਸੈਂਟਰ ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਟਾਈਮ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅੰਦਰੋਂ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਕੇ ਬਾਪ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੀਏ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੰਗਾਮਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸੈਂਟਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੇ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਦੇਹ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਵੀ ਕਦੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਸ, ਉਸਦੀ ਹੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ 5 ਭੂਤ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਭੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਇੰਨਾਂ ਭੂਤਾਂ ਨੇ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੰਗਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਭੂਤ ਹੁੰਦਾ, ਉਹ ਵੀ ਕਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ 5 ਭੂਤਾਂ ਦੀ ਹਰੇਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਭਜਾਉਣ ਲਈ ਹੀ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਵੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਭਜਾਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਦਸੇ। ਇਹ ਭੂਤ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਹ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ ਨਾ। ਸਭਤੋਂ ਸਖ਼ਤ ਭੂਤ ਹੈ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਭਜਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮਿਲਣਾ ਤੇ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਭਜਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਮਿਲਦਾ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਚੋਂ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਭਜਾਉਣ। ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸਭ ਵਿੱਚ ਭੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੂਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਨਾ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦਾ, ਨਾ ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ, ਲੋਭ ਦਾ, ਮੋਹ.... ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਲੋਭ ਦਾ ਭੂਤ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਡਾ ਖਾਵਾਂ, ਉਹ ਖਾਵਾਂ ... ਬਹੁਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭੂਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਬਰੇਬਰ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕਾਮ ਦਾ ਭੂਤ ਹੈ, ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ ਭੂਤ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਮੱਥਾ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਦਿਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਭਾਕੀ (ਜੱਫੀ) ਪਾਵਾਂ, ਇਹ ਕਰਾਂ। ਫਿਰ ਕਮਾਈ ਸਾਰੀ ਚੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕ੍ਰੋਧ ਵਾਲੇ ਦੀ ਵੀ ਇਹ ਹਾਲ ਹੈ। ਕ੍ਰੋਧ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸਤ੍ਰੀ ਪਤੀ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ - ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਕੇਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਭੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹਾਲ ਭਾਰਤ ਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ! ਭਾਰਤ ਦਾ ਜੇ ਵੱਡਾ ਮਟਕਾ ਸੀ ਜੋ ਸੋਨੇ - ਹੀਰਿਆਂ ਆਦਿ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਹੁਣ ਖਾਲੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਪਾਣੀ ਦਾ ਮਟਕਾ ਵੀ ਸੁੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦਾ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਹਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਲਈ। ਜੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦੇ। ਇਹ 5 ਭੂਤ ਬੜੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਹਨ। ਅਧਾਕਲਪ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਾ ਪੁੱਛੋ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰੰਤੂ ਜਨਮ ਤਾਂ ਵਿਕਾਰ ਨਾਲ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਭੂਤ ਤੇ ਹਨ ਨਾ। 5 ਭੂਤਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਕੰਗਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਹ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਕੰਗਾਲ ਬਣਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਬਾਹਰ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਕਿੰਨਾ ਧਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਜੋ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਛੋਟੇਪਨ ਤੋਂ ਗੀਤਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਸਮਝ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇਸਲਈ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕਿਵੇਂ ਯਾਦ ਕਰਾਂ? ਅਰੇ, ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ - ਹੋ ਭਗਵਾਨ ਆਉ, ਲਿਬਰੇਟ ਕਰੋ, ਸਾਡਾ ਗਾਈਡ ਬਣੋ। ਗਾਈਡ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਮੁਕਤੀ, ਜੀਵਨ - ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਪ ਹੁਣ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਫਰਤ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਕਤ ਸਭ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਾਲੀਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੋਰਾ ਸ਼ਰੀਰ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਕਰਕੇ ਚਮੜੀ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਸਫ਼ੇਦ ਹੈ, ਪਰ ਆਤਮਾ ਤੇ ਕਾਲੀ ਹੈ ਨਾ। ਜੇ ਸਫ਼ੇਦ ਖੂਬਸੂਰਤ ਸ਼ਰੀਰ ਵਾਲੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਸ਼ਾ ਕਿੰਨਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਗੋਰੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੀ ਹੈ? ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾਸਤਿਕ। ਜੋ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਰਚਿਅਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹਨ ਨਾਸਤਿਕ, ਜੋ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੋਏ ਆਸਤਿਕ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੈਠ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ - ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਸਚਾਈ ਹੈ? ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਯਾਦ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਹੀ ਰਾਵਣ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਬਲਵਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਸਭਤੋਂ ਬਲਵਾਨ ਅਮਰੀਕਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਧਨ - ਦੌਲਤ ਬਾਰੂਦ ਆਦਿ ਬਹੁਤ ਹਨ ਤਾਂ ਬਲ ਹੋ ਗਿਆ ਜਿਸਮਾਨੀ, ਮਾਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਸੀਂ ਜਿੱਤ ਪਾਈਏ। ਤੁਹਾਡਾ ਤਾਂ ਹੈ ਰੁਹਾਨੀ ਬਲ, ਤੁਸੀਂ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਰਾਵਣ ਤੇ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਕੋਈ ਜਿੱਤ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਅਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਖੋਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਬਣਦੇ ਹੋ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚਕ੍ਰਪਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚਕ੍ਰ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਸਿਰ ਕਟਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਿੰਸਾ ਦੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਤਾਂ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਹਾਲਤ ਤੇ ਵੇਖੋ! ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਭਗਤੀ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਸੀ ਪਰੰਤੂ ਭੂਤ ਕੱਢ ਨਹੀਂ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਅੰਤਰਮੁੱਖੀ ਹੋਕੇ ਵੇਖੋ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੂਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਕੋਈ ਨਾਲ ਦਿਲ ਲਗਾਇਆ, ਭਾਕੀ ਪਾਈ ਤਾਂ ਸਮਝੋ ਝੱਟ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤੇ ਮੂੰਹ ਵੇਖਣਾ ਵੀ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਅਛੂਤ ਹਨ, ਸਵੱਛ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅੰਦਰੋਂ ਦਿਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਬਰੇਬਰ ਮੈਂ ਅਛੂਤ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਸਭ ਕੁੱਝ ਭੁੱਲੋ,

ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਇਹ ਅਵਸਥਾ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣੋਗੇ। ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਭੂਤ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗੁੱਸਾ ਹੈ ਗਾਲੀ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਰਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਫਿਰ ਲੜਾਈ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕ੍ਰੋਧ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਇੱਕਦਮ ਕਲੀਅਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਯਾਦ ਵੀ ਨਾ ਆਏ ਤਾਂ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਇਸਲਈ 8 ਰਤਨ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਰਤਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ 33 ਕਰੋੜ ਦੇਵਤੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਵੀ 8 ਰਤਨ ਪਾਸ ਹੋਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਇਨਾਮ ਮਿਲੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਮੰਜ਼ਿਲ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਹੈ। ਚਲਦੇ - ਚਲਦੇ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਭੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਵਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਚਕ੍ਰ ਫਿਰਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਮਹੀਨੇ, ਕਿੰਨੇ ਘੰਟੇ, ਕਿੰਨੇ ਸੈਕਿੰਡ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਹਿਸਾਬ ਕੱਢੇ ਤਾਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਜੋ ਝਾੜ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਲਿਖ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਵਰ੍ਹੇ, ਇੰਨੇ ਮਹੀਨੇ, ਇੰਨੇ ਦਿਨ, ਇੰਨੇ ਘੰਟੇ, ਇੰਨੇ ਸੈਕਿੰਡ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁੱਲ ਅਕੂਰੇਟ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਕਲਪ ਦੀ ਉੱਮਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਣਗੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਤਾਂ ਦੱਸੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਕਰਕੇ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਭਜਾਉਣਾ ਹੈ। ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਭੂਤਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਬਿਲਕੁੱਲ ਸਤਿਆਨਾਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਮਾਤਰ ਵਿੱਚ 5 ਭੂਤ ਜ਼ਰੂਰ ਹਨ। ਹੈ ਹੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀ ਪੈਦਾਇਸ਼। ਉੱਥੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਰਾਵਣ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਵੀ ਕਈ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਵਣ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਹੋਵੇਗਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਹਾਲੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਸਾ ਜ਼ਰੂਰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਕਿੰਨੀ ਵਾਰੀ ਅਸੁਰ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਉਸਦਾ ਹਿਸਾਬ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦੇ। ਅਣਗਿਣਤ ਵਾਰੀ ਬਣੇ ਹੋਵੋਗੇ। ਅੱਛਾ ਬੱਚੇ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਤਾਂ ਕਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਜੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ - ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਭੂਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਅੱਖਾਂ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ? ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਬੋਲਣ ਜਾਂ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਫੈਲਾਉਣ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਲੋਭ - ਮੋਹ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਸਤਾਉਂਦਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ?

2. ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨਾਲ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਰੂਹਾਨੀ ਤਾਕਤ ਭਰਨੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਭਜਾਕੇ ਅਧਾਕਲਪ ਲਈ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਨਿਰਮਾਣਤਾ ਦੇ ਗੁਣ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸੁੱਖਦੇਵਾ, ਸੁੱਖ ਸਵਰੂਪ ਭਵ:
ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਨਿਰਮਾਣਤਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰਮਾਣ ਬਣਾਂਗੇ ਉਹਨਾ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਨਿਰਮਾਣ ਹਨ ਉਹ ਸਭਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੇਣਗੇ। ਜਿਥੇ ਵੀ ਜਾਣਗੇ, ਜੇ ਵੀ ਕਰਨਗੇ ਉਹ ਸੁਖਦਾਈ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਜੇ ਵੀ ਸਬੰਧ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਵੇ ਉਹ ਸੁੱਖ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇ ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਗਾਇਨ ਹੈ - ਸੁੱਖ ਦੇ ਸਾਗਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸੁੱਖ ਸਵਰੂਪ, ਸੁੱਖਦੇਵਾ। ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਅਤੇ ਸੁੱਖ ਲੈਂਦੇ ਚਲੋ। ਕੋਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਲੈਣਾ ਨਹੀਂ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਗਿਆਨੀ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਸ਼ਰੀਰ ਸਮੇਤ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਘਰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕਿਹੜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੁਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ?

ਉੱਤਰ:- ਸਭ ਨੂੰ ਸੁਣਾਓ ਕਿ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਆਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੱਦ ਦੇ ਵਰਸੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਮਤਲਬ ਭਗਤੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ। ਹੁਣ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਵਣ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚੋਂ ਛੁਡਾਉਣ। ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਦੈਵੀ ਗੁਣਾਂ ਵਾਲਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝ ਲਵੋ ਤਾਂ ਸਥਿਤੀ ਸ੍ਵੇਸ਼ਟ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਹੁਣ ਰੁਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ? ਅਵਿਭਚਾਰੀ (ਇੱਕ ਦੀ) ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਯਾਦ, ਦੂਜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਵਿਭਚਾਰੀ ਯਾਦ। ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਯਾਦ ਜਾਂ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਭਗਤੀ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਉਹ ਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ ਫਿਰ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਾ ਤੋਂ ਮਨੁੱਖ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ 84 ਜਨਮ ਲੱਗੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਸਾਡਾ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਉਹ ਖੁੱਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਆਤਮਾਓ ਹੇ ਬੱਚਿਓ, ਦੇਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧ ਛੱਡੋ, ਹੁਣ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਲਈ ਹੀ ਇਹ ਬਾਰੂਦ ਆਦਿ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਕੁਦਰਤੀ ਆਫ਼ਤਾਵਾਂ ਵੀ ਮਦਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਹੋ। ਇਹ ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਵਾਪਿਸ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੇਹ ਨੂੰ ਵੀ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਜੇ ਵੀ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਭ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੇ ਘਰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਵਾਪਿਸ ਜਾਏ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਹਨ ਇਹ ਦੇਵਤੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ। ਫਿਰ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਆਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਨ ਉੱਚ ਦੇਵਤੇ। ਉਹ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਪਰ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵਾਲੇ। ਫਿਰ ਉਹ ਹੀ ਆਸੂਰੀ ਗੁਣਾਂ ਵਾਲੇ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਆਸੂਰੀ ਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਦੈਵੀਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਪਵੇ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਪਵੇ। ਕਿਸਨੂੰ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਦਾ ਹੀ ਸੁਨੇਹਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਲਈ ਆਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਰੂਪੀ ਰਾਵਣ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਦੁੱਖੀ ਹਨ। ਸੁੱਕੀ ਰੋਟੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਰਾਵਣ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚੋਂ ਛੁਡਾ ਕੇ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਕੋਈ ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਹਾਲੇ ਹੈ ਕਲਯੁੱਗ। ਬੜੇ ਧਰਮ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਚਿਅਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਖੁਦ ਬਾਪ ਬੈਠ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਈਸ਼ਵਰ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੂ। ਅਕਾਲਮੂਰਤ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਜੀਵ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਕਾਲਮੂਰਤ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਰੂਪੀ ਤਖ਼ਤ ਤੇ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਉਹ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਉਹ ਅਕਾਲਮੂਰਤ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਰੱਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਵਾਂ! ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਰੱਬ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਅਕਾਲਮੂਰਤ ਨੂੰ ਵੀ ਤਖ਼ਤ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਕਾਲਤਖ਼ਤ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਤਖ਼ਤ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਕਾਲਮੂਰਤ ਆਤਮਾ ਇੱਥੇ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮਹਾਕਾਲ, ਉਹ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹੋ। ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮਯੁੱਗ। ਭਗਤੀ ਨੂੰ ਰਾਤ, ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਦਿਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੱਕਾ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਹੀ ਦੋ ਗੱਲਾਂ - ਅਲਫ਼ ਅਤੇ ਬੇ, ਬਾਪ ਅਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਪਾਰਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹਨ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ ਦਾ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਨਾ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਦਿਲ ਨਾਲ ਹੀ ਸਭ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਭਗਵਾਨ, ਹੇ ਲਿਬਰੇਟਰ, ਓ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੈ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਫਾਦਰ, ਜਰੂਰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਹੀ ਸੁੱਖ ਦੇਣਗੇ। ਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੱਦ ਦਾ ਸੁਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ

ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਬੱਚਿਓ, ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਸੁੱਖ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੁੱਖਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਸੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪੁਰਾਣੇ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਨਵਾਂ ਮਕਾਨ ਬਣਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਨਵੇਂ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੋਈ ਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਕੁੱਝ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਉਹ ਕਬਰਿਸਤਾਨ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਹਾਲੇ ਪਰਿਸਥਾਨ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਹੋ। ਕਲਯੁੱਗ ਵੀ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਸਤਯੁੱਗ ਵੱਲ ਵੀ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋ ਵੇਖਦੇ ਹੋ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦੇਵੋ। ਇਸ ਤਰਫ਼ ਹੈ ਕਲਯੁੱਗ, ਉਸ ਤਰਫ਼ ਹੈ ਸਤਯੁੱਗ। ਅਸੀਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਬੜੇ ਘੱਟ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਧਰਮ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਹਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ ਹੋ ਬਾਬਾ, ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਕੇ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਚਲੋ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਚਲੋ। ਪਰਮਧਾਮ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਵੀਟ ਹੋਮ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਹੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਦਿ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸੁੱਖਧਾਮ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਹਨ ਨਿਵਰਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਕਿਹੜੇ - ਕਿਹੜੇ ਧਰਮ ਕਦੇ - ਕਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੂਪੀ ਝਾੜ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ। ਬੀਜ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬ੍ਰਿਖਪਤੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਬ੍ਰਿਖਪਤੀ ਉੱਪਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਝਾੜ ਇੱਕਦਮ ਜੜ੍ਹਜੜ੍ਹੀਭੂਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ। ਬਨੇਨ(ਵਟ ਬ੍ਰਿਖ) ਬ੍ਰਿਖ ਦਾ ਬੜਾ ਵੰਡਰਫੁਲ ਝਾੜ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਬਾਕੀ ਸਾਰਾ ਝਾੜ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਝਾੜ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਧਰਮ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਮੂਲਵਤਨ ਨਿਵਾਸੀ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਆਏ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਆਲਰਾਉਂਡ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਇਸ ਲਈ 84 ਜਨਮ ਹਨ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ। ਫਿਰ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਇੱਕ ਜਨਮ। ਮਨੁੱਖ ਫਿਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ 84 ਲੱਖ ਜਨਮ। ਉਹ ਵੀ ਕਿਸਦੇ ਹੋਣਗੇ - ਇਹ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - 84 ਜਨਮ ਤੁਸੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਵਿਛੁੜਦੇ ਹੋ। ਸੱਤਯੁਗੀ ਦੇਵਤੇ ਹੀ ਪਹਿਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇੱਥੇ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਿੱਥੇ ਚਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ? ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਬਾਕੀ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵੱਖ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਬਾਕੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਹੈ। ਪਾਰਟ ਇੱਥੇ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ ਦਾ ਪਾਰਟ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਦਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਇਹ ਖੇਲ੍ਹ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਰਾਮ ਰਾਜ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਰਚਿਅਤਾ ਨੂੰ, ਨਾ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਚਿਅਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਕਿਸੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਇਹ ਪਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਜਯੋਗ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਾਜਯੋਗ ਨਾਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਕੇ ਰਜਾਈ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਰਚਨਾ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੀ ਹੈ ਰਚਿਅਤਾ ਬਾਪ ਤੋਂ। ਹਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਕ੍ਰਿਏਟਰ ਹੈ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹਨ ਹੱਦ ਦੇ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਇਹ ਹਨ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਉਹ ਹਨ ਨਿਰਾਕਾਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ, ਉਹ ਲੈਕਿਕ ਪਿਤਾ, ਇਹ ਫਿਰ ਹਨ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਕਦੋਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ? ਕੀ ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ? ਨਹੀਂ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਤਯੁੱਗ ਕਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਤਯੁੱਗ, ਕਲਯੁੱਗ ਆਦਿ ਨੂੰ ਲੱਖਾਂ ਸਾਲ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ 1250 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਯੁੱਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਵੀ ਹਿਸਾਬ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸੀੜੀ ਦਾ ਵੀ ਹਿਸਾਬ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ - ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਉਤਰਦੇ ਹਾਂ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਾਮੀ, ਬੋਧੀ। ਬਾਪ ਨੇ ਝਾੜ ਦਾ ਰਾਜ (ਭੇਦ) ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਿਖਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਚਿੰਤਰ ਆਦਿ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਏ? ਕਿਸਨੇ ਸਿਖਾਇਆ? ਬੋਲੋ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ, ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਿਤਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਕਰੈਕਟ (ਠੀਕ) ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਬਣਾਓ। ਖੁੱਦ ਹੀ ਕਰੈਕਟ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ - ਸੁੰਦਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿ ਕਿਉਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਬੈਰੁੰਠ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਸੀ ਤਾਂ ਗੋਰਾ ਸੀ ਫਿਰ ਗਾਂਵੜੇ ਦਾ ਛੋਰਾ ਸਾਂਵਰਾਂ ਬਣਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ - ਸੁੰਦਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੀ ਪਹਿਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੱਤਵਮ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੌਣ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਵੀ ਭੁਲਾਕੇ ਹਿੰਦੂਸਤਾਨ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀ ਹਿੰਦੂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਜੋ ਹੁਣ ਪਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਫਿਰ ਤੋਂ

ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ। ਪਹਿਲੋਂ - ਪਹਿਲੋਂ ਹੈ ਹੀ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ। ਇਹ ਝਾੜ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਪੱਤੇ, ਮੱਠ ਪੰਥ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਸ਼ੋਭਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਸਾਰਾ ਝਾੜ ਜੜ੍ਹਜੜ੍ਹੀਭੂਤ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਯਦਾ ਯਦਾ ਹੀ। ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ, ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੀ ਗਾਲੀ ਦਿੰਦੇ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਗਾਲੀ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ, ਬੇਸਮਝ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਣਾ ਪਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜੀਅਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਮਤਲਬ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਸਾਰਿਆਂ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਵੀ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਨਾ ਵੰਦੇ ਮਾਤਰਮ। ਕਿਹੜੀਆਂ ਮਾਤਾਵਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੰਦਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਹੋ, ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਬਹਿਸ਼ਤ (ਸਵਰਗ) ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹੋ। ਭਾਵੇਂ ਮਰਦ ਵੀ ਹਨ, ਲੇਕਿਨ ਮੈਜ਼ੋਰਿਟੀ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਬਾਪ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਤਨਾ ਮਹਿਮਾ ਲਾਇਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਅਪਾਰ ਸੁੱਖਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਸੰਗਮ ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋ ਸਭ ਕੁਝ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਘਰ ਵਾਪਿਸ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ।

2. ਸਭ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਾਨ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਕੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਹੈ। ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਅਤੇ ਕਰਵਾਉਣੇ ਹਨ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੀ ਪੁਜੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ ਭਵ:
ਜਿਵੇਂ ਸਥੂਲ ਪੁਜੀਸ਼ਨ ਵਾਲੇ ਆਪਣੀ ਪੁਜੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਦੇ ਭੁੱਲਦੇ ਨਹੀਂ। ਇਵੇਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪੁਜੀਸ਼ਨ ਹੈ - ਮਾਸਟਰ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਦਾ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਇਮਰਜ਼ ਕਰੋ ਤਾਂ ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਉਸਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਮਿਲਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਫਿਰ ਮਾਸਟਰ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮਾਇਆ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਉੱਚੀ ਸਟੇਜ ਤੇ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਚੀਟੀ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣਾ ਸੌਖਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਤਮਾ ਰੂਪੀ ਪੁਰਖ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸੱਚੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹਨ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ- ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹੋ, ਤੁਹਾਡਾ ਰੁਹਾਨੀ ਪਿਆਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਦਾ ਪਿਆਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਹੋਵੇ, ਜਿਸਮ ਨਾਲ ਨਹੀਂ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਪ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੀ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਗੱਲ ਕਿਹੜੀ ਸੁਣਾਈ ਹੈ ?

ਉੱਤਰ:- ਜਿਹੜੀਆਂ ਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨੰਬਰ ਤੇ ਫਿਕਸ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਕਦੀ ਵੀ ਹਿਲਦੀ ਡੁਲਦੀ ਨਹੀਂ। ਉਥੇ ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਥੋਂ ਹੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਇਕ ਵਾਰ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਇਹ ਬਾਪ ਹੀ ਬੈਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪਾਲਬੱਧ ਤੁਸੀਂ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲਣ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਬਦਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਜਦ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਧੰਦੇ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਹੈ - ਬੱਚੇ, ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜਿਵੇਂ ਕੰਨਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਪਤੀ ਮਿਲੇਗਾ, ਚਿੱਤਰ ਵੇਖਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਯਾਦ ਠਹਿਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਦੇਵੇਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਮਾਨੀ ਪਿਆਰ। ਇਹ ਹੈ ਰੁਹਾਨੀ ਪਿਆਰ। ਰੁਹਾਨੀ ਪਿਆਰ ਕਿਸਦੇ ਨਾਲ? ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਰੁਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੋ ਨਾਲ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਮਤਲਬ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਵੀ ਹੁਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੁੱਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹੋ ਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਪਿਆਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਕ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਨਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰੁਹਾਨੀ ਪਿਆਰ। ਡਰਾਮਾ ਪਲੈਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਰਫ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰੁਹਾਨੀ ਬਾਪ ਆਕੇ ਰੁਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੇ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਲ - ਗੁਲ, ਪਵਿੱਤਰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਕੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਏਗਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕੀ ਕੋਈ ਹੱਥ ਨਾਲ ਫੜ ਕੇ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇਵੇਂ ਉਡਣਗੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਟਿੱਡੀਆਂ ਦਾ ਝੁੰਡ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਗਾਈਡ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗਾਈਡ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵੀ ਗਾਈਡ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਫਰੰਟ ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਝੁੰਡ ਇਕੱਠਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੜੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਢੱਕ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡਾ ਝੁੰਡ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਅਣਗਿਣਤ ਝੁੰਡ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਦੀ ਵੀ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਥੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਵੀ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਭਾਵੇਂ ਆਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਐਕੁਰੇਟ ਨਹੀਂ ਕੱਢਦੇ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਹਿਸਾਬ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦੇ। ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੀ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ ਭਾਰਤ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਜੀਵਆਤਮਾ ਹੈ, ਤੇ ਦੇਵੇਂ ਇੱਕਠੇ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਭੋਗਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਲੋਕੀ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਹੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਦੀ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਭੋਗਦੀ, ਨਿਰਲੇਪ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਇਕੱਠੇ ਪਰਮਧਾਮ ਨਿਵਾਸੀ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਿਥੇ ਵੀ ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਫਿਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਲਈ। ਇਹ ਵੀ ਗਿਆਨ ਹੁਣ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਹੋ ਉਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਲਾਣੇ - ਫਲਾਣੇ ਧਰਮ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਪਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਪਰੋਂ ਦੀ ਆਕੇ ਇੱਥੇ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਚਿੰਤਨ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਬਾਪ ਵੀ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਥੋਂ ਦੀ ਇਥੇ ਆਕੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਹ ਕਿਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਅਡਰੈਸ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਲਿੱਖੋ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕੇਅਰ ਆਫ ਪਰਮਧਾਮ, ਤਾਂ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਚਿੱਠੀ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਇਸ ਲਈ ਲਿੱਖਦੇ ਹੋ ਕੇਅਰ ਆਫ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਫਿਰ ਇੱਥੋਂ ਦੀ ਅਡਰੈਸ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਇੱਥੇ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਰੱਥ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਉੱਪਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹੋ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਹੀ ਸਮਝੋ ਇਹ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਲਾਣਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਪਰ ਮਨੁੱਖ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਫਿਰ

ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੱਦ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਆਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਆਰਗਨਸ ਲਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਇਹ ਮੁੱਖ ਹੈ। ਅੱਖਾਂ ਵੀ ਹਨ, ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੁੱਖ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਮੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਮਾਤਾ ਦਾ ਇਹ ਮੁੱਖ ਹੈ। ਵੱਡੀ ਮਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਡਾਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੌਣ? ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਉਹ ਇੱਥੇ ਹਨ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਸਾਰਾ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਅਡਾਪਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਤੇ ਇਹ ਮਾਤਾ ਵੀ ਹੋ ਗਈ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਅਸੀਂ ਬਾਲਕ ਤੇਰੇ.....ਤੇ ਉਹ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਹ ਤਾ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਮਾਤਾ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗਾ ਹੈ ਬਾਪ ਉਪਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਉਪਰ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਾਂ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ। ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਠਿਕਰ - ਬਿਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਤਾਂ ਅਣਗਿਣਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਘੋਰ ਅਧਿਆਰਾ। ਕਿਹਾ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਗਟਿਆ, ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੇ ਵਿਨਾਸ਼। ਇਸ ਵਕਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਹੈ - ਇਹ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਅਧਿਆਰਾ ਹੈ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਹੈ - ਹੁਣ ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਜਵਾਨ ਬਣੇ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਬੁੱਢਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਸਰਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਉਥੇ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕੀ ਫਲਾਣਾ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕ ਸੱਪ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਿਸਾਲ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦਾ ਦਿਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਫਿਰ ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕ ਚੁੱਕਦੇ ਹਨ। ਤੱਦ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਜੇ ਗਿਆਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਪਰਾਏ ਲੇਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਖਰ ਵੀ ਹਨ, ਚਿੰਤਰ ਵੀ ਇਹ ਹੈ ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਆਟੇ ਵਿੱਚ ਨਮਕ। ਤੇ ਬਾਪ ਬੈਠ ਅਰਥ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਜਿਵੇਂ ਸੱਪ ਪੁਰਾਣੀ ਖਾਲ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਦੂਜੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੱਪ ਤਾਂ ਜਿੰਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਮਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ 2 -3 ਖਾਲ ਬਦਲ ਕੇ ਫਿਰ ਮਰ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਉੱਥੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਇੱਕ ਖਾਲ ਛੱਡ ਦੂਜੀ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਾ ਸਾਨੂੰ ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਯੋਗਬਲ ਦੀ ਗੱਲ। ਯੋਗਬਲ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਜੰਮਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਲਈ ਅਮਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਮੈਂ ਹੁਣ ਬੁੱਢਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਸ਼ਰੀਰ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਜਾਕੇ ਮੈਂ ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਬਣਾਂਗਾਂ। ਆਪੇ ਹੀ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਆਤਮਾ ਭੱਜ ਜਾਵੇਗੀ ਤੇ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਵਿੱਚ ਪਰਵੇਸ਼ ਕਰੇਗੀ। ਉਸ ਗਰਭ ਨੂੰ ਜੇਲ ਨਹੀਂ, ਮਹਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਾਪ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਭੋਗਣੇ ਪੈਣ। ਗਰਭ ਮਹਲ ਵਿੱਚ ਅਰਾਮ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਦੁੱਖ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਨਾ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਦੀ ਗੰਦੀ ਚੀਜ਼ ਖਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਬੀਮਾਰ ਹੋ ਜਾਈਏ।

ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲਣੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਤੋਂ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਰ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਬਦਲਦੀ ਹੈ। ਝਾੜ ਤੋਂ ਬੀਜ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਤੋਂ ਬੀਜ ਲਗਾਈਏ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਫਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬੀਜ ਨਾਲ ਕਿੰਨੇ ਦਾਣੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ। ਇੱਥੇ ਵਿਕਾਰ ਨਾਲ 4- 5 ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁੱਗ ਅਤੇ ਕਲਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਫਰਕ ਹੈ ਜੇ ਬਾਪ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਫਿਰ ਪੁਰਾਣੀ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਕਿਵੇਂ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੀ ਹੈ - ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾ ਕੇ ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਜਾਕੇ ਖੜ੍ਹੀ ਰਹੇਗੀ। ਜਗ੍ਹਾ ਬਦਲਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ, ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੀ ਹੇਠਾਂ ਆਉਣਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਮਾਡਲਜ਼ ਬਣਾ ਕੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਮੂਲਵਤਨ ਦੇ। ਸਾਰਿਆਂ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹੈ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਹੈ ਪਹਿਲਾ ਧਰਮ, ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੀ ਜਾਕੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੰਬਰਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਬਾਪ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਛੋਟਾ ਸਿਜਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡਾ ਝਾੜ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਦਿੱਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਵੇਖਕੇ ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਬੈਠ ਕੇ ਚਿੰਤਰ ਆਦਿ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਹੈ ਸ਼ਰੀਰ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਥੇ ਜਾਕੇ ਬੈਠਣਗੀਆਂ। ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਦੀਕ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਝਾੜ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਗ੍ਹਾ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ - ਚਲਣ, ਫਿਰਨ, ਖੇਡਣ, ਪੜ੍ਹਨ, ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਦੀ। ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਛੋਟੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗੀ ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਿਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਨਾਟਕ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਕੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੇ ਉਥੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਥੇ ਕਿਵੇਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਧਰਮਾਂ ਵਾਲੇ ਕਿਵੇਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨੰਬਰਵਾਰ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਹੈ ਜਿਸਮਾਨੀ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਉਸਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਆਈ ਮਾਨਾ ਆਤਮਾ ਮਾਈ ਮਾਨਾ ਮੇਰਾ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਸਦਾ ਦੈਹਿਕ ਸਬੰਧ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੈਹਿਕ ਸਬੰਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰੰਤੂ ਉਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਸਾਡਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੁਣ ਬੁੱਢਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਸਰਾ ਲੈਂਦੀ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡਣ ਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਰਜਾਈ ਲੈਣੀ ਹੈ। ਜ਼ਰੂਰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਮਨੁੱਖ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ

ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੰਦਿਰ ਵੀ ਅਜਮੇਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪੁਸ਼ਕਰਣੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਦੂਸਰੇ ਸਾਰਸਿੰਧ। ਅਜਮੇਰ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਵੇਖਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਬੈਠਾ ਹੈ ਦਾੜ੍ਹੀ ਆਦਿ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੱਚੇ - ਸੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ। ਉਹ ਕੋਈ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦੀ ਔਲਾਦ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਿੱਛੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਹੈ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਕੇ, ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਪੱਕਾ - ਪੱਕਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਯਥਾਰਥ ਗੱਲ ਹੈ, ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਇਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। 'ਹੇ ਭਗਵਾਨ' ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੌਣ ਹੈ - ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਾਪ ਆਕਰ ਸਮਝਾਏ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸਨ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਰਿਸ਼ੀ - ਮੁਨੀ ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ! ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਆਸਤਿਕ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਰਚਿਅਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਘੱਟ। ਬਾਪ ਸ਼੍ਰਾਮਣੇ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਘੱਟ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਬਿਲਕੁੱਲ ਸਧਾਰਣ ਵੀ ਹੈ, ਵੱਡੀ ਵੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਗਿਆਨ ਹੈ ਜੋ ਸਾਗਰ ਨੂੰ ਸਿਆਹੀ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਵੀ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਸਹਿਜ ਕਰਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਹੈ, ਸਵਦਰਸਨ ਚਕ੍ਰਧਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਸ! ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਦਾ ਯਾਦ ਸਹਿਜ ਬਣੀ ਰਹੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਚਲਦੇ ਫਿਰਦੇ ਇਹ ਚਿੰਤਨ ਕਰਨਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਪਰਮਧਾਮ ਨਿਵਾਸੀ ਆਤਮਾ ਇਥੇ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਆਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ।

2. ਜਿਵੇਂ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਦਾ ਪਿਆਰ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰੂਹਾਨੀ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੋਵੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦਾ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਪਵਿੱਤਰ ਪਿਆਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਨੂੰ ਸਨੇਹ ਦੇ ਸੂਤਰ ਵਿੱਚ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਸਨੇਹ ਦੇ ਸਾਗਰ ਭਵ: ਜਦੋਂ ਸਨੇਹ ਦੇ ਸਾਗਰ ਤੇ ਸਨੇਹ ਸੰਪੰਨ ਨਦੀਆਂ ਦਾ ਮੇਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਦੀ ਵੀ ਬਾਪ ਵਾਂਗੂੰ ਮਾਸਟਰ ਸਨੇਹ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਨੇਹ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਨਾਲ ਆਪੇ ਹੀ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਪਿਆਰ ਵੀ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ, ਚੁੰਬਕ ਦੇ ਵਾਂਗੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਲੈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਸਨੇਹ ਸਭਨੂੰ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਾਏ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੇ ਸੂਤਰ ਵਿੱਚ ਬਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੰਕਲਪ, ਬੋਲ, ਸਮੇਂ, ਗੁਣ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਜਮਾਂ ਕਰੋ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਮਿਲਦਾ ਰਹੇਗਾ।

“ਵਿਅਰਥ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਧਨ - ਸਮਰੱਥ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਗਿਆਨ ਮੁਰਲੀ”

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਅਲੌਕਿਕ ਰੁਹਾਨੀ ਮਹਾਫਿਲ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਮਨਾਉਣ ਆਏ ਹਨ। ਇਹ ਰੁਹਾਨੀ ਮਹਾਫਿਲ, ਰੁਹਾਨੀ ਮਿਲਨ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਦਾ ਮਿਲਣ, ਇਹ ਸ੍ਵੇਸ਼ਟ ਮਿਲਣ ਸੱਤਯੁਗੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਯੁੱਗ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਯੁੱਗ, ਮਹਾਮਿਲਣ ਦਾ ਯੁੱਗ, ਸਭ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦਾ ਯੁੱਗ ਅਸੰਭਵ ਤੋਂ ਸੰਭਵ ਹੋਣ ਦਾ ਯੁੱਗ, ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਸ੍ਵੇਸ਼ਟ ਅਨੁਭੂਤੀਆਂ ਦਾ ਯੁੱਗ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਦਲਾਵ ਦਾ ਯੁੱਗ, ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣ ਦਾ ਯੁੱਗ, ਸਹਿਜ ਵਰਦਾਨਾਂ ਦਾ ਯੁੱਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨ ਪਾਰਟਧਾਰੀ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਮਹਾਨ ਨਸ਼ਾ ਸਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ? ਸਾਰਾ ਵਿਸ਼ਵ ਜਿਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਦੀ ਝਲਕ ਵੇਖਣ ਦਾ ਚਾਤਰਕ ਹੈ, ਉਸ ਬਾਪ ਦੇ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਅਸੀਂ ਸ੍ਵੇਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਾਂ, ਇਹ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਯਾਦ ਆਪੇ ਹੀ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਸਮਰੱਥ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਣੇ ਹੋ? ਸਮਰੱਥ ਮਤਲਬ ਵਿਅਰਥ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਵਿਅਰਥ ਤਾਂ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਮਨ ਵਿੱਚ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਰੱਥ ਸੰਕਲਪ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਵਿਅਰਥ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਹੇਠਾਂ ਲੈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਰੱਥ ਸੰਕਲਪ ਸਮਰੱਥ ਬਾਪ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦਾ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਮਾਇਆ ਜਿੱਤ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਫਲਤਾ ਸਵਰੂਪ ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਦਾ ਕਿਉਂ, ਕੀ ਦੀ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਇਸ ਲਈ ਛੋਟੀਆਂ - ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਦਿਲਸ਼ਿਕਸਤ ਰਹਿੰਦਾ। ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਸਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੰਚਿਤ ਕਰ ਦਿੰਦਾ। ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਚਾਹਣਾ ਜਾਂ ਮਨ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਬੜੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਕਰਾਂਗਾ, ਇਹ ਕਰਾਂ, ਇਹ ਪਲਾਨ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਮਤਲਬ ਤੇਜ਼ ਗਤੀ ਨਾਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੀ ਸਪੀਡ ਤੇਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਬੜੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ - ਉੱਚੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੋਚਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਸਮਰੱਥ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਨਾਲ ਪਲਾਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਕਟਿਕਲ ਵਿੱਚ ਬੜਾ ਅੰਤਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਦਿਲਸ਼ਿਕਸਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਰੱਥ ਸੰਕਲਪ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਜੋ ਸੋਚਣਗੇ ਉਹ ਕਰਨਗੇ। ਸੋਚਣਾ ਅਤੇ ਕਰਨਾ ਦੋਵੇਂ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਹੋਣਗੇ। ਸਦਾ ਹੌਸਲੇ ਨਾਲ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਣਗੇ। ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਤੇਜ਼ ਤੂਫਾਨ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਰੱਥ ਸੰਕਲਪ ਸਦਾ ਬਹਾਰ ਵਾਂਗੂੰ ਹਰਿਆ - ਭਰਿਆ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਐਨਰਜੀ ਅਰਥਾਤ ਆਤਮਿਕ ਬਲ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਵੇਸਟ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਸਮਰੱਥ ਸੰਕਲਪ ਸਦਾ ਆਤਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਮਤਲਬ ਐਨਰਜੀ ਜਮਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਮਾਂ ਸਫਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਰਚਨਾ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ, ਵਿਅਰਥ ਰਚਨਾ, ਆਤਮਾ ਰਚਿਅਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਮਾਸਟਰ ਸ੍ਵੇਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਸਮਰੱਥ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਮਰੱਥ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਸਦਾ ਸ੍ਵੇਸ਼ਟ ਸ਼ਾਨ ਦੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਵਰੂਪ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਹੋ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਕਈ ਬੱਚੇ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੁਣ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੀ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਕਿਉਂ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਕਾਰਣ? ਜੋ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਸਮਰੱਥ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ - ਉਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦੀ ਮੁਰਲੀ। ਮੁਰਲੀ ਦਾ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਮਹਾਵਾਕਿਆ ਸਮਰੱਥ ਖਜ਼ਾਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮਰੱਥ ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਘੱਟ ਹੋਣ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਨਾਲ ਸਮਰੱਥ ਸੰਕਲਪ ਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਵਿਅਰਥ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਵੇਲੇ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਮਹਾਵਾਕਿਆ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੀਏ ਤਾਂ ਸਮਰੱਥ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਵਿਅਰਥ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਖਾਲੀ ਬੁੱਧੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਖਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਰਨ ਵਿਅਰਥ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮਾਰਜਿਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਵਿਅਰਥ ਆ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦਾ। ਸਮਰੱਥ ਸੰਕਲਪਾਂ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਬਿਜ਼ੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਨਾ ਆਉਣਾ - ਅਰਥਾਤ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦਾ ਅਵਾਹਣ ਕਰਨਾ।

ਬਿਜ਼ੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਬਿਜ਼ਨਸਮੈਨ ਬਣੇ। ਦਿਨ ਰਾਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦੇ ਵਪਾਰੀ ਬਣੇ। ਨਾ ਫੁਰਸਤ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਜਿਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੱਲ "ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨਾਲ ਸਦਾ ਭਰਪੂਰ ਰੱਖੋ।" ਉਸਦਾ ਅਧਾਰ ਹੈ ਰੋਜ਼ ਦੀ ਮੁਰਲੀ ਸੁਣਨਾ, ਸਮਾਨਾ ਅਤੇ ਸਵਰੂਪ ਬਣਨਾ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਅਵਸਥਾ ਹਨ। ਸੁਣਨਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਵੀ ਸਟੇਜ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦੀ ਸਟੇਜ ਵਾਲੇ ਸੁਣਨ ਦੇ ਵਕਤ ਤੱਕ ਸੁਣਨ ਦੀ ਇੱਛਾ, ਸੁਣਨ ਦਾ ਰਸ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੱਕ ਉਸੇ ਰਸ ਦੀ ਮੌਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੁਣਨ ਵਿੱਚ ਮਸਤ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ, ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ... ਇਹ ਗੀਤ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਸੁਣਨਾ ਖਤਮ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਰਸ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਇਆ ਨਹੀਂ। ਸਮਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਵਿਅਰਥ ਆਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਮਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਭਰਪੂਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪਾਂ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸਵਰੂਪ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ

ਬਣ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਉਹ ਕਮੀ ਰਹਿ ਜਾਵੇਗੀ।

ਵਿਅਰਥ ਤੋਂ ਬੱਚਦੇ ਹਾਂ, ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਕਲਪਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਲੇਕਿਨ ਸ਼ਕਤੀ ਸਵਰੂਪ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ। ਸਵਰੂਪ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਸੰਪਨ, ਸਦਾ ਸਮਰਥ, ਸਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕਿਰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਵੀ ਵਿਅਰਥ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ। ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਸਮਾਉਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਸਵਰੂਪ ਬਣਨ ਵਾਲੇ? ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਤਮਾ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵਿਅਰਥ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ ਨਾ? ਤਾਂ ਵਿਅਰਥ ਨੂੰ ਬਦਲੋ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਵਿਅਰਥ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਗਵਾਉਂਦੇ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਸਮਰੱਥ ਕਦੇ ਬਣੇਗੇ? ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਦਾ ਸਮਰੱਥ ਹੀ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਦਾ ਸੰਪਨ ਰਾਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਾ।

ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਸਮਰੱਥ ਸਵਰੂਪ ਦੁਆਰਾ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਵਕਤ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਵਿਅਰਥ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰੋ। ਹਿੰਮਤ ਹੈ ਨਾ? ਜਿਵੇਂ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਹੈ ਉਵੇਂ ਹੀ ਮਹਾਨ ਹੋ ਨਾ। ਮਹਾਂ ਸੰਕਲਪ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਾ। ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੰਕਲਪ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ। ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੋਇਆ। ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਹਾਨ ਸੰਕਲਪ। ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ ਨਾ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਵਾਲੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹਨ? ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਬਹਾਦੁਰ ਹੋ ਨਾ। ਮਾਇਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲਲਕਾਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲੇ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਲਲਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਲਲਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਾ। ਘਬਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਡਾ ਰਾਜ ਹੋਵੇ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਲਲਕਾਰਦੇ ਹੋ, ਗਰਜ਼ ਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕੀ ਹੁਣ ਸਾਡਾ ਰਾਜ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਹਾਦੁਰ ਹੋ ਨਾ। ਪੰਜਾਬ ਵਾਲੇ ਵੀ ਬਹਾਦੁਰ ਹਨ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਵਾਲੇ ਮਹਾਨ ਹਨ ਅਤੇ ਕਰਨਾਟਕ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ - ਮਹਾਨ ਭਾਵਨਾ। ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਫਲ ਸਹਿਜ਼ ਮਿਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਰਨਾਟਕ ਵਾਲੇ ਭਾਵਨਾ ਦੁਆਰਾ ਮਹਾਨ ਫਲ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੱਚਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਫਲ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਮਹਾਨ ਸੰਕਲਪਧਾਰੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਮਹਾਨ ਲਲਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਹਾਨ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰਨਾਟਕ ਮਹਾਨ ਫਲ ਖਾਨ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨੋਂ ਹੀ ਮਹਾਨ ਹੋ ਗਏ ਨਾ।

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਮਤਲਬ ਸਭ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨ। ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਮਹਾਨ, ਸਵਰੂਪ ਮਹਾਨ, ਕਰਮ ਮਹਾਨ, ਸੇਵਾ ਮਹਾਨ, ਸਭ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨ। ਤਾਂ ਅੱਜ ਮਹਾਨ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਨਦੀਆਂ ਮਿਲੀਆਂ ਹਨ। ਮਹਾਨ ਨਦੀਆਂ ਮਿਲ ਗਈਆਂ ਨਾ। ਮਹਾਨ ਨਦੀਆਂ ਦਾ ਮਹਾਸਾਗਰ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਮਿਲਣ ਮਹਫਿਲ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ। ਅੱਜ ਮਹਫਿਲ ਵੀ ਮਨਾਉਣੀ ਹੈ ਨਾ। ਅੱਛਾ- ਇਵੇਂ ਸਦਾ ਸਮਰੱਥ, ਸਦਾ ਹਰ ਮਹਾਵਾਕਿਆ ਦੇ ਸਵਰੂਪ ਬਣਨ ਵਾਲੇ, ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਦੀਆਂ ਸਮਰੱਥ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਸੂਵ ਸਮਰਥੀਆਂ ਸੰਪਨ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਦਾਦੀਆਂ ਨਾਲ:- ਇਹ ਮਹਾਂਮੰਡਲੀ ਬੈਠੀ ਹੈ। ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਓਮ ਮੰਡਲੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਹਾਂਮੰਡਲੀ ਹੋ ਗਈ। ਸਾਰੀਆਂ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਮੰਡਲੀ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਹਾਂਮੰਡਲੇਸ਼ਵਰ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਮਹਾਂਸੇਵਾਦਾਰੀ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਮਹਾਂਮੰਡਲੇਸ਼ਵਰ ਜਾਂ ਮਹਾਂਮੰਡਲੇਸ਼ਵਰੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਉਂਦੇ ਲੇਕਿਨ ਮਹਾਂਸੇਵਾਦਾਰੀ। ਤਾਂ ਮਹਾਨ ਸੇਵਾਦਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਹਾਨ ਮੰਡਲੀ। ਮਹਾਂਸੇਵਾਧਾਰੀ ਮਤਲਬ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਤੋਂ ਆਪੇ ਹੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋਏ। ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਆਪ ਯੋਗੀ ਹਨ ਉਹ ਆਪ ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਚੈਕ ਕਰੋ - ਕਿ ਆਪੇਹੀ ਸੇਵਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ? ਤਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਸੈਕਿੰਡ ਵੀ ਹੋਰ ਸੰਕਲਪ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਚਲਦੇ - ਚਲਦੇ ਹਰ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸੇਵਾ ਸਵਾਸ - ਸਵਾਸ ਸੈਕਿੰਡ - ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਵਤੈ ਸੇਵਾਦਾਰੀ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਹੁਣ ਖ਼ਾਸ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਈ। ਆਪੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਗਏ। ਇਹ ਹਾਲੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਵੀ ਬਣਾਉਣਗੇ, ਪ੍ਰੋਕਟੀਕਲ ਵੀ ਕਰਵਾਉਣਗੇ ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਹਾਲੇ ਆਪੇ ਸੇਵਾਦਾਰੀਆਂ ਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਰ ਸਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਹੈ। ਸਦਾ ਹੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਟੇਜ ਤੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਦੀ ਮੰਡਲੀ ਹੈ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਰੀਰ ਸਵਾਸ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਚਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਇਵੇਂ ਆਤਮਾ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਗ਼ੈਰ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਸਵਾਸ ਚਲਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਆਟੋਮੈਟਿਕ। ਇਵੇਂ ਸੇਵਾ ਆਪੇ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਹੀ ਜਿਵੇਂਕਿ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਾਹ ਹੈ। ਇੰਝ ਹੈ ਨਾ? ਕਿੰਨੇ ਘੰਟੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ, ਇਹ ਹਿਸਾਬ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਧਰਮ ਕਰਮ ਹੈ ਹੀ ਸੇਵਾ। ਚਲਣਾ ਵੀ ਸੇਵਾ, ਬੋਲਣਾ ਵੀ ਸੇਵਾ, ਕਰਨਾ ਵੀ ਸੇਵਾ ਤਾਂ ਆਪੇ ਸੇਵਾਦਾਰੀ, ਸਦਾ ਦੇ ਸੇਵਾਦਾਰੀ। ਜੇ ਵੀ ਸੰਕਲਪ ਉੱਠਦਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਸਮਾਈ ਹੈ। ਹਰ ਬੋਲ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਅਰਥ ਤਾਂ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਤਾਂ ਸਮਰੱਥ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਸੇਵਾ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਮਹਾਂਮੰਡਲੀ ਵਾਲੀਆਂ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਅੱਛਾ -

ਸਾਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਥੀ ਵੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਹਨ। ਓਮ ਮੰਡਲੀ ਵਾਲੇ ਸਭ ਮਹਾਂਮੰਡਲੀ ਵਾਲੇ ਆਦਿ ਦੇ ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਸਦਾ ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਸਾਰੀਆਂ ਮਹਾਂਮੰਡਲੀ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਫ਼ਿਰ ਪਾਨ ਦਾ ਬੀੜਾ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਮਹਾਨ ਮੰਡਲੀ ਵਾਲੇ ਹੀ ਹੋਏ ਨਾ। ਪਾਨ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਨਾ। ਬਗ਼ੈਰ ਕੁੱਝ ਸੋਚਣ ਤੋਂ, ਸੰਕਲਪ ਕਰਨ ਦਾ ਪੱਕਾ ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ ਅਤੇ

ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਗਏ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ। ਮਹਾਨ ਕਰਤੱਵ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋ। ਐਗਜ਼ਾਂਪਲ ਤਾਂ ਬਣੇ। ਬਿਨਾਂ ਐਗਜ਼ਾਂਪਲ ਦੇਖੇ ਹੋਏ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਲਈ ਉਧਾਰਣ ਬਣ ਗਏ। ਤਰੁੰਤ ਦਾਨ ਮਹਾਂ ਪੁੰਨ। ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ। ਅੱਛਾ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ

1 ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਗਰੁੱਪ।

ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਬੱਚੇ ਨਿਡਰ ਹੋ ਨਾ। ਕਿਉਂ? ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਦਾ ਨਿਰਵੈਰ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਵੈਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਦੀ ਸ਼ੁਭ ਭਾਵਨਾ, ਸ਼ੁਭ ਕਾਮਨਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ੁਭ ਭਾਵਨਾ, ਕਾਮਨਾ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਦਾ ਨਿਡਰ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਡਰਨ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ। ਖੁਦ ਯੋਗਯੁਕਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਵੀ ਪਰਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੇਫ਼ ਜ਼ਰੂਰ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਸੇਫ਼ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਾ? ਬਾਪ ਦੀ ਛੱਤਰਛਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਸੇਫ਼ ਹਨ। ਛੱਤਰਛਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਫ਼ਿਰ ਡਰ ਹੈ। ਛੱਤਰਛਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਨਿਡਰ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਕੋਈ ਕੁੱਝ ਵੀ ਕਰੇ ਲੇਕਿਨ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਇੱਕ ਕਿਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ। ਇਵੇਂ ਯਾਦ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੇਫ਼। ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਚਲ। ਘਬਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ। ਇਹ ਰਿਹਰਸਲ ਹੈ। ਅਸਲ ਤੇ ਹੋਰ ਹੈ। ਰਿਹਰਸਲ ਪੱਕਾ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਪੱਕੇ ਹੋ ਗਏ, ਬਹਾਦੁਰ ਹੋ ਗਏ? ਬਾਪ ਨਾਲ ਲਗਨ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਵੇਂ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਿਕਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਸਮੱਸਿਆ ਜੀਤ ਬਣ ਗਏ। ਲਗਨ ਨਿਰਵਿਘਨ ਬਣਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਸ ਸਿਰਫ਼ 'ਮੇਰਾ ਬਾਬਾ' ਇਹ ਮਹਾਮੰਤ੍ਰ ਯਾਦ ਰਹੇ। ਇਹ ਭੁੱਲਿਆ ਤਾਂ ਗਏ। ਇਹ ਹੀ ਯਾਦ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਸਦਾ ਸੇਫ਼ ਹਾਂ।

2 ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅਚਲ ਅਡੋਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਲਚਲ ਅਚਲ ਅਡੋਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਾ ਪਾਵੇ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਵਿਘਨ - ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਅਚਲ ਅਡੋਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਣੇ ਹੋ। ਵਿਘਨ - ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਰ ਵਿਘਨ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਪਾਰ ਕਰਦੀ ਜਿਵੇਂ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਇੱਕ ਖੇਡ ਹੈ। ਤਾਂ ਖੇਡ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਮਜ਼ਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਖੇਡ ਕਰਨਾ ਫ਼ਰਕ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਜੇਕਰ ਵਿਘਨ ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਖੇਡ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਹਾੜ ਰਾਈ ਵਾਂਗੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਵਿਘਨ - ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਹੋ ਘਬਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤੇ ਨਹੀਂ। ਨਾਲੇਜ਼ਫੁਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਜਾਣਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਤਾਂ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ, ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਲਗਦੀ। ਅਚਾਨਕ ਕੁੱਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਛੋਟੀ ਗੱਲ ਵੀ ਵੱਡੀ ਲਗਦੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਵੀ ਛੋਟੀ ਲਗਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁਲ ਹੋ ਨਾ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁਲ ਹੋ ਪਰ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਟਾਈਮ ਹੁੰਦਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁਲ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਭੁੱਲੇ ਨਾ, ਕਈ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੁਣ ਦੇਹਰਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਨਥਿੰਗ ਨਿਊ ਹੈ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੀਆਂ ਪੱਕਿਆਂ ਇੱਟਾਂ ਹੋ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਇੱਟ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਤਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੀ ਇੱਟ ਹਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਕੰਧ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅਚਲ ਹੋ, ਕੋਈ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਹਿਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇ ਪਰ ਹਿਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹਿਲ ਜਾਵੇ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਹਿਲੋ। ਇਵੇਂ ਅਚਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਵਿਘਨ - ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਰੋਜ਼ ਵਧਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੀ ਬਾਪ ਦੀ ਵਧਾਈ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਅਚਲ - ਅਡੋਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਵੇਖਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਵਰਦਾਨ:- ਸਮਰੱਥ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਬਟਨ ਚਾਲੂ ਕਰ ਬੇਕਾਰ ਦੇ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਵਿਕਅਤ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਭਵ ਜਿਵੇਂ ਸਥੂਲ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਾ ਬਟਨ ਚਾਲੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹਨ੍ਹੇਰਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਸਮਰੱਥ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਬਟਨ। ਇਸ ਬਟਨ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬੇਕਾਰ ਦਾ ਹਨ੍ਹੇਰਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਜਦੋਂ ਸਥਿਤੀ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਮਹਾਂਦਾਨੀ - ਵਰਦਾਨੀ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਤਾ ਦਾ ਅਰਥ ਹੀ ਹੈ ਸਮਰੱਥ। ਸਮਰੱਥ ਹੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਉੱਥੇ ਵਿਅਰਥ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਅਵਿਕਅਤ ਫਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕੰਮ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਚਾਈ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸ੍ਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਆਤਮਾ ਹੈ।

ਮਾਤੋਸ਼ਵਰੀ ਜੀ

ਗੀਤ:- ਇਹ ਮੇਰਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸੰਸਾਰ ਹੈ....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਨਾਲੇਜ਼ਫੁਲ, ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਜੇ ਐਰਿਜਨਲ ਸਟੇਜ ਸੀ ਹੁਣ ਉਹ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਆਤਮਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਇੱਕ ਹੀ ਸਟੇਜ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਭਾਵੇਂ ਅਨਾਦਿ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਸਟੇਜ ਬਦਲਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ - ਜਿਵੇਂ ਸਮਾਂ ਬੀਤਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਦਲਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਵੈਸੇ ਆਤਮਾ ਅਨਾਦਿ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ, ਪਰ ਆਤਮਾ ਜਿਹੇ ਜਿਹਾ ਕਰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਹੇ ਜਿਹਾ ਫਲ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਤੇ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਰਿਸਪੋਨਸੀਬਲ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਦਾ ਪਿਤਾ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਪਿਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਠਹਿਰੇ, ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਸਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਪਿਤਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਆਤਮਾ ਸੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਹਾਂਗੇ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਪਰਮਪਿਤਾ ਵੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਪਰ ਪਿਤਾ ਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਰਿਲੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਕਹਿਣ ਨੂੰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵੀ ਪਿਤਾ ਹੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪਿਤਾ ਕਹਿਣਗੇ ਕੌਣ! ਜ਼ਰੂਰ ਪਿਤਾ ਤੇ ਪੁੱਤਰ ਜੋ ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ। ਪਿਤਾ ਕਹਿਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਪੁੱਤਰ ਨਾਲ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਿਤਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮ ਆਤਮਾ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੈਠ ਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਜੇ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਤੇ ਜੇ ਪਹਿਲੇ ਸਥਿਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਉਸੀ ਫਰਕ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਲਈ। ਬਾਪ ਸਮਝ ਦੇ ਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਜੇ ਐਰਿਜਨਲ ਸਟੇਜ ਸੀ, ਹੁਣ ਉਸੀ ਨੂੰ ਫੜ ਲੋ। ਕਿਵੇਂ ਫੜੋ, ਉਸਦਾ ਗਿਆਨ ਵੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਤੇ ਬਲ ਵੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਬਲ ਆਵੇਗਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕਰਮ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ। ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਚੰਗਾ ਕਰਮ ਕਰੀਏ ਪਰ ਫਿਰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਸਾਡਾ ਮਨ ਚੰਗੇ ਵਲ ਲੱਗਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਦੂਜੇ ਵਲ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਕਰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਬਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਸਥਿਤੀ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤਮੋ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤਿ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਦਬਾਉਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਬੁੱਧੀ ਸਾਡੀ ਉਸੇ ਵੱਲ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਵਲ ਬੁੱਧੀ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਤੇ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਾਓ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਸਮਝ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸੀ ਅਧਾਰ ਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਜੋ ਬੋਝ ਹੈ, ਬੰਧਨ ਹੈ, ਜੋ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਬਣ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਉਸ ਤੇ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਸਾਫ਼ ਕਰਦੇ ਚਲੋ। ਫਿਰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਰਹਾਂਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨਤਾ ਦੀ ਪਾਵਰ ਆਉਂਦੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਉਸੇ ਹੀ ਅਧਾਰ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋਗੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਅਸਲੀ ਸੀ।

ਫਿਰ ਜਿਵੇਂ ਆਤਮਾ ਉਦਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਮਿਲੇਗਾ ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਵੀ ਉਵੇਂ ਦਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੇ ਇਵੇਂ ਦਾ ਸੰਸਾਰ ਹੁਣ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਰਲਡ ਕਿਰਿਏਟਰ, ਪਰ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਕਦੀ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਬੈਠ ਕਰਕੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਹੋਰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ, ਕਰਾਇਸਟ ਆਇਆ, ਬੁੱਧ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਵਾਂ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਲੀਤਾ ਪਰ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ, ਇਹ ਕੰਮ ਹੈ ਉਸਦਾ ਜੋ ਵਰਲਡ ਕਿਰਿਏਟਰ, ਵਰਲਡ ਆਲਮਾਇਟੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਹੈ। ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਰਤੱਵ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਵੀ ਆਪਣਾ ਕਰਤੱਵ ਤੇ ਐਕਟ ਬਾਕੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਵਾਂਗੂ ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਦਾ ਐਕਟ ਆਪਣਾ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਸਾਰੀ ਐਕਟ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਹੀ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਦਾ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਕਰਮ ਦਾ ਖਾਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਚੰਗੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਰਾਈਸਟ, ਬੁੱਧ ਆਏ, ਇਸਲਾਮੀ ਆਏ, ਗਾਂਧੀ ਆਇਆ, ਜੋ - ਜੋ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਆਏ ਉਹ ਸਭ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਪਾਰੂ ਪਲੇਅ ਕਰਕੇ ਗਏ। ਇਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲਿਆ, ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਜਿੰਨੇ ਵੀ ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਹੋਵੇਗਾ, ਆਤਮਾ ਉਹ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਉਹ ਪਲੇਅ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਪਲੇਅ ਕਰਨ ਦਾ ਸਥਾਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਨਾਟਕ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਡਰਾਮਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਵੀ ਐਕਟ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਹੈ। ਪਰ ਉੱਚਾ ਕਿਸ ਵਿੱਚ ਹੈ? ਉਹ ਆ ਕਰਕੇ ਸਾਡੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਕਰਮ ਦਾ ਖੇਲ, ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਪਾਰੂ ਪਲੇਅ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਵੀ

ਪਾਰੂ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸਦ੍ਰਿਸ਼ ਜਨਮ - ਮਰਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸਦ੍ਰਿਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮ ਦਾ ਖਾਤਾ ਉਲਟਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤਾਂ ਬਸ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਿਬਰੇਟ ਕਰਨ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਲਿਬ੍ਰੇਟਰ, ਬੰਧਨ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਗਤੀ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਆਤਮਾ ਤੇ ਮਾਇਆ ਦਾ ਜੋ ਬੰਧਨ ਚੜਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਤਾਰ ਕੇ ਪਿਓਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੇਰਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾ ਕੇ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਣਾ, ਤਾਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਜੋ ਅਨਾਦਿ ਨਿਯਮ ਤੇ ਕਾਇਮ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਣਾ, ਫਿਰ ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਵਾਧਾ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਉਹ ਸਮਾਂ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਐਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਵਧਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵਧਦੀ ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨਹੀਂ। ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਵੀ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਪਹਿਲਾ ਬਾਲ, ਫਿਰ ਕਿਸ਼ੋਰ, ਫਿਰ ਯੁਵਾ, ਫਿਰ ਬੁਢਾਪਾ। ਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਵੀ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ, ਬਜ਼ੁਰਗ ਹੁੰਦੇ - ਹੁੰਦੇ ਜੜਜੜੀਭੂਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਵਧਣਾ ਤੇ ਉਸਦਾ ਅੰਤ ਹੋਣਾ, ਇਹ ਵੀ ਨਿਯਮ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਜਨਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਵੀ ਨਿਯਮ ਹੈ। ਇਕ ਜੀਵਨ ਦੀ ਵੀ ਸਟੇਜ ਹੈ ਤੇ ਫਿਰ ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਵੀ ਸਟੇਜ ਹੈ, ਫਿਰ ਜਨਰੇਸ਼ਨ ਜੋ ਵੀ ਚਲੀ ਉਸਦੀ ਵੀ ਸਟੇਜ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਭ ਧਰਮਾਂ ਦੀ ਵੀ ਸਟੇਜ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਜਿਹੜਾ ਧਰਮ ਹੈ ਉਹ ਸਭ ਨਾਲੋਂ ਤਾਕਤ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਪਿੱਛੇ ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਜੋ ਆਉਂਦੇ ਨੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੇ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵੰਡਣਾ, ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਚਲਣਾ, ਹਰ ਇਕ ਗੱਲ ਨਿਯਮ ਨਾਲ ਚਲਦੀ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਣਾ ਹੈ।

ਇਸ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰਾ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੀ ਇਕ ਸੋਲ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਗਾਡ ਕੋਈ ਦੁਨੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਵੀ ਸੋਲ ਹੀ ਹਾਂ ਪਰ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਤੇ ਉੱਚਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਗਾਡ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹੋ ਮੈਂ ਵੀ ਉਹਦਾ ਹੀ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਹੋ, ਉਹਦੇ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ। ਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੀ ਹਾਂ, ਆਤਮਾ, ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਫਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਫਰਕ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਮੇਰੇ ਜੋ ਫਰਜ਼ ਹਨ ਉਹ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਕੋਈ ਹਦ ਦੇ ਇਕ ਧਰਮ ਦਾ ਸਥਾਪਕ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਕਿਰਿਏਟਰ ਹਾਂ, ਉਹ ਹੋ ਗਏ ਧਰਮ ਦੇ ਕਿਰਿਏਟਰ। ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਮੈਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਫਰਜ਼ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਫਰਜ਼ ਮਹਾਨ ਹੈ ਤੇ ਸਭ ਨਾਲੋਂ ਨਿਰਾਲਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੇਰਾ ਕੰਮ ਨਿਰਾਲਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕੰਮ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣਾ ਤੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸੈਪਲਿੰਗ ਲਗਾਣਾ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਗ੍ਰੇਜੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹੈਵਨਲੀ ਗਾਡ ਫਾਦਰ। ਜਿਵੇਂ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਰਿਸਚੈਨਿਟੀ ਦਾ ਫਾਦਰ, ਉਸਨੂੰ ਹੈਵਨਲੀ ਦਾ ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਹੈਵਨ ਦਾ ਸਥਾਪਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਤੇ ਹੈਵਨ ਵਰਲਡ ਹੋ ਗਈ ਨਾ, ਹੈਵਨ ਕੋਈ ਇੱਕ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਵਰਲਡ ਦਾ ਸਥਾਪਕ ਹੋ ਗਿਆ ਤੇ ਉਸ ਵਰਲਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਰਮ, ਇੱਕ ਰਾਜ ਹੋਏਗਾ, ਤੱਤਵ ਆਦਿ ਸਭ ਬਦਲ ਜਾਣਗੇ ਇਸ ਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੈਵਨਲੀ ਗਾਡ ਫਾਦਰ।

ਦੁਜਾ, ਗਾਡ ਇਜ਼ ਟਰੁੱਥ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੇ ਟਰੁੱਥ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਕਿਸ ਵਿੱਚ ਟਰੁੱਥ? ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸੱਚ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਗੋਡ ਹੈ। ਗੋਡ ਕੋਈ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਸ ਸੱਚ ਬੋਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਨਹੀਂ, ਗੋਡ ਇਜ਼ ਟਰੁੱਥ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਗੋਡ ਨੇ ਹੀ ਆਕੇ ਸਾਰੀ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੱਸੀ ਹੈ, ਗੋਡ ਇਜ਼ ਟਰੁੱਥ ਮੰਨਿਆ ਗੋਡ ਹੀ ਟਰੁੱਥ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਤੱਦ ਹੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਓਸਨ ਆਫ ਨਾਲੇਜ਼, ਓਸਨ ਆਫ ਬਲਿਸ, ਗਾਡ ਨੇਜ਼, (ਇਸ਼ਵਰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ)... ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੁਝ ਜਾਨਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ! ਤੇ ਉਹ ਕਿਹੜੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ? ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ, ਗੋਡ ਨੇਜ਼। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਸਭ ਕੁਝ ਹਨ ਪਰ ਉਸਦੀ ਜੋ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਨਾ ਉਹ ਇਸ ਤੇ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਦੁਨੀਆਂ ਜੋ ਥੱਲੇ ਡਿਗੀ ਹੈ ਉਹ ਉੱਚੀ ਕਿਵੇਂ ਚੜ੍ਹੇ, ਇਸ ਚੱਕਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗੋਡ ਨੇਜ਼। ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਸਭ ਵੱਖ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਜਾਨਣਾ ਹੱਦ ਹੈ, ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਮਨੁੱਖ ਅਲਪਗਿਆ ਹੈ ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸ੍ਵਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਸਰਵ ਦਾ ਗਿਆਤਾ ਮਤਲਬ ਜਾਨਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਤੇ ਜੋ ਸ੍ਵਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਟਰੁੱਥ ਨੂੰ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਯਥਾਰਥ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਜਿਹਦੇ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗੀ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਸਭ ਨੂੰ ਦਵੇਗਾ ਨਾ। ਜੋ ਆਪ ਜਾਨਣ ਦੁਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਣ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਫਾਇਦਾ ਹੈ! ਜਾਨਣ ਦਿਉ। ਪਰ ਨਹੀਂ। ਉਸਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਕੁਆਲੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਗਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪਏ ਹਾਂ ਕਦੀ ਕੁੱਝ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਹੋ ਰੱਬ! ਹੁਣ ਤੂੰ ਆ ਹੁਣ ਤੂੰ ਇਹ ਕਰ! ਖੈਰ ਕਰ, ਰਹਿਮ ਕਰ, ਮੇਰੇ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਕਰ ਤੇ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉਸਤੋਂ ਮੰਗਦੇ ਹਾਂ ਨਾ। ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਨਾ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਇਹਸਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਕਦੀ ਕੀਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਕਿਉਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਅਸੀਂ ਮੱਥਾਪੁੱਟੀ ਕਰਦੇ। ਜਦ ਕੋਈ ਮੁਸੀਬਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਮੁਸੀਬਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬੜੀ ਹੈਲਪ ਕੀਤੀ

ਸੀ। ਸਮੇਂ ਤੇ ਮੇਰੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਦੀ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਚੰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ ਤੇ ਕਹੇਗਾ ਇਹ ਰੱਬ ਨੇ ਕੀਤਾ। ਬਸ ਰੱਬ ਇਵੇਂ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਸਦਾ ਬੜਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਵਰਲਡ ਦਾ ਕੰਮ, ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪੈਸਾ ਮਿਲ ਗਿਆ, ਇਹ ਰੱਬ ਨੇ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਚੰਗੇ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਤੇ ਉਸ ਕਰਮ ਦਾ ਫਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਚੰਗੇ ਮਾੜੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਵੀ ਅਸੀਂ ਫਲ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਆ ਕੇ ਜੇ ਕਰਮ ਸਿਖਾਇਆ ਉਸ ਦਾ ਜੇ ਫਲ ਹੈ ਉਹ ਵੱਖ ਹੈ। ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਸੁੱਖ ਤੇ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਨਾਲੇਜ਼ ਦਿਤੀ ਉਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁੱਖ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਕੰਮ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ ਨਾ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹੀ ਆਕੇ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਜੇ ਯਥਾਰਥ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ ਉਹ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਰਮ ਯੋਗ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਰਮ ਨੂੰ, ਘਰ - ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਓ ਉਸ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਮੈਂ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ। ਤੇ ਕਰਮ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਕਰਮ ਛੱਡਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਰਮ ਤਾਂ ਅਨਾਦਿ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਕਰਮ ਸ਼ੇਤਰ ਵੀ ਅਨਾਦਿ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਹੈ ਤਾਂ ਕਰਮ ਵੀ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਕਰਮ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਓ ਇਹ ਆਕੇ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕਰਮ ਦਾ ਖਾਤਾ ਅਕਰਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਕਰਮ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਬੁਰਾ ਖਾਤਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਇਵੇਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਤੇ ਮਾਂ ਦੇ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ, ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡ ਮਾਰਨਿੰਗ। ਅੱਛਾ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਦਾ ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਵਿਚ ਰਹਿ ਮਨ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬ ਭਵ ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ ਨਸੀਬ ਬੱਚੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਵਿਧੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਿਧੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਆਪਣੇ ਮਨ ਤੋਂ ਸਦਾ ਵਾਹ - ਵਾਹ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਗੀਤ ਵਜਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਵਾਹ ਬਾਬਾ! ਵਾਹ ਤਕਦੀਰ! ਵਾਹ ਮਿੱਠਾ ਪਰਿਵਾਰ! ਵਾਹ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਗਮ ਦਾ ਸੁਹਾਵਣਾ ਸਮਾਂ! ਹਰ ਕਰਮ ਵਾਹ - ਵਾਹ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਆਪ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਵਾਏ, ਆਈ (ਕਿਓਂ, ਮੈਂ) ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ। ਵਾਏ ਦੇ ਬਜਾਏ ਵਾਹ - ਵਾਹ ਤੇ ਆਈ ਦੇ ਬਜਾਏ ਬਾਬਾ -ਬਾਬਾ ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜੇ ਸੰਕਲਪ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਸ ਨੂੰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗੈਰਮੈਂਟ ਦੀ ਸਟੈਂਪ ਲਗਾ ਦਿਓ ਤਾਂ ਅਟਲ ਰਹਾਂਗੇ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਸੇ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦੇ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਕੁੱਝ ਵੀ ਮੰਗਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤਬੀਅਤ ਨੂੰ ਠੀਕ ਰੱਖਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹੜਾ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ?

ਉੱਤਰ:- ਕਈ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਵੈਭਵਾਂ (ਸੁੱਖ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਧਨ) ਦੇ ਅਧਾਰ ਨਾਲ ਤਬੀਅਤ ਠੀਕ ਰਹੇਗੀ। ਪਰ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਬੱਚੇ ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੈਭਵਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਵੈਭਵਾਂ ਨਾਲ ਤਬੀਅਤ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਤਬੀਅਤ ਠੀਕ ਰੱਖਣ ਦੇ ਲਈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਖੁਸ਼ੀ ਵਰਗੀ ਖੁਰਾਕ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ ਰਹੋ, ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਯੱਗ ਵਿੱਚ ਦਧੀਚੀ ਰਿਸ਼ੀ ਵਾਂਗੂੰ ਹੱਡੀਆਂ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਤਬੀਅਤ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਇਸ ਸਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਉੱਚੀ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਪੁਜੀਸ਼ਨ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਮੌਤ ਤੇ ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਾਰਿਆਂ ਸੈਂਟਰਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਬੱਚੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ - ਸੁੱਖ ਦਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਇਹ ਦੋ ਅੱਖਰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਗਿਆਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਕਿੰਨੀ ਵਿਸ਼ਾਲ (ਤੇਜ਼) ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਮਤੀ (ਡਲ) ਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਦੀ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਸਮਝੋ ਤਾਂ ਪਾਪ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਡਲ ਕਿਉਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ? ਸੈਂਟਰ ਤੇ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਸ਼ਾ, ਫਲਕ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੁਰਲੀ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਰੋਮਾਂਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਰੋਂ ਹੀ ਰੋਮਾਂਚ ਡੈਡ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰ ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਰੋਜ਼ ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਵਾਰੀਅਰਸ ਹੋ, ਰਾਵਣ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੰਦਿਰ ਲਾਇਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹਨਾਂ ਨਸ਼ਾ ਜਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਹਿੰਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਾ ਮਿਲੀ ਤਾਂ ਬਸ ਰੁਸ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਵੰਡਰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਤੇ। ਮਾਇਆ ਦੀਆਂ ਜੰਜੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਨ, ਤੁਹਾਡਾ ਵਪਾਰ, ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਤਾਂ ਵੰਡਰਫੁਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਦੇਸਤਾਂ ਸਬੰਧੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਫਿਰ ਕੀ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਵੰਡਰ ਲਗਦਾ ਹੈ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬੜਾ ਨਸ਼ਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਸਮਝੋ ਤਾਂ ਕੁੱਝ ਵੀ ਮੰਗਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਾ ਰਹੇ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਥਾਹ ਖਜ਼ਾਨਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ 21 ਜਨਮ ਤਕ ਕੁੱਝ ਵੀ ਮੰਗਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੰਨਾ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਡਲ, ਜਾਮਤੀ ਬੁੱਧੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਤਾਂ 7 ਫੁੱਟ ਲੰਬੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ 6- 7 ਫੁੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਉਮੰਗ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਹੋ, ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲੋਕ ਤਾਂ ਕੁੱਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਬੈਠੇ ਹਾਂ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਾਂਗੇ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ, ਮਾਇਆ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ, ਦੂਸਰਿਆਂ ਦਾ ਇੰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿੰਨਾ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤੁੱਛ ਬੁੱਧੀ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਰੋਜ਼ - ਰੋਜ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਹੋ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਸੱਚਾ ਸਾਹਿਬ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਹੋਏ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਇਹ ਹੀ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਦਧੀਚੀ ਰਿਸ਼ੀ ਵਾਂਗੂੰ ਹੱਡੀਆਂ ਵੀ ਦੇ ਦੇਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਹੱਡੀ ਦੇਣਾ ਤੇ ਕੀ ਸਰੋਂ ਹੋਰ ਵੀ ਸੁੱਖ ਵੈਭਵ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਤਬੀਅਤ ਕੋਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਚੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਬੀਅਤ ਦੇ ਲਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ। ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਹਾਰਦੇ ਆਏ, ਹੁਣ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਜਿਤਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਲੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਹੈ, ਅਥਾਹ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਰਾਵਣ। ਉਹ ਲੋਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਹਨ, ਮੋਟਰਾਂ ਮਹਿਲ ਹਨ, ਬਸ ਇਹ ਹੀ ਸਵਰਗ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਲੱਖਾਂ, ਕਰੋੜਾਂ ਖਰਚਦੇ, ਡੈਮ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ, ਲੜਾਈ ਦਾ ਸਮਾਨ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਨਿਧਨ ਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਕਿੰਨਾ ਲਈ ਝਗੜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਗੱਲ ਹੀ ਨਾ ਪੁੱਛੋ। ਕਿੰਨਾ ਕਿਚੜ੍ਹਾ ਲਗਿਆ

ਹੋਏ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਰਕ। ਸਵਰਗ ਦੀ ਤਾਂ ਬੜੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਬੜੇਦਾ ਦੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਤੋਂ ਪੁਛੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਕਿੱਥੇ ਗਿਆ? ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਸਵਰਗ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ- ਇਹ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਨਹੀਂ, ਕਿੰਨਾ ਘੋਰ ਹਨੇਰਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਘੋਰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਬੁੱਧੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਸੰਤਾਨ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਸਮਝੋ। ਸਾਹਿਬ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸਹਿਜ਼ਾਦਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਬਾ ਕਹਾਵਤ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਗੀਤ ਛਾ ਜਾਣੇ... (ਭੇੜ ਕੀ ਸਮਝੋ) ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਮਨੁੱਖ ਵੀ ਸਭ ਭੇੜ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਕੀ - ਕੀ ਬੈਠ ਉਪਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ ਸਾਂਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਨਗੇ ਉਹ ਹੀ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਕੈਣ - ਕੈਣ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ? ਅਸੀਂ ਭੇੜ - ਬੱਕਰੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ? ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੰਕਾਰ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨਾ ਹੈ, ਗੁਰਰ - ਗੁਰਰ ਕਰਨ ਲਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਹੱਡੀਆਂ ਦੇਣੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਨਾ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਹੰਕਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਰਦੇ, ਅਸੀਂ ਇਹਨੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਾਂ, ਇਹ ਖ਼ਿਆਲ ਆਉਣਾ ਵੀ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਚਲਣ ਹੀ ਇਵੇਂ ਦੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ, ਜੇ ਸ਼ਰਮ ਆ ਜਾਵੇਗੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗਾ ਸੁੱਖ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਰਹੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਚਮਕਦੇ ਰਹੋ। ਸੈਂਟਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਂ ਚੰਗੇ ਮਹਾਂਰਥੀ ਹਨ, ਕੋਈ ਘੁੜਸਵਾਰ, ਪਿਆਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਵੇਂ - ਕਿਵੇਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਹਨ, ਕਈ ਤਾਂ ਬੜੀਆਂ ਮਦਦਗਾਰ ਹਨ, ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਬਿਨਾਂ ਕੀ ਪਦ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਮਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਰਿਗਾਰਡ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਖੁਦ ਰਿਗਾਰਡ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਕੀ ਕਹਿਣਗੇ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਾਪ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਬੇਲੇ, ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਅੱਖਰ ਹਨ ਆਟੇ ਵਿੱਚ ਨਮਕ। ਇਹ ਹਉਜ਼ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਹੈ, ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ, ਕਿੰਨੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ, ਫਿਰ ਇਹ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ। ਕਿਸੇ ਖੰਡ ਦਾ ਨਾਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਦਿਨ ਰਾਤ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਨਾਲੇਜ਼ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ਼ ਹੈ, ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬੜੇ ਰਮਜਬਾਜ਼ ਚਾਹੀਦੇ। ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਯੁਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਡਿਪਲੋਮੈਟ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਡਿਪਲੋਮੈਟ ਅੰਬੈਸਡਰ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਓਹੋ! ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਧਾਰਨ ਕਰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਸਿਵਾਏ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਸਤਿਕ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਕਈ ਤਾਂ ਨਾਸਤਿਕ ਵੀ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਭੁਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਾਸਤਿਕ ਹੋਏ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਾਪ ਜੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਬਣਾਉਂਦੇ, ਉਹ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੜੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਵਾਰੀਅਰਸ ਕਿੰਨੇ ਚੰਗੇ ਹੋ। 'ਵੰਦੇ ਮਾਤਰਮ' ਤੁਸੀਂ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪੂਜਏ ਸੀ ਫਿਰ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਪੂਜਏ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੜੀ ਸਾਂਤੀ ਨਾਲ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਗ - ਰਗ ਵਿੱਚ ਭੂਤ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਹ ਕਿ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਲੇਭ ਵੀ ਵੱਡਾ ਭੂਤ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਭ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਰੇਕ ਦੀ ਚਲਨ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਿੰਨਾ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਸਿਰਫ਼ ਖਾਂਦੇ - ਪੀਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ 21 ਜੰਨਮ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਦਾਸ - ਦਾਸੀਆਂ ਵੀ ਤੇ ਬਣਨਗੇ ਨਾ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਸਭਨੂੰ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਦਿਲ ਤੇ ਤਾਂ ਸਰਵਿਸੇਬੁਲ ਹੀ ਚੜ੍ਹਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਸਰਵਿਸ ਹੀ ਇਹ ਹੈ - ਕਿਸੇਨੂੰ ਅਮਰਲੋਕ ਦਾ ਵਾਸੀ ਬਣਾਉਣਾ। ਬਾਬਾ ਹਿਮੰਤ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਦਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਧਾਰਨਾ ਕਰੋ, ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਣਿਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਨਾ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਅਸੀਂ ਵੈਸ਼ਾਲਿਆ ਤੋਂ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਣਕੇ ਵੀ ਵਿਖਾਉਣਾ ਹੈ।

ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਦੇ ਹਨ - ਲਾਡਲੇ ਰੂਹਾਨੀ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਹੁਣ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਗੇ, ਮਹਾਂਰਥੀ ਬਣੇਗੇ ਤਾਂ ਸਹਿਜ਼ਾਦੇ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣੇਗੇ। ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੀ ਇਹ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੀ ਸੱਚਾ ਬਾਬਾ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਵੀ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਯੋਗਬਲ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇੱਛਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਚਾਹੀਦਾ, ਉਹ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ, ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਖੁਸ਼ੀ ਵਰਗੀ ਖੁਰਾਕ ਨਹੀਂ। ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਰੇ ਬਾਪ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ! ਹਰੇਕ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ ਕੀ ਅਸੀਂ ਇਤਨੇ ਮਿੱਠੇ ਬਾਬਾ ਦੀ ਕੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਭ ਨੂੰ ਮੈਸਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਜਾਵੇ - ਸਾਹਿਬ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬੁਦਰਜ਼ ਹੋ। ਭਾਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਨੂੰ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਖ਼ਿਆਲ ਨਾਲ ਭਰਾ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪਿਓ ਦੇ ਬੱਚੇ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹੋ। ਬਾਪ ਹੈ ਹੀ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ। ਹੈਵਿਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦੁਆਰਾ। ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਤਾਂ

ਬਹੁਤ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਿੱਤਰ - ਸਬੰਧੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਬੱਚੇ ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਲੋਕ ਆਫ਼ਤਾਵਾਂ ਵੇਖ ਕੇ ਸਮਝਣਗੇ - ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਸਾ ਤਾਂ ਲੈ ਲਈਏ। ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਮਿੱਤਰ - ਸਬੰਧੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁੱਕ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਸਦਾ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਰਹੇ, ਉਹ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਦਾ ਟਾਈਟਲ ਕਿੰਨਾ ਵੱਧੀਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਤੇ ਅਸੀਂ ਕੀ ਬਣਾਂਗੇ? ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਜਮਾਂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਖਾਂਦੇ - ਖਾਂਦੇ ਚੁਕਤੂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਦੇ ਖਿਆਲ ਵੀ ਨਾ ਆਵੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤਾ, ਉਸ ਨਾਲ ਸਭ ਦੀ ਪ੍ਰਵਰਿਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਮਦਦ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਖਾਤਿਰ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਬੜਾ ਹਿਸਾਬ ਹੈ। ਮਨਸਾ, ਵਾਚਾ, ਕਰਮਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਭੋਜਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਮਿਲੇਗੀ। ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਸਭ ਨੂੰ ਰਾਜ਼ੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਮਹਾਂਰਥੀ ਬੱਚੇ ਕਿੰਨੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਰੈਗਜੀਨ ਤੇ ਚਿੱਤਰ ਬਣਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਕਦੇ ਟੁੱਟਣ - ਫੁੱਟਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਆਪੇ ਹੀ ਭੋਜ ਦੇਣਗੇ। ਬਾਪ ਫਿਰ ਪੈਸੇ ਕਿਥੋਂ ਲਿਆਉਣਗੇ। ਇਹ ਸਭ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਕਿਵੇਂ ਚਲਦੇ ਹਨ? ਬੱਚੇ ਹੀ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਇੱਕ ਕੈਡੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪੇਹੀ ਆਕੇ ਕਹਿਣਗੇ ਸਾਡੇ ਮਕਾਨ ਤੁਸੀਂ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਵੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਰੋਗੇ ਹੁਣ ਟੂਲੇਟ। ਬਾਪ ਹੈ ਹੀ ਗ਼ਰੀਬ ਨਵਾਜ਼। ਗ਼ਰੀਬਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਕਿਥੋਂ ਆਏ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਕਰੋੜਪਤੀ, ਪਦਮਪਤੀ ਵੀ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇਥੇ ਹੀ ਸਵਰਗ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਮਾਇਆ ਦਾ ਪੰਪ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫ਼ਾਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਬਣੇ ਹੋ ਫਿਰ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਜਾ ਕੇ ਬਣੋਗੇ। ਪਰੰਤੂ ਇਤਨੀ ਸਰਵਿਸ ਵੀ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਓ ਨਾ। ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦੇ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦੇ ਤੱਦ ਬਣਾਂਗੇ ਜਦ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਾਂਗੇ। ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਾ ਤੇ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਨਾ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰੀ ਦਾ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਉਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਰਿਗਾਰਡ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ ਆਪਣਾ ਰਿਗਾਰਡ ਆਪੇ ਹੀ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

2. ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਸਦਾ ਇਸੇ ਖੁਸ਼ੀ ਤੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਸੇ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦੇ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਸਦਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਰਗ - ਰਗ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜੇ ਭੂਤ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦੇਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਰਾਇਲ ਇੱਛਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਰਹਿ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਸਵਾਰਥ ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਭਵ:
ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੇ ਕਰਮ ਦੇ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ, ਨਿਆਰੇ ਬਣਨ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ। ਸਿਵਾਏ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜੇ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਰਾਇਲ ਇੱਛਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ, ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਇਸ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਦੇਹ ਦਾ ਬੰਧਨ, ਦੇਹ ਦੇ ਸਬੰਧ ਦਾ ਬੰਧਨ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰਥ - ਇਹ ਵੀ ਬੰਧਨ ਹੈ। ਇਸ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਤੇ ਰਾਇਲ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਤੋਂ ਵੀ ਮੁਕਤ ਨਿਸਵਾਰਥ ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਬਣੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਵਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਫ਼ਾਈਲ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰੱਖੋ, ਫ਼ਾਈਨਲ ਬਣ ਕੇ ਵਿਖਾਓ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਬਾਪ ਬਾਗਵਾਨ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਗਵਾਨ ਦੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ - ਵਧੀਆ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁੱਲ ਲਿਆਉਣੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਦਾ ਫੁੱਲ ਨਾ ਲਿਆਵੇ ਜਿਹੜਾ ਮੁਰਝਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਪ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਕਿਹੜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਕਿੰਨਾ ਤੇ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ?

ਉੱਤਰ:- ਜਿਹੜੇ ਚੰਗੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਫੁੱਲ ਹਨ, ਕਈਆਂ ਕੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ - ਵੇਖ ਬਾਪ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਹੀ ਬਾਪ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੋਚ ਗੰਦੀ ਹੈ, ਅੱਖਾਂ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਬਾਪ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਬੱਚੇ ਫੁੱਲ ਬਣ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬਣਾਓ ਫਿਰ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਮਾਲੀ ਕਰੇ ਜਾਣਗੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬਾਪ ਬਾਗਵਾਨ ਬੈਠ ਆਪਣੇ ਫੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰਿਆਂ ਸੈਂਟਰਾਂ ਤੇ ਤਾਂ ਫੁੱਲ ਅਤੇ ਮਾਲੀ ਹਨ, ਇਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬਾਗਵਾਨ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਦੇਣ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਫੁੱਲ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਬਾਪ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਕੰਡਿਆਂ ਦੇ ਜੰਗਲ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ ਹੈ ਰਾਵਣ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਝਾੜ ਦਾ ਬੀਜ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਬਗੀਚੇ ਤੋਂ ਫਿਰ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਹੈ ਰਾਵਣ। ਤਾਂ ਜੱਜ ਕਰੋ ਬਾਪ ਠੀਕ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਰੂਪੀ ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਬਗੀਚੇ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ ਹੈ ਬਾਪ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ ਨਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਹਰੇਕ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਫੁੱਲ ਹਾਂ। ਬਾਗਵਾਨ ਵੀ ਇਥੇ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਫੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਹਨ ਮਾਲੀ। ਉਹ ਵੀ ਕਈਆਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲੀ ਹਨ। ਉਸ ਬਗੀਚੇ ਦੇ ਵੀ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਕਿਸੇ ਦੀ 500 ਰੁਪਏ ਤਨਖਾਹ ਹੁੰਦੀ, ਕਿਸੇ ਦੀ 1000, ਕਿਸੇ ਦੀ 2000 ਰੁਪਏ। ਜਿਵੇਂ ਮੁਗ਼ਲ ਗਾਰਡਨ ਦਾ ਮਾਲੀ ਜ਼ਰੂਰ ਬਹੁਤ ਲਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੱਡਾ ਬਗੀਚਾ ਹੈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਈ ਕਿਸਮ ਦੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਮਾਲੀ ਹਨ। ਜੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਮਾਲੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਬਗੀਚੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਸ਼ੋਭਾ ਵਾਲਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਵਧੀਆ ਫੁੱਲ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗੋਰਮਿੰਟ ਹਾਊਸ ਦਾ ਮੁਗ਼ਲ ਗਾਰਡਨ ਕਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਗੀਚਾ। ਇੱਕ ਹੈ ਬਾਗਵਾਨ। ਹੁਣ ਕੰਡਿਆਂ ਦੇ ਬਗੀਚੇ ਦਾ ਬੀਜ ਹੈ ਰਾਵਣ ਅਤੇ ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਬਗੀਚੇ ਦਾ ਬੀਜ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਬਾਪ ਤੋਂ। ਰਾਵਣ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਉਹ ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਰਾਪ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸ਼ਰਾਪਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੇ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੈ ਸੁੱਖ ਦਾਤਾ, ਸਦਾ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ। ਮਾਲੀ ਵੀ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਨ, ਬਾਗਵਾਨ ਆਕੇ ਮਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਛੋਟਾ- ਮੋਟਾ ਬਗੀਚਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਹੜੇ - ਕਿਹੜੇ ਫੁੱਲ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਦੇ - ਕਦੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਮਾਲੀ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਸਜਾਵਟ ਵੀ ਅਕਸਰ ਕਰਕੇ ਵਧੀਆ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਗਵਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਓਹੋ! ਇਹ ਮਾਲੀ ਤੇ ਬੜਾ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਫੁੱਲ ਵੀ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਲਿਆਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹਨ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਧਾਕਲਪ ਚਲਦਾ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਬਗੀਚੇ ਨੂੰ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ ਰਾਵਣ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਕੰਢੇ ਹੀ ਕੰਢੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਗੀਚੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੰਢੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕੰਡਾ ਹੈ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ।

ਬਾਬਾ ਨੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਕਈਆਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਕਾਮੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਈਆਂ ਦੀ ਸੈਮੀ ਕਾਮੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੈ। ਕਈ ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜੇ ਪਹਿਲੇ ਚੰਗਾ - ਚੰਗਾ ਚਲਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਾਂਗੇ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਸ਼ਮਸ਼ਾਨੀ ਵੈਰਾਗ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਥੇ (ਘਰ ਵਿੱਚ) ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਗੰਦੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਥੇ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ - ਚੰਗਾ ਫੁੱਲ ਸਮਝ ਬਾਗਵਾਨ ਦੇ ਕੋਲ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਬਾ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਫੁੱਲ ਹੈ, ਕੋਈ - ਕੋਈ ਮਾਲੀ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਦਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਫਲਾਣਾ ਫੁੱਲ ਹੈ। ਮਾਲੀ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਦਸਣਗੇ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬਾਬਾ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਹੈ, ਮਾਲੀ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਚਾਲ - ਚਲਣ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਬਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਲਣ ਰਾਇਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ 10 - 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੁਧਰੀ ਹੈ। ਮੂਲ ਹਨ ਅੱਖਾਂ, ਜੇ ਬਹੁਤ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਹਨ। ਮਾਲੀ ਆਕੇ ਬਾਗਵਾਨ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁੱਝ ਦੱਸਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਦਸੋ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਫੁੱਲ ਲਿਆਂਦੇ ਹਨ? ਕੋਈ ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਫੁੱਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਮੋਤੀਏ ਦੇ, ਕੋਈ ਅੱਕ ਦੇ ਵੀ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਥੇ ਬਹੁਤ ਖਬਰਦਾਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਮੁਰਝਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੁੱਲ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਵੀ ਇਵੇਂ ਦੀ ਹੈ ਜੇ ਮਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬੜਾ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਥੱਪੜ ਮਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਮਾਲੀ ਵੀ ਕੰਡੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਗਵਾਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਬਗੀਚੇ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਬਾਪ ਬੈਠ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੰਗਾਰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ, ਖਬਰਦਾਰ ਰਹੋ, ਕਮੀਆਂ ਕੱਢਦੇ ਜਾਵੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਪਛਤਾਵੇਗੇ। ਬਾਬਾ ਆਏ ਹਨ ਲਕਸ਼ਮੀ

ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਉਣ, ਉਸਦੇ ਬਦਲੇ ਅਸੀਂ ਨੈਕਰ ਬਣੀਏ! ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਵੇਂ ਦੇ ਉੱਚ ਲਾਇਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ? ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੰਡਿਆਂ ਦੇ ਜੰਗਲ ਦਾ ਬੀਜ ਰਾਵਣ ਹੈ, ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਬਗੀਚੇ ਦਾ ਬੀਜ ਹੈ ਰਾਮ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਫਿਰ ਵੀ ਸਕੂਲ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਫਿਰ ਵੀ ਚੰਗੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੋਰਸ ਆਫ ਇਨਕਮ ਹੈ। ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੈ। ਫਿਰ ਕਿਧਰੇ ਵੀ ਇਹ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਇੱਕ ਹੀ ਏਮ ਹੈ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦਾ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਗੀਤਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਜਕਲ੍ਹ ਤਾਂ ਗੀਤਾ ਸਾਰੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸੱਚੇ - ਸੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਸੱਚੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵੀ ਹੈ, ਅਮਰਕਥਾ ਵੀ ਹੈ, ਤੀਜਰੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵੀ ਹੈ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਲੋਕ ਗੀਤਾ ਤੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਫਿਰ ਰਾਜਾ ਕੌਣ ਬਣਿਆ? ਇਵੇਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹੈ ਜੋ ਕਰੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਰਾਜਾ ਬਣਾਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਆਪ ਨਹੀਂ ਬਣਾਂਗਾ? ਇਵੇਂ ਕਦੇ ਸੁਣਿਆ? ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ ਜੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਥੇ ਬਾਗਵਾਨ ਦੇ ਕੋਲ ਰਿਫਰੈਸ਼ ਹੋਣ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਮਾਲੀ ਵੀ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਫੁੱਲ ਵੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਮਾਲੀ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤਰ੍ਹਾਂ - ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲੀ ਹਨ। ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਵਧੀਆ ਫੁੱਲ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਂਗੇ? ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੁੱਲ ਹਾਂ? ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਲੀ ਹਾਂ? ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਜਾਣਦੀਆਂ ਹਨ - ਮਾਲੀ ਵੀ ਕਿਸਮ - ਕਿਸਮ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਵਧੀਆ - ਵਧੀਆ ਮਾਲੀ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੜਾ ਵਧੀਆ ਬਗੀਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਵਧੀਆ ਮਾਲੀ ਤਾਂ ਬਗੀਚਾ ਵੀ ਵਧੀਆ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਧੀਆ - ਵਧੀਆ ਫੁੱਲ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਗਵਾਨ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਕੀ - ਕੀ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਹਾਲੇ ਤਾਂ ਸਮਾਂ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਕੰਡੇ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਤਾਂ ਫੁੱਲ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਕੰਡਾ ਹੀ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਵਿਤੀ ਬੜੀ ਗੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਖਸ਼ਬੂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਬਾਗਵਾਨ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਫੁੱਲ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਤੀ ਇਵੇਂ ਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਤੇ ਨਜ਼ਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਫੁੱਲ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਨ? ਕਿੰਨੀ ਖਸ਼ਬੂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ? ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਹਰ ਇੱਕ ਖੁਦ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਫੁੱਲ ਬਣੇ ਹਾਂ? ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਬਾਰ - ਬਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਰੇ, ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਫੁੱਲ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇਗੇ? ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਪ ਕੱਟਣ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣਕੇ ਫਿਰ ਦੁਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਫੁੱਲ ਬਣਾਓਗੇ, ਤਾਂ ਮਾਲੀ ਨਾਮ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਮਾਲੀਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੈ ਕੋਈ ਮਾਲੀ? ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮਾਲੀ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਬੰਧਨ ਤਾਂ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਜੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਉਮੰਗ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਪੰਖ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕੀ? ਬਾਪ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਲਈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਫੁੱਲ ਬਣ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਕਿਵੇਂ ਪਾਵਾਂਗੇ? 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਉੱਚ ਪਦ ਹੈ। ਮਹਾਰਾਜੇ, ਰਾਜੇ, ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਵੀ ਹਨ। ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਘੱਟ ਸਾਹੂਕਾਰ ਵੀ ਹਨ, ਪ੍ਰਜਾ ਵੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਕੀ ਬਣੀਏ? ਜੇ ਹੁਣ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਗੇ ਉਹ ਕਲਪ - ਕਲਪਾਂਤਰ ਬਣਨਗੇ। ਹੁਣ ਪੂਰਾ ਜ਼ੋਰ ਲਗਾਕੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜੇ ਚੰਗੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਅਮਲ ਕਰਨਗੇ। ਰੋਜ਼ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਅਤੇ ਘਾਟੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 12 ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਰੋਜ਼ ਆਪਣਾ ਘਾਟਾ ਅਤੇ ਵਾਧਾ ਕਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਘਾਟਾ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਥਰਡ ਕਲਾਸ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ।

ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਸਾਡਾ ਬੀਜ ਹੈ ਬ੍ਰਿਖਪਤੀ, ਜਿਸਦੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਤੇ ਬ੍ਰਿਹਸਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਬੈਠਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਹੂ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਬੈਠਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕਦਮ ਹਾਈਐਸਟ, ਇਹ ਇੱਕਦਮ ਲੋਐਸਟ। ਇੱਕਦਮ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਤੋਂ ਵੈਸ਼ਾਲਿਆ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਹੈ ਬ੍ਰਿਹਸਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ। ਪਹਿਲੇ ਨਵਾਂ ਬ੍ਰਿਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਅੱਧੇ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਗਵਾਨ ਵੀ ਹੈ, ਮਾਲੀ ਵੀ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਗਵਾਨ ਕੋਲ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਮਾਲੀ ਫੁੱਲ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਇੰਨੇ ਚੰਗੇ ਫੁੱਲ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੜਫਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਕੋਲ ਜਾਈਏ। ਕਿਵੇਂ - ਕਿਵੇਂ ਯੁਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬੱਚੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਬੜਾ ਵਧੀਆ ਫੁੱਲ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਮਾਲੀ ਸੈਕਿੰਡ ਕਲਾਸ ਹੈ, ਮਾਲੀ ਨਾਲੋਂ ਫੁੱਲ ਵਧੀਆ ਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਤੜਫਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਈਏ, ਜੇ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਮਾਰ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਡੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸੱਚੀ ਦੇਪਦੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਾਸਟ ਜੇ ਹੋ ਗਿਆ ਉਹ ਫਿਰ ਰਪੀਟ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਕਲ ਪੁਕਾਰਿਆ ਸੀ ਨਾ, ਅੱਜ ਬਾਬਾ ਆਏ ਹਨ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਯੁਕਤੀਆਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਐਵੇਂ - ਐਵੇਂ ਭੁੰ - ਭੁੰ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਭੁਮਰੀਆਂ, ਉਹ ਹੈ ਕੀੜਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਭੁੰ - ਭੁੰ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਬੋਲੇ, ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਕਾਮ ਮਹਾਸਤਰੂ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਵਕਤ ਅਬਲਾਵਾਂ ਦੇ ਬੋਲ ਲਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਠੰਡੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਅੱਛਾ, ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ। ਐਸਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਵੇ। ਮੇਰੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਜਾਵੇ। ਇਵੇਂ ਦੇਪਦੀਆਂ ਪੁਕਾਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਭੁੰ - ਭੁੰ ਕਰੋ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਜਨਾਨੀਆਂ ਵੀ ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ

ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰੂਪਨਖਾ, ਪੂਤਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁੰ - ਭੁੰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕੀੜਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਵਿਕਾਰ ਬਿਨਾਂ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ। ਬਾਗਵਾਨ ਦੇ ਕੋਲ ਤਰ੍ਹਾਂ - ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਗੱਲ ਹੀ ਨਾ ਪੁਛੋ। ਕਈ - ਕਈ ਕੰਨਿਆਵਾਂ ਵੀ ਕੰਡਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੀ ਜਨਮਪੱਤਰੀ ਦਸੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸੁਣਾਵਾਂਗੇ ਨਹੀਂ, ਲੁਕਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਵਧਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਝੂਠ ਚਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਫ੍ਰਿਤੀ ਖਰਾਬ ਹੁੰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਬਚ ਜਾਵੋਗੇ। ਸੱਚ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਮਹਾਰੋਗੀ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿਕਾਰੀ ਜੋ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਮਤਲਬ ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮ- ਸੁੰਦਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਾਲਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਰਾਮ ਨੂੰ, ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਲਾ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਤਲਬ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਗੋਰਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਂ ਇਹ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਾਲਾ ਨਾਰਾਇਣ ਥੋੜੀ ਨਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਦਿਰ ਜੋ ਬਣਾਏ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਦੇ ਸਨ ਨਹੀਂ। ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣ ਨਾਲ ਫਿਰ ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਾਲੀ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਆਇਰਨ ਏਜ ਤੋਂ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸੋਨੇ ਦੀ ਚਿੜੀਆ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਾਲੀ ਕਲਕੱਤੇ ਵਾਲੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਭਿਆਨਕ ਸ਼ਕਲ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਗੱਲ ਨਾ ਪੁਛੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣੇ ਪੰਖ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਮਾਲੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ

2. ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁੱਲ ਬਣਿਆ ਹਾਂ? ਮੇਰੀ ਫ੍ਰਿਤੀ ਸੁੱਧ ਹੈ? ਅੱਖਾਂ ਧੋਖਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ? ਆਪਣੀ ਚਾਲ - ਚਲਣ ਦਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਰੱਖ ਕਮੀਆਂ ਕੱਢਣੀਆਂ ਹਨ।

ਵਰਦਾਨ:- ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਧਾਰਨਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਵਾਲੇ ਸਮਰਥ ਸਮਰਾਟ ਭਵ: ਤੁਹਾਡੇ ਸਵਰਾਜ ਦਾ ਧਰਮ ਅਰਥਾਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ " ਪਵਿੱਤਰਤਾ"। ਇੱਕ ਧਰਮ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ। ਸੁਪਨੇ ਜਾਂ ਸੰਕਲਪ ਮਾਤਰ ਵੀ ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ ਮਤਲਬ ਦੂਜਾ ਧਰਮ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੱਥੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਹੈ ਉਥੇ ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ ਮਤਲਬ ਵਿਅਰਥ ਤੇ ਵਿਕਲਪ ਦਾ ਨਾਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਭਰਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸਮਰਥ ਸਮਰਾਟ ਹਨ। ਹੁਣ ਦੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਭਵਿੱਖ ਸੰਸਾਰ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਭਵਿੱਖ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਨੀਂਹ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਵਿਜੇਈ ਰਤਨ ਉਹ ਹੀ ਬਣਦੇ ਹਨ ਜਿੰਨਾਂ ਦੀ ਸੱਚੀ ਪ੍ਰੀਤ ਇੱਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚਾਹ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪਧਾਨ ਬਣੋਗੇ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜੀ ਇੱਕ ਗੱਲ ਤੇ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਣਗੇ?

ਉੱਤਰ:- ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ। ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਮਿਸ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜੀਣਾ ਹੈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਣਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਗੈਰ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਧਰੋਂ-ਓਧਰੋਂ ਵੀ ਲੱਭ ਕੇ ਮੁਰਲੀ ਜ਼ਰੂਰ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ। ਮੁਰਲੀ ਵਿੱਚ ਰੋਜ਼ ਨਵੀਂ-ਨਵੀਂ ਪੁਆਇੰਟਸ ਨਿਕਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਕਪਾਟ ਹੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਣਗੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮਾਂ ਪ੍ਰਤੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੋਰ ਕੋਈ ਜਾਣ ਵੀ ਨਾ ਸਕੇ। ਮਨੁੱਖ ਇਸ ਰਚਿਅਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਤਾਂ ਪੈਣੇ ਹੀ ਹਨ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗਿਆਨ ਯੋਗ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਕੁੱਝ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਉਹ ਸਭ ਸਵਾਹਾ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਮਮੱਤਵ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੋਗ। ਇਹ ਹੈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਾਈਸਲੈਸ ਦਾ ਸੰਗਮ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਾਈਸਲੈਸ ਵਰਲਡ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਪੁਆਇੰਟਸ ਸਮਝਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ- ਬੱਚੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਹਿਰੀ ਤੋਂ ਗਹਿਰੀ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਾਪ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਚਲਨੀ ਹੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ ਜੋ ਬਾਪਦਾਦਾ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਦਾ ਸਾਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਜਾਵਾਂ ਖਾਣੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਾਲਾ ਦੇ ਦਾਨੇ ਹੀ ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਔਨਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਪ੍ਰਜਾ ਵੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਓ ਤਾਂ ਉਹ ਸਮਝ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਮਾਂ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ। ਰਿਪੋਰਟਸ ਆਦਿ ਜੋ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਫਲਾਣਾ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਿਆ, ਇਹ ਹੋਇਆ...। ਨਾਮ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ। ਨਾਮ ਦਸੀਏ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਵੀ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ। ਸਾਰੇ ਨਫਰਤ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਵੇਖਣਗੇ, ਦਿਲ ਤੋਂ ਉਤਰ ਜਾਣਗੇ। ਸਾਰੀ ਕੀਤੀ ਕਮਾਈ ਚੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਿਸਨੇ ਧੱਕਾ ਖਾਧਾ ਉਹ ਜਾਣੇ ਜਾਂ ਬਾਪ ਜਾਣੇ। ਇਹ ਬੜੀਆਂ ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਫਲਾਣਾ ਮਿਲਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਅੱਛਾ ਸਮਝਾਇਆ। ਉਹ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਵੀ ਜਦੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਣ ਨਾ। ਸਮਝੋ ਗਵਰਨਰ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਸਕਣਗੇ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓਗੇ ਤਾਂ ਮੰਨਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਜਿਸਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਹੀ ਸਮਝੇਗਾ। ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਸਮਝਾ ਸਕਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਮੰਗਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਮੰਗਲਮ ਭਗਵਾਨ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਨਾ। ਇਹ ਸਲੋਕ ਆਦਿ ਸਭ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਹਨ। ਮੰਗਲ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਅਵਤਰਣ ਵੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਭ ਕੁੱਝ ਵੇਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਨੁਭਵੀ ਹਨ ਨਾ। ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਜਿਸ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ ਉਸ ਦੀ ਪਰਸਨੈਲੇਟੀ ਵੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਥੋਂ ਦਾ ਬੜਾ ਅਨੁਭਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਵੀ ਸਧਾਰਣ, ਪਰਸਨੈਲੇਟੀ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਕਿ ਰਾਜਾ ਰਜਵਾੜਾ ਹੋਵੇ। ਨਹੀਂ, ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਅਨੁਭਵ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਰਥ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪਵੇ ਇਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਾਲਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਕਿਵੇਂ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ, ਕੋਈ ਕੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਸਜਾਵਾਂ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਜਾਵਾਂ ਖਾਕੇ ਵੀ ਪ੍ਰਜਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਵੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦਸਣ,

ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਖੁਦ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦੁੱਖ ਦੇਣਗੇ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਹਰ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸਮਝਦੇ ਹਨ।

ਜੇ ਵੀ ਸਬੰਧੀ ਆਦਿ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਮੱਤਵ ਤੇੜ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਨਿਮਿਤ ਮਾਤਰ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਖਿਆਲ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਰਹਿੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਅੰਨਨਯ (ਸਮਝਦਾਰ) ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਹਾਲੇ ਸਿੱਖਣ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਫੇਲ੍ਹ ਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਦੀ ਚਕਰੀ ਬਹੁਤ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਬੜੀ ਬਲਵਾਨ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਇਥੇ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇੰਨੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਆਦਿ ਕਿਉਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ? ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਬਦਲੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪਵੇ। ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਇਹ ਤਾਂ ਬੜੀ ਵਧੀਆ ਸੰਸਥਾ ਹੈ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੇ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੜੀਆਂ ਗੁਪਤ ਗੋਪਨੀਏ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਤਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਹਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਜੇ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁਲ ਹੈ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਮਰਪੁਰੀ ਅਥਵਾ ਹੈਵਿਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਆਉਣਗੇ ਉਹ ਹੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਰਾਜ ਲਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਮਾਲਾ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ, ਨੰਬਰਵਾਰ। ਜਿਵੇਂ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੇ ਚੰਗਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਹਨ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਹੀ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਮਦਦ ਆਪਣੀ ਹੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬਣਨਾ ਹੈ ਜ਼ਰੂਰ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਠਦੇ, ਬੈਠਦੇ, ਚਲਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦਿਲ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਮਾਇਆ ਛੱਡਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮ - ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਲਿਖਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ, ਸਾਨੂੰ ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯੁੱਧ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਹੈ ਨਾ। 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇਗੇ! ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਸੀ, ਫਿਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਦੇਵਤਾ ਪਾਵਨ ਹਨ ਨਾ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂਗੇ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸਾਰਥ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਨੰਬਰਾਂ ਉਤੇ ਹੈ। ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਣ ਨਾਲ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਯੁੱਧ ਦਾ ਨਾਮ ਸੁਣ ਤੀਰ-ਕਮਾਨ ਆਦਿ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਕੀ ਉਥੇ ਬਾਹੂਬਲ ਦੀ ਲੜਾਈ ਸੀ, ਜੇ ਤੀਰ ਕਮਾਨ ਆਦਿ ਚਲਾਏ। ਇਵੇਂ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਣਾਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਚਲਦੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਸ ਵਕਤ ਤੱਕ ਵੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬੜੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਸ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਆਦਿ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਪਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਦੇਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਮਮੱਤਵ ਤੇੜਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ਡ ਭਾਰਤ ਸੀ। ਕਿੰਨਾ ਨਾਮ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੀ। ਪੁਰਾਤਨ ਯੋਗ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿਸਨੇ ਸਿਖਾਇਆ? ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਖੁਦ ਆਕੇ ਨਾ ਸਮਝਾਉਣ। ਇਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਚੀਜ਼। ਕਲਪ-ਕਲਪ ਜੇ ਹੁੰਦਾ ਆਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਫਿਰ ਰਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਫਿਰ 21 ਜਨਮ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਅਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਰੇ ਇੱਕਰਸ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਲਈ ਫਿਰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪੜ੍ਹਕੇ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵ ਵੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਕਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਆਏ, ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕੀਤੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਕੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵੀ ਪਤਿਤ ਬਣਿਆ ਤਾਂ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਕਮਾਈ ਚਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਅੰਦਰੋਂ ਖਾਂਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਕਿਸਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗੇ ਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਤਾਂ ਵਿਕਾਰ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਰੈਗੂਲਰ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਵੀਆਂ - ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸਟੂਡੈਂਟ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ! ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਦੀ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵੀ ਮਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਵੀ ਮੁਰਲੀ ਨਾ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਐਬਸੇਂਟ ਲਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਮਹਾਂਰਥੀ ਵੀ ਮੁਰਲੀ ਮਿਸ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁੱਝ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਮੁਰਲੀ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹੀ ਤਾਂ ਕਿ ਹੋਇਆ! ਅਰੇ, ਐਬਸੇਂਟ ਲਗ ਜਾਵੇਗੀ, ਨਾਪਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ। ਬਾਪ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰੋਜ਼ ਇਵੇਂ ਦੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਪੁਆਇੰਟਸ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੰਮ ਆਉਣਗੇ। ਨਹੀਂ ਸੁਣੇਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇਗੇ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜਿਉਣਾ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਣਾ ਹੈ, ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਗ਼ੈਰ ਹਾਜ਼ਿਰ ਤਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ

ਚਾਹੀਦਾ। ਅਰੇ, ਭਗਵਾਨ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵੀ ਮਿਸ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੇ ਪੁਆਇੰਟਸ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਕਪਾਟ ਖੁਲ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕੀ ਹੈ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੀ ਹੈ, ਕਿਵੇਂ ਪਾਰਟ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਹੀ ਯਾਦ ਰਹੇਗਾ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਪਰੰਤੂ ਹਾਲੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪਿਛਾੜੀ ਦੀ ਇਹ ਹੀ ਅਵਸਥਾ ਹੈ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਚਲੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਕਿੰਨਾ ਬਣੇ ਹੋ ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅਪਵਿੱਤਰ ਨੂੰ ਬਲ ਜ਼ਰੂਰ ਘੱਟ ਮਿਲੇਗਾ। ਮੁੱਖ 8 ਰਤਨ ਹੀ ਹਨ ਜੋ ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਐਨਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕੁੱਝ ਵੀ ਸਜਾ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੀਨ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਉੱਚੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਾਂ ਇਹ ਧੰਦਾ ਆਦਿ ਕੁੱਝ ਵੀ ਕੰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਕੰਮ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਕਰਨਾ ਤੇ ਪੈਂਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਅਰੇ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਪਦਮਾਪਦਮਪਤੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਦੇਵ ਦਾ ਖਿਆਲ ਆਇਆ ਤਾਂ ਤਾਕਤ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਈਸ਼ਵਰ ਅਰਥ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ। ਉਹ ਦੇਣਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੋਇਆ। ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਦਾਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਦੂਸਰੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਸੁੱਖ, ਤੁਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਸੁੱਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜਿਉਣਾ ਹੈ, ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਣਾ ਹੈ, ਸਿਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵੀ ਮੁਰਲੀ ਮਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਪਦਮਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਨਿਮਿਤ ਮਾਤਰ ਵੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ, ਕੰਮ - ਕਾਜ ਕਰਦੇ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਕਰਮ ਅਤੇ ਸਬੰਧ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰਥ ਭਾਵ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਕਰਮਾਤੀਤ ਭਵ: ਤੁਹਾਡੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਹੈ ਸਭਨੂੰ ਮੁਕਤ ਬਣਾਉਣ ਦੀ। ਤਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਬਣਾਉਂਦੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਬਣ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ। ਜਦੋਂ ਹੱਦ ਦੇ ਮੇਰੇ - ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸਕੋਗੇ। ਜਿਹੜੇ ਬੱਚੇ ਲੈਕਿਕ ਅਤੇ ਅਲੈਕਿਕ, ਕਰਮ ਅਤੇ ਸਬੰਧ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰਥ ਭਾਵ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਬਣੇ ਹੋ? ਵਿਅਰਥ ਸੁਭਾਅ - ਸੰਸਕਾਰ ਦੇ ਵਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਬਣੇ ਹੋ ?

ਸਲੋਗਨ:- ਜੇ ਸਰਲਚਿਤ ਅਤੇ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਸਹਿਜਯੋਗੀ, ਭੋਲਾਨਾਥ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਹਨ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਰੂਹਾਨੀ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹੋ, ਤੁਹਾਡਾ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਗੰਗਾ ਬਣੋ, ਕਦੇ ਵੀ ਲੜ੍ਹਨਾ - ਝਗੜ੍ਹਨਾ ਨਹੀਂ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਹੜੇ ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੇ ਲਗਦੇ ਹਨ?

ਉੱਤਰ:- 1. ਜਿਹੜੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, 2. ਜਿਹੜੇ ਫੁੱਲ ਬਣੇ ਹਨ, ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੰਡਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦੇ, ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਦੇ ਰੁਸਦੇ ਨਹੀਂ - ਇਵੇਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੇ ਲਗਦੇ ਹਨ ਜੇ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਦੇ ਹਨ, ਲੂਣ - ਪਾਣੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਬਾਪ ਦੀ ਇਜ਼ਤ ਗਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਬਾਪ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਿੰਦਕ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਜਿਵੇਂ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਪਿਆਰਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਵੀ ਪਿਆਰੇ ਲਗਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਸਭ ਪਿਆਰੇ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰੇ ਲਗੋਗੇ। ਬਾਹਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਇਥੇ ਹੀ ਲੜ੍ਹਦੇ - ਝਗੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਭਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲਵ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਲਵ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਵੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਲਵ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰੀਆਂ ਲਗਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼੍ਰੀਰਾਮ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਆਪਣਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਦਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਬਾਪ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਤੋਂ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਲੇਕਿਕ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਤਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਧਨ ਦੇ ਲਈ, ਹਿੰਸੇ ਦੇ ਲਈ ਲੜ੍ਹ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਥੇ ਲੜ੍ਹਨ - ਝਗੜ੍ਹਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਥੂਲ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਰਖਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਵਰਸਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਇੰਡੀਵੀਜ਼ਿਊਲ (ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ) ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੇਗੇ ਉਹਨਾਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਬਾਪ ਵੇਖਣਗੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ ਤੁਸੀਂ ਨਿਧਨਕੇ ਹੋ ਕੀ? ਰੂਹਾਨੀ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਨੂੰ ਲੜ੍ਹਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੇਕਰ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹੋਕੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜ੍ਹਦੇ - ਝਗੜ੍ਹਦੇ ਹੋ, ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਰਾਵਣ ਦੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਸਭ ਆਸੂਰੀ ਸੰਤਾਨ ਠਹਿਰੇ। ਫਿਰ ਦੈਵੀ ਸੰਤਾਨ ਅਤੇ ਆਸੂਰੀ ਸੰਤਾਨ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂਕਿ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਕੇ ਹੀ ਲੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ, ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਲੜ੍ਹਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੂਣ - ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ। ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਤਾਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਰਾਵਣ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਸਾਡੇ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੂਣ - ਪਾਣੀ ਹੋਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ 21 ਜਨਮ ਖੀਰ-ਖੰਡ ਹੋਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਵਕਤ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਵਕਤ ਦੇ ਲਈ ਰਾਵਣ ਸੰਪਰਦਾਏ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੂਣ - ਪਾਣੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦੀ ਇਜ਼ਤ ਗਵਾਉਣਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਸੰਤਾਨ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹੋ ਪਰੰਤੂ ਆਸੂਰੀ ਗੁਣ ਹਨ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਗੁਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਥੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਹੀ ਬਾਪ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਗੇ, ਫਿਰ ਉਹੀ ਸੰਸਕਾਰ ਨਾਲ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਤਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚੇ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਲੂਣ - ਪਾਣੀ ਹੋ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਬੱਚੇ ਕਹਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕਿੰਨਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਘਾਟਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੂਣ - ਪਾਣੀ (ਨਮਕ - ਪਾਣੀ, ਮਤਭੇਦ) ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਓਵੇਂ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਲੂਣਪਾਣੀ ਹੈ ਪਰ ਜੇਕਰ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਸੰਤਾਨ ਵੀ ਲੂਣਪਾਣੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਫਰਕ ਕੀ ਰਿਹਾ? ਉਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਬਾਪ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਲੂਣਪਾਣੀ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਠੇਰ ਪਾ ਨਾ ਸਕਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਸਤਿਕ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਆਸਤਿਕ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਕਦੇ ਲੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜ੍ਹਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਇਥੇ ਹੀ ਸਿੱਖਣਾ ਹੈ, ਜੇ ਫਿਰ 21 ਜਨਮ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਮ ਰਹੇਗਾ। ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਕਹਾਕੇ ਫਿਰ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਆਸੂਰੀ ਸੰਤਾਨ ਹੋਏ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਮੁਰਲੀ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੀ ਵਜ਼ਾ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ ਕਿ ਬਾਬਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਬੜੀ ਤਿੱਖੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਚੂਹਾ ਕੱਟਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ। ਮਾਇਆ ਵੀ ਬੜੀ ਮਿੱਠੀ - ਮਿੱਠੀ ਫੂਕ ਦੇ ਹੋਰ ਕੱਟ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਰੁੱਸਣਾ ਆਦਿ ਆਸੂਰੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸੈਂਟਰ ਵਿੱਚ ਲੂਣਪਾਣੀ ਹੋਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਫੈਕਟ ਤਾਂ ਬਣੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਮਾਇਆ

ਵਾਰ ਕਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਇਵੇਂ ਮੱਥਾ ਮੂੜ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਜੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ। ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਮ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਸਾਗਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਗੰਗਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲੜ੍ਹਨਾ - ਝਗੜ੍ਹਨਾ, ਉਲਟਾ - ਸੁਲਟਾ ਬੋਲਣਾ, ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਨਾ ਬੋਲਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਹਿਅਰ ਨੇ ਇਵਲ ... । ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ ਅੰਸ਼ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਲਵ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰੋਜ਼ ਆਪਣਾ ਪੇਤਾਮੇਲ ਕੱਢੋ, ਆਸੂਰੀ ਚਲਣ ਸੁਧਰਦੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਨਤੀਜਾ ਕੀ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਪਦ ਪਾਓਗੇ? ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕੋਈ ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੀ ਹਾਲਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ? ਪਦ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਦ ਹੀ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੋਕੇ ਤੁਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੋਗੇ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕੋਣ - ਕੋਣ ਕਿੰਨੇ ਨੰਬਰਾਂ ਨਾਲ ਪਾਸ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਫਿਰ ਰੇਣਗੇ, ਪਿੱਟਣਗੇ, ਸਜਾਵਾਂ ਵੀ ਖਾਣਗੇ, ਪਛਤਾਉਣਗੇ - ਬਾਬਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਤਾਂ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕੋਈ ਆਸੂਰੀ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੈਵੀਗੁਣ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਇਵੇਂ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ - ਅਲਫ਼ ਅਤੇ ਬੇ। ਅਲਫ਼ ਮਾਨਾ ਬਾਪ, ਬੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੂਣਪਾਣੀ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਔਲਾਦ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾਂਗੇ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਣਗੇ ਇਹ ਆਸੂਰੀ ਔਲਾਦ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਨੱਕ ਤੋਂ ਫੜ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਸਾਰੀ ਅਵਸਥਾ ਡਾਵਾਂਡੋਲ, ਪਦ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਖਿੱਚਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਚੰਗੀ ਮੱਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਮਤ ਮਿਲਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਫੁੱਲ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਸਾਰੇ ਗੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਤੁਸੀਂ ਇਥੇ ਜਮਾਉਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ ਫਿਰ ਦੈਵਤਾ ਬਣ ਗਏ ਤਾਂ ਨਾਲੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਉੱਥੇ ਦੈਵੀ ਪਿਆਰ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਹੁਣ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੂਜੀਏ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਿਵਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਕੋਣ ਹੈ, ਕਿਵੇਂ, ਕਦੋਂ ਆਉਂਦੇ, ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਹੁਣ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਜੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਫਿਰ ਪਦ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਚਲਣ ਖ਼ਰਾਬ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਦਾ ਚੰਗੀ ਚਲਣ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਹਾਜ਼ਿਰ ਰਹੇ ਕੋਈ ਗੈਰ ਹਾਜ਼ਿਰ। ਇਥੇ ਹਾਜ਼ਿਰ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਸਦਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਫਿਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਠਦੇ - ਬੈਠਦੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚਕ੍ਰਧਾਰੀ ਸਮਝੋ। ਭੁੱਲਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਐਬਸੈਂਟ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਜਦੋਂ ਸਦਾ ਪ੍ਰੇਜੇਂਟ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਹੀ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਓਗੇ, ਭੁੱਲ ਜਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਘੱਟ ਪਦ ਪਾਓਗੇ। ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਹਾਲੇ ਸਮਾਂ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਹੋਵੇ, ਮੁੱਖ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਣ ਤਨ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਣ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਉਸਦੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਖਾਣ ਦਾ ਲੋਭ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮਰਨ ਵੇਲੇ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਰਹੇਗੀ ਕਿ ਇਹ ਖਾਵਾਂ। ਫਿਰ ਪਦਵੀ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚਕ੍ਰਧਾਰੀ ਹੋਕੇ ਮਰੇ, ਹੋਰ ਕੁੱਝ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਬੰਧ ਦੇ ਜਿਵੇਂ ਆਤਮਾ ਆਈ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਲੋਭ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ। ਲੋਭ ਹੈ ਤਾਂ ਪਿਛਾੜੀ ਦੇ ਵਕਤ ਉਹ ਹੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਉਸੇ ਆਸ ਵਿੱਚ ਮਰ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੋਭ ਆਦਿ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ ਪਰ ਸਮਝਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਸਮਝੇ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨੂੰ ਇੱਕਦਮ ਕਲੇਜੇ ਨਾਲ ਲਗਾ ਦਿਓ - ਬਾਬਾ, ਉਹੋ ਬਾਬਾ। ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਮੂੰਹੋਂ ਕਹਿਣਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਪਾਜਪ ਚਲਦਾ ਰਹੇ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ, ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੁੱਟੇ ਤਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਗੰਗਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਭਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਕਦੇ ਵੀ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਉਲਟੇ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣੇ ਹਨ।
2. ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਲੋਭ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚਕ੍ਰਧਾਰੀ ਹੋਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਥਿਤੀ ਰੂਪੀ ਮੈਡਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੇਗਮਪੁਰਾ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਭਵ:

ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਆਪਣੀ ਸਵਸਥਿਤੀ ਚੰਗੀ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸ੍ਵੈਸਥ ਸਥਿਤੀ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦਾ ਮੈਡਲ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਮੈਡਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਦਾ ਅਚਲ, ਅਡੋਲ, ਇੱਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ, ਸਦਾ ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ, ਬੇਗਮਪੁਰ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਭ ਇੱਛਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ, ਇੱਛਾ ਮਾਤਰਮ ਅਵਿਦਿਆ ਸਵਰੂਪ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਸਭ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਆਪੇ ਮਿੱਟ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਮਾਤ੍ਰੇਸ਼ਵਰੀ ਜੀ ਦੇ ਮਧੁਰ ਮਹਾਵਾਕਿਆ

" ਇਸ ਸੰਗਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਮਹਾਭਾਰਤ ਰਪੀਟ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ "

ਵੇਖੋ ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੌਰਵਾਂ ਅਤੇ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕੁਰੁਕਸ਼ੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਲੱਗੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦਾ ਸਾਥੀ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸੀ, ਤਾਂ ਜਿਸ ਵੱਲ ਖੁਦ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਪਤੀ ਹੈ ਉਸਦੀ ਤਾਂ ਜਿੱਤ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਵੇਖੋ, ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ, ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝੋ ਕਿ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਪਤੀ ਕੋਈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਪਤੀ ਤਾਂ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਸਤਯੁੱਗ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦੇਵਤਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਤਾਂ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦਾ ਸਾਰਥੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ। ਹੁਣ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਹਿੰਸਾ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਪਾਂਡਵਾਂ ਨੇ ਹਿੰਸਕ ਲੜਾਈ ਕਰ ਸਵਰਾਜ ਲਿਆ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਕਰਮਖੇਤਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਜਿਵੇਂ - ਜਿਵੇਂ ਦੇ ਕਰਮ ਕਰ ਬੀਜ ਬੀਜਦਾ ਹੈ ਉਵੇਂ ਚੰਗਾ ਬੁਰਾ ਫਲ ਭੋਗਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਕਰਮਖੇਤਰ ਤੇ ਪਾਂਡਵ ਮਤਲਬ ਭਾਰਤ ਮਾਤਾ ਸ਼ਕਤੀ ਅਵਤਾਰ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਉਂਦਾ ਵੀ ਭਾਰਤ ਖੰਡ ਵਿੱਚ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਭਾਰਤ ਖੰਡ ਨੂੰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਖਾਸ ਭਾਰਤ ਖੰਡ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਰਮ ਦਾ ਵਾਧਾ ਵੀ ਭਾਰਤ ਖੰਡ ਤੋਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਥੇ ਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਯੋਗਬਲ ਦੁਆਰਾ ਕੌਰਵ ਰਾਜ ਖਤਮ ਕਰ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਆਕੇ ਧਰਮ ਦਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ ਪਰੰਤੂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਆਪਣੇ ਮਹਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਧਰਮ ਅਤੇ ਸ੍ਵੈਸਥ ਕਰਮ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਚਾਰੋ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਜੁੱਟ ਗਏ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਗਿਆਨ, ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਖੁਦ ਹੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਸਵਧਰਮ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਫੱਸ ਗਏ ਹਨ ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤਿ ਧਰਮ ਗਲਾਨੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਭ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਧਰਮ ਹਨ ਪਰੰਤੂ ਪਹਿਲੋਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸਵਧਰਮ, ਤਾਂ ਹਰੇਕ ਦਾ ਸਵਧਰਮ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਸ਼ਾਂਤ ਸਰੂਪ ਹਾਂ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਧਰਮ ਹੈ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ, ਇਹ 33 ਕਰੋੜ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਦੇਵਤੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਨੇਕ ਦੇਹ ਦੇ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰੋ, ਸਰਵ ਧਰਮਾਨੀ ਪਰਿਤਿਆਜ... ਇਸ ਹੱਦ ਦੇ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਦੋਲਨ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੱਦ ਦਿਆਂ ਧਰਮਾਂ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲ ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਪਤੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ। ਤਾਂ ਕਲਪ ਪਹਿਲੋਂ ਵੀ ਜਿਸ ਵੱਲ ਸਾਕਸ਼ਾਤ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਪਤੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਿੱਤ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ - ਯਾਦ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਟ੍ਰਾਂਸ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਟ੍ਰਾਂਸ ਤਾਂ ਪਾਈ ਪੈਸੇ ਦਾ ਖੇਲ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਟ੍ਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਆਸ ਨਹੀਂ ਰੱਖੋ "

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਮਾਇਆ ਦੇ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰੂਪਾਂ ਤੋਂ ਬਚਨ ਲਈ ਬਾਪ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਇੱਕ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ?

ਉੱਤਰ:- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਟ੍ਰਾਂਸ ਦੀ ਆਸ ਨਾ ਰੱਖੋ। ਗਿਆਨ - ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸ ਦਾ ਕੋਈ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਕੋਈ ਟ੍ਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਮਮਾ ਆਈ, ਬਾਬਾ ਆਇਆ। ਇਹ ਸਭ ਸੂਖਸ਼ਮ ਮਾਇਆ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਹਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਬੜਾ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਕਈ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਉਲਟਾ ਕੰਮ ਕਰਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਟ੍ਰਾਂਸ ਦੀ ਆਸ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣੀ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹਨ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਹੈ ਭਗਤੀ, ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਹੈ ਗਿਆਨ। ਭਗਤੀ ਤੇ ਅਥਾਹ ਹੈ ਤੇ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਈ ਹਨ। ਸ਼ਾਸਤਰ ਵੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਮਨੁੱਖ ਵੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਨਾ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹੈ, ਨਾ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਹੈ ਜੋ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਰਮ ਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ, 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਦੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਾਲੇਜ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਧਾਰੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਧਾਰੀ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੈਠ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੱਠ ਯੋਗ ਆਦਿ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕ ਹੱਠਯੋਗ ਨਾਲ ਟ੍ਰਾਂਸ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕੋਈ ਵਡਿਆਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟ੍ਰਾਂਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟ੍ਰਾਂਸ ਤਾਂ ਇੱਕ ਪਾਈ ਪੈਸੇ ਦਾ ਖੇਡ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਟ੍ਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਜਕਲ ਵਿਲਾਇਤ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਜਿਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਢੇਰ ਦੇ ਢੇਰ ਟ੍ਰਾਂਸ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਟ੍ਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਨਾਲ ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝ ਦਿਤੀ ਹੈ। ਟ੍ਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤੇ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਹੈ, ਨਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਧਿਆਨ ਅਰਥਾਤ ਟ੍ਰਾਂਸ ਵਾਲਾ ਕਦੀ ਕੁਝ ਵੀ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੁਣੇਗਾ, ਨਾ ਕੋਈ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋਣਗੇ। ਟ੍ਰਾਂਸ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਯੋਗ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਟ੍ਰਾਂਸ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਟ੍ਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਟ੍ਰਾਂਸ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਨਾ ਰੱਖੋ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਤੱਦ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਦ ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋ ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਗਿਆਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਲਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਆਏਗਾ। ਜਦ ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਵੇਖਣਗੇ ਤੱਦ ਆਉਣਗੇ। ਸਮਝਣਗੇ ਕਿ ਹੁਣ ਤਾਂ ਮੌਤ ਆਇਆ ਕਿ ਆਇਆ। ਜਦ ਨਜ਼ਦੀਕ ਵੇਖਣਗੇ ਤੱਦ ਮਨਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਹੀ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਵਿਨਾਸ਼ ਆਇਆ ਕਿ ਆਇਆ, ਮੌਤ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਹ ਗਪੜੇ ਹਨ।

ਤੁਹਾਡਾ ਝਾੜ ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਵੱਧਦਾ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਹੋਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵੇਖੋਗੇ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ - ਇਸ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅਧਾਰ ਨਾਲ। ਧਿਆਨ ਆਦਿ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਭੋਗ ਆਦਿ ਦੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਨੂੰਦ ਹੈ। ਸਰਵੈਟ ਬਣ ਭੋਗ ਲਗਾ ਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਸਰਵੈਟ ਲੋਕ ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਖਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਰਵੈਟ ਹੋ, ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭੋਗ ਲਗਾਉਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਹੈ ਫਰਿਸ਼ਤਾ। ਉੱਥੇ ਮਮਾ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਸੰਪੂਰਨ ਮੂਰਤੀ ਵੀ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਦਾ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਕਿਸ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ? ਬਾਕੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਇੱਥੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ ਹੀ ਉੱਥੇ ਵੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਸਮਝਾਉਣਗੇ। ਸੂਖਸ਼ਮ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਜਾਣਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਟ੍ਰਾਂਸ ਆਦਿ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸ ਵਿਖਾਉਣਾ - ਇਹ ਵੀ ਬਚਪਨ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਟ੍ਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਜਾਓ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਾਰ ਮਾਇਆ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ, ਕਲਪ - ਕਲਪ ਬਾਪ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਦੇ

ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਸੀਂ ਪਾਰੂ ਵਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਪਾਰੂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ ਮੱਧ ਅੰਤ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣ ਗਏ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਲੈਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੀ ਹੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਸਤੇ। ਉੱਥੇ ਹੈ ਹੀ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਕੇ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਇਥੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੁਸੀਂ ਬੀਮਾਰ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਭ ਰੋਗ ਮਿੱਟ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਟ੍ਰਾਂਸ ਆਦਿ ਦਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਬਹੁਤ ਜਗ੍ਹਾ ਇਵੇਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਮਮਾ ਆਈ, ਬਾਬਾ ਆਇਆ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਇਕ ਹੀ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਪਏ ਹੋ, ਹੁਣ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣ, ਇਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯੋਗ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਯਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਥੋਂ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੋ ਯੋਗ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਹੱਠਯੋਗੀ ਤਾਂ ਢੇਰ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਹੱਠਯੋਗ, ਇਹ ਹੈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਇਵੇਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਬਾਪ ਦਾ ਬੱਚਾ ਬਣ ਪੜ੍ਹਨਾ ਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਖੋਲੋ, ਆਪੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਣਗੇ। ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਬੜਾ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਕਦੀ ਸੁਣਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਤਾਂ ਕਰੈਕਟਰ ਸੁਧਰਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਜਿਸਤੇ ਹੀ ਹੰਗਾਮੇ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਫੇਲ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਅਵਸਥਾ ਇਵੇਂ ਦੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਖਾਂਦੇ ਪੀਂਦੇ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਉਸ ਤਰਫ਼ ਹੋਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਨਵਾਂ ਮਕਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਸਭ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨਵੇਂ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਘਰ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਨ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਘਰ ਤੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਪਾਵਨ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁੱਲ ਸਿੱਪਲ ਹੈ। 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਬੜੀ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਮਿਹਨਤ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਭੁਲੇ ਨਾ। ਘੱਟੋ - ਘੱਟ 8 ਘੰਟਾ ਤਾਂ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਲਈ ਕਰਮ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨੀਂਦ ਵੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਹਿਜ ਮਾਰਗ ਹੈ ਨਾ। ਜੇ ਕਰੋ ਕਿ ਨੀਂਦ ਨਾ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੋ ਗਿਆ ਹਠਯੋਗ। ਹਠਯੋਗ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਵੱਲ ਕੁਝ ਨਾ ਦੇਖੋ, ਉਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ। ਕਿੰਨੇ ਹਠਯੋਗ ਆਦਿ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ, ਆਤਮਾ ਹੀ ਸ਼ਰੀਰ ਲੈ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਡਾਕਟਰ ਆਦਿ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਮਨੁੱਖ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਗਏ ਹਨ - ਮੈਂ ਫਲਾਣਾ ਹਾਂ.....।

ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਕਿਹਾ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਅਲੱਗ ਰਹੇ ਬਹੁਕਾਲ.....ਕਲਪ - ਕਲਪ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਜੋ ਵੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ, ਉਹ ਸਭ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਦੇਹ ਸਮਝ ਕੇ ਹੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜੱਜ, ਬੈਰਿਸਟਰ ਆਦਿ ਵੀ ਆਤਮਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ ਤੁਸੀਂ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ - ਵਜਾਉਂਦੇ ਸਭ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹੋ ਫਿਰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਆਤਮਾ ਬਣਾਓ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਪਾਵਨ। ਇਹ ਗੱਲ ਜਦੋਂ ਸੁਣੇ ਫਿਰ ਧਾਰਨਾ ਹੋਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਾਰਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਹੋਰ ਕਿਸੀ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇਗਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ। ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ। ਉਹ ਹੈ ਭਗਤੀ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੋ। ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਰਾਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਇਹ ਇਕ ਹੀ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਪਾਰੂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਸੰਗਮਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਬਾਪ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰੋ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਬੜੀ ਉੱਚੀ ਯਾਤਰਾ ਹੈ - ਚੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਚਾਖੇ ਬੈਕੁੰਠ ਰਸ। ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣ ਨਾਲ ਇੱਕਦਮ ਚਕਣਾਚੁਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਆਉਣਗੇ ਪਰ ਪਦ ਬਹੁਤ ਨੀਵਾਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਰਜਾਈ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਪਦ ਵਾਲੇ ਵੀ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਥੋੜੀ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਮਿਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਮਿਲਦੇ ਵੀ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਹਿਮਾ ਹੈ, ਵੰਦੇ ਮਾਤਰਮ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਭਾਰੀ ਮੇਲਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੜੀ ਸਰਵਿਸ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜੇ ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵੱਡਾ ਰਾਜਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਦਿਲਵਾੜਾ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਹੀ ਯਾਦਗਰ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਭੋਜਨ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹੋ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸ਼ੁੱਧ ਭੋਜਨ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਖਵਾਓ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਦਿਲ ਸ਼ੁੱਧ ਹੋ ਜਾਏ। ਇਵੇਂ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਦਾ ਭੋਜਨ ਮਿਲਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਪੁੱਛੋ - ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਭੋਜਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਜੇ ਖਾਣ ਨਾਲ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਪਿਘਲ

ਜਾਣ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਯਾਦ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਭੁਲਣਾ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਦ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ 16 ਕਲਾਂ ਹਾਲੇ ਬਣੇ ਨਹੀਂ। ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਨਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ। ਪੂਰਨਮਾਸੀ ਦੇ ਚੰਦਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਤੇਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਘੱਟ ਹੁੰਦੇ - ਹੁੰਦੇ ਲਕੀਰ ਜਾ ਕੇ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਘੋਰ ਅੰਧਿਆਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਘੋਰ ਸੋਜਰਾ। ਇਹ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਾਂਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣ ਜਾਏਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਮਹਾਰਾਜਾ ਬਣੀਏ ਪਰ ਸਾਰੇ ਤਾਂ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਸਭ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਕੁਝ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਇਸ ਲਈ ਮਹਾਰਥੀ, ਘੁੜਸਵਾਰ, ਪਿਆਦੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਹਾਰਥੀ ਥੋੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰਜਾ ਤੇ ਲਕਸ਼ਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹੇ ਕਮਾਂਡਰਜ਼ ਤੇ ਮੇਜਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਮਾਂਡਰਜ਼ ਮੇਜਰਜ਼, ਕੈਪਟਨ ਹਨ। ਪਿਆਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਵੀ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਸੈਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ। ਉਸ ਤੋਂ ਹੀ ਬਲ ਮਿਲੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਗੁਪਤ ਯੋਧੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮਾ ਦਾ ਜੋ ਕਿਚੜਾ ਹੈ ਉਹ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਧੰਦਾਧੋਰੀ ਭਾਵੇਂ ਕਰੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਨਤ੍ਰ ਦੇ ਆਸ਼ਿਕ ਹੋ, ਇੱਕ ਮਾਸੂਕ ਦੇ। ਹੁਣ ਉਹ ਮਾਸੂਕ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਗੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਪਰ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਥੋੜੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਬਾਪ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਥੇ ਹੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਨਤ੍ਰ ਦੀ ਮੈਲ ਨੂੰ ਉਤਾਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਮ੍ਰਿਤਲੋਕ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਫਿਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਮਰਲੋਕ। ਆਤਮਾ ਪਾਵਨ ਬਣੇ ਬਗੈਰ ਤਾਂ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਸਭ ਨੂੰ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੂ ਕਰਕੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜੇ ਸਜਾਵਾਂ ਖਾਕੇ ਜਾਓਗੇ ਤਾਂ ਪਦ ਘੱਟ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਸਜਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਮਾਲਾ ਦੇ 8 ਦਾਣੇ ਕਿਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। 9 ਰਤਨਾਂ ਦੀ ਹੀ ਅੰਗੂਠੀ ਆਦਿ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕਰੈਕਟਰ ਸੁਧਾਰਨੇ ਹਨ, ਟ੍ਰਾਂਸ ਆਦਿ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

2. ਸਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਅਰਥ ਕਰਮ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਨੀਂਦ ਵੀ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਹੱਠ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਕਦੀ ਵੀ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯੋਗ ਯੁਕਤ ਹੋ ਕੇ ਇਵੇਂ ਸ਼ੁੱਧ ਭੋਜਨ ਬਣਾਓ ਅਤੇ ਖਵਾਓ ਜੋ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਦਿਲ ਸ਼ੁੱਧ ਹੋ ਜਾਵੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਕੋਈ ਵੀ ਸੇਵਾ ਸੱਚੇ ਮਨ ਨਾਲ ਤੇ ਲਗਨ ਨਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਭਵ:
ਸੇਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ ਉਹ ਸੱਚੇ ਮਨ ਨਾਲ, ਲਗਨ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਉਸਦੀ 100 ਮਾਰਕਸ ਨੰਬਰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ।
ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਚਿੜਚਿੜਾ ਪਨ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਸੇਵਾ ਕੰਮ ਲਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਹੈ ਹੀ ਵਿਗੜੀ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ, ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੇਣਾ, ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਅਤੇ ਯੋਗੀ ਬਣਾਉਣਾ, ਅਪਕਾਰੀਆਂ ਤੇ ਉਪਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਸਮੇਂ ਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਾਥ ਤੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਣਾ, ਐਸੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸੱਚੇ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੇ ਸੰਪੂਰਨ ਸਵਰੂਪ ਦਾ ਆਹਵਾਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਥਿਤੀ ਆਵਾਗਮਨ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸਰਵਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਾਰਗ

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਨੇਹੀ, ਸਦਾ ਸਾਥ ਨਭਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਥੀ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ। ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਸਾਥ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲੇ। ਹਰ ਕਦਮ ਤੇ ਕਦਮ ਰੱਖ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਵਾਲੇ। ਇੱਕ ਕਦਮ ਵੀ ਮਨਮਤ, ਪਰਮਤ ਤੇ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ। ਇਵੇਂ ਸਦਾ ਸਾਥੀ ਦੇ ਸਾਥ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਸਹਿਜ ਰਸਤੇ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਾਥੀ ਹਰ ਕਦਮ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਰਸਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਕਦਮ ਤੇ ਕਦਮ ਰੱਖਕੇ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਰਸਤਾ ਸਹੀ ਹੈ, ਸੌਖਾ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ - ਇਹ ਸੋਚਣ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਜਿੱਥੇ ਬਾਪ ਦਾ ਕਦਮ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਰਸਤਾ। ਸਿਰਫ਼ ਕਦਮ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਹਰ ਕਦਮ ਤੇ ਪਦਮ ਲਓ। ਕਿੰਨਾ ਸੌਖਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਾਥੀ ਬਣ ਸਾਥ ਨਿਭਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸਾਕਾਰ ਮਾਧਿਅਮ ਦੁਆਰਾ ਹਰ ਕਦਮ ਰੂਪੀ ਕਰਮ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸਾਕਾਰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੇ ਅਵਤਰਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸਹਿਜ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸਾਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਧਿਅਮ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਫਾਲੇ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕਦਮ ਤੇ ਕਦਮ ਰੱਖਣਾ ਤਾਂ ਸੌਖਾ ਹੈ ਨਾ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਾਥੀ ਨੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਹਿਜ ਰਸਤਾ ਦੱਸਿਆ - ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਸਾਥੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਥੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਭਟਕੇ ਹੋਏ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਨਿਰਾਸ਼ ਹਨ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਨ। ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸਮਝਕੇ ਦਿਲਸ਼ਿਕਸ਼ਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਸਹਿਜ ਤੋਂ ਸਹਿਜ ਸਿਰਫ਼ ਕਦਮ ਤੇ ਕਦਮ ਰੱਖੋ। ਇਹ ਹੀ ਸੌਖਾ ਤਰੀਕਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਕਦਮ ਰੱਖਣਾ ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਚਲਾਉਣਾ, ਪਾਰ ਲਗਾਉਣਾ, ਕਦਮ - ਕਦਮ ਤੇ ਬਲ ਭਰਨਾ, ਥਕਾਵਟ ਮਿਟਾਉਣਾ ਇਹ ਸਭ ਸਾਥੀ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਹਟਾਓ। ਸਿਰਫ਼ ਕਦਮ ਰੱਖਣਾ ਇਹ ਤਾਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ। ਕਦਮ ਰੱਖਣਾ ਮਤਲਬ ਸੰਕਲਪ ਕਰਨਾ। ਜੇ ਸਾਥੀ ਕਹਿਣਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਚਲਾਉਣਗੇ ਉਵੇਂ ਚਲਾਂਗੇ। ਆਪਣਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਵਾਂਗੇ। ਆਪਣਾ ਚਲਾਉਣਾ ਮਤਲਬ ਚਿਲਾਉਣਾ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਕਦਮ ਰੱਖਣਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਕੀ ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ? ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਉਪਰ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪਾਉਣੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਸਾਕਾਰ ਮਾਧਿਅਮ ਨੂੰ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਨ ਸਰੂਪ ਬਣਾਈਏ ਸੈਪਲ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਫ਼ਿਰ ਰਸਤੇ ਤੇ ਚਲਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਿਉਂ? ਸਹਿਜ ਸਾਧਨ ਸੈਕਿੰਡ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਜੇ ਸਾਕਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੇ ਜਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜੇ ਕੀਤਾ ਉਹ ਹੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਵੈਰੀਫਾਈ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਸੇ ਮੇਰਾ ਸੰਕਲਪ ਹੈ? ਕਾਪੀ ਕਰਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ? ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਕਾਪੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਥੇ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਹੀ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਪੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋਇਆ? ਜਦੋਂ ਸਹਿਜ, ਸਰਲ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਰਸਤਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਫਾਲੇ ਕਰੋ। ਦੂਸਰੇ ਰਸਤਿਆਂ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੀ ਕਿਉਂ ਹੋ? ਹੋਰ ਰਸਤਾ ਮਤਲਬ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਰੂਪੀ ਰਸਤਾ। ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਰੂਪੀ ਰਸਤਾ। ਕਲਯੁੱਗੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਦੇ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦਾ ਰਸਤਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਸਤਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਉਲਝਣ ਦੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਜਿਥੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਕੰਡੇ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਨਿਕਲ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਕੰਡੇ ਕੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ? ਕਿੱਥੇ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ - ਇਹ 'ਕੀ' ਦਾ ਕੰਡਾ ਲਗਦਾ। ਕਿਤੇ 'ਕਿਉਂ' ਦਾ ਕੰਡਾ ਲਗਦਾ, ਕਿਤੇ 'ਕਿਵੇਂ' ਦਾ ਕੰਡਾ ਲਗਦਾ। ਕਿਤੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦਾ ਕੰਡਾ ਲਗਦਾ। ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਕੰਡੇ ਹੀ ਕੰਡੇ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਫ਼ਿਰ ਚੀਖਦੇ ਹਨ ਸਾਥੀ ਆਕੇ ਬਚਾਓ। ਤਾਂ ਸਾਥੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਦਮ ਤੇ ਕਦਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਦੂਜੇ ਰਸਤੇ ਤੇ ਗਏ ਕਿਉਂ? ਜਦੋਂ ਸਾਥੀ ਸਾਥ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪੇ ਹੀ ਆਫ਼ਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਫ਼ਿਰ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਛੱਡਦੇ ਕਿਉਂ? ਕਿਨਾਰਾ ਕਰਨਾ ਮਤਲਬ ਸਹਾਰਾ ਛੁਟਣਾ। ਇਕੱਲੇ ਬਣਦੇ ਕਿਉਂ ਹੋ? ਹੱਦ ਦੇ ਸਾਥ ਦੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੰਧ ਦੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਸਾਧਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਇਸੇ ਆਕਰਸ਼ਣ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਨਾਲ ਸਾਧਨ ਨੂੰ ਜਾਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਾਥੀ ਬਣਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਸਹਾਰਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਾਥੀ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਸਹਾਰਾ ਛੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਧਾਕਲਪ ਇਸ ਹੱਦ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਸਮਝ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਹਾਰਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦਲਦਲ ਹੈ। ਫਸਾਇਆ, ਡਿਗਾਇਆ ਜਾਂ ਮੰਜਿਲ ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ? ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਨਾ। ਇੱਕ ਜਨਮ ਦੇ ਅਨੁਭਵੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਨਾ। 63 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵੀ ਹੋ। ਹੋਰ ਵੀ ਇੱਕ - ਦੋ ਜਨਮ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ? ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਧੋਖਾ ਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਦੁਬਾਰਾ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਧੋਖਾ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬਦਕਿਸਮਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਆਪ ਭਾਗ ਵਿਧਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੇ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਜਨਮ ਪੱਤਰੀ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗ ਦੀ ਲੰਬੀ ਲਕੀਰ ਖਿੱਚ ਲਈ ਹੈ ਨਾ। ਭਾਗ ਵਿਧਾਤਾ ਨੇ ਤੁਹਾਡਾ ਭਾਗ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਭਾਗ ਵਿਧਾਤਾ ਬਾਪ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਹਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਭਾਗ ਦੇ ਭਰਪੂਰ ਭੰਡਾਰ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸੋਚੋ ਭਾਗ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਦੇ ਬਾਲਕ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਕਮੀ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਮੇਰਾ ਭਾਗ ਕੀ ਹੈ:- ਸੋਚਣ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਗ ਵਿਧਾਤਾ ਬਾਪ ਬਣ ਗਿਆ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਤਕਦੀਰ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੀ ਕਮੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹੋ ਗਏ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਤਕਦੀਰਵਾਨ ਕਦੇ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਖਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਸਹਿਜ ਰਸਤਾ ਕਦਮ ਤੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕੋ। ਖੁਦ ਹੀ ਖੁਦ ਨੂੰ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਸਾਥੀ ਦਾ ਸਾਥ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਇੱਕ ਗੱਲ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਾਥੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹਾਂ। ਵੇਰੀਫਾਈ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਸੈਟੀਸਫਾਈ ਰਹਾਂਗੇ। ਸਮਝਾ - ਸਹਿਜ ਰਸਤਾ। ਸਹਿਜ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਹੀਂ ਬਣਾਓ। ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਦੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਇਵੇਂ ਪੱਕਾ ਸੰਕਲਪ ਕਰਨਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਥੇ ਜਾਕੇ ਫਿਰ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਾਮ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੰਨਦੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਬਣਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਹਨ ਭਾਗ ਵਿਧਾਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਮੇਰਾ ਭਾਗ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਹੀ ਮੇਰਾ ਭਾਗ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਣੇ ਅਤੇ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਾਥੀ ਸਮਝ ਚਲਦੇ ਚਲੋ।

ਇਵੇਂ ਸਦਾ ਹਰ ਕਦਮ ਤੇ ਕਦਮ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ, ਫਾਲੋ ਫਾਦਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਸਾਥੀ ਦਾ ਸਾਥ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਦੂਸਰਾ ਨਾ ਕੋਈ, ਇਵੇਂ ਪ੍ਰੀਤ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਸਹਿਜ ਯੋਗੀ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਤਕਦੀਰਵਾਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਅਵਿਅਕਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਪਰਸਨਲ ਮੁਲਾਕਾਤ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਨਾਲ

1) ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਮਤਲਬ ਕਮਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ। ਸਧਾਰਣ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਨਹੀਂ, ਅਲੈਕਸਿਕ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹਨ। ਲੈਕਿਕ ਇਸ ਲੋਕ ਦੀਆਂ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਕੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਅਲੈਕਸਿਕ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਕੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹੋ? ਰਾਤ ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਉਹ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਡਿਗਾਉਂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਦਾ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਖੁਦ ਵੀ ਉੱਡਦੀਆਂ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉੱਡਾਉਂਦੀਆਂ - ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹੋ ਨਾ। ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਮਿਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਸਦਾ ਹੀ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਕਹਿਣ ਮਾਤਰ ਸੀ, ਹੁਣ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗਾਇਨ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਦੇ ਸੀ ਕਿ ਸ੍ਰਵ ਸਬੰਧ ਬਾਪ ਨਾਲ ਹਨ ਪਰ ਹੁਣ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਰਸ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋ ਨਾ। ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਰਸ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਸੰਕਲਪ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਵੇਂ ਨਿਸ਼ਚੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿਜੇਈ ਰਤਨ ਸਦਾ ਗਾਏ ਅਤੇ ਪੂਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਵਿਜੇਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਸਦਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਤਿਲਕਧਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ? ਇੰਨੀਆਂ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਕਿਹੜੀ ਕਮਾਲ ਕਰਣਗੀਆਂ? ਸਦਾ ਹਰ ਕਰਮ ਦੁਆਰਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਣਗੀਆਂ। ਹਰ ਕਰਮ ਤੋਂ ਬਾਪ ਵਿਖਾਈ ਦਵੇ। ਕੋਈ ਬੋਲ ਵੀ ਬੋਲੇ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਦਾ ਬੋਲ ਹੋਵੇ ਜੋ ਉਸ ਬੋਲ ਤੋਂ ਬਾਪ ਵਿਖਾਈ ਦਵੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ? ਉਸ ਵਲ ਨਜ਼ਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹਰ ਕਰਮ ਦੁਆਰਾ ਬਾਪ ਦੀ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਹੋਵੇ। ਇਵੇਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਮੂਰਤ ਦਿਵਿਯਮੂਰਤ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਬਣਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਆਪਣੇ ਹਰ ਕਰਮ ਨਾਲ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਹ ਕਰੋੜਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਿਖਾਉਗੀਆਂ ਨਾ। ਆਪਣੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦੁਆਰਾ ਬਾਪ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਵਿਖਾਉਣਾ। ਅੱਛਾ!

2. ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਝੁੰਡ ਹੈ। ਸੈਨਾ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਰਾਈਟ - ਲੈਫ਼ ਕਰਦੇ, ਤੁਸੀਂ ਸਦਾ ਰਾਈਟ ਹੀ ਰਾਈਟ ਕਰਦੇ। ਇਹ ਸੈਨਾ ਕਿੰਨੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਜੇਈ ਬਣ ਜਾਂਦੇ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਹੀ ਸਵਰਾਜ ਪਾ ਲੈਂਦੇ। ਕੋਈ ਹਲਚਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਪੱਕੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੈਨਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋ, ਸੈਨਾ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਹਿਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸੰਗ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਸਦਾ ਬਾਪ ਦੇ ਸੰਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਸੰਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ। ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਗਰੁੱਪ ਬਹਾਦੁਰ ਹੈ ਨਾ। ਬਹਾਦੁਰ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਹੋ ਸਾਰੇ ਬਹਾਦੁਰ ਲੇਕਿਨ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਈਆਂ ਹੋ। ਬਹਾਦੁਰ ਜਦੋਂ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਬਹਾਦੁਰ ਦੀ ਬਹਾਦੁਰੀ ਦੇ ਬੈਂਡ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਦੋਂ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਬੈਂਡ ਵੱਜੇਗੀ। ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਸਦਾ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਤਕਦੀਰਵਾਨ ਹਨ। ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਮੌਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਲਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਘੱਟ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਿਕਲਣਗੇ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਸੇਵਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਵੇਖਾਂਗੇ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਕੀ ਕਮਾਲ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਧਾਰਣ ਕੰਮ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਤੁਸੀਂ ਖਾਸ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਓ। ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਘਰ ਦਾ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਹੋ। ਲੈਕਿਕ ਵਿੱਚ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁੱਝ ਵੀ ਸਮਝਣ ਪਰ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਮਹਾਨ ਹਨ। ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਸੈਂਟਰ ਦੀ ਰੋਣਕ ਹੈ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਖਾਸ ਲਿਫਟ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਮਾਤਾ ਗੁਰੂ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਮਾਤਾ ਗੁਰੂ ਅੱਗੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਅੱਗੇ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਟੀਚਰਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ:- ਟੀਚਰਜ਼ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਸਮਾਨ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਉਵੇਂ ਨਿਮਿਤ ਸੇਵਾਧਾਰੀ। ਬਾਪ ਵੀ ਨਿਮਿਤ ਹਨ ਤੇ ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਵੀ ਨਿਮਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਨਿਮਿਤ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਆਪੇ ਹੀ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਨ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਨਿਮਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ। ਤਾਂ ਇੱਕ ਨਿਮਿਤ ਦੂਸਰਾ ਸਦਾ ਨਿਆਰਾ ਤੇ ਪਿਆਰਾ। ਇਹ ਬਾਪ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਪਿਆਰਾ ਵੀ ਬਣਦਾ ਅਤੇ ਨਿਆਰਾ ਵੀ ਰਹਿੰਦਾ। ਨਿਆਰਾ ਬਣ ਕੇ ਪਿਆਰਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਮਤਲਬ ਅਤਿ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ। ਹੋਰਾਂ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨਾਲ ਪਿਆਰੇ। ਇਹ ਸਮਾਨਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀਆਂ ਇਹ ਹੀ ਦੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਵੀ ਇਵੇਂ ਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਸਦਾ ਸੂਮਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸਹਿਜ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀਆਂ ਜਾਉਗੀਆਂ। ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਜਿੱਥੇ ਨਿਮਿਤ ਹਾਂ ਉੱਥੇ ਸਫਲਤਾ ਹੈ ਹੀ। ਉਥੇ ਮੇਰਾਪਨ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਜਿਥੇ ਮੇਰਾਪਨ ਹੈ ਉਥੇ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ। ਨਿਮਿਤ ਭਾਵ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਹੈ। ਜਦ ਹੱਦ ਦਾ ਲੇਕਿਕ ਮੇਰਾਪਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਮੇਰਾ ਹੋਰ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ। ਮੇਰੇ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਦਾ ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਸਦਾ ਸੇਫ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਮੇਰਾ ਸੈਂਟਰ ਨਹੀਂ ਬਾਬਾ ਦਾ ਸੈਂਟਰ। ਮੇਰਾ ਜਿਗਿਆਸੂ ਨਹੀਂ ਬਾਬਾ ਦਾ। ਮੇਰਾ ਖਤਮ ਹੋਕੇ ਤੇਰਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ। ਤੇਰਾ ਕਹਿਣਾ ਮਤਲਬ ਉੱਡਣਾ। ਤਾਂ ਨਿਮਿਤ ਟੀਚਰ ਮਤਲਬ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦੇ ਉਦਾਹਰਣ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦੇ ਐਗਜ਼ਾਮਪਲ ਬਣਦੇ ਓਵੇਂ ਦੂਸਰੇ ਵੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਵੀ ਜਿਸਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਦੇ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਾਇਬਰੇਸ਼ਨ ਆਪੇ ਹੀ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਨਿਮਿਤ ਸਿੱਖਿਅਕ, ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਸਦਾ ਨਿਆਰੇ ਹਨ, ਸਦਾ ਪਿਆਰੇ ਹਨ। ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਪੇਪਰ ਆਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਨਿਸ਼ਚੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿਜੇਈ ਹਨ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ:-

1 ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਮਤਲਬ ਜਿਸਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੋਵੇ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਸਦਾ ਬਾਪ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਹਨ। ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਮਤਲਬ ਦੇਹ ਅਤੇ ਦੇਹ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਆਕਰਸ਼ਣ ਨਹੀਂ। ਨਿਮਿਤ ਮਾਤਰ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਦੇਹ ਦੇ ਸਬੰਧੀਆਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਲਗਾਵ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਫਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਹੋ ਨਾ। ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਕਰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਅਤੇ ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਦੇਹ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ। ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇਥੇ, ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਉਥੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਡਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਕਰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਹ ਦਾ ਆਧਾਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉੱਪਰ। ਇਵੇਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਜੇਕਰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਲਗਾਵ ਹੈ, ਬੰਧਨ ਹੈ ਤਾਂ ਬੰਧਨ ਵਾਲਾ ਉੱਪਰ ਉੱਡ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਵਾਲੇ। ਹੇਠਾਂ ਉੱਪਰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ। ਸਦਾ ਉੱਪਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ। ਫਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ। ਤਾਂ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਸੂਮਿਤੀ ਸਵਰੂਪ ਬਣੇ ਤਾਂ ਸਭ ਰਿਸ਼ਤੇ ਖਤਮ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਅਭਿਆਸੀ ਹੋ ਨਾ। ਕਰਮ ਕੀਤਾ ਤੇ ਫਿਰ ਨਿਆਰੇ। ਲਿਫਟ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਹੇਠਾਂ, ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਉੱਪਰ। ਹੇਠਾਂ ਆਏ ਕਰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਵਿੱਚ ਦਬਾਇਆ ਅਤੇ ਉੱਪਰ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਅਭਿਆਸੀ। ਅੱਛਾ - ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ।

2 ਸਾਰੇ ਰੂਹਾਨੀ ਗੁਲਾਬ ਹੋ ਨਾ! ਮੋਤੀਆ ਹੋ ਜਾਂ ਗੁਲਾਬ? ਜਿਵੇਂ ਗੁਲਾਬ ਦਾ ਫੁੱਲ ਸਾਰੇ ਫੁੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਵੇਂ ਦੇ ਰੂਹਾਨੀ ਅਰਥਾਤ ਸਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ। ਰੂਹਾਨੀ ਗੁਲਾਬ ਸਦਾ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਰੂਹਾਨੀ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ। ਸਦਾ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ - ਇਵੇਂ ਰੂਹਾਨੀ ਗੁਲਾਬ ਹੋ। ਅੱਜਕਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਹੀ ਇਹ ਸਭ ਲੜਾਈ ਝਗੜੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਗੁਲਾਬ ਬਣ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਫੈਲਾਉਣ ਵਾਲੇ। ਇਹ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦਾ ਆਕੁਪੇਸ਼ਨ ਹੈ। ਸਦਾ ਇਸੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਬਿੱਜੀ ਰਹੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਭਵ:
ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਵੀ ਕਰਮ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਫਸੇ। ਸਬੰਧ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਵੀ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੰਨ੍ਹੇ। ਉਹ ਧਨ ਅਤੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਵੀ ਮੁਕਤ ਰਹੇ, ਜਿੰਮੇਦਾਰੀਆਂ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ। ਇਵੇਂ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਕਰੋ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਿਛਲੇ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਬੰਧਨਾਂ ਨਹੀਂ। ਸੰਸਕਾਰ, ਸਵਭਾਵ, ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਦਬਾਵ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਰਮ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤ, ਜੀਵਨਮੁਕਤ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੀ ਆਤਮਿਕ ਵਿ੍ਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਵਿ੍ਤੀ ਨੂੰ ਸ੍ਰਵ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦੇਵੇ।
